

HLAS V REČI A ZPĚVU

Ellen G. Whiteová

Obsah

Úvod.....	5	Část V. – Účinné metody veřejného projevu.....	74
Část I. – Dar od Boha.....	6	38. Láska a dobrota.....	75
1. Dar nebes.....	7	39. Jednoduchost a průzračnost.....	77
2. Záměr pro dorozumívání.....	8	40. Čistý jazyk.....	80
3. Nástroj evangelia.....	10	41. Opravdovost a ujištění.....	81
4. Důležitost jazykového vzdělání.....	12	42. Způsob konverzace.....	84
5. Úloha rodičů.....	13	43. Žádná drsná slova nebo duch hádky.....	86
6. Úloha učitelů.....	14	44. Stručnost.....	89
7. Studenti a řeč.....	16	45. Rychlost a tón.....	93
8. Vliv slov.....	18	46. Anekdoty a humor.....	97
9. Přesvědčování skrze řeč.....	22	47. Ilustrace a vizuální pomoc.....	99
10. Zneužití daru.....	24	48. Řečnická a divadelní okázalost.....	101
Část II. – Kristus ideálním mluvčím.....	26	49. Nebezpečí přílišné emoce.....	104
11. Přirozenost Jeho hlasu.....	27	50. Být slyšen, ale ne křikem.....	105
12. Působivost podání.....	28	51. Vytríbenost a ušlechtilost způsobů.....	107
13. Láska, porozumění a dobrota.....	29	52. Každý člověk originálem.....	108
14. Trpělivá mírnost.....	30	53. Opravdová zkouška kázání.....	109
15. Jednoduchost.....	31	Část VI. – Obsah našich diskurzů.....	112
16. Moc, autorita a opravdovost.....	33	54. Kristus, obsah a podstata.....	113
17. Slova pravdy.....	35	55. Zaslíbení Ducha Svatého.....	115
18. Žádné komplikované zdůvodňování ani argumenty.....	36	56. Věčná pravda.....	116
19. Kristovo zkoumání vzhledu.....	37	57. Dosvědčující pravdy.....	118
20. Přizpůsobení se svým posluchačům.....	38	58. Brzký příchod Kristův.....	121
21. Ilustrace, symboly a podoby řeči.....	39	59. Cesta spasení.....	122
22. Vzor pracovníka.....	41	60. Praktická zbožnost.....	124
Část III. – Křesťanské postoje v mluvení.....	42	Část VII. – Příklady efektivních řečníků.....	126
23. Zjevení Krista.....	43	61. Mužové a ženy Bible.....	127
24. Skromnost, věrnost a obezřetnost.....	45	Enoch.....	127
25. Způsob negativního mluvení.....	46	Jochebed.....	127
26. Láska a dobrotivost.....	49	Mojžíš.....	128
27. Vliv slov na sebe sama.....	51	Král Saul.....	128
28. Poznání v domluvě.....	53	Abigail.....	128
29. Chvála a díkyvzdání.....	56	Eliáš.....	128
30. Dávat si pozor při mluvení o druhých.....	57	Izraelské dívky.....	128
31. Naděje a povzbuzení.....	58	Jan Křtitel.....	129
32. Víra, předmět hovoru.....	60	Marie, matka Ježíšova.....	130
33. Jednoduchost v naší řeči.....	61	Apoštolové.....	130
Část IV. – Hlasová kultura.....	63	Apoštol Jan.....	130
34. Důležitost námětu.....	64	Petr.....	131
35. Jasnost a čistota výslovnosti.....	67	Štěpán.....	131
36. Důležitost celkového zdraví.....	70	Pavel.....	132
37. Správné užití hlasu.....	71	Timoteus.....	135
		62. Středověcí reformátoři.....	136
		Viklef.....	136
		Hus.....	136
		Jeroným.....	136
		Luther.....	136

Wesley a Whitefield.....	137	66. Hlasová kultura a zpěv.....	149
Skromní mužové reformačních časů.....	138	67. Nesprávné užití hlasu v hudbě.....	150
63. Adventní průkopníci.....	139	68. Zpěv, který je ke slávě Boží.....	153
William Miller.....	139	69. Zpěv, součást bohoslužby.....	155
James White.....	139	70. Zpěv jako prostředek svědectví.....	158
W. W. Prescott.....	139	71. Zpěv ve zkušenosti Izraele.....	159
Boží moderní poslové.....	140	72. Zpěv při Kristově vzkříšení a nanebevstoupení.....	163
Část VIII. – Použití hlasu v zpěvu.....	145	73. Zpěv v poslední velké krizi.....	164
64. Síla zpěvu.....	146	74. Zpěvy vykoupených.....	165
65. Kristův zpěv.....	148		

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *THE VOICE IN SPEECH AND SONG* (1988) – VSS

Úvod

Školní výchova Elen Whiteové nečekaně skončila, když jí bylo pouhých devět let. Neměla tedy možnost studovat pod vedením profesionálů své doby řeč a hlas. Přesto, vyučená Pánem, stala se jednou z vynikajících amerických žen – kazatelek. Před více než 70 lety, dlouho před existencí mikrofonů a veřejných sdělovacích prostředků, hovořila k početnému publiku, čítajícímu až 20 000 lidí.

VSS 5.1

Vždy byla připravena promluvit, obzvláště pokud šlo o námět střídmosti, tehdy prohlásila: „Když jsem byla požádána hovořit o střídmosti, nikdy jsem neváhala.“ (Manuscript 31, 1911) Jednou čelila konkurenci cirkusu Barnum v Battle Greek, Michigan, se svými 90minutovými přednáškami o střídmosti, pronesenými k 5 000 dychtivých posluchačů. Hovořila v městské hale v Haverhill, Massachusetts; ve věznici v Salem, Oregon; na improvizovaném pódiu sestaveném z pivních stolů v Norsku; a na shromážděních konaných na otevřeném prostranství, v kostelích, halách a stanech na třech kontinentech. Byla stále žádána jako mluvčí shromáždění. Ellen Whiteová byla vlivná evangelistka. *VSS 5.2*

Kdyby nebylo jejích knih, Ellen Whiteová by byla nepochybně připomínána nejvíce pro svou kazatelskou službu, a to až dodnes. Ale ona se nevěnovala pouze kázáním, ale také velkou měrou psala. Její rukopisy zahrnují na 70 knih. Téměř všechny byly prodávány ve stanech po tisících, některé i po miliónech. Toto dílo se připojuje k dlouhé řadě nejlépe prodávaných. Bude vítáno kazateli, učiteli, hudebníky a také ostatními, kteří mají především zájem o používání hlasu. *VSS 5.3*

Rady zde uveřejněné jsou dobře míněné, jsou důvěryhodné a uskutečnitelné. Tento svazek je vydáván s modlitbou, aby přinesl požehnání všem, kteří touží zdokonalit svůj dar hlasu ke slávě Boží a k prospěšnosti lidstva. *VSS 6.1*

SPRÁVCI INSTITUTU EGW

Část I. – Dar od Boha

1. Dar nebes

Nejvyšší trvalé požehnání – Schopnost řeči je nadání, které by mělo být pilně rozvíjeno. Ze všech darů, které jsme obdrželi od Boha, žádný nemá schopnost být větším požehnáním. Hlasem přesvědčujeme a přemlouváme, hlasem přednášíme modlitbu, též chválíme Boha, také vypravujeme druhým o Spasitelově lásce. Jak je proto důležité, rozvíjet a cvičit jej tak, aby byl co nejpůsobivější.

VSS 13.1

Hlas a řeč, božské dary – Hlas a řeč jsou dary Boha. Jsou-li správně používány, mohou být Božím nástrojem. Slova znamenají velmi mnoho. Mohou vyjadřovat lásku, úctu a oddanost k Bohu, ale také nenávisť či pomstu. Slova prozrazují pocity srdce. Mohou být vůní života k životu nebo k smrti. Jazyk je nástrojem požehnání nebo nástrojem špatnosti. – 3BC 1159 VSS 13.2

Schopnost sdělovat vědomosti – Můžeme mít vědomosti, avšak pokud se nedovedeme správně vyjádřit, naše práce bude neúspěšná. Jestliže nedovedeme své myšlenky formulovat patřičnými slovy, k čemu je nám pak naše vzdělání? Vědomosti nám nebudou k velkému prospěchu, pokud nebudeme rozvíjet dar řeči; avšak slova mají podivuhodnou moc, jsou-li pronášena moudře a způsobem, který vzbuzuje respekt. – 6T 380 VSS 13.3

Dojem hlubokého pocitu a patosu – I když někdo může mít veliké vědomosti, nebudou mu k ničemu, jestliže nebude schopen sdělit je druhým. Nechť patos našeho hlasu může vyjádřit hluboké pocity a zapůsobit na srdce. – 7T 268 VSS 14.1

Posvátná důvěra – Dar řeči je cenné nadání. Nikdy tímto darem nepohrdej. Děkuj Bohu, že ti jej svěřil. Je to skvělý dar, který by měl být zbožňován, vyzvedán a rozvíjen. Hlas, jako svěřená důvěra, by měl být používán k uctívání Boha. Nikdy by neměla být pronášena hrubá, špinavá nebo obviňující slova. Řeč má sloužit ke hlásání Kristova evangelia. VSS 14.2

Darem řeči máme sdělovat pravdu, když k tomu máme příležitost. Řeč je používána v Boží službě; ale i tento dar může být nevhodně zneužíván. Jsou promlouvaná slova, jež způsobují velkou škodu. Kristus prohlásil: „*Ale pravím vám, že z každého slova prázdného, kteréž mluvíti budou lidé, vydadí počet v den soudný. Nebo z slov svých spravedliv budeš, a z řečí svých budeš odsouzen.*“ (Mt 12,36.37) – Manuscript 21, 1899 VSS 14.3

Moc Ducha svatého při zušlechtování řeči – Nabádej všechny, aby mluvili jednoduše, čistě a kultivovaně. Řeč, výslovnost a hlas – zušlechtuj tyto dary, ne podle vzoru velkých řečníků světa, ale mocí Ducha svatého. – Letter 83, 1898 VSS 14.4

Odvaha, povzbuzení a naděje – Vypravuj o Ježíšově dobrotě a lásce. Ty a já jsme ujištění požehnáním řeči, která je darem velké ceny. Má být použita k vyprávění o těch věcech, které rozněcují lásku k Ježíšovi. Mluvme o Jeho milosti, o dobrotivých slovech, která promlouval, aby povzbudil a potěšil, aby přinesl naději, lásku a radost do našich srdcí... Nechť jsou zbývající léta našeho života prozářena slovy, která přinášejí povzbuzení, odvahu a naději. Nepřítel chce vrhnout stín mezi Krista a naše duše. Svádí nás, abychom se vyjadřovali pochybovačně a nevěrohodně. A když nás napadají nepříjemné myšlenky, snažme se je nevyjádřit. Mluvme pravdu. Hovořme o milosti našeho Pána a Spasitele, o Jeho lásce a dobrotě, o kráse Jeho charakteru. Nechť se stane přirozeným, že ze rtů budou plynout vzácné, inspirující myšlenky. – Letter 14, 1900 VSS 15.1

Proměna jazyka – Jazyk je nepoddajný úd, ale nemusí tomu tak být. Může být pro-měněn, neboť dar řeči je velmi vzácným darem. Kristus je vždy ochoten rozdělit se o své bohatství. My bychom měli shromažďovat poklady, které od něj přicházejí; což se bude projevat i v naší mluvě. – 6T 173, 174 VSS 15.2

Prostředky při podporování Jeho království – Řeč je dar, a může být použita buď k uctění nebo zneuctění Boha. My jsme zodpovědní za používání našeho daru řeči... Dar řeči, paměti, majetku, to všechno má být soustředěno na oslavení Boha, na rozvoj Jeho království. – Letter 44, 1900

VSS 16.1

2. Záměr pro dorozumívání

Slova vyjadřují myšlenku – Naše slova vyjadřují stav našeho srdce; nezávisle na tom, jestli lidé řeknou mnoho nebo málo, jejich slova vystihují povahu jejich myšlenek. Charakter člověka může být téměř přesně odhadnut podle způsobu jeho hovoru. Tón hlasu dodává slovům ten pravý význam. – SD 180 *VSS 17.1*

Dorozumívání s Bohem a člověkem – Řeč je jedním z velkých Božích darů. Je to prostředek, kterým jsou sdělovány myšlenky srdce. Je to jazyk, kterým pronášíme modlitbu a chválíme Boha. Jazykem přesvědčujeme a přemlouváme. Jazykem potěšujeme a uklidňujeme zraněnou duši. Jazykem můžeme oznamovat divy Boží milosti. Jazykem také můžeme vyjadřovat zvrácené věci, když říkáme slova, která uštknou jako zmije. *VSS 17.2*

Jazyk je malý úd, ale slova, která tvoří, mají velkou moc. Pán prohlašuje: „*Jazyk nemůže nikdo zkrotit.*“ Staví národ proti národu, zapřičiňuje války a krveprolití. Slova jsou zapálené ohně, které se těžce hasí. Mohou také přinášet radost a potěšení, ale často způsobují zármutek a pokání, když jsou vyslovena slova, protože Bůh praví: „*Mluv jim slova má.*“ *VSS 17.3*

O neposvěceném jazyku apoštol Jakub píše: „*Jazyk jest oheň a svět nepravosti. Tak jest postaven jazyk mezi vady naše, znečišťující celé tělo a rozpalující kolo narození našeho, jsa rozněcován od ohně pekelného.*“ Satan přivádí na mysl myšlenky, které by křesťan neměl nikdy vyslovit. Pohrdivé odseknutí, zahořklý, prudký projev, kruté, podezřivé napadení, ty jsou od něho. Kolik je proneseno slov, která pouze škodí těm, kteří je vyslovují, ale i těm, kterým jsou adresována! Tvrdá slova dopadají na srdce a probouzejí v něm k životu nesváry – sobeckými, prázdnými slovy a výrazy, které zarmucují Ducha svatého, protože pracují proti Božímu záměru. – RH May 12, 1910 *VSS 18.1*

Síla pro Boha – Když apoštol viděl sklon ke zneužívání daru řeči, dával směrnicí, týkající se jejího používání. „Nechť žádné nepravdivé sdělení nevychází z vašich úst,“ praví, „ale to co je dobré k použití ke vzdělání.“ Slovo „nepravdivé“ zde znamená takové slovo, které by působilo špatným dojmem na svaté zásady a čisté náboženství; jakékoliv sdělení, jež by zastínilo pohled na Krista a vymazalo z mysli pravou náklonnost a lásku. To zahrnuje necudné urážky, které kdybychom se jim nebránili, vedou k velkému hříchu. Na každého z nás je kladena povinnost vyjadřovat se pravdivým způsobem. *VSS 18.2*

Hlídejme si dobře svůj dar řeči, neboť je to mocná síla sloužící dobru i zlu. I když budete jakkoliv opatrní na to, co říkáte, slova dokazují, jakou silou je ovládáno srdce. Jestliže tam vládne Kristus, slova budou zjevovat krásu, čistotu a vůni charakteru utvářeného podle Jeho vůle. Ale jestliže jste pod vedením nepřítele všeho dobra, vaše slova budou odrážet jeho smýšlení. *VSS 19.1*

Ve Slově Božím je jasně zjevená velká zodpovědnost spjatá s používáním daru řeči. „*Ze slov budete ospravedlněni a ze slov budete zatraceni*“, praví Kristus. A žalmista se táže: „*Hospodine, kdo bude přebývat v stánku tvém? Kdo bydliti bude na hoře svaté tvé? Ten, kdož chodí v upřímnosti, a činí spravedlnost, a mluví pravdu z srdce svého. Kdož neutrhá jazykem svým, bližnímu svému nečiní zlého, a potupy neuvodí na bližního svého. Ten, před jehož očima v nevážnosti jest zavržený v poctivosti pak bojící se Hospodina; a přísah-li by i se škodou, však toho nemění. Kdož peněz svých nedává na lichvu, a daru proti nevinnému neběře. Kdož tyto věci činí, nepohneť se na věky.*“ (Ž 15,1-5) *VSS 19.2*

„*Zdržuj jazyk svůj od zlého, a rty své od mluvení lsti.*“ (Ž 34,14) Divoká lesní zvířata mohou být ochočena, „*ale jazyk nemůže žádný zkrotit*“ (Jk 3,8). „Pouze skrze Krista můžeme dosáhnout vítězství nad pokušením mluvit ukvapená a pro křesťana nevhodná slova. Když v jeho síle odmítneme dáti průchod satanovým návrhům, rostlina hořkosti v našem srdci uvadne a uschne. Duch svatý může učinit jazyk vůni života k životu.“ – RH May 12, 1910 *VSS 19.3*

Ukazatel charakteru – Vaše slova jsou ukazatelem vašeho charakteru, ta budou svědčiti proti vám. Zde vidíme důležitost opatrnosti při výběru slov. Dar řeči je velkou silou, když je použit správně, ale má stejně velkou moc ke zlému, když vyřčená slova jsou jedovatá. Jestliže je tento dar zneužit, ze srdce vycházejí zlé věci. Slova jsou buď vůní života k životu nebo smrti k smrti. ... *VSS 20.1*

Neměli bychom se učit všichni, staří i mladí, proměně jazyka, jakým se bude hovořit v Božím království? Neměla by být naše slova taková, aby je nebeský Otec poslouchal se zalíbením? *VSS 20.2*

Jelikož se prohlašujeme za křesťany, máme posvátnou povinnost zjevovat pravdu našeho hlásání slovy. Jazyk je malý orgán, ale kolik dobra může vykonat, jestliže srdce je čisté! Jestliže srdce je naplněno dobrými věcmi, jako je křesťanský soucit, porozumění a zdvořilost, projeví se to ve slovech a skutcích. Světlo zářící ze Slova Božího je naším vůdcem. Nic tak neoslabuje církev, jako nesprávné užití daru řeči. Zneuct'ujeme našeho Vůdce, když naše slova nejsou taková, jak se sluší na křesťany. (Fp 2,12.13) *VSS 20.3*

Hodnota našich činů se projevuje slovy. Když naše slova a činy jsou v souladu s Kristem, dokazujeme tím svou oddanost Bohu. Když mu oddáme sami sebe, duši, tělo a ducha, bude v nás působit chtění konat jeho vůli. *VSS 21.1*

Láska Kristova v srdci se projevuje vyjádřením chvály. Ti, kteří jsou zasvěceni Bohu, budou se projevovat posvěcenou mluvou. Jestliže jsou jejich srdce čistá, budou čistá i jejich slova, poukazující na vznešené zásady. Mysl bude zaujatá svatým rozjímáním a bude zde vědomí Boží přítomnosti. – RH Jan. 18, 1898 *VSS 21.2*

Prostředky oznamující Boží lásku – Řeč je dar. Ze všech darů poskytnutých lidstvu, žádný není hodnotnější než dar řeči. Má být používán ke hlásání Boží moudrosti a podivuhodné lásky. Takto mají být sděleny poklady jeho milosti a moudrosti. – CS 115 *VSS 21.3*

Slova okořeněná moudrostí a čistotou – Z našich slov budeme ospravedlněni nebo obviněni. Když při posledním soudu staneme před Božím tribunálem, budou to naše slova, která nás ospravedlní nebo odsoudí. Mnohem více než si uvědomujeme, je do toho zahrnutá záležitost naší mluvy... Necht' se vašich rtů dotkne žhavé uhlí z božského oltáře. Mluvte pouze slova pravdy. Bděte a modlete se, aby vaše slova a skutky mohly vždy vyznávat Krista. Necht' jsou vaše slova okořeněná moudrostí a čistotou. – Letter 283 *VSS 21.4*

Udělení Kristovy milosti – Bohatství Kristovy moudrosti, kterou je vždy ochoten nám poskytnout, bychom měli předávat pravdivými slovy plnými naděje. „*Radujte se v Pánu vždycky a opět pravím radujte se.*“ Jestliže budeme střežit svá slova, tak aby z našich rtů plynula pouze vlídnost, bude to dosvědčovat, že se chystáme stát členy nebeské rodiny. Ve slovech a skutcích bychom měli projevovat chválu tomu, který nás povolal ze tmy ve své předivné světlo. Jaká proměna by nastala, kdybychom my, jako lid Boží, správně ocenili dar řeči a její vliv na lidské duše!“ – MM 213 *VSS 22.1*

Rada, povzbuzení a výtky – Dar řeči nám byl dán proto, abychom mohli pronášet slova povzbuzení, poučení a napomenutí, ale ne slova vyhledávající chyby. – RH July 20, 1905 *VSS 22.2*

3. Nástroj evangelia

Svědecká řeč – Bůh nám dal dar řeči, abychom mohli druhým sdělit, jaký má s námi záměr, aby se jeho láska a soucit mohl dotknout jiných srdcí a aby chvála mohla stoupat k němu i od jiných duší, které povolal ze tmy do svého předivného světla. Pán řekl: „*Vy jste moji svědkové.*“ (Iz 43,10) Ale všichni, kteří jsou povoláni, aby mohli být schopnými svědky jako děti nebeského Krále, měli by vychovávat sami sebe, jak přinášet svědectví jasným, zřetelným hlasem a takovým způsobem, aby nikdo nemohl mít dojem, že jsou neochotni mluvit o milosrdenství Pána. – CT 243 *VSS 23.1*

Sdělení pravdy – Evangelium má být provoláváno hlasem. Skrze dar řeči máme sdělovat pravdu, jestliže k tomu máme příležitost. Řeč by měla být vždy použita v Boží službě. – RH Sept. 12, 1899 *VSS 23.2*

Bezvadný projev a kultivovaný hlas – Kéž by všichni pilně zkoumali, aby poznali, co je pravda, aby dokonalým studiem docílili bezvadného přednesu a kultivovaného hlasu, aby mohli představovat pravdu v celé její vznešené kráse. – FE 256 *VSS 23.3*

Cesty k poznání Boha – Schopnost řeči je vzácný dar, a jestliže nejvznešenější z našich schopností je předurčena k úkolu poznávání Boha, potom se dar řeči může stát prostředkem milosti pro druhé, cestou, skrze níž může být sděleno poznání o Bohu. – Letter 59 *VSS 24.1*

Způsob, jak představit Krista – Bůh dal lidem oči, aby mohli spatřovat podivuhodné věci z jeho zákona. Dal jim uši, aby mohli slyšet jeho poselství, promlouvané kazatelem. Dal lidem dar řeči, aby mohli představit Krista, jako hřích odpouštějícího Spasitele. Srdcem člověk věří ve spravedlnost a ústy činí vyznání v záchraně. – AH 401 *VSS 24.2*

Způsoby, jak zdůraznit posvátná témata – Ti, kteří vyučují Slovo Boží, by měli zdokonalovat své jazykové nadání, aby posvátná témata, u nichž se pozastavují, mohla být představena tím nejlepším způsobem, aby mohl být v jejich lampě zažehnut vzácný zlatý olej, který by odrážel jasné a výrazné paprsky. Pravda by neměla ztrácet nic ze své síly a půvabné krásy, a to kvůli způsobu, jakým je představována. Měli bychom se snažit o dosažení toho nejvyššího, nejčistšího a nejušlechtilějšího vzdělání, tak abychom mohli správně představovat posvátný charakter Božího díla. – RH April 20, 1897 *VSS 24.3*

Rozšiřování Jeho slávy – Vaše řeč je dar daný vám Bohem, ne pro vaši zábavu, ale k Boží službě, aby při správném upotřebení mohl být použit k rozšíření jeho slávy. – Letter 89, 1897 *VSS 25.1*

Síla pro získávání duší – V lidském hlase je schopen velkého patosu a melodie. Jestliže studující vyvine rozhodné úsilí, může si osvojit návyky mluvení a zpěvu, které se pro něho stanou sílou k získávání duší pro Krista. – Ev 504 *VSS 25.2*

Výsada řeči – Křesťané mají být podobni Kristu ve své usilovné touze zachraňovat duše. Měli by považovat za nejvyšší čest býti zapsáni v Kristově armádě. Měli by děkovat Bohu za výsadu, moci používat dar řeči k získávání duší pro Krista. Žádná výsada by pro ně neměla být tak přednostní kromě té, směti se s ostatními rozdělit o poznání, které obdrželi. – RH Dec. 24, 1901 *VSS 25.3*

Spojení pro vaše sousedy – Členové církve, necht' vaše světlo září. Necht' váš hlas zazní v pokorné modlitbě, necht' svědčí proti nestřídmosti, pošetilosti a zábavám tohoto světa, je provoláním pravdy pro tuto dobu! Váš hlas, váš vliv, váš čas – to všechno jsou dary od Boha a mají být použity k získávání duší pro Krista. *VSS 25.4*

Navštivte své sousedy a projeďte zájem o spasení jejich duší. Probud'te každou duchovní energii k činnosti. Řekněte těm, které navštívíte, že konec všech věcí je blízko. Pán Ježíš Kristus otevře dveře jejich srdcí a v jejich mysli zanechá trvalou stopu. ... Vaše hřejivá, vřelá slova je přesvědčí, že jste našli perlu veliké ceny. Necht' vaše radostná povzbudivá slova dokazují, že jste spolehlivě našli vyšší cestu. – 9T 38 *VSS 26.1*

Čistota jazyka – Jestliže se snažíte přivést druhé do kruhu jeho lásky, pak necht' čistota vašeho jazyka, nezištnost vaší služby a vaše radostné chování svědčí o síle jeho milosti. Představujte jej světu tak čistě a věrohodně, aby ho lidé mohli spatřit v jeho kráse. – MH 156 *VSS 26.2*

Způsob mluvení a představování Krista – Podle světla, které jsem obdržela, je duchovní úřad posvátný a vyvýšený a ti, kteří přijmou toto postavení, by měli mít Krista ve svém srdci a projevovat tu nejupřímnější touhu, věrně jej představovat lidem, ve všech svých skutcích, ve svém oblékání, ve své mluvě a to obzvláště ve způsobech svého vyjadřování. – 2T 615 *VSS 26.3*

Boží mluvčí – Posel, který nese Slovo života hynoucímu světu, je zavázán mluvit pravdu. Pán Ježíš je po jeho boku připraven rozšířit omezené lidské vědomosti, tak aby všichni mohli poznat, že učitel předkládá dar nezníčitelné hodnoty všem, kteří chtějí uvěřit v Krista. V Kristu je síla napravit duševní a morální charakter, a utvářet člověka k božské podobě. – RH July 19, 1898 *VSS 26.4*

Potřebný takt v představování Spasitele – Ať jsme kdekoli, měli bychom vyčkávat na příležitost vyprávět jiným o Spasiteli. Jestliže následujeme Kristova příkladu v konání dobra, srdce nám budou otevřená, stejně jako jemu. Ne stroze, ale s taktem zrozeným z božské lásky, jim máme vyprávět o Něm, který je „nejpřednější mezi desetitisíci“, a „naprosto dokonalý“. Toto je velmi vznešená práce, ve které můžeme rozvinout dar řeči. Byl nám dán, abychom mohli představit Krista jako hřích promíjejícího Spasitele. – COL 339 *VSS 27.1*

Správné vyjádření pravdy – Naučit se mluvit přesvědčivě a působivě je obzvláště cenné pro ty, kteří touží stát se pracovníky v Božím díle. Čím větší důraz bude kladen na slova pravdy, tím efektivněji budou působit na ty, kteří je slyší. Vhodné představení Boží pravdy si zaslouží naše nejvyšší úsilí. *VSS 27.2*

Naděje pro duši – On, váš soused, má být pečlivě vyhledáván. Je ignorant? Nechť se v důsledku vašich rozhovorů stane inteligentnější. Je sklíčený a zmalomyslněný? Nechť vaše slova dodají naději jeho duši... Pod vlivem slov promluvených ze srdce plného lásky, člověk zbavený odvahy se může stát trofejí milosti – dědictvím Božím a sdílet dědictví s Ježíšem Kristem. – RH Feb. 16, 1897 *VSS 27.3*

Myšlenky vnuknuté Bohem – Jestliže budete chtít následovat a poznávat Pána a přijmete jeho výzvu, poznáte z vlastní zkušenosti, že Bůh vám vnukne myšlenky, když se pokusíte mluvit k těm, kteří jsou kolem vás. Snažte se jim bránit v konání zla, poukažte jim na cestu života. – Manuscript 61 *VSS 28.1*

Vlídna slova, ne drsná – Mluvte k duším, které jsou v nebezpečí a nasměřujte jejich pohled k Ježíši na kříži, jenž umřel proto, aby mohl odpouštět. Promlouvejte k hříšníkům svým vlastním srdcem, přetékaným vlídnou, soucitnou láskou Kristovou. Nechť je tam hluboká opravdovost; ale drsný, hlasitý tón nemá být používán těmi, kteří se snaží získávat duše. ... *VSS 28.2*

Kristus ukřižovaný – O tom mluvte, zpívejte, a to bude lámat a získávat srdce. Je to Boží síla a moudrost, jež shromažďuje duše pro Krista. Formálně sestavené fráze, předkládání pouze argumentačních témat, přináší malý užitek. – 6T 67 *VSS 28.3*

Zákon laskavosti – Najděte si přístup k lidem, kteří žijí ve vašem sousedství. Jestliže jim hovoříte o pravdě, používejte vlídna slova. ... Nevyslovujte žádné nelaskavé slovo. Nechť je láska Kristova ve vašem srdci a zákon laskavosti na vašich rtech. – 9T 41 *VSS 28.4*

Vlídna slova jako tichý déšť – Potřebujeme mít těsné společenství s Bohem, abychom se nepovyšovali a nemluvili bláznivá slova, která jsou nepatřičná, která nejsou jako tichý déšť, který oživuje vadnoucí rostliny. Nechť jsou vaše slova laskavá, když se snažíte získávat duše. Bůh dá moudrost těm, kteří ji hledají u božského zdroje. Příležitosti bychom měli vyhledávat všude. Máme být bdělí na modlitbě, a být vždy hotovi dát odpověď každému, kdo se ptá na důvod naděje, která je v nás. Nechť nepůsobíme nepříznivým dojmem na žádnou duši, za kterou Kristus zemřel; měli bychom své srdce pozvednout k Bohu, tak aby když se naskytne příležitost, my jsme mohli promluvit pravé slovo v pravý čas. – RH Oct. 7, 1902 *VSS 29.1*

Skutky spojované se slovy – Bůh touží, aby štedré dary, které dal zdarma svým dítkám, byly sdíleny s těmi, kteří nevlastní takové požehnání. Skrže takovému jednání, kdy laskavá slova jsou doprovázena skutky lásky, ti, kteří pracují pro Boha, naleznou přístup k srdcím a získají jiné pro Krista. Tuto součást náboženství bychom neměli opomíjet; „neboť takovýmito oběťmi je Bůh poctěn“. – RH Feb. 18, 1902 *VSS 29.2*

4. Důležitost jazykového vzdělání

Nejdůležitější odvětví – Dar řeči má být pečlivě studován a pečlivě střežen. Toto je nejdůležitější odvětví výchovy. Je ale jedním ze smutně zanedbávaných ve všech našich sdruženích. Síla do-
rozumívat se s našimi spolupracovníky může být velkým požehnáním nebo velkou kletbou. –
Manuscript 77, 1897 *VSS 30.1*

Hlavní námět pro naše školy – Jazyková výchova na našich školách nesmí být zanedbávána. Ti, kteří jdou do sdružení s touhou a odhodláním býti takovými, jak přikazuje Kristus, by se neměli snižovat k nekřesťanským rozhovorům. Měli by se snažit představovat Krista svým duchem a slovy. – RH Jan. 25, 1898 *VSS 30.2*

Posvěcená konverzace – Světlo dané mi slovem od Boha je, že řeč by měla být pro-měněná a posvěcená. Pán požaduje, aby jazykové vzdělání bylo na patřičné úrovni. Tato schopnost byla často zneužívána a podceňována. Nebylo s ní zacházeno jako se vzácným Božím darem, který má být používán k oslavě jeho jména. Slova jsou silou k dobru nebo zlu, vůni života k životu nebo smrti k smrti. Vybraná slova musí používat ti, kteří budou vykonávat službu pro Krista. Náhodná, ukvapená slova, sprostá slova, říkat jen proto, aby se mluvilo, když ticho by bylo lepší, je hřích. Ti, kteří jsou mnohomluvní, většinou nemají dobrý vliv na společenství, ve kterém žijí a kde se pohybují. Biblické náboženství nemá být vychloubačným předváděním, ale klidným praktikováním dobrých skutků a slov. – Manuscript 74, 1897 *VSS 30.3*

Zlé mluvení a špatné způsoby – Povšimněte si těchto slov: „A necht’ pokoj Boží panuje ve vašem srdci.“ Jestli budete mít toto na paměti, žádná prázdná slova nebudou plynout z vašich rtů. „Necht’ Slovo Boží přebývá ve vás bohatě...“ *VSS 31.1*

Toto je výchova, kterou potřebujeme v našich školách. Ukvapené a bezohledné použití jazykového nadání spočívá u základů téměř všech církevních nesnází, které existují. Zlá řeč by měla být posuzována jako nezpůsob, který je námětem k posouzení kázně a k vyloučení z církve, jestliže se v ní setrvává; neboť církev nemůže být dána do pořádku žádným jiným způsobem. – Manuscript 74, 1897 *VSS 31.2*

Dovednost konverzace ve vztahu ke studiu Božího Slova – Naše vzdělávání, co se týče dovednosti konverzace, může být v každém směru zdokonaleno, jestliže si pro studium zvolíme Boží Slovo. Toto odvětví výchovy bylo žalostně zanedbáváno. Mnozí obdrželi ze škol diplomy, které si ani nezasloužili za dosažené všeobecné vzdělání. Učitelé a žáci mají sklon vynechávat důležitý předmět jazykové výchovy. Nedostatkem výcviku v tomto směru studenti mnoho ztrácejí. Odcházejí ze školy a tímto nedostatkem trpí po celý svůj život. – Manuscript 74, 1897 *VSS 31.3*

5. Úloha rodičů

Úloha domova a školy v jazykové kultuře – Je to práce rodičů, aby vychovávali své děti k patřičným návykům vyjadřování. Nejlepší školou pro tuto kulturu je život doma. Od nejtělejšího dětství by se měly děti učit mluvit uctivě a vlídně se svými rodiči a mezi sebou navzájem. Měly by být poučeny, že z jejich rtů by měla plynout slova laskavosti, pravdy a čistoty. Necht' se rodiče denně sami učí ve škole Kristově. Pak skrze poučení a příklad mohou své děti přimět používat... (Titus 2,8). To je jedna z jejich největších a nejzodpovědnějších povinností. ... – COL 337, 338 VSS 33.1

Podíl rodičů a podíl Boží – Otci a matce je svěřena vážná práce. Věčné spasení jejich dětí závisí na postupu, jakým budou s nimi zacházet. Jak budete úspěšně vychovávat své děti? Ne hubováním, neboť to by nepřineslo nic dobrého. Snažte se získat důvěru svých dětí rozmlouváním. Zacházejte s nimi vlídně, něžně a laskavě. Vypravujte jim, co Bůh chce pro ně vykonat. Řekněte jim, že Bůh je považuje za své spolupracovníky při jejich výchově. Když vykonáte svůj podíl, můžete důvěřovat Pánu, že i On vykoná svůj díl. – CG 33 VSS 33.2

Naučit se správným návykům v řeči – Děti je potřeba neustále poučovat a podněcovat je k utváření správných návyků v řeči a hlase. – FE 267 VSS 34.1

Slunce nebo stín – Je důležité, aby děti a mládež byly vychovávány k tomu, že je nutné střežit svá slova a činy; neboť na tom, jaký postup si zvolí, závisí slunce nebo stín, a to nejen v jejich domově, ale týká se to i ostatních lidí, se kterými přijdou do styku. – AH 437 VSS 34.2

Orgány řeči jako živé stroje – Jedno z nejkrásnějších a nejvznešenějších odvětví vzdělání pojednává o tom, jak oslovit členy domácnosti, tak aby vliv promluvených slov byl čistý a nepomíjivý. Pro křesťana je vhodná taková konverzace, která mu umožňuje výměnu myšlenek. Křiklavá slova, ta nepomohou nikomu; necht' jsou raději zaměněna za slova dobrého, vznešeného a osvíceného zdravého rozumu. Tento pracovní obor je největším misijním podnikem, ve kterém může být zaměstnán každý křesťan. Ti, kteří používají orgány řeči jako živé zdroje od Boha, stanou se živými kameny v jeho chrámu, vyzařující světlo a moudrost. VSS 34.3

Varování a návody Slova Božího si často všímají námětu řeči. Jestliže studenti budou žít podle pravidla bible, sláva Boží bude jejich cílem při výcviku Bohem dané schopnosti řeči. Budou pilně vychovávat jazyk, tak aby nevyslovoval podivné a nevhodné věci. Takto se vskutku stanou přemožiteli v tomto výcviku, který se tak nesnadno uvádí do praxe. Duše musí vyvinout velké úsilí, aby zamezily Satanovi v přístupu do své pevnosti. – Manuscript 74, 1897 VSS 34.4

6. Úloha učitelů

Poselství věčného významu – Křesťan je povolán k tomu, aby vypravoval ostatním o nevýstižném Kristově bohatství; proto by měl usilovat o dokonalost v řeči. Měl by představit Slovo Boží způsobem, který by se zalíbil posluchačům. Není to Boží záměr, aby lidské zdroje byly neotesané. Není to jeho vůle, aby člověk zmenšoval nebo snižoval nebeský proud, který plyne skrze něj světu. *VSS 36.1*

Měli bychom se dívat na Ježíše, náš dokonalý vzor; měli bychom prosit o pomoc Ducha svatého a v jeho síle se snažit přimět každý orgán k dokonalé práci. *VSS 36.2*

Obzvláště se to týká těch, kteří jsou povoláni k veřejné službě. Každý kazatel a každý učitel by měl mít na mysli, že přináší lidem poselství, které zahrnuje věčné zájmy. Promluvená pravda je buď posuzovat ve velký den konečného zúčtování. Lidé se musí sami rozhodnout, jestli osvobozující poselství přijmou nebo je odmítnou. Necht' jsou slova pronášena tak, aby zapůsobila na rozum a ovlivnila srdce. Má se hovořit pomalu, zřetelně a vážně, ano, se vši úctou, kterou si důležitost vyžaduje. – COL 336 *VSS 36.3*

Poslušnost Božímu Slovu – Učitelé by se měli snažit, v každém učebním odvětví předávat světlo z Božího Slova a poukazovat na důležitost poslušnosti: „*Tak praví Pán.*“ Výchova by měla být taková, aby studenti získali správné zásady, kterými by se řídili při každé činnosti. Toto je výchova, která bude trvat na věky. *VSS 37.1*

Bezúhonný život je účinným příkladem – Učitel, jehož duše zůstává v Kristu, bude mluvit a jednat jako křesťan. Jako takový nebude uspokojen, dokud pravda neočistí jeho život od každé zbytečné věci. Nebude spokojen, dokud jeho mysl nebude den co den utvářena svatým vlivem Ducha Božího. Pak Kristus může mluvit k srdci a jeho hlas říkající: „Toto je cesta; chod'te po ní“, bude vyslyšen a uposlechnut. – FE 526 *VSS 37.2*

Povzbudivá slova – Projevuj pochopení a vlídnost v jednání se svými žáky. Prokazuj lásku Boží. Necht' promluvená slova jsou laskavá a povzbudivá. Potom, když takto pracuješ pro své studenty, jaká proměna se asi bude konat v charakteru těch, kteří nebyli náležitě vychováni doma! Pán může učinit i mladé učitele cestou ke zjevení své milosti, jestliže se jemu zasvětí. – CT 152 *VSS 37.3*

Síla a nadšení – Učitel by měl stále směřovat k jednoduchosti a účinnosti. Měl by učit převážně používáním názorných ilustrací, a také při výchově starších žáků by měl dbát na to, aby každý výklad byl jasný a zřetelný. Ne všichni žáci bývají chápaví. *VSS 38.1*

Důležitým prvkem v díle výchovy je nadšení. Co se týče tohoto bodu, byl zde dán jednou slavným hercem užitečný podnět, který stojí za povšimnutí. Arcibiskup z Conterbury mu položil otázku, proč herci při hraní tak silně ovlivňují své diváky, když hovoří o věcech domnělých, zatímco kazatelé evangelia často ovlivňují své publikum jen nepatrně, hovoříce o věcech skutečných. „S náležitou úctou k vaší milosti,“ odpověděl herec, „dovolte mi říci, že důvod je zřejmý: Záleží v síle nadšení. My na jevišti mluvíme o věcech domnělých, jako by byly skutečné, a vy na kazatelně mluvíte o věcech skutečných, jako by byly domnělé.“ *VSS 38.2*

Učitel při svém povolání zachází s reálnými věcmi a měl by o nich mluvit se vším důrazem a nadšením, ke kterému ho může inspirovat poznání jejich reality a důležitosti. – Ed 233 *VSS 38.3*

Málo slov, a krátká promluva – Ti, kteří vyučují děti, by se měli vyvarovat únavných poznámek. Krátké a věcné poznámky budou mít kladný vliv. Má-li být řečeno mnoho, učíte stručné zopakování. Několik zajímavých slov tu a tam bude mnohem prospěšnější, než říci je všechna najednou. Dlouhé mluvení zatěžuje malou dětskou mysl. Příliš dlouhé mluvení povede k tomu, že si zoškliví duchovní vyučování, právě tak jako přejídání zatěžuje žaludek a zmenšuje chuť a vede k odmítání potravy. Práce pro církev, ale obzvláště pro mládež, by měla být odsud až potud, nějaké pravidlo a poučka, tady trochu a tam trochu. Dejte mysli čas, aby mohla strávit pravdy, kterými je sytíte. Děti musí být směřovány k nebi ne prudce, ale pozvolna. – 2T 420 *VSS 38.4*

Každé slovo zřetelně vyslovené – Učitel pravdy má věnovat pozornost tomu, jak ji představuje. Má vyslovovat každé slovo jasně a zřetelně, s tak vážným přesvědčením, které by zasáhlo srdce.

Jestliže je vyřčena spousta slov, ztrácí se dojem, jakými měla působit. Dar řeči je potřeba zúšlechtovat. Pravda nemá být promlouvána s podrážděním, ale pomalu a zřetelně, tak aby se neztrácela ve spoustě slov. – SW Oct. 27, 1903 *VSS 39.1*

Správné užití jazyka – Jednou z hlavních věcí ve vzdělání učitele je schopnost mluvit a číst zřetelně a působivě. Ten, kdo dovede používat český jazyk plynule a bezvadně, může zapůsobit mnohem větším vlivem než ten, kdo není schopen vyjádřit své myšlenky snadno a jasně. – CT 216 *VSS 39.2*

Inteligentní artikulace – Učitel by měl rozvíjet své schopnosti, pěstovat svou řeč, aby mluvil zřetelně, používající inteligentní gesta. – CSW 97 *VSS 40.1*

Jednoduchost Kristových slov – Farizeové se posmívali Kristu; kritizovali jednoduchost jeho jazyka, který byl tak srozumitelný, že mu rády naslouchaly děti, staří i obyčejní lidé, a byli nadšeni jeho slovy. Saduceové jej také zesměšňovali, protože jeho rozmluvy byly tak odlišné, nespoutané jejich pravidly a předpisy. Tito židovští učitelé mluvili monotónním hlasem. Ta nejjasnější a nejvzácnější Písma se takto stala nezajímavá a nesrozumitelná. Byla pohřbená pod takovou spoustou tradice a lidových zvyků, že lidé nechápali význam Písma, které jim rabíni předkládali. Bylo tam mnoho duší hladovějících po Chlebu života, a Ježíš je nasýtil čistou, prostou pravdou. Ve svém učení čerpal přirovnání z věcí v přírodě a všeobecná pojednání ze života, se kterými byli důvěrně obeznámeni. Takto se jim pravda stala živou skutečností; výjevy z přírody a záležitosti každodenního života jim byly vždy opakovány ve Spasitelových vzácných ponaučeních. Kristus si přeje, aby jeho služebníci následovali příkladu jeho učení. – FE 242, 243 *VSS 40.2*

Laskavost ve výtce – Nechť učitel přináší do své práce pokoj, lásku a útěchu. Nechť nepodlehne hněvu nebo provokaci. Pán na něho pohlíží s napjatým zájmem, aby viděl, zda se nechává utvářet božským Učitelem. *VSS 40.3*

Pro dítě, které ztratí sebekontrolu, se najde mnohem snadněji omluva než pro učitele, který se rozzlobí a je netrpělivý. Když má být učiněna přísná domluva, nechť se tak stane s laskavostí. Učitel by si měl dát pozor, aby se dítě nezatvrdilo kvůli jeho drsnému domlouvání. Nechť je každé trestání provázeno kapkami oleje laskavosti. Neměl by nikdy zapomínat, že jedná s Kristem v osobě jednoho z Kristových maličkých. *VSS 41.1*

Nechť je vynaloženo maximum, aby ve všech školách vládla kázeň, věrnost a láska. Když student je napomínán takovým způsobem, že nemá pocit, že by si učitel přál jej ponižovat, v jeho srdci se vyskytne láska k učiteli. – CT 212 *VSS 41.2*

7. Studenti a řeč

Jak je řeč ovlivňována pravdou – Jestliže studenti budou mít morální odvahu prožívat pravdu den co den, její posvěcující síla bude mít podivuhodný vliv na jejich řeč. Mohou učinit nějaké změny ve svých oborech a zvyklostech, ale nepřinese to žádné ovoce, dokud nebude posvěcená řeč. Mohou slyšet pravdu, ale nebudou moci učinit žádnou rozhodnou změnu, dokud se nebudou sytit Slovem Božím. Dokud se pravda nestane jejich součástí, mohou ji přijímat bez známek opozice, ale svou řečí ukazují, že Slovo není pro ně „chlebem života“. Bůh dal každému příležitost a výsadu stát se účastníkem božské přirozenosti a být takto zajedno s Ježíšem Kristem. Ale mnozí dokazují svými slovy, že se nesytili u Ježíše Krista, a proto nemohou vyzařovat, nemohou sdělovat to, co není jejich pokrm a nápoj. Jejich používání daru řeči prokazuje, že shromažďují pouze plevy. – Manuscript 74, 1897 *VSS 42.1*

Pěstování hlasu – Mladí mužové a ženy, vložil Bůh do vašeho srdce touhu pracovat v jeho službě? Potom všemi prostředky zušlechťujte hlas na nejvyšší možnou úroveň, tak abyste mohli objasňovat vzácné pravdy druhým. Neklesněte do zvyku modlit se tak ne-zřetelně a tak slabým hlasem, že by vaše modlitby potřebovaly tlumočníka. Modlete se jednoduše, ale jasně a zřetelně. Nechat hlas poklesnout tak nízkou, že skoro není slyšet, není žádným důkazem pokory. – GW 89 *VSS 42.2*

Síla k dorozumívání – Stupeň křesťanova užitečnosti je měřen jeho schopností sdělovat to, co obdržel, co se pro něho stalo zkušeností. Úroveň vzdělání poklesne, jestliže se studentům nedostalo vědomostí o tom, jak užívat daru řeči, a jak využít k největšímu prospěchu vzdělání, které obdrželi. Lidé se mají v mládí naučit správnému způsobu řeči. – Manuscript 74, 1897 *VSS 43.1*

Cvičením k bezvadnému jazyku – Jestliže se vaši studenti mimo studování Božího Slova neučí nic jiného, než jak správně používat český jazyk při čtení, psaní a mluvení, bylo završeno velké dílo. Ti, kteří jsou vychováváni pro službu v díle Božím, měli by se naučit, jak vhodně mluvit při běžném hovoru a před sborovým shromážděním. Úsilí mnohých pracovníků je zmařeno, protože ignorují správné dýchání i jasnou působivou řeč. Mnozí se nenaucili dávat správný slovní přízvuk slovům, při řeči a četbě. Výslovnost často není zřetelná. Zdokonalování se v používání českého jazyka má pro mládež mnohem větší cenu než povrchní studium cizích jazyků a zanedbávání mateřského jazyka. – CT 207, 208 *VSS 43.2*

Čtení a mluvení s nenuceností – Často dochází k velkým škodám, když je mladým mužům dovoleno, aby začali kázat, přestože nemají dostatečné znalosti Písma k tomu, aby představovali naši víru inteligentním způsobem. Někteří z nich jsou pouhými nováčky ve znalosti Písma. V ostatních věcech jsou také nekompetentní a méně schopní. Nedovedou se orientovat v Písmu bez zaváhání, vynechávají slova a míchají je dohromady takovým způsobem, že Slovo Boží je zneuctěno. Ti, kteří nejsou způsobilí představovat pravdu náležitým způsobem, by neměli být přiváděni do rozpaků, co se týče jejich služby. Jejich místo je mezi žáky, ne mezi učiteli. Pro mladé muže, kteří se chtějí připravovat na dráhu kazatele, je nanejvýše užitečné, aby navštěvovali naše školy. Znalosti jsou potřebné, aby mohli získat způsobilost stát se přijatelnými řečníky. Učitel by měl mládež vychovávat tak, aby se naučila mluvit, aniž by si unavovala hlasové orgány. Také způsob, jak to dělat, by si zasluhoval více pozornosti. – 4T 405, 406 *VSS 44.1*

Dokonalost řeči a hlasu – Učitelé na našich školách by neměli tolerovat u studentů nemotorné držení těla a neotesaná gesta, špatnou intonaci při čtení, nesprávný přízvuk nebo zdůraznění. Dokonalost řeči a hlasu by měla být požadována od každého studenta. Kvůli nedbalosti a špatnému výcviku si často osvojí návyky, které jsou velkou překážkou v práci kazatele, který má jinak vyěstovaný talent. Student musí být veden k poznání, že je v jeho moci, aby se souhrou vybraných způsobů a nadšení proměnil v dokonalého muže. Duševní a tělesné schopnosti, kterými jej Bůh obdařil, se pěstováním a usilovnou námahou mohou stát silou, která prospěje jeho spolubližním. – Ev 668, 669 *VSS 44.2*

Potřeba zdokonalování tónu hlasu – „Studenti, Bůh vám dal dar řeči. Přeje si, abyste zdokonalovali tento dar. Můžete zdokonalovat tón hlasu. Buďte odhodlaní učinit sebe skrze Boží milost

tak dokonalými, jak je to jen možné. Jestliže budete správní v řeči a činech, ti kteří se s vámi stýkají, budou požehnáni vaší přítomností. Ti, kteří jsou v řeči ukvapení a prudcí, říkají velmi mnoho věcí, s nimiž by se nechtěli setkat v soudný den. *VSS 45.1*

Nechť z vašich rtů neplynou slova, která by mohla vzbudit neklid v jiném srdci. Bůh si přeje, aby vaše slova byla takového charakteru, že budou přinášet slunce místo tmy, soulad místo napětí.“ – Manuscript 65, 1901 *VSS 45.2*

Schopnost mluvit zřetelně – Dokud studenti, kteří se připravují na práci v Božím díle, nejsou vychováni, aby mluvili jasným, otevřeným způsobem, jejich vliv pro dobro bude zkrácen na polovinu. Ať má být jeho povolání jakékoliv, student by se měl naučit ovládat hlas. Schopnost mluvit jasně a zřetelně plným, zvučným tónem, je nedocenitelná v každém pracovním odvětví. Je také nepostradatelná pro ty, kteří se chtějí stát kazateli, evangelisty, biblickými pracovníky nebo kolportéry. – CT 217 *VSS 45.3*

Bdělost nad způsoby, tónem a jazykem – Boží dělník by měl vyvinout nejoprávněnější úsilí, aby se stal představitelem Krista, odložil všechna nehezka gesta i drsnou řeč. Měl by se snažit používat bezvadný jazyk. Je zde velká třída těch, kteří mluví bezstarostným způsobem, avšak pozornou, usilovnou péčí by se mohli stát představiteli pravdy. Každý den by měli dělat pokroky. Jejich užitečnost a vliv by neměl být zlehčován vypěstovanými chybnými zvyky, tónem nebo jazykem. Obvyčejné a laciné výrazy by měly být nahrazeny jasnými, čistými slovy. Stálou bdělostí a opravdovou kázní může křesťanská mládež zdržovat svůj jazyk od zlého a své rty od lstivého mluvení. *VSS 46.1*

Měli bychom být opatrní, abychom nedávali slovům dvojí význam. Mezi námi jsou lidé, kteří teoreticky dobře vědí, jak správně používat jazyk, avšak v praxi dělají běžné chyby. – CT 238, 239 *VSS 46.2*

Mluvit s úctou ke všem – Nadání k řeči je velmi vzácný dar. Neměl by však být v žádném případě zneužíván. Jazyk je nepoddajný orgán, ale nemusí tomu tak být. Je-li nevhodně používán ve světské mluvě, pak může být proměněn, aby vyslovoval chválu Bohu. Jestliže by se všichni studenti rozhodli s patřičným úsilím změnit způsob svého myšlení, mluvení a jednání v rodinném kruhu, zdrželi by se všech slov, která nejsou laskavá a zdvořilá, a mluvili se všemi slušně; jestliže by měli na mysli, že se zde připravují stát se členy nebeské rodiny, jaký přetvářející vliv by vycházel z každého domova...! *VSS 46.3*

Následování přirozených sklonů se bude projevovat v rozporuplném chování, ve špatné mluvě, v nevšímavosti k Božímu Slovu, ve znesvěcování jazyka, v myšlenkách. – Manuscript 77, 1897 *VSS 47.1*

Stupnice užitečnosti – Mladí mužové a ženy, kteří se připojí k církvi, by měli mít zvláštní výchovu pro práci, které se chtějí přizpůsobit. Ale jestliže se někdo rozhodne pokračovat v nízkém, obvyčejném zaměření konverzace, nebude jako pracovník přijat. Způsobil by více škody než užítu a ještě by nakazil ostatní pracovníky. ... Slova, duch, postoj, určují škálu užitečnosti. – RH March 22, 1898 *VSS 47.2*

8. Vliv slov

Kontrola jazyka božskou milostí – Moji bratři a sestry, jak využíváte daru řeči? Naučili jste se tak ovládat jazyk, že vždy uposlechnete příkazů osvíceného svědomí a svatého působení? Je vaše konverzace prostá lehkovážnosti, pýchy a zlomyslnosti, lsti a špinavosti? Jste před Bohem bez viny? Slova prokazují sdělovací sílu. Satan si přeje, za každou cenu udržet jazyk činný ve své službě. Sami od sebe nemůžeme ovládnout tento nástroj řeči. Božská milost je naší jedinou nadějí. – 5T 175 *VSS 48.1*

Vliv vyvažuje duše – Příhodně promluvená slova, jak jsou dobrá! Kolik síly slovo naděje, povzbuzení a odhodlání vyslovení v pravý čas, může dát někomu, kdo je náchylný sklouznout do zvyků, které jsou demoralizující! Rozhodný cíl, který máš, dobré zásady, to vše bude mít vliv, aby se duše přiklonily na správnou stranu. – MYP 125 *VSS 48.2*

Volba slova ve světle soudu – Jestliže chováš navyklý dojem, že Bůh slyší všechno, co říkáš, také vede věrný záznam všech tvých slov a skutků, a že se s nimi musíš setkat, potom ve všem, co děláš a říkáš, se budeš snažit následovat příkazů osvíceného a bdělého svědomí. Tvůj jazyk bude používán ke slávě Boží a bude zdrojem požehnání tobě i ostatním. Ale jestliže se odloučíš od Boha, kdybys tak učinil, a nedbal na řeč a mluvil hanebná slova, přivodíš na sebe hrozné odsouzení; neboť duše budou kvůli době zatraceny. – 4T 244 *VSS 48.3*

Článek v řetězu lidských událostí – Můžeš se domnívat, že všechno co děláš a říkáš, má jen nepatrný význam, avšak nejdůležitější výsledky pro dobro a zlo jsou důsledkem našich slov a skutků. Slova a skutky, které považujeme za tak malé a bezvýznamné, jsou články v dlouhém řetězu lidských událostí. – 3T 542 *VSS 49.1*

Kristova cesta – Božím služebníkům v této době byly svěřeny ke hlásání ty nejposvátnější pravdy, a proto jejich postup, metody a plány musí odpovídat důležitosti jejich poselství. Jestliže předkládáte slovo Kristovým způsobem, vaši posluchači budou hluboce ovlivněni pravdami, které učíte. Nabudou přesvědčení, že toto je slovo živého Boha. – 9T 143 *VSS 49.2*

Důležitost každého slova – Každé vyslovené slovo je projevem vlivu, každý čin pak zahrnuje sled zodpovědnosti. Nikdo nemůže žít na tomto světě sám pro sebe, i kdyby chtěl. Každý jednotlivec tvoří část velké pavučiny lidstva. Skrze to naše individuální vlákno vlivu jsme nasměrováni do vesmíru. Kristus používal svého vlivu, aby přitahoval lidi k Bohu. Zanechal nám příklad, jakým způsobem bychom měli mluvit a jednat. Člověk, který je utvářen Duchem Božím, bude vědět, jak mluvit „slovo v pravý čas těm, kteří jsou unaveni,“ a bude si vědom nejvyššího lidského požehnání – radosti sdílet s jinými vzácné poklady moudrosti a milosti Kristovy. Ale ti, kteří sami dovolí, aby je ovládal nepřítel všeho dobra, budou mluvit slova, která by nikdy neměla být vyslovena. – RH Feb. 16, 1897 *VSS 49.3*

Dojem každého slova a skutku – (1 K 3,9) On chce použít tebe i mne, každou lidskou bytost, která vstoupí do jeho služby, jestliže se budeme chtít podrobit jeho vedení. Jeden každý má stát na své strážné věži, pozorně naslouchat tomu, co mluví Duch a mít na paměti, že každé jeho slovo a skutek vyváží vliv, ne pouze na jeho vlastní charakter, ale na charaktery těch, se kterými přichází do styku. – 8T 172 *VSS 50.1*

Slova lásky – Naší povinností je žít v ovzduší Kristovy lásky, dýchat zhluboka jeho lásku a odrážet její teplo okolo nás. Ó, jaká sféra působnosti se před námi otvírá! Jak pečlivě bychom měli pěstovat zahradu duše, tak aby mohla přinášet pouze čisté, sladké a voňavé květiny! Slova lásky, něžnosti a dobrotivosti posvěti náš vliv na druhé. – OHC 175 *VSS 50.2*

Vůně života nebo smrti – Slova, která denně promlouváme k lidem, práci, kterou vykonáváme, ducha poselství, které přinášíme, bude vůně života k životu nebo smrti k smrti. – 5T 716 *VSS 51.1*

Požehnání nebo kletba – Den co den zaséváme semena pro budoucí žně. Nemůžeme tedy být dost opatrní, co se týče setby našich slov. Slova jsou často promlouvána bezstarostně a zapomenutá, ale tato slova, pro dobro nebo zlo, přinesou sklizeň. Zasej jedno nevlídné, hrubé slovo, a toto semeno, nacházejíc půdu v myslích posluchačů, vyrostě, aby přineslo ovoce podle svého druhu. Zasej

jedno semeno v podobě laskavého, vlídného slova a přinese ti bohatý výnos. Mějme se na pozoru, abychom nemluvili slova, která by nebyla požehnáním, ale kletbou. – OHC 294 *VSS 51.2*

Jakou ovládající silou? – Nemůžete být dost opatrní na to, co říkáte, ale slova, která vyslovujete, dokazují, jaká síla ovládá vaši mysl a srdce. Jestliže ve vašem srdci vládne Kristus, vaše slova budou zjevovat čistotu, krásu a vůni charakteru utvářeného Jeho vůlí. Ale Satan od doby svého pádu se stal žalobcem bratří, a vy se musíte mít na pozoru, abyste nezjevovali stejného ducha. – 2MCP 579, 580 *VSS 51.3*

Úspěšný život a mluva – Klidem v našem rozhovoru můžeme přinášet dobré svědectví pro Něho (Boha). Bezvadný život a způsob mluvy mají větší vliv pro dobro, než mohou mít všechna kázání. – Manuscript 65, 1901 *VSS 51.4*

Správně volená slova a skutky mají mnohem větší vliv pro dobro, než všechna kázání, která mohou lidé slyšet. – ML 114 *VSS 52.1*

Rozvážná konverzace – Rozvážná konverzace a správné jednání, to je prokazatelně vliv, který je i silou vedoucím správným směrem. Ale obvykle ti, kteří mluví nejvíce, jsou těmi, kteří vykazují nejméně hluboké a vážné přemýšlení, nejméně práce pro Mistra. Myslí si, že mluvením mohou zakrývat své nedostatky. Ale je to konání Slova, které ospravedlňuje před Bohem. ... – Manuscript 53, 1899 *VSS 52.2*

Spojení mezi naším srdcem a našimi slovy – Svými slovy, která pronášíme, zjevujeme, co je v našem srdci. Spojení mezi srdcem a slovy našich úst je velmi důvěrné, a podle našich slov budeme jednotlivě posuzováni v poslední den. ... Naše myšlenky plodí naše slova, a naše slova reagují na naše myšlenky. – Letter 16a, 1895 *VSS 52.3*

Naznačení charakteru – Slova jsou více než jen naznačením charakteru, mají moc působit na povahu. Lidé jsou ovlivňováni svými vlastními slovy. Často pod momentálním nátlakem, podněcovaným satanem, dávají průchod žárlivým nebo zlým podezřením, vyjadřující to, čemu doopravdy nevěří; ale vyjádření působí na myšlenky. Jsou klamáni svými slovy, která promluvili ze satanova podnětu a myslí si, že je to pravda. Jestliže už jednou vyjádřili názor nebo rozhodnutí, jsou často příliš hrdí, aby jej odvolali a snaží se sami sobě dokázat, že mají pravdu, až se jim to nakonec podaří. *VSS 52.4*

Je nebezpečné vznést slovo pochybnosti, je nebezpečné činit námitky a kritizovat božské světlo. Zvyk bezstarostně a neuctivě kritizovat působí na charakter v podněcování neúcty a nedůvěry. Mnohý člověk, který se oddával tomuto zvyku, vstoupil nevědomě do nebezpečí a dostal se až tak daleko, že byl ochoten kritizovat a odmítat dílo Ducha svatého. – DA 323 *VSS 53.1*

Vliv mimo církev – Lidé vydávající se za Kristovy následovníky by si měli uvědomit, že vliv jejich slov a skutků nesouvisí pouze mezi nimi vzájemně, ale rozšiřuje svou působnost i mimo církev. Kdyby mohli vidět škody způsobené svými bezstarostnými slovy, opakováním neověřených zpráv, nespravedlivé kritiky, daleko méně by mluvili, ale více by se modlili na společných křesťanských setkáních. – RH Oct. 19, 1886 *VSS 53.2*

Vliv na nevěřící – Život, slova a vliv jsou nejpůsobivějšími argumenty, nejposvátnější výzvou pro ty bezstarostné, neuctivé a skeptické. Nechť je tvůj život silným argumentem pro křesťanství; potom budou lidé nuceni si přiznat, že jsi býval s Ježíšem, a také ses u něj učil. – CT 478 *VSS 53.3*

Vliv i po smrti – Je málo těch, kteří si uvědomují, jak dalekosáhlý bývá vliv jejich slov a skutků. Jak často se chyby rodičů přenášejí nešťastným účinkem na jejich děti, děti jejich dětí, dlouho po tom, co samotní účastníci byli uloženi do hrobu. Každý projevuje vliv na druhé a bude činěn zodpovědným za výsledky tohoto vlivu. Slova a skutky mají sdělovací sílu. Teprve v daleké budoucnosti se ukáže úspěch našeho života zde. Vliv projevovaný našimi slovy a skutky bude beze vší pochyby na nás působit jako požehnání nebo kletba. *VSS 54.1*

Bezmyšlenkovitá slova a věčné určení duší – Nedovoluj si mluvit lehkovážně o výstrahách přinášených těmi, jejichž povinností je střežit morální a duchovní blaho. Může se zdát, že slova mají pouze nepatrný význam, při vytváření momentálního dojmu v mysli posluchačů. Ale to není všechno. V mnoha případech tato slova najdou odezvu v neposvěcených srdcích mládeže, která se nikdy nepodrobila výstraze nebo omezování. Vliv bezmyšlenkovitého slova může zapříčinit věčnou ztrátu duše. Každý člověk vyzařuje vliv na životy druhých. – 4T 654 *VSS 54.2*

Slova vhodně promluvená – Svět je vsutku plný spěchu, pýchy, sobectví, hrabivosti a násilí; a může se vám zdát, že je to plýtvání časem a dechem, být připraven mluvit v čas i nečas, a za všech okolností slova, která jsou mírná, čistá, vznešená, cudná a svatá do tváře točícího se větru zmatku, shonu a sporu. Avšak slova vhodně promluvená, vycházející z posvěceného srdce a rtů, budou jako jablka ze zlata na stříbrném obraze. ... VSS 54.3

Neměli byste čekat na velké příležitosti, nebo předpokládat mimořádné schopnosti, když chcete doopravdy pracovat pro Boha. Nemusíte si dělat starosti, co si bude svět o vás myslet. Jestliže budete ve spojení s lidmi, a vaše zbožná konverzace bude pro ně živým svědectvím čistoty a upřímnosti vaší víry, určitě budou přesvědčeni, že chcete jejich prospěch, vaše slova nebudou pro ně zcela ztracená, ale přinesou jim dobro. – 3T 247 VSS 55.1

Chování shodné se slovy – Jestliže chceme reformovat druhé, musíme sami praktikovat zásady, které od nich budeme požadovat. Slova, jakkoliv dobrá, budou neúčinná, jestliže jsou v rozporu s každodenním životem. Zmocněnce Kristův, nabádám tě: „Věnuj pozornost sám sobě a doktríně.“ Nepromíjejte přestupky sobě, když je vidíte a napomínáte u druhých! Jestliže kážete mírnost a lásku, nechť tyto půvaby jsou zřejmé ve vašem vlastním životě. Jestliže nabádáte druhé, aby byli laskaví, zdvořilí a pozorní doma, nechť váš vlastní příklad dodává sílu vašim výtkám. – 5T 160 VSS 55.2

Popírání Krista zlým mluvením – Ty, kdo vyznáváš Krista, musíš jej nosit skrytého v sobě. Nemůžeš sdílet to, co jsi neobdržel. Stoupenci by měli mluvit plynule v doktrínách, měli by opakovat slova samotného Krista; ale dokud nebudou vlastnit mírnost a lásku, jakou měl Kristus, nebudou jej vyznávat. Lidé mohou zapírat Krista zlým mluvením, žertováním, slovy, která jsou polopравdivá nebo nevládná. Duch v rozporu s duchem Kristovým jej bude zapírat, navzdory jakémukoliv ujišťování. – DA 357 VSS 56.1

Příčina devíti desetin církevních potíží – Nekřesťanská mluva spočívá u základů devíti desetin všech potíží, které existují v církvi. Satanovi zástupci se pilně snaží přimět křesťany, aby mluvili nerozvázně. Když se jim to podaří, Satan jásá, protože Kristovi následovníci poškodili svůj vliv. – RH Nov. 24, 1904 VSS 56.2

Nevhodné poznámky – Mnozí dnes pocítují svobodu používat dar řeči bezstarostně, aniž by mysleli na vliv, jaký budou mít jejich slova na ostatní. Pán sesílá své poselství komu chce a ti, kteří činí nevhodné poznámky o poslech v poselství, by si měli pamatovat, že by mohli mluvit stejným způsobem o Kristu, kdyby k nim přišel, jako přišel k Židům s poselstvím, které nevyhovovalo jejich neobnoveným srdcím. Ti, kteří používají svou řeč, aby zesměšňovali někoho, kdo mluví slovo Boží, budou obviněni z toho, jako by to učinili Kristu; neboť tak učinili jemu v osobě jeho svatých. – RH Jan. 18, 1898 VSS 56.3

Vliv zlých slov – Ó, kdyby si ti, kteří přinášejí to nejposvátnější poselství, jaké kdy bylo dáno světu, mohli uvědomit, jak velice je jejich vliv oslabován, když dovolí, aby z jejich rtů vycházela hněvivá slova! Boží nelibost spočívá na každém, kdo mluví hrubě a nelaskavě. – RH July 21, 1903 VSS 57.1

Důvěra v bratří – Zaséváním zla do myslí těch slabých, kteří nemají živé spojení s Bohem, vyprávěním, jak málo důvěřujete ostatním, zpřetrháte svazky, které k nim tito bratří měli, protože zničíte jejich důvěru k nim. Ale nedovolte nepříteli takto používat svůj jazyk; neboť Bůh vás povolá v den konečného zúčtování, abyste vydali počet ze svých slov. Neprojevuj vliv, který by mohl odloučit chvějící se duši od Boha. I kvůli sobě nejednej tak, jak si myslíš, že bys měl; nedovol vyklíčit kořenu hořkosti, neboť takto by byli zasaženi mnozí. Svými slovy můžeš způsobit, aby se jiní stali podezřívavými. – RH Aug. 24, 1897 VSS 57.2

Záhuba slabých ve víře – Nedovol ďáblu, aby použil tvůj jazyk a hlas k záhubě těch slabých ve víře; neboť v den konečného zúčtování tě Bůh povolá, abys vydal počet ze své práce. – 3BC 1161 VSS 57.3

Trvalý dojem pošetilých slov – Jako vyznavači Krista bychom měli vzít v úvahu vliv našich slov na ty, se kterými přicházíme do styku, ať jsou to věřící nebo nevěřící. Naše slova jsou strážci, a dochází ke škodám, jsou-li vyslovována bezmyšlenkovitě. Ať již je to ve společnosti věřících nebo nevěřících, bezmyšlenkovitá, pošetilá slova působí celkově neblahým, rušivým dojmem. Naše slova jsou jistým druhem potravy živící duši. – 3BC 1159, 1160 VSS 58.1

Síla příkladu – Když na život některé duše přijdou krize, a vy se pokoušíte dát radu nebo napomenutí, vaše slova pouze tenkrát přinesou „dobré ovoce“, když je ovlivníte vaším vlastním příkladem. – MB 127 *VSS 58.2*

9. Přesvědčování skrze řeč

Posvěcená mluva – největší požehnání – Ze všech darů, které Bůh dal člověku, žádný není tak vznešený a požehnaný, jako dar řeči, jestliže je posvěcen Duchem svatým. Jazykem přesvědčujeme a přemlouváme, předkládáme modlitbu a chválíme Boha; a jazykem sdělujeme bohatství myšlenek o Spasitelově lásce. – TM 316, 317 *VSS 59.1*

Pokoj v srdci – Měli bychom prokazovat v našem denním životě, že máme pokoj a klid v Bohu. Jeho klid v srdci bude vyzařovat z obličeje. Bude dodávat hlasu přesvědčivou sílu. Společenství s Bohem odrazí nejen charakter člověka, jeho morální úroveň, ale celkově ovlivní i způsob jeho jednání. – 6T 47 *VSS 59.2*

Laskavý, srdečný přístup – Přiblížte se k lidem přesvědčeným laskavým způsobem, plným srdečnosti a lásky ke Kristu... Žádný lidský jazyk nemůže vyjádřit skvělost služby Slova a svatého Ducha. Žádné lidské vyjádření nemůže zobrazit konečnou hodnotu porozumění a skrze živou víru získané požehnání, které je udělováno, když prochází kolem Ježíš z Nazareta. – Ev 444 *VSS 59.3*

Přesvědčování pro získávání duší – Síla přesvědčování je podivuhodný dar. Znamená mnoho pro ty, kteří získávají duše Kristu. – Letter 32, 1911 *VSS 60.1*

Síla osobní zkušenosti – Když někdo přijal pravdu v lásce, bude to dávat najevo jednak přesvědčivým způsobem, ale i tónem svého hlasu. Bude oznamovat to, co sám slyšel, viděl a čeho se uchopil ze Slova života, aby ostatní mohli mít společenství s ním skrze poznání Krista. Jeho svědectví, ze rtů kterých se dotklo žhavého uhlí z oltáře, je pravdou pro vnímavé srdce a působí posvěcujícím vlivem na povahu. – DA 142 *VSS 60.2*

Láska a náklonnost – Nejpřesvědčivější výmluvností je slovo, které je promluveno s láskou a pochopením. Taková slova přinesou světlo do zmatené mysli a naději zmalomyslněným, ozařujíc výhled před nimi. Doba, ve které žijeme, volá po živé, posvěcené činnosti; po opravdovosti, zánícenosti, po něžném pochopení a lásce; ne po slovech, která rozmnožují bídu, ale mohou vdechnout naději a víru. Jsme spoutáni domácím vězením při hledání lepší země, té nebeské. Neměli bychom místo mluvení slov, která rozjitřují rány těch, kteří je slyší, mluvit o lásce, kterou nás miloval Bůh? Neměli bychom se snažit osvětlit srdce těch okolo nás slovy křesťanského porozumění? – OHC 295 *VSS 60.3*

Výhrada přesvědčování – Svědomí prosté odporu vůči Bohu a člověku, srdce, které pociťuje vlídnou náklonnost k lidským bytostem, obzvláště když mají být získány pro Krista, bude mít vlastnosti, které měl Kristus. Všichni takoví budou napojeni na jeho Ducha. Budou mít výsadu přesvědčování a zásobu působivé výmluvnosti. – TM 120 *VSS 61.1*

Váha důkazů – Bůh je představován v lidské mysli božsky stanovenými vzácnými drahokamy pravdy, které jsou přiměřené naší době. Bůh osvobodil tyto pravdy od společnosti omylů a umístil je do jejich náležitého rámce. Když je těmto pravdám dáno ve velikém Božím plánu oprávněné postavení, když jsou představovány kultivovaně a opravdově, se zbožnou úctou služebníky Páně, mnozí mohou uvěřit na základě váhy důkazů, aniž by čekali na nějaké předpokládané potíže, které by měly dát podnět jejich mysli, aby se obrátili. – Ev 122 *VSS 61.2*

Největší pokárání omylu – Od lidí se nemůže očekávat, aby ihned spatřili výhodu pravdy nad omylem, který hýčkali. Nejlepší způsob, jak odhalit omyl, je předložit důkaz pravdy. To je největší pokárání, kterého se může dostat omylu. Rozptylte mrak temnoty spočívající na mysli, odrážením jasného světla slunce spravedlnosti. – Ev 170 *VSS 61.3*

Odůvodnění z Písma – Nepřejeme si vytvořit rozrušení, ale hluboké, opravdové zamyšlení nad tím, že ti, kteří slyší, by měli vykonat solidní práci, opravdové, zvučné geniální dílo, které by trvalo na věky. Nehladovíme po vzrušení, po senzacích; čím méně jich máme, tím lépe. Klidné, opravdové odůvodnění Písma je výborné a užitečné. Zde je tajemství úspěchu, v kázání živého osobního Spasitele prostým a jednoduchým způsobem, tak aby lidé byli schopni pochopit vírou moc Slova života. – Ev 170 *VSS 62.1*

Jeden bod občas – Jestliže má být učitel biblické pravdy úspěšný v představování evangelia, nechť nikdy nevychrlí spoustu věcí najednou, které by lidé nemohli pochopit, protože jsou pro ně

nové a těžce srozumitelné. Vezmi občas jeden bod a tento bod objasni, hovoříc pomalu a zřetelným hlasem. Mluv takovým způsobem, aby lidé mohli vidět, jaký je vztah toho bodu k ostatním životně důležitým pravdám. – Ev 202 *VSS 62.2*

Učitel sobotní školy – Učiteli sobotní školy, s čím se chceš setkat, s úrovní Kristovou nebo tou světskou? Chceš říci: „Zvednu kříž a následuji Ježíše?“ Nebudeš pěstovat jeho jemnost v přesvědčování, jeho opravdovost v námaze a dokazovat příkladem zdůrazňované zásady pravdy, představujíc v životě a charakteru, co pro tebe vykonalo Kristovo náboženství? *VSS 62.3*

Poselství, ne člověk – Kazatel, který se učil u Krista, si bude vždy vědom, že je Božím poslem, jím pověřeným vykonávat dílo pro činnost i věčnost. Neměla by tam být žádná část předmětu, kterým by upoutával pozornost na sebe, svým učením nebo schopnostmi. Ale veškerým jeho zaměřením by mělo být přivádění hříšníků ku pokání, poukazujíc jim jak naučením, tak příkladem na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Sám má být skryt v Ježíši. Takový člověk bude mluvit jako ti, jejichž svědomí je ovládáno mocí a autoritou od Boha, stávajíc se jeho mluvčím. Jejich rozmluvy budou opravdovým a horlivým přesvědčováním a povedou hříšníky k uvědomění si svého ztraceného postavení a hledání útočiště u Krista. – Ev 134 *VSS 63.1*

10. Zneužití daru

Vliv hrubých slov – Nemáš rád, když s tebou někdo mluví a používá drsná slova? Pamatuj si, že když ty používáš taková slova, jiní cítí podráždění. Nechť je tvůj cenný příklad, tvoje pokojná slova a nesobecké skutky tou pravou vůní života znamenající život *VSS 64.1*

Dar řeči byl dán, aby byl používán k požehnání všeho. Laskavá, povzbudivá slova nestojí o nic více než nevlídná a mrzutá. Ostrá slova zraňují a ubíjejí duši. V tomto životě má každý potíže, se kterými zápasí. Každý se setkává s nesnázemi a zklamáním. Neměli bychom přinášet slunce místo mraků do života těch, se kterými přicházíme do styku? Neměli bychom raději promlouvat slova, která pomohou a pochválí? Budou pro nás stejným požehnáním jako těm, kterým jsou určena. – Manuscript 93, 1901 *VSS 64.2*

Provokující slova – Řeč je vzácný dar. Můžete mluvit vztekle nebo vlídně. Pamatujte si, že když budete hovořit laskavě, váš vliv se znásobí. Jestliže jsou k vám mluvena provokující slova, neříkejte ani slovo. Největší pokárání, jaké můžete dát někomu, kdo mluví provokativně je, že zachováte klid, dokud nebudete schopni mluvit klidným, příjemným hlasem. – RH July 6, 1905 *VSS 64.3*

Neužitečná slova – Darem řeči můžeme sdělovat pravdu, když máme příležitost. Tento dar by měl být vždy používán v Boží službě. Ale tento dar je hrozně zneužíván. Jsou vyřčena slova, která způsobují velkou škodu. Kristus prohlásil: „*Z každého prázdného slova bude člověk vydávat počet v den soudu...*“ *VSS 65.1*

Neužitečné, bezvýznamné povídání – Řeč je darem od Boha, a když slyšíme tolik neužitečného a bezvýznamného tlachání, můžeme být ujištěni, že ti, kteří takto používají svůj hlas, nejsou křesťané. Nejsou skryti v Kristu, ani Kristus není ukryt v nich. Každý strom se pozná podle svého ovoce. „*Dobrý člověk z dobrého pokladu svého srdce...*“ Jaká záplava zla a nesmyslů plyne z daru řeči. A jak mnozí zapírají Krista svým mluvením! Místo aby činili dobré vyznání o Kristu, svým způsobem konverzace říkají: „Nemám Mistra.“ Je docela jednoduché, mít zdání zbožnosti, ale učinit upřímné vyznání naší víry v Krista, to znamená, že naše slova, oblečení a duch budou svědčit o skutečnosti. – Letter 19, 1897 *VSS 65.2*

Lehkomyslná konverzace – Zušlechťujte vzácný dar řeči jako působení svěřené vám Bohem. Nezavádějte řeč na lehkovážná, nesmyslná témata. Mluvte tak, aby se vaše řeč shodovala se zásadami vaší víry, ve které jste vychováni. „*Vy jste světlo světa.*“ Kdo je takto poctěn? Všichni, kteří zdokonalili své schopnosti naučit se, jak sloužit Pánu v daru řeči. – Manuscript 74, 1897 *VSS 66.1*

Žertování a vtipkování – Je povinností mládeže podněcovat ke střízlivosti. Lehkovážnost, žertování a vtipkování bude mít za následek prázdnotu duše a ztrátu Boží přízně. Ale mnozí z vás si nejsou vědomi špatného vlivu na druhé, a tak se cítí do jisté míry spokojeni; ale projevujete vliv k dobrému? Snažíte se svými rozhovory a skutky přivést jiné ke Spasiteli, nebo jestliže vyznáváte Krista, vést je na úzkou cestu s ním? – 2T 236, 237 *VSS 66.2*

Laciné řeči – Moji mladí přátelé, chcete začít svůj křesťanský život jako ti, jejichž srdce je rozehráté Ježíšovou láskou? Nikdy se nedovíte, kolik dobrého můžete udělat, když budete mluvit rozumně, používat slova s ohledem na spasení duší těch, kteří se nepovažují za dítky Boží. Na druhé straně, nikdy se nedovíte, až u soudu, kolik příležitostí býti Kristovými svědky, jste nechali nevyužity. Nikdy se nedovíte na tomto světě, kolik škody jste nadělali některé duši malými skutky lehkovážností, planými řečmi, svým žertováním, což se zcela neslučovalo s vaší svatou vírou. *VSS 66.3*

Kousavé poznámky – Přebývajícím Spasitel je zjevován slovy. Ale Duch svatý není skryt v srdci někoho, kdo je popudlivý, jestliže ostatní nesouhlasí s jeho myšlenkami a plány. Z úst takového člověka pak vycházejí kousavé poznámky, které zarmucují Ducha a rozvíjejí vlastnosti, které jsou spíše satanské než božské. Pán si přeje, aby ti, kteří jsou spojeni s jeho dílem, mluvili za každých okolností s Kristovou mírností. Jestliže jste provokováni, nestaňte se netrpělivými. Zjevujte mírnost, jejíž příklad nám dal Kristus ve svém životě. *VSS 67.1*

Jako křesťané bychom měli mluvit jako Kristus, kdyby byl na našem místě. Toužíme vidět změny, ale protože často se věci nevyvíjejí tak, jak bychom si přáli, zlý duch přidává kapky

hořkosti do našeho poháru, a jiné duše jsou otrávené. Našimi úmyslně zlými slovy jsou popuzeni a pobouřeni ke vzpouře. Vezměte si za cíl mluvit pravdu v lásce. Potom Pán Ježíš skrze svého Ducha dodá moc a sílu. Vždy zjevuj pokojného a tichého ducha Mistrova. – RH April 9, 1901 *VSS 67.2*

Část II. – Kristus ideálním mluvčím

11. Přirozenost Jeho hlasu

Ježíš je náš příklad. Jeho hlas byl melodický a nikdy jej nezvyšoval do napjatých tónů, když hovořil k lidu. Nemluvil tak rychle, aby se Jeho slova hromadila jedno přes druhé takovým způsobem, že by mu bylo obtížně rozumět. Odděleně vyslovoval každé slovo, a ti, kteří slyšeli Jeho hlas, přinesli svědectví, že „*nikdy člověk nemluvil, jako tento*“. *VSS 71.1*

Klidný, vážný, melodický hlas – Laskavými slovy a skutky milosrdenství, Kristus zbořil staré tradice a člověkem vytvořená nařízení a představoval lásku Otcovu v její nevyčerpatelné plnosti. Jeho klidný, vážný, melodický hlas dopadal jako balzám na zraněného ducha *VSS 71.2*

Láska v Jeho tónu – Jeho vlídný soucit dopadal s uzdravujícím dotykem na unavená a zarmoucená srdce. I uprostřed zmatku zlých nepřátel byl obklopen ovzduším pokoje. Krása jeho vzezření, půvab jeho charakteru, nade vše láska vyjádřená v pohledu a tónu, přitahovala k němu všechny, kteří nebyli zatvrzelí v nevěře. Kdyby nebylo jeho laskavého, soucitného ducha, který vyzařoval z každého pohledu a slova, nebyl by mohl přitahovat tak velký zástup. – DA 254 *VSS 71.3*

Jako hudba uším – Spasitelův hlas zněl jako hudba uším těch, kteří byli zvyklí na monotónní, bezduchá kázání zákoníků a farizeů. Mluvil pomalu a působivě, zdůrazňoval ta slova, která si přál, aby jim Jeho posluchači věnovali zvláštní pozornost. Staří a mladí, ignorantí v učení, mohli pochopit plný význam jeho slov. To by bývalo nemožné, kdyby mluvil uspěchaně a vršil větu za větou bez odmlky. Lidé mu naslouchali velmi pozorně, a bylo o něm řečeno, že nemluvil jako zákoníci a farizeové, ale jako někdo, jenž má autoritu. – CT 240 *VSS 72.1*

Přirozená tónina – Kdyby byl pozvedl svůj hlas do nepřirozené tóniny, ... patos a melodie lidského hlasu by byly ztraceny, a mnoho z působivosti pravdy by ztratilo svoji hodnotu. – Ev 56 *VSS 72.2*

Příjemná libozvučnost v Jeho hlase – Za mého mládí jsem byla zvyklá mluvit příliš hlasitě. Pán mi ukázal, že bych nedělala vhodný dojem na lidi, kdybych držela hlas v takové nepřirozené výšce. Neboť Kristus byl představen přede mne a jeho způsob mluvení; a v jeho hlase zněla libozvučná melodie. Jeho hlas v pomalém a klidném tempu zasahoval ty, kteří naslouchali a jeho slova pronikala jejich srdce. Byli schopni pochopit jeho myšlenky ještě před vyslovením další věty. Zdálo se, že někteří si myslí, že musí běžet přímo o závod, nebo jinak ztratí inspiraci a lidé ztrácejí inspiraci. Jestliže toto je inspirace, nechť ji ztratí, a čím dříve, tím lépe. – Ev 670 *VSS 72.3*

Kristus, učitel řeči pro své učedníky – Jestliže hlas je ve správné tónině, jestliže má slavnostní ráz a je tak modulován, aby byl i dojmavý, bude vzbuzovat mnohem lepší dojem. Toto byl hlas, kterým Kristus učil své učedníky. Ovlivňoval je svou velebností; mluvil dojmavým způsobem. – 2T 615 *VSS 73.1*

Slzy v Jeho hlase – Nebojácně odsuzoval pokrytectví, nedůvěru a špatnost. V jeho hlase byly ale smutek a slzy, když vyslovoval tyto šířavé výtky. – DA 353 *VSS 73.2*

Hlas jako trumf od Boha – V uspěchaném světě, naplněném hlavně obchodním shonem, kde se lidé snaží získat sobecky všechno co mohou pro sebe, přichází Kristus; a nad zmatkem je slyšet jeho hlas: „Jaký bude mít člověk zisk...?“ – Ev 559 *VSS 73.3*

Jasný, zvučný hlas v chrámě – Jeho oko přehlédlo zástup a spočinulo na každém jednotlivci. Jeho chování vzbudilo u nich respekt v příkazující důstojnost, a božské světlo ozářilo Jeho tvář. Mluvil a jeho jasný, zvučný hlas – stejný jako na hoře Sinai, zjevoval Zákon, který kněží a vládci přestupovali – zněl jako ozvěna chrámovou klenbou: „Odneste tyto věci...“ – DA 158 *VSS 73.4*

Jedinečný hlas – Spatřili ruce a nohy probité krutými hřeby. Poznávali jeho hlas, který nebyl podobný žádnému, jaký kdy slyšeli: „A když ještě nevěřili, pro radost...“ – DA 803 *VSS 74.1*

12. Působivost podání

Každé slovo – vůně života – Ať byl kdekoliv, v synagoze, u okraje cesty, ve člunu odraženém kousek od země, na slavnosti u farizea nebo u stolu publikána, vyprávěl lidem o věcech týkajících se vznešenějšího života. Věci z přírody, události denního života byly spjaty skrze něho se slovy pravdy. Srdce jeho posluchačů byla k němu přitahována; neboť on uzdravoval jejich nemocné, utěšoval zarmoucené a bral jejich děti do své náruče a žehnal jim. Když otevřel ústa, aby mluvil, jejich pozornost byla upnuta na něho, a každé slovo bylo pro nějakou duši vůní života k životu. – COL 338 *VSS 75.1*

Kristova řeč, když byl dítětem – Hned jakmile mohl mluvit, Kristus používal dar řeči, v rodinném kruhu, mezi přáteli a známými způsobem, který byl bez chyby. Žádné nečisté slovo nevyšlo z jeho rtů. – WM 286, 287 *VSS 75.2*

Nadšení pro učence – Potom Josef a Marie jej (Ježíše) hledali po tři dny a našli jej na chrámovém nádvoří, jak sedí uprostřed doktorů, naslouchá jim a klade otázky. Kladl své otázky s půvabem, který okouznil tyto učené muže. A všichni, kteří jej slyšeli, byli udiveni jeho vědomostmi a odpověďmi... Jeho matka si nemohla nepovšimnout jeho slov, jeho ducha, jeho ochotné poslušnosti ke všem jejím požadavkům. – SD 134 *VSS 75.3*

Jeho publikum okouzleno – Neučení rolníci a rybáři z okolních zemí, římsí vojáci z Herodotových kasáren, vojevůdci se svými meči po boku, připravení potlačit cokoli, jež by mohlo zavánět vzpourou, hrabiví výběrčí daní se svými brašnami na poplatky a kněží ze Sanhedrinu – všichni naslouchali (Janu Křtiteli) jako očarování; a všichni, i farizeové a saduceové, chladní, bezcitní posměvači, odcházeli s tichým úšklebkem, seknutí do srdce vědomím svých hříchů. Herodes ve svém paláci slyšel poselství a pyšný, hřichem obtížený vládce, se chvěl při výzvách ku pokání. – GW 55 *VSS 76.1*

Autorita v jeho hlase – Mohl říci ke komu chtěl: „Následuj mne“, a ten oslovený vstal a šel za ním. Kouzlo očarování světem bylo zlomeno. Při zvuku jeho hlasu z jejich srdcí prchal duch lakoty a ctižádosti a lidé povstali, osvobozeni k následování Spasitele. – MH 25 *VSS 76.2*

Jeho život příkladem pro jeho slova – Co učil, tak žil. „Dal jsem vám příklad,“ řekl ke svým učedníkům (J 13,15; 15,10). Takto v jeho životě měla Kristova slova dokonalé znázornění a podporu. A více než to; co On učil, to byl. Jeho slova nebyla pouze vyjádřením jeho vlastní životní zkušenosti, ale jeho vlastního charakteru. – Ed 78, 79 *VSS 76.3*

Jeho duch odhaluje jeho učení – Kristovo učení nepůsobilo na jeho posluchače nějakými vnějšími gesty, ale slovy a skutky jeho denního života, duchem, kterého projevoval. – CT 399 *VSS 77.1*

Vlivné a přitažlivé učení – Je zde výmluvnost mnohem silnější než výmluvnost slov, v tichém, důsledném životě pravého, věrného křesťana. Co člověk je, má větší vliv, než to, co říká. *VSS 77.2*

Úředníci, kteří byli posláni k Ježíši, se vrátili se zprávou, že nikdy člověk nemluvil, jako mluvil on. Ale důvodem toho bylo, že nikdy člověk nežil, jako žil on. Kdyby byl jeho život jiný, než byl, nebyl by mohl takto mluvit. Jeho slova s sebou přinášela přesvědčující sílu, protože vycházela z čistého a svatého srdce, plného lásky a porozumění, shovívavosti a pravdy. – MH 469 *VSS 77.3*

Dobrotivá slova – Farizeové byli naplněni zuřivou nenávistí proti němu, protože mohli vidět, že jeho učení mělo moc a přitažlivost, čehož jejich slova byla úplně zbavená. Rozhodli, že pouze jediný způsob, jak přerušit jeho vliv, by bylo schválit rozsudek smrti nad ním, a proto poslali úředníky, aby jej přivedli. Ale když úředníci přišli, aniž by dříve slyšeli jeho hlas, a naslouchali jeho dobrotivým slovům, byli okouzleni a zapomněli, s jakým záměrem přišli. – Manuscript 33, 1911 *VSS 77.4*

Dojem Jeho zevnějšku a slov – Ježíšův zevnějšek a slova během jeho soudního přelíčení učinila hluboký dojem na mysl mnohých, kteří byli přítomni této události. – EW 174 *VSS 78.1*

Živá síla – Spasitelova tvář byla ozářena nebeským jasnem. Zdál se býti v samé přítomnosti Neviditelného, a v jeho slovech byla živá moc jako toho, kdo mluvil s Bohem. – MB 102 *VSS 78.2*

13. Láska, porozumění a dobrota

Takt, ne příslost – Spasitel nikdy nezamlčoval pravdu, ale vyslovoval ji vždy v lásce. Ve svém styku s ostatními projevoval nejvyšší takt, a byl vždy laskavý a měl pochopení. Nikdy nebyl hrubý, nikdy zbytečně nepromluvil přísné slovo, nikdy nezpůsobil bolest citlivé duši. Nekritizoval lidskou slabost. Nebojácně osočoval pokrytectví, nevěru a špatnost, ale v Jeho hlase byly slzy, když vyslovoval své ostré výtky. Nikdy nečinil pravdu krutou, ale vždy prokazoval hluboké pochopení pro lidskost. – GW 117 *VSS 79.1*

Slova jako balzám – Zástup, který neměl zájem o proslovy rabínů, byl přitahován Jeho učením. Mohli porozumět Jeho slovům, která zahřála a potěšila jejich srdce. Mluvil o Bohu, ne jako o mstivém soudci, ale jako vlídném otci, a zjevoval obraz Boha, který se v něm zrcadlil. Jeho slova byla jako balzám na zraněného ducha. Jak svými slovy, tak i skutky milosrdenství rozlomil tyranizující sílu starých tradicí a člověkem vytvořených příkazů, představujíc lásku Boží v její nevyčerpatelné plnosti. – DA 205 *VSS 79.2*

Pochopení, jak mluvit, tak naslouchat – Život Kristův byl naplněn slovy a skutky shovívavostí, porozumění a lásky. Byl vždy ochoten naslouchat a ulehčit hoře toho, kdo k Němu přišel. Dav nesl ve svých jednotlivých osobách důkaz Jeho božské moci. Poté, co dílo bylo dokončeno, mnozí byli zahanbeni skromností tak velikého Učitele. Protože vládci v Něho nevěřili, lid nebyl ochoten Ježíše přijmout. Byl mužem zármutku a obeznámen s nesnázemi. Nemohli strpět, aby byli ovládáni Jeho střídavým, sebe zapíraným životem. Přáli si požívat pocty, které svět poskytoval. Avšak mnozí následovali Syna Božího a naslouchali vyučování, kochající se slovy, která tak půvabně plynula z Jeho rtů. Jeho slova byla plná významu, avšak natolik jasná, že jim mohl rozumět i nejslabší. – EW 160 *VSS 80.1*

Ujištění pravdy – Mistrova slova byla čistá a zřetelná a byla promlouvána s porozuměním a jemností. Nesla s sebou ujištění, že zde byla pravda. Byla to jednoduchost a opravdovost, se kterou Kristus pracoval a mluvil, že se k Němu obrátili tak mnozí. – EV 53 *VSS 80.2*

Útěchu a něžnost – I ve svém dětství promlouval slova útěchy a něžnosti k mladým a starým... Ve svých slovech a skutcích zjevoval něžné porozumění pro všechny. Jeho společenství bylo léčivým, uklidňujícím balzámem pro zmalomyslněné a sklíčené. – SD 151 *VSS 80.3*

14. Trpělivá mírnost

Ukvapená, hněvivá slova – Skrze pomoc, kterou může dát Kristus, můžeme se naučit ovládat jazyk. Když byl Kristus podroben zkoušce v bodech ukvapení a hněvivé řeči, nikdy svými rty nezhrěšil. S trpělivou mírností čelil posměškům, úšklebkům a zesměšňování od svých spolupracovníků v tesařské dílně. Místo, aby jim oplácel stejným, začal zpívat jeden z krásných Davidových žalmů; a jeho společníci, dříve než si uvědomili, co dělají, se k němu připojili v chvalozpěvu. Jakou proměnu by to způsobilo v tomto světě, kdyby dnes muži a ženy následovali Kristův příklad v používání slov! – 7BC 936 *VSS 82.1*

Mírnost povahy – Způsobí to láska, že se spory nepodaří dokončit. Ale momentální nedůtklivost, strohá, mrzutá odpověď, nedostatek křesťanské zdvořilosti a laskavosti v některých maličkostech, může mít za následek ztrátu přátel a vlivu. *VSS 82.2*

Čím byl Kristus na této zemi, o to by měl usilovat i křesťanský pracovník. On je náš příklad nejen ve své neposkvrněné čistotě, ale ve své trpělivosti, mírnosti a přitažlivosti povahy. Jeho život je znázorněním pravé zdvořilosti. Měl vždy laskavý pohled a slovo útěchy pro potřebné a utlačované. Jeho přítomnost přináší čistší atmosféru do domova. – GW 121 *VSS 82.3*

15. Jednoduchost

Většinou jednoduchý jazyk – Kristus vždy užíval ten nejprostší jazyk, avšak jeho slova byla přijímána chytrými, nepředpojatými mysliteli; pro ně to byla slova, která zkoušela jejich znalosti. Duchovní věci by měly být vždy představovány v jednoduchém jazyce, i když jsou adresovány učeným lidem; neboť takoví jsou obyčejně lhostejní, co se týče duchovních věcí. Nejjednodušší jazyk je většinou nejvýmluvnější. Vzdělání a nevzdělání, potřebují být osloveni jasným, prostým způsobem tak, aby pravda mohla být pochopena a našla útočiště v srdci. Tak Kristus oslovoval četné zástupy, které se tísnily okolo něho; a všichni, učené a neučené, byli schopni porozumět jeho naučením. – RH May 18, 1897 *VSS 84.1*

Jednoduchost pro učené a prostý lid – Největší Učitel, jakého kdy svět znal, byl obdivován pro svou jednoduchost; neboť představoval božskou pravdu takovým způsobem, že i malé děti mohly pochopit jeho slova, a v tu samou chvíli upoutával pozornost těch nejvzdělanějších a nejchytřejších myslitelů světa. Užitím důvěrně známých znázornění objasňoval pravdu v mysli prostého lidu. V jednoduchosti zaséval semena pravdy evangelia do myslí a srdcí svých posluchačů, a ta vyrostla a přinesla úrodu pro věčný život. – SD 86 *VSS 84.2*

Přiměřená znázornění – Mluvil k nim v jazyce tak prostém, že nemohlo dojít k nepochopení. Metodou jemu vlastní, pomáhal všem, kteří byli v zármutku a strádání. S laskavým, zdvořilým půvabem sloužil hříchem nemocným duším, přinášeje jim uzdravení a sílu. *VSS 85.1*

Kníže učitelů hledal přístup k lidem přes věci, se kterými se nejběžněji setkávali. Představoval pravdu takovým způsobem, že jeho posluchači ji měli ještě dlouho propojenou se svými nejposvátnějšími vzpomínkami a pocity. Učil způsobem, který v nich vytvářel pocit, že je zcela ztotožněn s jejich zájmy a radostmi. Jeho naučení byla tak přímá, jeho znázornění tak přiléhavá, jeho slova tak sympatická a radostná, že jeho posluchači byli okouzleni. Jednoduchost a opravdovost, se kterou oslovoval potřebné, posvěcovala každé slovo. – MH 23, 24 *VSS 85.2*

Duchovní pravdy jednoduše sdělené – Kristus nikdy nelichotil lidem. Nikdy nemluvil to, co by podněcovalo jejich obrazotvornost a představivost, ani je nechválil za jejich důmyslné vynálezy; ale chytří, nepředpojatí myslitelé přijímali jeho učení a shledávali, že prověřuje jejich vědomosti. Žasli nad duchovními pravdami vyjádřenými v jednoduchém jazyce. – DA 254 *VSS 85.3*

Pravda jasná i dítěti – Slova života byla představována v takové prostotě, že ji mohlo porozumět dítě. Muži, ženy a děti byli tak ovlivněni jeho způsobem vysvětlování Písma, že se snažili zachytit stejnou intonaci Jeho hlasu, dávat stejný přízvuk na svá slova, a napodobovat jeho gesta. – CH 498, 499 *VSS 86.1*

Nejjednodušší výrazy a nejzřetelnější znázornění – Spasitel přišel „*kázat evangelium chudým*“ (L 4,18). Ve svém učení užíval nejjednodušší výrazy a znázornění. A říká se, že „*prostý lid mu rád naslouchal*“ (Mk 12,37). Ti, kteří v dnešní době chtějí konat jeho dílo, potřebují hlubší proniknutí do naučení, která dával. – MH 443 *VSS 86.2*

Jako balzám z Gilead – Lidé naslouchali slovům milosrdenství plynoucích volně ze rtů Syna Božího. Slyšeli půvabná slova, tak prostá a jasná, že byla jako balzám z Gilead pro jejich duše. – DA 365 *VSS 86.3*

Působivý, ale prostý jazyk – Kristus vyhledával lidi kdekoliv. Předkládal jasnou pravdu jejich myslím tím nejpůsobivějším, prostým jazykem. Ubozí chudí, ti nejméně učené, mohli pochopit skrze víru v něho ty nejvznešenější pravdy. Nikdo se nepotřeboval radit s učenými doktory, jaký je jejich význam. Neuváděl do rozpaků neznalé záhadnými závěry ani neužíval neobvyklá a učená slova, o nichž neměli žádné znalosti. Největší Učitel, jakého kdy svět znal, používal vždy jasné, jednoduché a praktické příklady k objasnění svého učení. – GW 49, 50 *VSS 86.4*

Velké morální pravdy ve svěžesti a síle – Ježíš, veliký Učitel, odhaloval v prostém jazyce, velké morální pravdy, přiodívaje je svěžestí a mocí. – RH March 21, 1893 *VSS 87.1*

Jednoduché, zvýrazněné pravdy – On (Ježíš) pracoval soustavně pro jeden cíl; všechny jeho síly byly použity pro spasení lidí a každý skutek jeho života směřoval k tomuto konci. Cestoval pěš-

ky, uče své následovníky, když se ubírali cestou, kdy jeho oděv byl zaprášený a ušpiněný cestováním a jeho vzezření bylo nevábivé. Ale jednoduché, zvýrazněné pravdy, které plynuly z jeho božských rtů, brzy způsobily, že jeho posluchači zapomněli na jeho vzhled a byli okouzleni ne člověkem, ale naukou, kterou učil. – 4T 373 *VSS 87.2*

Nic nepodstatného – Kristova slova neobsahují nic nepodstatného. Kázání na Hoře je překrásnou ukázkou; ano, tak prosté, že je může studovat dítě. Hora blahoslavenství je symbolem duchovního vysokého postavení, na kterém Kristus vždy stál. Každé slovo, které vyslovil, přišlo od Boha a on mluvil s autoritou nebes. „*Slova, kteráž já mluvím vám, Duch a život jsou.*“ (J 6,63) – CT 439 *VSS 87.3*

Žádná přehlídka výmluvnosti – Ale v těchto slovech promluvených největším Učitelem, jakého kdy svět poznal, to není žádná přehlídka lidské výmluvnosti. Jazyk je zřetelný a myšlenky i názor jsou poznamenány tou největší jednoduchostí. Chudí, neučení, ti nejprostší jim mohou porozumět. Pán nebes v milosrdenství a laskavosti oslovoval duše, které přišel zachránit. Učil je jako ten, kdo má autoritu, mluvě slova věčného života. – 5T 254 *VSS 88.1*

16. Moc, autorita a opravdovost

Kladná autorita – Praktické pravdy, které vyslovoval, měly přesvědčující moc a upoutávaly pozornost lidí. Zástupy, tisíce se po jeho boku, žasly nad jeho moudrostí. Jeho způsoby se shodovaly s velkými pravdami, které hlásal. Nebyla tam žádná omluva, žádná váhavost, ani stín pochybnosti nebo nejistoty, že by to mohlo být jinak, než prohlašoval. Mluvil o zemském a nebeském, o lidském a božském s pozitivní autoritou; a lidé „byli udiveni jeho naukou; neboť jeho slovo bylo s mocí“. – RH 6, 1911 *VSS 89.1*

--- *VSS 89.2*

Autorita výhradně Jemu vlastní – Kristus mluvil s autoritou krále a v jeho vzhledu, v tónu jeho hlasu, tam bylo něco, čemu neměli sílu odporovat ani chrámoví kněží. Při slovech přikázání si uvědomovali jako nikdy před tím, svou pravdou pozici jako pokrytci a lupiči. – DA 162 *VSS 89.3*

Neodolatelná síla – S pronikavostí a mocí pronášel slova, která by byla pro naši zkaženou dobu jako božský poklad. Kolik vzácných slov tam bylo, a jak mnoho povzbuzení. Z jeho božských rtů plynulo s plným a hojným ujištěním požehnání, která se mu jevila jako pramen všeho dobra, a bylo jeho neodvolatelným právem požehnat a zapůsobit na mysl všech přítomných. ... *VSS 90.1*

Byly příležitosti, kdy Kristus mluvil s autoritou, která doprovázela jeho slova s neodolatelnou silou, s nepřekonatelným vědomím o velikosti Mluvčího, a lidské působení se scvrklo do nicoty, ve srovnání s tím, který byl před nimi. Byli hluboce pohnuti; na jejich mysl učinilo silný dojem, když jim opakoval příkazy z nejskvělejší slávy. Když vyzýval svět k naslouchání, byli okouzleni a uvedeni do vytržení, a do jejich mysli vstoupilo usvědčení. Každé slovo mělo své místo, a posluchači uvěřili a přijali slova, kterým neměli sílu odporovat. Každé slovo, které vyslovil, se zdálo posluchačům slovem života dané Bohem. – 5BC 1084, 1085 *VSS 90.2*

Síla jako mocná bouře – Kristus mluvil s mocí, která mávala lidmi jako bouře (J 2,16). Jeho hlas zněl chrámem jako trouba. Nelibost v jeho vzezření byla jako spalující oheň. S autoritou přikázal: „Vezměte tyto věci odtud“. – DA 591 *VSS 90.3*

Příklad pro otce, vzor pro děti – Ježíš byl vzorem pro děti a byl také příkladem pro otce. Mluvil jako ten, kdo má autoritu, a jeho slovo mělo sílu; avšak ve svém jednání s hrubými a neurvalými lidmi nepoužíval žádné nevlídné nebo nezdvořilé výrazy. – DA 515 *VSS 91.1*

Pozvání plné soucitu – V jeho požadavcích a slibech byla znát autorita. Jeho pozvání byla plná soucitu a snažných proseb. Jak vlídně pravil utmáčeným lidem: „*Pojďte ke mně...*“ S jakou silou a soucitem Ježíš zvolal: „*Jestli někdo žizní...*“ – RH Feb. 21, 1893 *VSS 91.2*

Žádné váhání ani nejistota – Mluvil jako někdo mající autoritu, ne jako zákoníci. S mírností a mocí vysvětloval živé zásady pravdy a činil je mnohem přitažlivější svým způsobem přednesu. – RH Aug. 20, 1903 *VSS 91.3*

Žádný stín pochybnosti – Kristus přišel, aby odhalil božskou pravdu světu. Učil jako někdo, mající autoritu. Mluvil jako žádný člověk před tím. V jeho způsobech nebylo žádné zaváhání, v Jeho projevech nebyl ani stín pochybnosti. Mluvil jako někdo, jenž rozumí každé části svého předmětu. – FE 336, 337 *VSS 92.1*

Kristovy osobní vědomosti – Kristus mluvil s autoritou. Každou pravdu, jejíž znalost byla pro lidi podstatná, vysvětloval s neochvějným přesvědčením svého učení. Nevyslovil nic fantastického nebo sentimentálního. Nepřednášel žádné dohady, žádné lidské úsudky. Žádné neužitečné povídky, žádné falešné teorie zabalené v krásném jazyce, nevycházely z jeho rtů. Výpovědi, které činil, se zakládaly na pravdivých údajích osobních znalostí. Předvídal klamné nauky, které naplní svět, ale on je nebude vykládat. Ve svém učení se držel neměnných zásad Božího Slova. Zdůrazňoval prosté, praktické pravdy, aby je mohli pochopit obyčejní lidé a převést do denního života. – 8T 201 *VSS 92.2*

Úsilí a jistota – Když Ježíš mluvil, nebylo v jeho projevu váhavé nejistoty s opakováním slov a známých vzorců. Pravda vycházela z jeho rtů zahalená v nové a zajímavé vyličení, které ji dávalo svěžest nového zjevení. *VSS 92.3*

Jeho hlas nebyl nikdy naladěn do nepřirozené pozice, a jeho slova přicházela s vážností a přesvědčením přiměřeným jejich důležitosti a momentálních důsledků, záležejících v jejich přijetí nebo zamítnutí. Kdyby jeho doktríny byly v opozici, nemohl by je obhajovat s tak velkým úsilím a jistotou, aby zapůsobily na Jeho posluchače, aby si udržel autoritu svého učení. ... Když učil, Jeho slova přicházela s autoritou; neboť mluvil s pozitivní znalostí pravdy. – RH Jan. 7, 1890 *VSS 92.4*

Pravda se svěžestí a novým zjevením – Pravda nikdy nezmalátněla na jeho rtech, nikdy netrpěla v jeho rukou nouzí dokonalé poslušnosti ke svým požadavkům. A mocné zásady pravdy vycházely z jeho rtů se svěžestí nového zjevení. Promlouval pravdu s vážností úměrnou její neko-
nečné důležitosti a momentálních následků, na kterých je závislý její úspěch. – 5BC 1148 *VSS 93.1*

Vážnost a moc – Slova Kristova, třebaže klidně promlouvaná, byla vyslovována s vážností a mocí, která vzbouřila lidská srdce. Vždyť to byl rozdíl oproti opakovaným a bezduchým výkladům, které spolu s přemrštěnými požadavky říkali učení rabíni. *VSS 93.2*

Byli „*udiveni...*“ (Mt 7,28.29). – MB 46,47 *VSS 93.3*

Povzbuzení v lásce a starostlivosti – Slyšeli jej mluvit v lásce a starostlivosti povzbudivě k slabým a postiženým. Také jej slyšeli v hlase autority pokárat satana a poručit mu, aby osvobodil svého zajatce. Naslouchali slovům moudrosti, která plynula z Jeho rtů, a byli upoutáni. Nemohli na něho vztáhnout ruce. – EW 160 *VSS 93.4*

17. Slova pravdy

Pravda jasně definovaná – Jednorozený Syn Boží přišel na tento svět, aby zjevil pravdu v protikladu s omylem. Tuto zachraňující pravdu máme zjevovat ve své řeči a v křesťanském chování. Pravda nikdy nezmalátněla na rtech Kristových. Byla jasně definovaná ve slovech, v práci, v duchu. – Letter 222, 1908 *VSS 95.1*

Něžnost v tónu a hlase – V celém svém učení představoval Kristus čisté, nefalšované zásady. Neučinil žádný hřích, ani nebyla nalezena lest v jeho ústech. Z jeho svatých rtů soustavně plynuly ušlechtilé a vznešené pravdy. Mluvil tak, jako člověk nikdy nemluvil, s patosem, který se dotýkal srdce. Byl naplněn svatým hněvem, když viděl židovské vůdce učit doktríny lidských nařízení, a mluvil k nim s autoritou pravé velikosti. S hroznou mocí veřejně odsuzoval všechny zchytralé pletichy, všechny nečestné postupy. Vyčistil chrám od jeho znesvěcení, tak jako si přeje vyčistit naše srdce ode všeho, co nese nějakou podobu podvodu. Pravda nikdy nezemdlela na jeho rtech. S nebojácností odhaloval pokrytectví kněží a vládců, farizeů a saduceů. – RH May 12, 1910 *VSS 95.2*

Pravda ve svém náležitém světle – Slova Kristova nebyla nová, nyní však přišla se silou zjevení; pro ně představovala pravdu ve svém vhodném světle, a ne ve světle, ve kterém ji předkládali učitelé před lidmi. – RH Nov. 28, 1893 *VSS 96.1*

Omyl odlišující se od pravdy – Mohl odhalovat tajemství, do kterých si patriarchové a proroci přáli nahlédnout, jimž lidská zvědavost netrpělivě toužila porozumět. Ale když lidé nemohli postřehnout ty nejjednodušší, jasně stanovené pravdy, jak mohli porozumět tajemstvím, která byla skrytá smrtelným očím? Ježíš nepohrdl opakováním starých, důvěrně známých pravd; neboť on byl autorem těchto pravd. On byl slávou chrámu. Pravdy, které byly ztraceny se zřetele, které byly dány na nepravé místo, chybně vysvětlované a odloučené od svého pravého postavení, on oddělil od společnosti omylu; a ukázal je jako vzácný šperk v jejich vlastním zářivém lustru, on je znovu vsadil do jejich patřičného rámu a přikázal jim zůstat tak navždy. *VSS 96.2*

Jaké to bylo dílo! Bylo takové povahy, že žádný smrtelný člověk je nemohl pochopit nebo je konat. Pouze božská ruka může uchopit pravdu, která svým spojením s omylem sloužila věci nepříteli Boha a člověka, a umístit ji tam, kde bude oslavovat Boha a bude ke spasení lidstva. Dílem Kristovým bylo dát opět světu pravdu v její původní svěžesti a kráse. – RH Nov. 28, 1893 *VSS 96.3*

18. Žádné komplikované zdůvodňování ani argumenty

Přímo k věci – Kristus se málokdy pokoušel dokazovat, že pravda je pravda. Představoval pravdu ve všech jejích způsobech, a pak nechal své posluchače svobodně přijmout nebo odmítnout, jak si chtějí vybrat. On nikoho nenutil, aby uvěřil. V kázání na Hoře vyučoval lid v praktické zbožnosti a přesně vytyčil jejich povinnosti. Mluvil takovým způsobem, aby pravda působila na svědomí. Síla projevovaná učedníky vycházela najevo v čistotě a opravdovosti, se kterou vyjadřovali pravdu. *VSS 97.1*

V Kristově učení nejsou žádná dlouhá, dalekosáhlá, komplikovaná zdůvodňování. Jde přímo k věci. Ve své duchovní službě četl v každém srdci jako v otevřené knize, a z nevyčerpatelných zásob svých pokladů vybíral věci nové i staré, aby objasnil a prosadil své učení. Dotýkal se srdce a probouzel porozumění. – Ev 171 *VSS 97.2*

Zkoumavá mysl – Nikdy nemluvil najednou velké množství pravdy, aby byla všechna přijata. Vedl ty, kteří přemýšleli od pravdy k pravdě, od lekce k lekci, otevíral významy Písma, tak aby byli schopni je unést. V každé době pravdu přiměřenou dané chvíli, a nezbytnou pro charakter a život, je nutné zjevovat tímto způsobem. – RH Oct. 14, 1890 *VSS 97.3*

Poslušnost, ne vymáhání skrze argumenty – Kristus přišel na tento svět, aby si sám zlomil všechnen odpor a získal autoritu, ale nevymáhal si poslušnost skrze sílu a argument, nebo rozkazujícím hlasem; chodil krajinou a konal dobro, učil své následovníky věcem, které přispívaly k jejich klidu. – 4T 139 *VSS 98.1*

19. Kristovo zkoumání vzhledu

Výrazy obličeje – Spasitel světa procházel krajem a činil dobro. Ale dříve, než říkal lidem slova věčné pravdy, s jakou vážností pozoroval měnící se vzezření svých posluchačů! Tváře, které projevovaly hluboký zájem a potěšení, když naslouchaly jeho slovům, mu dávaly veliké uspokojení. A když pravda, jasně vyslovená, se dotkla některého hýčkaného hříchu nebo modly, zaznamenal změnu vzhledu, studený, krutý, odmítavý pohled, který pravil, že pravda není vítána. – GW 48 VSS 99.1

Kristus, příklad pro učitele – Když Kristus učil na zemi, pozoroval vzezření svých posluchačů a planoucí oko, oživený výraz mu řekl v dané chvíli, kdo souhlasil s pravdou. Právě tak by měli i nyní učitelé lidí studovat vzhled svých posluchačů. – Ev 158 VSS 99.2

Nadějné případy v Jeho království – Ježíš pozoroval s hlubokou vážností měnící se vzhled svých posluchačů. Tváře, které vyjadřovaly zájem a radost, mu přinášely velké uspokojení. Když šípy pravdy pronikaly do duší a probíjely se bariérami sobectví, způsobovaly kajícínost a posléze vděčnost, Spasitel byl potěšen. Když jeho oko přehlédlo zástup posluchačů, a on mezi nimi rozeznával tváře, které již předtím viděl, jeho obličej se rozzářil radostí. Viděl v nich nadějné případy pro své království. Když viděl lidi odmítat poselství pokoje, jeho srdce bylo velmi hluboce zasaženo. – DA 255 VSS 99.3

Jednotlivé reakce – I zástup, který se tak často tísnil okolo něj, nebyl pro Krista nerozlišující masou lidských bytostí. Mluvil cíleně ke každé mysli a působil na každé srdce. Pozoroval tváře svých posluchačů, zaznamenával rozjasnění obličeje, rychle reagující záblesk, který pravil, že pravda zasáhla duši; a v tom se rozechvěla v jeho srdci struna souhlasné radosti. – Ed 231 VSS 100.1

20. Přizpůsobení se svým posluchačům

Pravda, jakou lidé mohou unést – Kristus obracel srdce svých posluchačů k sobě dokazováním své lásky, a potom, kousek po kousku, jak byli schopni unést, sděloval jim velké pravdy Božího Království. My se také musíme naučit přizpůsobit svou práci okolnostem lidí – setkávat se s lidmi, kde se zrovna nacházejí. – Ev 57 *VSS 101.1*

Rozdílné poselství pro různé publikum – Jeho (Ježíšovo) poselství milosti bylo různě přizpůsobováno jeho publiku. On věděl „*jak Panovník Hospodin dal mi jazyk umělý, abych uměl přiměřeně ustálemu mluvit jeho slova, probuzuje každého jitru, probuzuje mi uši, abych slyšel, tak jako pilně se učící*“ (Iz 50,4); neboť milost vycházela z jeho rtů, takže mohl lidem sdělovat tím nejpřitažlivějším způsobem poklady pravdy. S taktem čelil předpojatým myslím, a udivoval je znárodním, které si získalo jejich pozornost. Skrze představitost si získával srdce. – DA 254 *VSS 101.2*

Jazyk obyčejného života – Učme se od Ježíše. Byl největším učitelem, jakého kdy svět znal; avšak mluvil jazykem prostého života. Seznamoval se s potřebami všech. Přizpůsoboval svá naučení vždy času a místům, jak bohatým tak chudým, vzdělaným a neznalým. Vždy se pozastavoval u těch nejvelkolepějších námětů, které mohly upoutat pozornost. Představoval je v takové podobě, a používal taková znázornění, že i ten nejslabší rozum mohl pochopit jejich význam, zatím co ti nejinteligentnější byli okouzleni a poučeni. – RH July 22, 1884 *VSS 101.3*

Přístup ke všem třídám lidí – Kristus přicházel do styku se všemi třídami lidí. Jejich život mu posloužil k použití ve svých námětech a způsobech vyučování. Večeřel a ubytoval se u bohatých i chudých a důvěrně se seznamoval se zájmy a povoláním lidí, tak aby si mohl získat přístup k jejich srdcím. Učení a intelektuální byly uspokojeni a nadšeni Jeho rozpravy, třebaže byly tak jasné a prosté, jako by byly určeny i pro ty nejponiženější. – 3T 214 *VSS 102.1*

Naučení přizpůsobená potřebám – Úcta projevovaná Kristu na slavnostech, které navštěvoval, byla ve značném kontrastu ve způsobech, s jakými se setkávali zákoníci a farizeové, a to je činilo závistivými. Kristus dával naučení přizpůsobená potřebám svých posluchačů. – Manuscript 19, 1899 *VSS 102.2*

Žádné náhlé jednání nebo předepsaná pravidla – Ježíš nacházel přístup k myšlení lidí, cestičkou jejich důvěrně známých propojení. Porušoval co možná nejméně jejich navyklý způsob myšlení, jejich příkré jednání nebo předepsaná pravidla. Poctil člověka svou důvěrou, a takto mu dodal jeho důstojnost. Představoval staré pravdy v novém a jasném světle. ... Pravda přicházela z jeho rtů, krásná ve své jednoduchosti, avšak oděná důstojností a silou. – Ev 140 *VSS 102.3*

Různé metody k upoutání pozornosti – Z Kristových metod práce se můžeme naučit mnoha cenným lekcím. Neřídil se pouze jednou metodou. Různými způsoby vyhledával, jak upoutat pozornost davu, a když se mu to podařilo, hlásal jim pravdy evangelia. – CH 387 *VSS 103.1*

21. Ilustrace, symboly a podoby řeči

Dobře zvolená znázornění – Ježíš byl největším učitelem, jakého kdy svět znal. Představoval pravdu v jasné a působivé výpovědi, ta přirovnání, která používal, byla nejčistšího a nejvyššího řádu. Nikdy nemínil levné symboly a zpodobnění se svými božskými naukami, ani nevyhledával zvláštní kuriozity anebo potěšení, aby vyhověl třídě lidí, která by naslouchala, aby si ukrátila dlouhou chvíli. Nesnižoval posvátnou pravdu na obecnou úroveň, a komická přirovnání, která někteří kazatelé evangelia užívají, by jeho božské rty nikdy nevyslovily. Kristus neužíval znázornění, která by vyvolala vzrušení a výbuchy smíchu. – RH Aug. 6, 1895 *VSS 104.1*

--- *VSS 104.2*

Znázornění obecných věcí – Ježíš znázorňoval slávu království Božího, použitím zemských zkušeností a událostí. V soucitné lásce a vlídnosti povzbuzoval, těšil a poučoval všechny, kteří Mu naslouchali; sděloval lidem působivým způsobem základy pravdy. – CT 240 *VSS 104.3*

Duchovní naučení z přírody – Veliký Učitel přiváděl své posluchače do styku s přírodou, aby mohli naslouchat hlasu, který promlouvá všemi stvořenými věcmi; a když jejich srdce zjihla a mysl se stala vnímavou, snažil se jim vysvětlit duchovní naučení z výjevů, na kterých spočinuly jejich oči. Podobenství, pomocí nichž tak rád dával naučení pravdy, ukazují, jak otevřený byl jeho duch vlivu přírody, a jaké potěšení mu působilo shromažďovat duchovní naučení každodenního života *VSS 105.1*

Ptáci ve vzduchu, lilie na louce, rozsévač a semeno, pastýř a ovce – tímto Kristus znázorňoval nesmrtelnou pravdu. Znázornění čerpal také z událostí života, fakta ze zkušeností dobře známá posluchačům – kvas, skrytý poklad, perla, rybářská síť, ztracená mince, marnotratný syn, dům na skále a písku. V jeho naučeních bylo něco, co zaujalo každou mysl, zapůsobilo na každé srdce. – Ed 102 *VSS 105.2*

Pečlivě vybraná místa pro rozmluvy – Spasitel světa usiloval učinit své přednášky jasné a prosté, aby jim všichni mohli porozumět. Obvykle vybíral pro své rozmluvy otevřený prostor. Žádné zdi by nemohly uzavírat zástup, který ho následoval; ale on měl zvláštní důvody, proč se uchylovat na pahorky a mořský břeh, aby tam dával svá ponaučení. Mohl tam mít krásný výhled na krajinu a používat předměty a výjevy, se kterými ti ve skromném životě byli obeznámeni, aby znázornil důležitost pravd, kterým je chtěl naučit. *VSS 105.3*

Se svými naučnými lekcemi spojoval dílo Boží v přírodě. Ptáci, kteří bezstarostně zpívali své písně, květiny v údolí planoucí ve své kráse, lilie, které spočívaly ve své čistotě na břehu jezera, vysoké stromy, obdělávaná půda, vlnící se obilí, neúrodná země, strom, který nenese žádné ovoce, nekonečné pahorky, bublající potok, zapadající slunce, třpytivá a pozlacená nebesa – všechno toto používal, aby ovlivnil své posluchače božskou pravdou. Spojoval dílo Božích rukou na nebi a na zemi se slovy života a přál si zapůsobit na jejich mysl tak, aby mohli pohlížet na překrásné dílo Boží v přírodě, a jeho naučení by zůstala svěží v jejich myslích. – 2T 579, 580 *VSS 106.1*

Od známého k neznámému – Ve svém učení Kristus čerpal svá znázornění z příběhů, týkajících se domácností, a přírody. Neznámé bylo znázorňováno známým; posvátné a božské pravdy, přírodními, zemskými věcmi, se kterými byli lidé důvěrně obeznámeni. To byly věci, které měly mluvit k jejich srdcím, a učinit hluboký dojem na jejich mysl. *VSS 106.2*

Slova Kristova postavila učení z přírody do nového světla a učinila je novým zjevením. Mohl mluvit o věcech, které učinily jeho vlastní ruce, neboť měly hodnoty a vlastnosti, které byly jemu příznačné. V přírodě, jako v posvátných stránkách Písma Starého zákona, božské, závažné pravdy jsou zjeveny; a Ježíš ve svém učení tyto otevíral před lidmi, ve spojení s krásou přírodních věcí. – CT 178, 179 *VSS 107.1*

Podoby a symboly – Pro svůj vlastní moudrý záměr zahaluje Pán duchovní pravdy do podob a symbolů. Používáním podobenství v řeči, často byla dávána nejzřetelnější a nejpůsobivější pokárání jeho odpůrcům a nepřátelům, a ti nemohli nalézt v jeho slovech žádnou příležitost, aby ho obvinili. V podobenstvích a porovnáních našel nejlepší metodu, jak sdělovat božskou pravdu. V jednoduchém jazyce, používal podobenství a znázornění, čerpána ze světa přírody, otevíral svým poslu-

chačům duchovní pravdy, a vyjadřoval vzácné zásady, které by byly zmizely z jejich myslí, a sotva by zanechaly stopu, kdyby nespojoval svá slova s pohnutými výjevy ze života, zážitky nebo přírodou. Tímto způsobem vyvolával jejich zájem, vzbuzoval dotazy, a když si plně zajistil jejich pozornost, rozhodně na ně zapůsobil svědectvím pravdy. Tímto způsobem byl schopen učinit dostatečný dojem na srdce, takže potom jeho posluchači mohli pohlížet na věci, se kterými spojoval svá naučení, a připomínal si slova božského Učitele. – FE 236 *VSS 107.2*

22. Vzor pracovníka

Kristus, náš příklad – Čím byl Kristus na této zemi, tím by se měli snažit být křesťanští pracovníci. On je náš příklad, ne pouze ve své neposkvrněné čistotě, ale ve své trpělivosti, mírnosti a přitažlivosti povahy. Jeho život je znázorněním pravé vznešenosti. Měl vždy laskavý pohled a slovo útěchy pro potřebné a utiskované. Jeho přítomnost přináší čistší atmosféru do domova. Jeho život byl jako kvas, pracující uprostřed základů společnosti. Čistý a neposkvrněný chodil mezi bezstarostnými, hrubými, nevychovanými; mezi nespravedlivými publikány, nepoctivými Samaritány, pohanskými vojáky, drsnými sedláky a smíšeným davem. Zde i tam promluvil slovo účastenství – GW 121 *VSS 109.1*

Zastoupení nebes – Spasitel světa by si přál spolupracovníky, kteří by jej zastupovali; a čím důvěrněji člověk chodí s Bohem, tím bezvadnější bude jeho způsob chování, jeho postoj a jeho gesta. Hrubost a neotesané způsoby nebyly nikdy vidět u našeho Vzoru, Ježíše Krista. Byl představitelem nebes, a jeho následovníci musí být jako on. – 4T 405 *VSS 109.2*

Příkladné kázání – Kázání na Hoře je příkladem toho, jak máme učit. Jak se Kristus musel přičinit, aby záhadné už nebylo záhadným, ale jasnou, jednoduchou pravdou! V jeho učení není nic mlhavého, nic těžce srozumitelného (Mt 5,2). *VSS 110.1*

Jeho slova nebyla promlouvána šepem, a také nebyla jeho výslovnost drsná a nepřijatelná. Mluvil jasně a zřetelně, s vážnou, přesvědčivou silou. – 7T 269 *VSS 110.2*

Vzor pro každého pracovníka – Ve svém díle služby pro nemocné a postižené, Kristus stojí před světem jako největší Lékař-Misionář, jakého kdy svět znal, a je vzorem pro každého křesťanského misijního pracovníka. Dovedl promluvit pravé slovo ke každému trpícímu, a on nemluvil pouze to, co přinášelo uzdravení tělu, ale usvědčení duši a duchovní osvícenost. Přispěl k porozumění těch, kteří ho hledali, a k poznání sebe a svých největších potřeb duše. *VSS 110.3*

Kristovy rozpravy byly duchovním výkladem jeho služby pro postižené. – MM 194 *VSS 110.4*

Žádné pouhé řečnění – Kristus je vzor pro kazatele. Jak přímo k věci, jak dobře přizpůsobená účelu a okolnostem jsou Kristova slova! Jak jasná a působivá jsou jeho znázornění! Jeho vystupování se vyznačovalo jednoduchostí a vznešeností. Kdekoli se učí o Kristu, není zde nic, co by ospravedlnilo kazatele, jestliže vypravuje humorné anekdoty za kazatelnou. Naučení Kristova by měla být pečlivě studována a náměty, způsob a chování při přednesu by se měla řídit podle božského Vzoru. Okázalá výmluvnost, efektivní řečnění a ušlechtilá gesta nemohou vytvořit skvělý přednes... On nekázal tak, jako lidé dnes. V působivém a vážném tónu je ujišťoval o pravdách, o budoucím životě, o cestě ke spasení. – RH June 23, 1891 *VSS 110.5*

Část III. – Křesťanské postoje v mluvení

23. Zjevení Krista

Náš Spasitel, námět konverzace – Nemluv o neřestech a špatnostech, které jsou na světě, ale pozvedněte svou mysl vzhůru a mluvte o svém Spasiteli. Když vidíte všude kolem sebe nespravedlnost, vždy nám učiní radost vědomí, že on je náš Spasitel a my jsme jeho děti. – 2MCP 582; Manuscript 7, 1888 *VSS 115.1*

Hlavní téma: Kristus ukřižovaný – Kristus ukřižovaný – mluv o tom, modli se o to, zpívej o tom, a to zlomí a získá srdce. Předem připravené formální fráze, přednášení pouze polemických témat, přináší jen malý užitek. – RH June 2, 1903 *VSS 115.2*

Zelené pastviny pro ovce Božího stáda – Mnohé hlasy obhajují omyly; nechť váš hlas obhajuje pravdu. Předložte náměty, které budou jako zelené pastviny pro ovce Božího stáda. Nevod'te své posluchače na pustá místa, kde by nebyl na blízku pramen živé vody. Představte pravdu takovou, jaká je v Ježíši, a objasňujte požadavky zákona a evangelia. Představujte Krista, Cestu, Pravdu a Život a vypravujte o jeho moci zachránit všechny, kteří přijdou k němu. – GW 154 *VSS 115.3*

Kristova milost a spasení – Co si zaslouží více upoutat mysl, než plán vykoupení? Je to námět, který je nevyčerpatelný. Láska Ježíšova, spasení nabízeno padlému člověku skrze jeho neomečnou lásku, skrze svatost srdce, vzácná zachraňující pravda pro tyto poslední dny, milost Kristova – toto jsou náměty, které mohou oživit duši a způsobit čisté srdce, které pocítí takovou radost, jakou cítili učedníci, když Ježíš šel s nimi, když se ubírali do Emaus. *VSS 116.1*

Ten, kdo soustředil své záliby na Krista, si bude pochvalovat tento druh posvěcené společnosti a bude nabírat božskou sílu při takovémto styku; ale ten, kdo nemá rád takový druh konverzace, a kdo si libuje v mluvení sentimentálních nesmyslů, bloudí velmi daleko od Boha. Jeví se mrtvý pro svaté a vznešené touhy. Smyslné, zemské, je představováno podobným, aby bylo nebeské. – 5T 600 *VSS 116.2*

Správci Kristovy milosti – Proč jsou mnozí, kteří vyznávají, že jsou dítka Boží, oddaná svému Bohu – a přitom využívají svěřené schopnosti k sobeckým účelům? Jsou správci milosti Kristovy a měli by vyzvednout Ježíše před světem. Měli by mluvit o Kristu. Jeho chvála by měla být na jejich rtech, protože slunce Spravedlnosti září v jejich srdcích. Skrze ně by mělo být vyzvednuto jeho svaté jméno na zemi. – RH Aug. 16, 1898 *VSS 116.3*

Více zdravého postupu – Neměli byste mluvit tolik sami o sobě, neboť to neposílí nikoho. Neměli byste se činit středem a domnívat se, že se musíte neustále starat sami o sebe. Odpoutejte svou mysl od sebe sama k mnohem zdravějšímu postupu. Mluvte o Ježíši, a na sebe zapomeňte; buďte ponořeni v Kristu, a nechť jazykem vašeho srdce je: „*S Kristem ukřižován jsem. Živí jsem pak již ne já, ale živ je ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýmžto zamiloval mne a vydal sebe samého za mne.*“ (Ga 2,20) Ježíš vám poskytne pomoc v době každé nouze. Neopustí vás, abyste bojovali osamoceni se silami temnoty. Ó, ne; připravil pomoc, která je schopná jít až do krajnosti. – 2T 320, 321 *VSS 116.4*

Jazyk Kanaánu – Máme být Kristovými svědky; a těmi budeme, když každodenním růstem dosáhneme dokonalé postavy mužů a žen v Kristu. Je naší předností růst více, a více se podobat Jemu každý den. Pak bychom měli získat sílu, vyjádřit svou lásku k němu ve vyšší, čistší řeči, naše myšlenky se rozšíří a prohloubí, a naše mínění se stane zkoumavější a spolehlivější, když naše svědectví bude mít více života a přesvědčení. *VSS 117.1*

Stroje řízené dokonalou rukou – Každé srdce, do kterého zavítaly jasné paprsky slunce Spravedlnosti, bude zjevnovat konání Ducha Božího v hlase, mysli a charakteru. Stroje se uvedou do chodu, teprve když jsou naolejované a řízené dokonalou rukou. Bude tam méně tření, když duch pracovníka přijme olej ze dvou olivových větví. Svatý vliv bude předáván jiným ve slovech vlídnosti, něžnosti, lásky a povzbuzení. – 7T 195, 196 *VSS 117.2*

Semena lásky a vlídnosti – Je vidět, jak někteří postupují ve svém denním společenství s Bohem, oděni pokorou Kristovou. Jejich slova nejsou jako pustošivé krupobití, drtící všechno před sebou; plynou příjemně z jejich rtů. Rozhazují semena lásky a vlídnosti podél své stezky, aniž by si toho byli vědomi, protože Kristus žije v jejich srdci. Jejich vliv lze více cítit než vidět. *VSS 118.1*

Laskavá, vlídná a soucitná slova budou plynout z posvěceného srdce a rtů. – SD 180 VSS 118.2

Slova určitého smyslu – Ti, kteří mají tohoto Ducha (Kristova), jsou opravdovými Božími spolupracovníky; nebeská inteligence s nimi spolupracuje, a oni jdou zatíženi duchem poselství, které nesou. Promlouvají slova určitého smyslu, z pokladů srdce pak vynášejí čisté, posvěcené věci podle Kristova příkladu. – GW 288 VSS 118.3

Prostá, otevřená řeč – Ti, kteří se učili od Krista „*A neobcujte s skutky neužitečnými tmy, ale raději je tescete.*“ (Ef 5,11) V řeči, jako v životě, budou prostí, otevření a pravdiví, neboť se připravují pro společenství těch svatých, v jejichž ústech není nalezena zrada. – PK 252 VSS 118.4

Podmanivá jemnost – Ti, kteří zůstávají v Ježíši, budou šťastní, příjemní a radostní v Bohu. Pod mámivou jemností bude poznamenán hlas, úcta pro duchovní a věčné věci se bude projevovat v chování, a hudba, radostná hudba, bude ozvěnou ze rtů; neboť přichází od trůnu Božího. – 4T 626 VSS 119.1

24. Skromnost, věrnost a obezřetnost

Prostý a vznešený jazyk – Náš jazyk by měl být prostý a vznešený. Duch, kterého hýčkáte uvnitř, zanechává svůj dojem na vzezření. Kristus, usídlený v chrámu duše, vymaže ten vztekklý, popudlivý, nešťastný pohled; a jako oblak svědků, kteří odrážejí Kristův obraz, si uvědomí, že je obklopen příjemným ovzduším. – 4T 348 *VSS 120.1*

Povznášející konverzace – Konverzace by měla být takové povznášející a ušlechtilé povahy, aby pak mohla vyvolat vzpomínku a pocity nejvyššího potěšení. – CD 88 *VSS 120.2*

Božská laskavost – Konverzace každého by měla být na vysoké úrovni, jejím záměrem pak vést mysl jiných ke správné cestě. Malá zmínka, vzbuzující pochybnosti k božské dobrotě a Boží lásce, ukazuje známku nevděku a to, že Kristus není ubytován v srdci. – 4T 456 *VSS 120.3*

Čistý vliv přírody – Čistý vliv pravdy pozvedne celého člověka. Ve svém zaměstnání, při jednání se svými spolupracovníky, bude mít na paměti Boží přítomnost, a bude mít rád svého bližního jako sebe, a bude s ním jednat tak, jak by si přál, aby se jednalo s ním. Jeho konverzace bude pravdivá, slušná a tak povznášejícího charakteru, že nevěřící ji nemohou zneužít a o něm říci něco zlého, nejsou znechuceni jeho nezdvořilými způsoby a neslušnou řečí. – 1T 415, 416 *VSS 120.4*

Slova s duchovní silou – Vždy, když seděl u prostřeného stolu, Kristus učil pravdy, které přinášely potěšení a povzbuzení do srdcí jeho posluchačů. Když jeho láska se usídílí v duši jako živá zásada, pak budou vycházet z pohledů srdce slova přiměřená k situaci – ne oslnivá, bezvýznamná slova, ale mravně povznášející slova, slova duchovní síly. – CT 554 *VSS 121.1*

Kladní svědectví – Je naší povinností přispívat ke slávě Boha, a nepřinášet žádné zlé zprávy, i co se týče mrzutého vzhledu, nebo nešťastně sdělených slov, i kdyby Boží požadavky byly omezením naší svobody. Celý člověk má výsadu nésti rozhodné svědectví v každém směru – v rysech obličejů, v náladě, ve slovech, v povaze – aby služba pro Pána byla dobrá. Prohlašují to: „*Zákon Hospodinův je dokonalý, proměňující duši.*“ Nechť jsou vaše slova pozitivní v díle pro Pána. – Manuscript 70, 1897 *VSS 121.2*

Méně mluvit, více se modlit – Nechme si záležet na svých slovech. Je tak mnoho mluvení, které není ke slávě Boží. Nebylo by mnohem lepší, kdybychom méně mluvili a více se modlili? – Manuscript 39, 1908 *VSS 121.3*

Vybraná slova – Když jsme zaměstnání v práci, hlídejme mysl, ať prodlévá u Boha, mluvíme málo a více rozjímejme. Pamatujme: „Každé neužitečné slovo...“ Nechť jsou vaše slova vybraná; to zavře dveře protivníku duši. – 4T 588 *VSS 122.1*

Kristus v hlase skrze vás – Učiňte smlouvu s Bohem, že budete dobře střežit svá slova (Jakub 3,2). Pamatujte, že pomstychtivá slova nepřinesla nikdy nikomu pocit, že získal vítězství. Nechte skrze vás mluvit Krista. Neztraťte požehnání, které přichází, když nepřemýšlíte o ničem špatném. – 7T 243 *VSS 122.2*

25. Způsob negativního mluvení

Nejvzácnější semena – Dávejme si pozor, co říkáme. Semeno, které se utrousí z jedné myslí do druhé, by mělo být tím nejvzácnějším semenem, a ne reptání a stěžování. – Manuscript 18, 1895

VSS 123.1

Špatný dojem – Nemůžete být ani dost opatrní na to, co říkáte, neboť slova, která jsou vyslovena, ukazují, jakou silou je ovládána mysl a srdce. Jestliže ve vašem srdci vládne Kristus, vaše slova budou zjevovat čistotu, krásu a vůni charakteru, utvářeného jeho vůlí. VSS 123.2

Pán požaduje, aby naše slova byla té nejlepší kvality; aby náš jazyk byl za všech okolností pravdivý. Každá známka překrucování je pro něj urážkou. Každé slovo, které promluvíme, potřebuje pečlivou úvahu, aby nesvedlo ty, kteří jsou slabí ve víře. Ze světla, které mi bylo dáno, vím, že vašimi neuváženými slovy jste zanechali špatný dojem v myslích některých v Sydney, a bylo potřeba mnoho času, aby se smazal účinek tohoto dojmu. Co jste takto vyjádřili slovy, nebyla pravda, ale výsledek vašich vlastních představ. Nikdy více nespolehat na nepravou duchovnost. – Letter 69, 1896 VSS 123.3

Skvělé dědictví – Bůh bude mít lid, který bude hlásat světu, že žádné pozemské atrakce nebo světské majetky nemají odpovídající hodnotu, aby vyvážily ztrátu nebeského dědictví. Ty, které jsou opravdové dítka světla a dne, nebudou marniví ani lehkomyšní v konverzaci, v oblékání nebo v jiných oborech působení, ale střídmi, rozjímaví, stále projevující vliv, přitáhnout duše k Vykupiteli. ... VSS 124.1

Bůh se těší ze všech svých následovníků, kteří nesou živé svědectví bezchybným jazykem, svým chováním, svým oblečením a konverzací, ve všech činnostech života, že moc pravé zbožnosti je prospěšná ke všemu v tomto životě, a v životě budoucím; že jedině toto může uspokojit duši prozatímního správce. – 4T 580, 581 VSS 124.2

Čistý život a čistá řeč – Žádné slovo nemá být promluveno ukvapeně. Žádné zlé mluvení, žádné lehkovážné povídání, žádné mrzuté stěžování nebo nemravné návrhy, by neměly vycházet z úst toho, kdo je následovníkem Krista. Apoštol Pavel, píšící pod vedením Ducha svatého, praví: „*Žadná řeč mrzutá nevycházej z úst vašich, ale ať jest každé promluvení dobré k vzdělání užitečnému, aby dalo milost posluchačům.*“ (Ef 4,29) Narušená komunikace neznamena pouze slova, která jsou hanebná. Znamená to každé vyjádření proti svatým zásadám, čistému a neposkvrněnému náboženství. To zahrnuje necudné narážky a toužebné náznaky hříchu. Jestliže nejsou soustavně odmítány, vedou k velkému hříchu. VSS 124.3

Na každou rodinu, na každého křesťana, je kladena povinnost bránit se proti narušené řeči. Když jsme ve společnosti těch, kteří si libují v pošetilém mluvení, je naší povinností, je-li to možné, změnit námět konverzace. S pomocí Boží milosti bychom pak měli klidně pronést slova nebo předložit námět, který by obrátil konverzaci přijatelným směrem. – COL 337 VSS 124.4

Podpora zákona a pořádku – Na nás se nepožaduje, abychom se vzpírali úřadům. Naše slova, ať již promluvená nebo napsaná, by měla být pečlivě uvážena, abychom se sami neumístili na záznam jako podivní, takže bychom se jevíli nepřátelští zákonu a pořádku. Neměli bychom říkat nebo dělat něco, co by vedlo k uzavření cesty pro nás. Máme kráčet vpřed v Kristově jménu, a obhajovat pravdu nám svěřenou. – AA 69 VSS 125.1

Správné věci – Prosím, čtěte 58 kapitulu Izaiáše. V této kapitole je dáno velké světlo. Opravdová modlitba pokorného, kajícího srdce bude vyslyšena a zodpovězena. „*Požehnaný je muž, který důvěřuje v Hospodina...*“ Toto máme právo očekávat, jestliže spolupracujeme s Bohem při posvěcování nás samotných, duše, těla a ducha k jeho vlastnictví. Žádné lehkovážné povídání nebo zlé mluvení, potom už nebude slyšet. Jazyk bude vyslovovat správné věci. – RH Jan. 25, 1898 VSS 125.2

Klevety, nepřítelovo dílo – Jak bychom měli být pečliví, aby naše slova a skutky byly v souladu s posvátnými pravdami, které nám Bůh svěřil!... Když se stýkáte mezi sebou navzájem, buďte opatrní na svá slova. Nechť je vaše konverzace takové povahy, aby nebylo zapotřebí ničeho litovat... Jestliže je utroušeno slovo, které by mohlo uškodit pověsti přítele nebo bratra, nikdy nepo-

vzbuzuj toto zlé mluvení; neboť je to práce nepřítele. Připomeň mluvčímu, že Boží Slovo zakazuje tento druh konverzace. – RH Feb. 25, 1904 VSS 126.1

Účinek nevhodné konverzace – Hřích lehkovážného mluvení je běžný mezi těmi, kteří prohlašují, že věří těm nejposvátnějším pravdám, jaké kdy byly dány našemu světu. Kvůli této všednosti, lehkomyšlnému tlachání, je zarmucován Duch Páně. Nevhodná konverzace je příčinou takového nedostatku víry a moci mezi lidem Božím. – Letter 47, 1897 VSS 126.2

Žádná lehkovážnost nebo žertování – Všechna lehkovážnost, všechna laciná konverzace, všechno žertování a vtipkování, oslabuje duši a odvyká srdce od modlitby. Jako Pavel, praví následovníci Kristovi, vždy ponesu ve své osobě barvu Pána Ježíše; nemohou uchovávat pro sebe ve své mysli utrpení Kristova, a přitom být povrchní a rozpustilí. – GW 233, 1892 VSS 126.3

Nesmyslné mluvení – Jen málokterí si uvědomují, že odhánějí Ducha Božího svými sobeckými myšlenkami a pocity, svým marnivým, bezcenným mluvením. ... Kdyby milost Kristova byla zasazena v jejich srdcích a zapustila své kořeny hluboko do dobré půdy, přinášela ovoce zcela odlišného charakteru... Přeměňující síla Boží je sama dostačující, aby nastolila pravé zásady v srdci, takže někdo zlý nenajde nic, co by mohl napadnout. ... Čistota v řeči a pravá křesťanská vznešenost budou soustavně praktikovány. – SD 316 VSS 126.4

Počet z každého slova – Kolik slov je promluveno lehkovážně a bláznivě, s žertováním a vtipkováním! Tak by tomu nebylo, kdyby si následovníci Kristovi uvědomili pravdu slov. „Každé prázdné slovo, které...“ – 4 BC 1141 VSS 127.1

Neposvěcená slova – Duše nebude mít sama nikdy volný přístup k jasnému, hlubokému poznání lásky Boží, dokud nebude proměněna řeč. Negativně působící síla neposvěcených, nepravdivých a levných slov je velkou překážkou našim modlitbám. Bůh chce přijít blízko ke každé duši, která se chce přiblížit jemu. Ale Duch Boží odejde od těch, kteří opustí Boží přítomnost, a vstoupí do marné konverzace, a mluví slova, která nemají žádnou váhu nebo smysl. Duchovní zkušenost takových se prudce zastaví. – Manuscript 74, 1897 VSS 127.2

Kámen úrazu hříšníkům – Tento duch žertování a vtipkování, lehkovážnosti a marnivosti, je kamenem úrazu hříšníků a těžkým balvanem těm, kteří dávají prostor náklonnosti neposvěceného srdce. – Ev 641 VSS 127.3

Klevety a nesmysly – Povrchní smích, žertování, vtipkování, způsobuje onemocnění duše, která je sycena Kristem. Levné, bláznivé řeči jsou pro něj trýznivé. S pokorným srdcem čtete pečlivě (1 Pt 1,13-18). Ti, kteří se rádi baví, by měli dbát na to, aby jejich slova byla vybraná a dobře zvolená. Buďte pozorní, jak mluvíte. Dávejte si pozor, jak představujete náboženství, které jste přijali. Můžete se domnívat, že to není žádný hřích pomlouvat a mluvit nesmyslně, ale to uráží našeho Spasitele a zarmucuje nebeské anděly. – FE 457 VSS 128.1

Marná konverzace – Naslouchejte marnivé, lehkomyšlné konverzaci; poslouchajte smích, žertování, vtipkování. Je to napodobování Vzoru? Tiše naslouchejte – je zmiňován Ježíš? Je pravda námětem konverzace? Chlubí se mluvící Kristovým „křížem“? – 1T 505 VSS 128.2

Nadsazovaná řeč – Naše myšlenky produkují naše slova a naše slova zpětně působí na naše myšlenky. Jestliže si člověk vytvoří návyk užívat posvátná slova uctivě, utvoří si zvyk pečlivě mluvy, vidouc, že je zde Svědek každého vysloveného slova. Když jsou pocity vzrušení a mluví se s nadsázkou, způsob řeči je vždy extrémní. To působí a reaguje na nás samotné. VSS 128.3

Slovo Boží prohlašuje: „*Nebo z slov svých spravedliv budeš učiněn, a z řečí tvých budeš od-souzen.*“ (Mt 12,37) Jestliže naše slova působí na nás samotné, působí mnohem účinněji na druhé. Velké zlo může být zapříčiněno promluvenými slovy. Jedině Bůh zná rozsah a následky bezstarostného, nadsazovaného způsobu mluvení. Je činěno mnoho přísah v duchu. – TMK 137 VSS 128.4

Bezvýznamné fráze a komplimenty – Boží Slovo zavrhuje také užívání těchto bezvýznamných frází a komplimentů, které hraničí neuctivostí. Zavrhuje klamné pochlebování, vyhýbání se pravdě, přehánění, nesprávnému vyličení v obchodě, které jsou běžné ve společnosti a v obchodním světě. „*Ale buď řeč vaše: Jistě, jistě; nikoli, nikoli. Cožpak nato více jest, to od zlého jest.*“ (Mt 5,37) VSS 129.1

„*Jako kdož se ustalým býti ukazuje, však mezitím vypouští jiskry, střely a smrtelné šípy, Tak jest každý, kdož oklamává bližního svého, a říká: Zdaž jsem nežertoval?*“ (Př 26,18.19) VSS 129.2

Těsně spřízněné s klevetami jsou skryté narážky, úskočné poznámky, skrze které se nečistota v srdci snaží našeptávat zlo, které se neodvažuje vyjádřit otevřeně. Mládež má být vyučována, aby se vyhýbala každému styku s těmito praktikami, stejně jako malomocenství. – Ed 236 *VSS 129.3*

Justiční přísaha – Viděla jsem, že slova našeho Pána, „*Nepřísahajte vůbec*“, se netýkají justiční přísahy (Mt 5,37). To se vztahuje na běžnou konverzaci. Někteří přehánějí ve své řeči. Někteří přísahají na svůj vlastní život, jiní přísahají na svou hlavu – tak jistě, jako že žijí, tak jistě, jako že mají hlavu. Někteří berou za svědky nebe a zemi, že věci se takto mají. Někteří doufají, že Bůh by jim zasáhl do života, kdyby to, co říkají, nebyla pravda. Je to tento druh běžného přísahání, proti kterému Ježíš varuje své učedníky. – 1T 201 *VSS 129.4*

26. Láska a dobrotivost

Laskavá, potěšující slova – Když ubohá, zraněná, utýraná duše přijde k vám pro slova naděje, měli byste k ní promlouvat slova Kristova. Odmítáte jim dát vlídná, zdvořilá, laskavá slova? Ti, kteří mluví, jako mluvil Kristus, nebudou nikdy zasazovat hořká slova jako ostré šípky do zraněné duše. „Pán věnoval pozornost a slyšel.“ Budete mít na mysli, že Pán slyší naše chování? ... Je to křesťanské, mluvit vlídná slova, slova útěchy, i přesto, že jsme nakloněni jednat jinak? – RH May 26, 1896 *VSS 131.1*

--- *VSS 131.2*

Zákon laskavosti na našich rtech – Každá duše, kterou potkáváme, je vykoupěna krví Kristovou, vlídná slova a starostlivá pozornost jsou odměnou těm, kteří přicházejí mezi nás. Mládež potřebuje pomoc laskavých slov a činů. – Manuscript 33, 1911 *VSS 131.3*

Pravda v lásce – Jak rosa a tichý déšť dopadají na vadnoucí rostliny, tak necht' slova dopadají mírně, když toužíte vyvést lidi z omylů. Božím plánem je nejprve získat srdce. Měli bychom pravdu mluvit v lásce, důvěřujíc v něho, že jí dá sílu k proměně života. Duch svatý bude duši předkládat slova, která jsou promluvená v lásce. – MH 157 *VSS 132.1*

Méně kritizování, větší vliv pro dobro – V práci pro pomoc druhým můžeme získat velmi cenná vítězství. Měli bychom se věnovat s neúnavným úsilím, s trpělivostí a sebezapřením, práci pro ty kteří se potřebují zdokonalit. Laskavá a povzbudivá slova, vykonají divy. Jsou mnozí, kteří budou sami projevovat známky zlepšení jestliže je v jejich zájmu vynakládáno stále, srdečné úsilí, bez vyhledávání chyb nebo výtek. Čím méně kritizujeme druhé, tím větší bude náš vliv nad nimi pro dobro. Příliš mnoho často opakovaných pozitivních výtek vykoná více škody než dobra. Necht' se všichni těší z křesťanské laskavosti. – MM 208, 209 *VSS 132.2*

Duchovní péče pro nemocné a zarmoucené – Pán Ježíš si od nás přeje, abychom měli příjemný vzhled a mluvili laskavá, vlídná slova. I když jsme nemocní nebo se cítíme mrzutí, není zapotřebí, abychom to sdělovali ostatním. Jestliže budeme mluvit o dobrotě našeho Pána, bude to působit jako lék na zármutek a trápení. – Manuscript 39, 1908 *VSS 132.3*

Boží Slovo, vodítko pro denní hovor – Naše slova, ať již jsme doma, nebo se stýkáme s těmi, kteří jsou mimo domov, mají být vlídná, milá a čistá. Jestliže studujeme Slovo, a činíme je součástí svého života, jak je popisováno slovy: „Sytit se Slovem“, budeme mít užitečnou zkušenost, která se bude vždy přimlouvat za pravdu. Měli bychom pilně zkoumat své srdce, srovnávajíc svůj denní hovor a smysl práce se Slovem, abychom se nemuseli dopouštět žádných chyb. – Manuscript 3, 1906 *VSS 133.1*

Vnější vyjádření vnitřního půvabu – Hlavní nutností jazyka je, aby byl čistý, laskavý a pravdivý – „vnější vyjádření vnějšího půvabu.“ ... Nejlepší školou pro toto jazykové studium je domov. *VSS 133.2*

Vlídná slova jsou jako rosa a tichý déšť pro duši. Písmo praví o Kristu, že milost byla rozlita na jeho rtech, že mohl „vědět, jak promluvit slovo ve vhodnou dobu k tomu, kdo je unavený“. A Pán nás nabádá: „*Řeč vaše vždycky budiž příjemná,*“ „aby mohla poskytnout milost posluchačům.“ – AH 435 *VSS 133.3*

Zdvořilí křesťané – Křesťané jsou ve své konverzaci na úrovni; a přestože se domnívají, že je to hřích, snížit se k pošetilým lichotkám, jsou zdvořilí, laskaví a shovívaví. Jejich slova jsou upřímná a pravdivá. – MYP 349 *VSS 133.4*

Potěšení poskytované Bohem – Bůh poskytuje každému potěšení, které mohou spokojeně užívat jak bohatí, tak chudí – potěšení se nachází v zušlechťování čistoty myšlení a nesobeckosti jednání, potěšení, které přichází s vyjádřením chápavých slov a konáním laskavých skutků. Od těch, kteří zastávají takovou službu, světlo Kristovo ozařuje životy zatemněné mnoha starostmi. – 9T 57 *VSS 134.1*

Vlídná slova a skutky lásky – Bůh si přeje, aby štědré dary, které dal zdarma svým dětem, byly sdíleny s těmi, kteří jsou v nouzi. Při této komunikaci, promlouvání vlídných slov, do-

provázených skutky lásky, ti kteří pracují pro Boha, naleznou přístup k srdcím, a získají jiné pro Krista. – RH Dec. 17, 1897 *VSS 134.2*

Mírná a skromný duch – Jestliže jdete k někomu, o němž se domníváte, že je v omylu, dbejte na to, abyste mluvili v mírném a pokorném duchu; neboť hněv člověka nezpůsobuje ospravedlnění z Boha. Omyly se nedají napravit žádným jiným způsobem, než v duchu mírnosti, vlídnosti a něžné lásky. Buďte opatrní ve svém jednání. Vyvarujte se čehokoliv v pohledu nebo gest, slovu nebo tónu, co by zavánělo pýchou nebo samolibostí. Mějte se na pozoru proti slovu nebo pohledu, který by povyšoval vás, nebo stavěl do protikladu vaši dobrotu a spravedlnost s jejich poklesky. Vyvarujte se zdrženlivého přístupu, pohrdání, přehlížení nebo nadutosti. Pečlivě se vyhýbejte každému projevu hněvu; a skrze vaše používání otevřenosti v řeči, necht' tam není žádná výčitka, žádné posměvačné obviňování, žádný projev trestání, ale upřímná láska. *VSS 134.3*

Především, necht' tam není žádný stín nenávisti nebo zlé vůle, žádná hořkost nebo zatrpkllost ve vyjádření. Nic kromě vlídnosti a mírnosti nemá vylétat ze srdce lásky. Avšak všechny tyto skvělé výsledky vás nemusí odradit od mluvení tím nejvážnějším a vznešeným způsobem, jako by byly na vás upřeny oči andělů, a vy byste jednali se zřetelem na přicházející soud. – 2T 52 *VSS 135.1*

27. Vliv slov na sebe sama

Bezstarostná a neuctivá kritika – Tento zvyk bezstarostného a neuctivého kritizování působí na povahu, v podporování neúcty a nedůvěry. Mnozí lidé, dopřávající si tento návyk, upadli nevědomě do nebezpečí, a dokonce jsou schopni kritizovat a zamítat dílo Svatého Ducha. Ježíš řekl: „*Z každého prázdného slova...*“ *VSS 136.1*

Duševní a tělesné zdraví – Každé laskavé a soucitné slovo promluvené k zarmouceným, každý skutek, který ulehčí utiskovaným, a každý dar, který odvrátí nouzi našich spolubližních, dán nebo učiněn se zřetelem na Boží slávu, bude odměněn požehnáním dárci. Ti, kteří takto pracují, jsou poslušni zákona nebes a obdrží Boží souhlas. Potěšení z konání dobra pro druhé propůjčuje vzrušení pocitům, které se rychle pohybují nervy, zrychlují krevní oběh a způsobují duševní a tělesné zdraví. – 4T 56 *VSS 136.2*

Radostnost a pokoj – když radost a tiché odevzdání a pokoj učiní jiné šťastnými a zdravými, bude to největším zadostiučiněním sobě samému. Smutek a mluvení o nepříjemných věcech povzbuzuje nepříjemné výjevy a zpětně přenáší na nás samotné nepříjemný dojem. Bůh si přeje, abychom na to všechno zapomněli – nedívali se dolů, ale vzhůru! – 2MCP 662 *VSS 137.1*

Pomoc druhým, pomoc sobě – Mnozí jsou ve tmě. Ztratili své způsoby. Nevědí, jak postupovat a oč usilovat. Nechtě ten nejistý vyhledá jiného, který je ve zmatku, a mluví k němu slova naděje a povzbuzení. Když lidé začnou konat tuto práci, světlo nebes jim zjeví stezku, po které by se měli ubírat. Svými slovy útěchy k utrápeným oni sami budou potěšeni. Pomáháním jiným pomohou sami sobě ze svých nesnází. Radost zaujme místo smutku a sklíčenosti. Srdce naplněné Duchem Božím vyzařuje teplo vůči spolubližním. Každý takový již není v temnotě; neboť „temnota“ je „jako poledne“. – 4BC 1151 *VSS 137.2*

Pochopení pro druhé, ne pro sebe – Životy některých jsou bez pokoje a radosti, protože nikdy nevyjdou z ohraničeného prostoru sebe sama. Vždy chtějí dosáhnout pochopení od jiných. Kdyby chtěli jít pracovat, aby viděli, jak užiteční by mohli být, a mluvili by slova lásky a povzbuzení, jejich duše, nyní suché a usouzené, by byly jako zavlažená zahrada. – SD 88 *VSS 137.3*

Prudká slova – Jedním prudkým slovem chce Satan získat svůj prospěch, často zraní vaši vlastní duši a odvrací jiné od světla. – RH May 3, 1887 *VSS 138.1*

Hněv jako opojení – Když někdo jednou dá místo pro průchod zlému duchu, je právě tak opojený, jako člověk, který přiložil sklenici ke svým rtům. Učte se výmluvnosti ticha a vězte, že Bůh má v účtě to, co je vykoupeno Kristovou krví. Vychovávejte sami sebe; je zapotřebí učit se každý den. Musíme stoupat výše a výše – blíže k Bohu. Uklidte smetl z královské cesty. Udělejme cestu, aby Král mohl kráčet uprostřed nás. Odstraňme špinavou konverzaci z našich úst (viz Kol. 3,8). – 2MCP 582 *VSS 138.2*

Prudkost a sebezranění – Těžké zkoušky dolehnou na vás. Vložte svou důvěru v Pána Ježíše Krista. Pamatujte, že prudkostí budete zraňovat sami sebe. Jestliže za všech okolností chcete obsadit nebeská místa u Krista, vaše slova nemohou být nabita střelami, které zraňují lidská srdce a mohou zničit život. – 2MCP 578 *VSS 138.3*

Prázdná a zlá slova – Úzce spjaté s Kristovým varováním vzhledem k hříchu proti Duchu Svatému je varování proti prázdným a zlým slovům. Slova jsou naznačením toho, co je v srdci. „*Nebo z hojnosti srdce ústa mluví.*“ Ale slova jsou více než naznačení povahy. Lidé jsou ovlivňováni svými vlastními slovy. Často pod okamžitým nátlakem podníceným satanem, vyslovují žárlivé a zlé dohody, vyjadřující to, čemu ve skutečnosti ani nevěří; ale vyjádření působí na myšlenky. Jsou oklamáni svými slovy a přijdou k názoru, že pravdou je to, co bylo promluveno satanovým naseptáváním. Jestliže jednou vyjádřili názor nebo rozhodnutí, jsou často příliš hrdí vzít jej zpět, a snaží se sami sobě dokazovat pravdu, dokud tomu zcela neuvěří. Je nebezpečné vyslovit slovo pochybnosti, je nebezpečné činit námitky a kritizovat božské světlo. – DA 323 *VSS 138.4*

Zlé mluvení, dvojnásobná kletba – Kdo nemá rád život a nepřeje si dobré dny? Ale jak málo lidí se přizpůsobuje podmínkám zdržovat jazyk od zlého a rty od mluvení lsti. Málo jich je ochotno

následovat Spasitelův příklad mírnosti a pokory. Mnozí žádají Pána, aby je pokořil, ale nejsou ochotni podrobit se potřebné kázní. Když přijdou zkoušky, nebo když se přihodí mrzutosti, srdce se bouří a jazyk vyslovuje slova, která jsou jako otrávené šípy nebo ničivé krupobití. *VSS 139.1*

Zlé mluvení je dvojnásobná kletba, dopadající mnohem silněji na mluvčího, než na posluchače. Ten, kdo rozhazuje semena neshod a sváru, sklízí ve své vlastní duši suché ovoce. Jak ubohý je do-nášeč zla! Právě štěstí je mu cizí. – 5T 176 *VSS 139.2*

28. Poznání v domluvě

Poselství pravdy – Jestliže kdy lidé potřebovali chodit s Bohem jako Enoch, potřebují nyní adventisté s. d., projevit svou oddanost čistými, jasnými slovy, slovy plnými porozumění, něžnosti a lásky. *VSS 140.1*

Jsou příležitosti, kdy slova domluvy a pokárání jsou vyžadována. Ti, kteří sešli z pravé cesty, musí být vyburcováni, aby spatřili své nebezpečí. Musí být přineseno poselství, které by je vytrhlo z netečnosti, jenž spoutává jejich smysly. Musí nastat morální obnova, jinak duše zahynou ve svých hříších. Nechť poselství pravdy, jako ostrý, dvousečný meč, si razí cestu k srdci. Čiňte výzvy, které probudí bezstarostné, a přivedou pošetilé, zbloudilé mysli zpět k Bohu. – 7T 155 *VSS 140.2*

Napomenutí v lásce – Jestliže chceme napomínat nebo napravovat jiné, měli bychom pečlivě vybírat slova. Budou vůni života k životu, nebo smrti k smrti. V napomínání nebo radách si mnozí libují v ostré, drsné řeči, ve slovech nepřizpůsobených k léčení zraněné duše. Při tomto neuváženém vyjádření duch je rozezlený a často ti chybující jsou podníceni ke vzpouře. Všichni, kteří budou obhajovat zásady pravdy, potřebují získat nebeský olej lásky. Za všech okolností napomínání by mělo být promlouváno v lásce. Pak naše slova budou napravovat a ne popuzovat. Kristus svým Svatým Duchem opatří sílu a moc. Je to jeho práce. – COL 337 *VSS 140.3*

Takzvaná upřímnost, forma sobectví – Někteří se sami chlubí, že jsou otevření, hrubí a drsní, a toto pak nazývají upřímností; ale to není správně pojmenováno, je to sobectví nejtmavší formy. Tito lidé mohou mít ctnosti; mohou být šlechetní a mít laskavé podněty, ale jejich způsob rozmluvy je činí téměř nesnesitelnými. Kritizují, zraňují, říkají nepříjemné věci. Doporučí je charakter, který pěstují, Ježíši? Budou připraveni pro společenství nebes? Měli bychom dobře zkoumat sami sebe, abychom poznali, jaký okruh ducha chováme. Učme se mluvit mírně, klidně i za těch nejtrýznivějších okolností. Ovládejme nejen svá slova, ale své myšlenky a představy. Buďme laskaví, buďme zdvořilí ve svých slovech a způsobech. Je velké zanedbání po této stránce. – RH April 29, 1884 *VSS 141.1*

Zahořklí křesťané – Dobré ctnosti, které mnozí vlastní, jsou skryté, a místo přitahování duší ke Kristu, je odrazují. Kdyby tyto osoby mohly vidět svoje nelaskavé vyjadřování a neblahý vliv na nevěřící, a jak urážlivé je takové chování v očích Božích, proměňovali by svoje návyky, neboť nedostatek zdvořilosti je jednou z největších překážek hříšníků. Sobecký, stěžující si, zatrpklý křesťan zatarasuje cestu, takže hříšníci nemají možnost přiblížit se ke Kristu. – OHC 229 *VSS 141.2*

Tvrdá slova – Bezcitná slova buší na srdce skrze sluch, a probouzejí ten nejhorší hněv duše, a svádějí muže a ženy k přestupování Božích příkázání. – AH 439 *VSS 142.1*

Trestání dětí – Drsná, hněvivá slova nejsou nebeského původu. Hubování a vztekání se nikdy nepomůže. Naopak, povzbuzují ty nejhorší pocity lidského srdce. Když vaše děti se chovají špatně a jsou naplněné vzpourou, a vy jste pokoušeni mluvit a jednat drsně, počkejte, dříve než potrestáte. Dejte jim příležitost přemýšlet a nechte zchladit svůj hněv. – CG 246 *VSS 142.2*

Drsné stanovisko a nezdvořilé vlastnosti – Ostré, drsné stanovisko a nezdvořilé vlastnosti v našem charakteru, projevy sobectví v nevlídných slovech a skutečích, zpřetrhávají jemnou tkaninu lidského štěstí a lásky. – RH July 18, 1893 *VSS 142.3*

Služebníci toho zlého – Ten, kdo se občerstvuje v duchu Kristovu, nechá jej proudit v laskavých slovech, a projevuje to ve zdvořilém chování. ... Ale ti, kteří vyznávají pravdu a ve stejnou dobu jsou hrubí, zahořklí a nevlídní ve slovech a chování, takoví se neučili u Ježíše; všechny tyto projevy dokazují, že jsou ještě služebníky toho zlého. – OHC 238 *VSS 142.4*

Výchova našich rtů – Učiňme smlouvu s Bohem, že nepromluvíme žádné závistivé nebo nelaskavé slovo. Nechť naše rty nezneuctví Boha vzteklými slovy stěžování a nespokojenosti. Vychovávejte své rty ke chválení toho, od něhož proudí všechna požehnání. – RH May 1, 1888 *VSS 143.1*

Nepotřebné rozepře – Ledaže by v tom byly zahrnuty některé životně důležité otázky, jinak buď raději připraven vzdát se svého vlastního mínění, než ztropit scénu a rozepře. I skrze vás by se hádka mohla přiostrit, nyní však můžete vložit tíhu na někoho jiného, což daleko více vyváží

prospěch, o kterém se domníváte, že jste ho získali. Je těžké léčit rány způsobené tvrdými slovy VSS 143.2

Často si můžete uchovat pokoj, když si budete hlídat jazyk. Nikdy nezavádějte do své konverzace věci, které vyvolávají spory, zraňující vaši vlastní duši a duše druhých. – Manuscript 60, 1903 VSS 143.3

Ukvapená, netrpělivá řeč – V používání jazyka není snad jiný omyl, který by staří a mladí byli ochotni přehlédnout lehčeji, než je ukvapená, netrpělivá řeč. Myslí, že je dostačující přiznat omluvu, „Bylo to ode mne neobežetné, ve skutečnosti jsem to tak nemyslel, co jsem řekl.“ Ale Boží Slovo to nebere na lehkou váhu. Písmo praví: „*Spatřil-li bys člověka, an jest kvapný v věcech svých, věz, že jest lepší naděje o bláznů, nežli o takovém.*“ (Př 29,20) „*Jako město rozbořené a beze zdi, tak jest muž, kterýž nemá moci nad duchem svým.*“ (Př 25,28) VSS 143.4

V jednom okamžiku může být ukvapenou, překotnou a neopatrnou řečí způsobeno zlo, které celoživotní pokání nemůže odčinit. Ta srdce, která jsou zlomená, přátele odcizení, ztroskotané životy, a to skrze prudká, ukvapená slova těch, kteří měli přinášet pomoc a uzdravení! – Ed 236, 237 VSS 144.1

Dobře ovládaná povaha – Je „vlídná odpověď“, která „odvrací hněv“. Pomsta si nikdy nepodrobila nepřítele. Dobře ovládaná povaha působí dobrým dojmem na všechny kolem; ale „ten, kdo nedovede ovládnout svého vlastního ducha, je jako město, které je rozbořené a bez hradeb.“ – 4T 367, 368 VSS 144.2

Tirády a nadávky – Velký podíl životního štěstí závisí na našich způsobech a jednání k jiným. Ostrá slova musí zůstat nevyslovená. Hněvivá slova musí být zchlazená v lásce Ježíše Krista; neboť jestliže toto smetí není vyklizeno z duše, tam není naděje na věčný život. Sobecká povaha a tiráda hněvivých slov jsou umístěny na stejném černém seznamu s nadávkami. – Letter 6a, 1893 VSS 144.3

Zlé smýšlení a mluvení – Není zde nic, co by Kristus tolik potřeboval, jako jsou zástupci, kteří by cítili potřebu jej představovat. Zlé mluvení a zlé smýšlení jsou zhoubou pro duši. – Manuscript 8a, 1888 VSS 144.4

Žádná podrážděná slova – Bůh si přeje, aby vaše slova byla životodárná. Nemá být promluveno žádné podrážděné slovo. Avšak jakkoliv se můžete cítit provokováni, zadržte každé slovo, které by roznítlo zlo v jiném srdci. Řeč je velký dar; a Bůh si přeje, aby každý z vás dosáhl úrovně podobné Kristu. Nechť každé slovo, které promluvíte, žehná a povznáší. – Manuscript 65, 1901 VSS 144.5

Kritizování jiných – Je zde často velké pokušení mluvit o věcech, které nepřinášejí prospěch mluvčímu nebo posluchači, ale přinášejí oběma zlo a prázdnotu. Naše zkušební doba je příliš krátká, než abychom ji trávili v prodlévání u nedostatků druhých. – 4T 135 VSS 145.1

Posvěcené rty – Upřímně obrácený člověk nemá sklon přemýšlet nebo mluvit o chybách jiných. Jeho rty jsou posvěcené, a jako Boží svědek dokazuje, že milost Kristova proměnila jeho srdce... Jedině ti vstoupí do nebes, kteří přemohli pokušení myslet a mluvit zle. – SD 348 VSS 145.2

Dnešní kanibalové – Pomlouvačné řeči, které jsou po pravdě kanibalismem, by neměly být promlouvány těmi, kteří se sytí u Toho, který je Chlebem Života, Slovem živého Boha a podílející se na Jeho velkých a skvělých slibech. Skrze Ježíše Krista je duše ve společenství s nebeskými anděly a nemůže mít touhu oddávat se lehkovážnému povídání, sedět u stolu s pomlouvači (kanibaly). Ježíš Kristus bude mít své děti, „které pracují s Ním“ zbožné, laskavé, oddané a plné aktivity. – Letter 14a, 1893 VSS 145.3

Semena podezření a nedůvěry – Nechť ti, kteří se bojí Boha a věří pravdě, položí stráž ke svým rtům. Nechť jsou rozhodnutí nemluvit slova, která by poškodila Boží věc, nebo by špatně znázorňovala práci, která by byla vykonána v některé z jeho institucí. Nechť jsou opatrní, aby neříkali slova, která by byla pokušením pro někoho jiného, aby odmítl důvěru, ale slova odvahy, která by měla být dána těm, kteří jsou krutě zkoušeni, a kteří snad neúnavně pracovali, aby splnili mnoho povinností, které k nim přicházely. Často v tu dobu jsou činěna falešná obvinění, týkající se takových pracovníků, hrubými slovy, plnými podezření. Semena dohadů a nedůvěry, jako chmýří bodláků, jsou roznášena daleko široko, a nemohou být nikdy sebrána. – Manuscript 94, 1904 VSS 146.1

Slova, se kterými může Duch Svatý souhlasit – Láska Boží v srdci nás vždy povede, abychom mluvili vlídná slova. „*Láska je trpělivá... láska nikdy nevypadá.*“ (1 K 13,4–8a) VSS 146.2

Neměli bychom si to pamatovat? Jestliže láska Boží je v našem srdci, nebudeme myslet na zlo, nebudeme se snadno rozčilovat, nebudeme dávat volný průchod hněvu, ale budeme projevovat, že jsme spojeni s Kristem, a že krotící síla Jeho Ducha nás vede k tomu, abychom mluvili slova, která On může schvalovat. Jho Kristovo je spojeno s Duchem Svatým, a když by se nás pokoušel ovládnout hněv, řekneme Ne; Mám Krista po svém boku a nechci, aby byl zahanben mým mluvením hněvivých, prudkých slov. – Manuscript 73, 1897 *VSS 146.3*

29. Chvála a díkůvzdání

Vyjádření chvály Bohu – Bratři a sestry, Pán je náš Bůh. Jestliže je Kristus uvnitř, ta naděje slávy, my máme naději v Bohu, že je pro nás nemožné zachovat sami sebe. Budeme Ho chválit. My Ho nechválíme tolik, kolik bychom mohli. Oběť chvály oslovuje Boha. Nyní místo mluvení smutných slov a vypravování o našich zkouškách a utrpení, děkujeme Bohu, že můžeme vůbec mluvit a rozhodněme se, že se budeme snažit oslavovat Jeho jméno. – Manuscript 39, 1897 VSS 148.1

Ustavičná chvála – Měli bychom svým hlasem častěji chválit Boha a vzdávat mu díky. Máme Jej ustavičně chválit ve svých srdcích a svými ústy. – RH May 22, 1900 VSS 148.2

Vzácné kapitoly v naší zkušenosti – Mnohem více než děláme, potřebujeme mluvit o vzácných kapitolách v naší zkušenosti. Po zvláštním vyjití Ducha Svatého, naše radost v Pánu a naše výkonnost v jeho službě by se mnohokrát znásobila, kdybychom obšírně vyprávěli o jeho dobrotě a Jeho podivuhodných činech ve vztahu k Jeho dítkám. – COL 299, 300 VSS 148.3

Veselí v nebesích – „*Ti, kteří se bojí Hospodina,*“ píše prorok Malachiáš, „*tytýž mluvili jeden k druhému. I pozoroval Hospodin a slyšel, a psána jest kniha pamětná před ním pro ty, jenž se bojí Hospodina a myslí na jméno jeho.*“ (Mal 3,16) Byla promlouvána slova, slovy nářku, vyhledávání chyb, sebelitování? Ne; v protikladu těm, kteří mluví proti Bohu, ti kteří se Ho bojí, mluví slova odvahy, vděčnosti a chvály. ... Taková slova činí radost nebesům. Ti, kteří je vyslovují, mohou být chudí na světské majetky, ale věrným dáváním Bohu dílu, který požaduje, uznávají svůj závazek k Němu. Sebesloužení nevytváří kapitoly jejich životní historie. V lásce a vděčnosti, s radostnou písní na rtech, přinášejí své oběti Bohu, říkajíce jako David: „Z tvého vlastního ochotně dáváme tobě.“ VSS 149.1

Z pokladu našeho srdce – Jestliže zakoušíme lásku Boží ve svém srdci, budeme mít co říci. Z pohledu našeho srdce budeme vynášet dobré věci. Budeme předkládat Bohu ovoce našich rtů. Naše slova budou slovy chvály a díkůvzdání. – Manuscript 74, 1897 VSS 149.2

Boží milost a pravda – Viděla jsem, že Bůh byl milosrdný, když nám dal sílu řeči. Dal nám jazyk, a my jsme Mu zodpovědni za jeho užívání. Měli bychom chválit Boha svými ústy, a mluvit v úctě o pravdě a o Jeho nespoutané milosti, a překonávat slovem našeho svědectví a skrze krev Beránka. – EW 114 VSS 149.3

Raději chválit, než naříkat – Je lepší chválit Pána, než si stěžovat. Necht' náš jazyk nevyslovuje slova, za která bychom se styděli, když Kristus přijde ve své slávě se všemi svatými anděly. Musíme být čistí ve svých slovech a v srdci; musíme být posvěceni a zušlechtěni, tak jako byl Kristus. – Manuscript 95, 1909 VSS 150.1

30. Dávat si pozor při mluvení o druhých

Dobré vlastnosti u druhých – Pěstuj zvyk dobře mluvit o druhých. Pozastavuj se u dobrých vlastností těch, se kterými přicházíš do styku, a dívej se co možná nejméně na jejich chyby a omyly. Když jsi pokoušen stěžovat si, co ti někdo řekl nebo udělal, pochval něco v životě nebo povaze této osoby. Pěstuj vděčnost. Chval Boha za Jeho podivuhodnou lásku, ve které dal Krista, aby za nás zemřel. – MH 492 *VSS 151.1*

Cesta spasení pro sváděné ke zlému – Nikdo ještě nebyl učiněn lepší skrze nařčení a vzájemné obviňování. Vyprávět sváděné duši o její vině, to není způsob, který by ji inspiroval, aby se rozhodla polepšit. Poukazování na chybu odrazuje někoho od toho, který je schopen zachránit naprosto každého, kdo k němu přijde. Ukaž mu, čím se může stát. Řekni mu, že tu není nic, co by ho doporučilo Bohu, ale že Kristus zemřel za něho, aby mohl být přijat jako milovaný. – 2MCP 453 *VSS 151.2*

Žádná nadutá nebo obviňující slova – Řeč je podivuhodný dar. Jak mnohem více může být Bůh oslaven příjemnou řečí, se zřetelem na Jeho dědictví, než s vyhledáváním chyb. Přijdou mraky; bezbožné řeči přicházejí od těch, kteří jsou nepřátelé pravdy, aby utiskovali spravedlivé. Nemáme dostatek Božích projevů a požehnání, abychom měli svá ústa naplněná díkůvzdáním, chválou a oslavováním Jeho? *VSS 151.3*

Budete ospravedlněni z vyjadřování zlých pocitů a zlé pověsti, proti těm, o kterých se domníváte, že bloudí? Neudělali jsme sami někdy chybu? Nebyli jsme nikdy v blátě skleslosti? Pomáhej nám Bůh, abychom měli na mysli, jak je to těžké, když pokoušení od ďábla, máme nové vlastní bratry, kteří přijdou na stranu ďábla, a snaží se uškodit a zničit. Když pokoušení mluví slova vyhledávající chyby, začněte zpívat „Chvála Pánu“. – Manuscript 129, 1901 *VSS 152.1*

Lichocení jako kažení mysli – Všechno lichocení by mělo být odloženo stranou, neboť lichotit je to satanovo dílo. Ubozí, slabí, podlí lidé si obvykle myslí dost sami o sobě, a nepotřebují pomoc v tomto směru. Lichotit svému kazateli není na místě. Kazí to mysl a nevede to k tichosti a pokoře; avšak muži a ženy jsou rádi chváleni, a je to dost často případ, že to mají rádi i kazatelé. Jejich marnivost je tím uspokojená, ale bylo to kletbou mnohých. Výtka by měla být více ceněna než lichocení. – 2T 338 *VSS 152.2*

Neuskutečnitelné naděje – Lichotivá slova jsou sladká neposvěcenému srdci a ti, kteří si myslí, že stojí pevně, jsou oslněni, svedeni a nakaženi nadějí, která nemůže být nikdy uskutečněna. Tímto způsobem bylo napácháno velké zlo. Všichni by měli myslet a mluvit skromně o svých vlastních schopnostech, a měli by být opatrní, aby v jiných nepovzbuzovali pýchu a sebeúctu. – 5T 478 *VSS 152.3*

Schválené nebezpečí – Jsou lidé, kteří vždy mluví a povídají a berou falešné svědky, kteří zasévají semena nesváru a ostrých sporů. Nebesa pohlížejí na tuto třídu lidí jako na satanovy nejvýkonnější služebníky. Ale člověk, který je poškozen, je v mnohem méně nebezpečném postavení, než kdyby byl vychvalován za několik svých výkonů, které se zdají úspěšné. Doporučení zdánlivých přátel je mnohem nebezpečnější, než se zdá. *VSS 153.1*

Každý člověk, který chválí sám sebe, ochuzuje se o své nejlepší výkony. Opravdu vznešený charakter se nesníží ke schvalování falešných obviňování nepřátel; každé slovo promluveno zdánlivě neškodně, může být překrouceno. – 4T 607 *VSS 153.2*

Pravda v srdci, pravda na rtech – Jak pečliví bychom měli být, aby naše slova a skutky byly v souladu s posvátnou pravdou, která nám byla svěřena! ... Když se navzájem stýkáte, dávejte si pozor, co říkáte. Necht' je vaše konverzace takového charakteru, abyste nepotřebovali ničeho litovat. ... Když láska pravdy je ve vašem srdci, budete mluvit v pravdě. Budete mluvit o požehnané naději, kterou máte v Ježíši. Jestliže máte lásku v srdci, budete se snažit upevňovat svého bratra v víře. Jestliže je promluveno slovo, které by mohlo poškodit vašeho přítele nebo bratra, nepovzbuzujte toto zlé mluvení. Je to práce nepřítelů. Mírně připomeňte mluvčímu, že Slovo Boží zakazuje takový druh konverzace. – RH June 5, 1888 *VSS 153.3*

31. Naděje a povzbuzení

Léčivý balzám – Jsou duše, které chybují a které cítí svou hanbu a pošetilost. Tito lidé hladoví po slovech povzbuzení. Pohlíží na své chyby a omyly, až jsou dohnáni téměř k zoufalství. Na místo toho... výtky, obviňování a odebrání posledního paprsku naděje, kterým slunce Spravedlnosti svítí do jejich srdcí, necht' vaše slova dopadají jako balzám na zraněnou duši. Nebuďte jako ničivé krupobití, které dopadá a ničí křehkou naději vyrůstající v srdcích. Nenechte hladem umírající duši zahynout v její bezmocnosti jen kvůli tomu, že opomenete promluvit slova porozumění a povzbuzení. – OHC 295 *VSS 155.1*

Povzbuzení pro anděly – Slova útěchy a povzbuzení promluvená, když duše je nemocná, a tep odvahy je nízký – na ty pohlíží Spasitel, jako by byla promluvena k němu. Když srdce jsou povzbuzována, nebeští andělé na to pohlíží s radostným uspokojením. – MH 159 *VSS 155.2*

Statečná slova, plná naděje – Je zde mnohá statečná duše, na kterou doléhá pokušení, a je téměř připravena klesnout v boji se sebou a se silami zla. Nezmalomyslnujte někoho takového v jeho těžkém zápase. Utěšujte jej statečnými, nadějnými slovy, která by jej vybízela na správnou cestu. Takto z vás může vyzařovat Kristovo světlo. „*Žádný zajisté z nás není sám sobě živ, a žádný sobě sám neumírá.*“ (Ř 14,7) Naším nevědomým vlivem mohou být jiní povzbuzováni a posilováni, nebo mohou být zmalomyslnováni a odpuzováni od Krista a pravdy. – SL 120 *VSS 155.3*

--- *VSS 156.1*

Žádné pochyby nebo zastrašování – Vychovávejme svůj jazyk, aby mluvil správná slova – slova, která budou povzbuzením a posílením našim spolubližním. Mluvme o dobrotě, milosti a lásce Boží. Odstraňme všechna nedůvěřivá slova, a všechno, co je levné a všední. – RH March 28, 1899 *VSS 156.2*

Inspirace skrze svatou nebojácnost – Necht' je jazyk inspirován svatou nebojácností, aby mluvil slova povzbuzení, slova, která budou burcovat a posilovat duši, aby přetrhala svazky nevěčnosti a bezstarostnosti, jež ji spoutávají v nejistotě. – Letter 151, 1903 *VSS 156.3*

Opakování jako papouškování – Nemůžete získat srdce pouhými navyklými slovy, opakováním řady frází, papouškováním. Co říkáte, musí být vyjádřením osobní zkušenosti. Jestliže potěšujete srdce slovy povzbuzení a naděje, je tomu tak proto, že milost a láska Boží jsou pro vás živou skutečností. Je to Boží vliv, který tyto duše přijímají, ve váš vlastní. Ale jestliže pracovník sám nebyl zušlechtěn, proměněn, nemůže představovat pravdu se svěžestí, mocí a silou, která by vzbudila vnímavé pocity v těch, kteří slyší Slovo života. – RH April 12, 1892 *VSS 156.4*

Slova potěšení – Bědování nad bolestmi světa je slyšet všude okolo nás. Hřích doléhá svými stíny na nás a naše mysli musí být připraveny ke každému dobrému slovu a činu. Víme, že bychom měli představovat Ježíše. Sladký vliv jeho Svatého Ducha učí a provází naše myšlenky, vede nás mluvit slova, která budou potěšovat a ozařovat stezku druhých. – 6T 115 *VSS 157.1*

Radostný, příjemný tón – Máme mluvit slova, která budou potěšovat a povzbuzovat. Bratři a sestry, cvičte sami sebe v mluvení v příjemném, radostném tónu. To nikdy neuškodí, ale je dobré mluvit laskavě, avšak nezdvořilé a hrubé mluvení přivádí svaté anděly do zármutku. – RH June 15, 1905 *VSS 157.2*

Jako hřebík na určité místo – Veliké myšlenky, vznešené touhy, jasné pojetí pravdy, nesobecké úmysly, úsilí po zbožnosti a svátosti, najdou vyjádření ve slovech, která zjevují poklady charakteru a srdce. *VSS 157.3*

Ti, se kterými jsme ve styku den co den, potřebují naši pomoc, naše vedení. Mohou být v takovém rozpoložení mysli, že slovo promluvené ve vhodnou chvíli, bude jako hřebík na pravé místo. – PK 348 *VSS 158.1*

Semena pochybností, satanova služba – Nenechme se vést k mluvení slov, která zbavují odvahy. Nenechme se nikdy přimět k libování si ve zlém mluvení a klevetění. Odmítněme sloužit satanovi se zaséváním semen pochybnosti. Mějme se na pozoru proti pěstování nedůvěry, nebo vyjadřování ji jiným. Mnoho, mnohokrát jsem si přála, aby tam mohla probíhat záruka obsahující posvátný slib, mluvit pouze taková slova, která jsou příjemná Bohu. Je velká potřeba takové záruky,

jako prevence proti používání opojných nápojů. Začneme cvičit jazyk, a pamatujme vždy, že to můžeme dokázat jenom tehdy, když budeme mít ukázněnou mysl, neboť „*Pokolení ještěřčí, kterakž můžete dobré věci mluvit, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdce ústa mluví.*“ (Mt 12,34). – OHC 291 VSS 158.2

Představení Spasitele – Nechť není promluveno slovo, které by způsobilo hlubokou bolest! Duši unavené životem hříchu, ale která neví, kde nalézt ulehčení, přestavte soucitného Spasitele. Vezměte ji za ruku, pozvedněte ji, mluvíte k ní slova povzbuzení a naděje. Pomozte jí uchopit se ruky Spasitele. – MH 168 VSS 158.3

Nebeský žebřík – Ten, kdo přichází k Ježíši, klade svou nohu na žebřík, který dosahuje ze země k nebi. Uč ho perem, hlasem, že Bůh je nad žebříkem; jasné paprsky Jeho slávy září na každého okolo žebříku. Pohlíží dobrotivě na všechny, kteří namáhavě šplhají vzhůru, aby jim mohl poslat pomoc, božskou pomoc, když se ruka uvolňuje a noha třese. Ano, řekni to, řekni to ve slovech, která dojmají srdce, že ani jeden, kdo vytrvale šplhá po žebříku, nebude chybět u vchodu do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista; ti, kteří věří v Krista, nikdy nezahynou, ani je nikdo nevytrhne z jeho ruky. VSS 158.4

Řekni lidem v jasném jazyce, plném naděje, jak mohou uniknout dědictví hanby, které je naším údělem. Ale kvůli Kristu jim nepředstavuj myšlenky, které by je mohly odradit, kvůli kterým by se jim mohla zdát cesta k nebi velmi obtížná. – ISM 181, 182 VSS 159.1

Lék na depresi – Nemůžeme si dovolit, abychom byli nějakým způsobem překážkou ostatním. Každý má své vlastní pokušení a zkoušky, a my bychom měli zaujímat postavení, kde bychom mohli posilovat a pomáhat těm zkoušeným. My máme povzbuzovat, a je-li možné, pozvedat ty, kteří jsou slabí ve víře. Vyprávěním o Božích zaslíbeních, můžeme často odstranit depresi z mysli těch, kteří jsou ve zkouškách a nesnázích. – 2MCP 435 VSS 159.2

Konverzace o nebesích – Když se stýkáme navzájem, abychom pomáhali jeden druhému k nebesům, když je rozmluva o božských a nebeských věcech, pak je mnoho o čem mluvit; ale když se konverzace soustřeďuje na sebe a pozemské a nedůležité záležitosti, mlčeti je zlato. Poslušné ucho přijme domluvu s pokorou, trpělivostí a s pochopením. Jedině pak bude naše vzájemné setkávání užitečné, a naplní všechno, co Bůh slibuje. Když obě strany božského nařízení jsou splněny, moudrý kárající koná svou povinnost, a poslušné ucho uposlechne záměr a je mu to ku prospěchu. – SD 166 VSS 159.3

Zahořklá, nepříjemná mysl – Je to satanovo dílo, mluvit o tom, čím se soustřeďuje na sebe, a je potěšen, když lidské bytosti mluví o jeho síle, o jeho práci skrze dítky lidské. Skrze zálibu v takovéto konverzaci, mysl se stává chmurnou, zatrpklou a nepříjemnou. Můžeme se stát potrubím pro dorozumívání satana, skrze které budou proudit slova, která nepřinesou slunce do žádného srdce. Ale rozhodněme se, že se tak nestane. Rozhodněme se, že nebudeme potrubím, skrze které by satan přenášel chmurné, nepříjemné myšlenky. Nechť nejdou naše slova vůni smrti k smrti, ale života k životu. – 6T 62, 63 VSS 160.1

Naše slabost, ne jako námět k diskusím – Není chvályhodné mluvit o našich slabostech zbavené odvahy. Nechť řekne jeden každý: „Jsem zarmoucen, když se poddávám pokušení, když jsou moje modlitby tak mdlé, moje víra tak slabá.“ – HP 276 VSS 160.2

Žádná ctnost ve vzpomínce na hříchy – Pokaždé, když mluvíme v temnotě, líbí se to nepříteli, neboť on si nepřeje, aby radost Kristova přebývala v našem srdci skrze víru. Kristus je pro nás nikdy nevysychajícím pramenem osvěžující radosti. Bůh to nepovažuje za žádnou ctnost, abychom se ohlíželi na své omyly a hříchy a o nich mluvili. – Letter 42, 1896 VSS 161.1

32. Víra, předmět hovoru

Zákon přírody – Je to zákon přírody, že naše myšlenky a pocity jsou povzbuzovány a posilovány, když je projevujeme. Protože slova vyjadřují myšlenky, je tedy pravda, že myšlenky následují slova. Jestliže budeme dávat větší vyjádření své víře, budeme se těšit většímu požehnání, než bychom si mysleli. – veliké milosti a lásky Boží – budeme mít více víry a větší radost. Žádný jazyk nemůže vyjádřit, žádná omezená mysl to nemůže pochopit, ta požehnání, která vyplývají z uvědomění si Boží dohody a lásky. I na zemi můžeme mít radost, která bude jako pramen nikdy nevysychající, protože vytéká od trůnu Božího. – MH 251–253 *VSS 162.1*

Nevyhnutelná žeň – Ti, kteří mluví o víře a pěstují víru, budou víru mít; ale ti, kteří chovají a vyjadřují pochybnosti, budou mít pochybnosti. – 5T 302 *VSS 162.2*

Pramen síly – Jestliže bychom více projevovali svou víru, mohli bychom se těšit z většího požehnání, než si myslíme – veliké milosti, trpělivosti a lásky Boží. Měli bychom mít denně větší sílu. Nejsou tato vzácná slova promluvená Kristem, Knižetem Božím, ujištěním a silou, která bude mít velký vliv na nás, že náš nebeský Otec je mnohem ochotnější dát Ducha Svatého těm, kteří Jej prosí, než rodiče dávají dobré dary svým dětem? – 2SM 243 *VSS 162.3*

Semena pochybnosti, sklizeň nedůvěry – Věnujme pozornost svým slovům. Mluvme o víře a budeme mít víru. Nikdy nedávejme místo myšlenky odrazování v díle Božím. Nikdy nevyslovme slovo pochybnosti. Je to jako semeno zaseté do srdce, jak mluvčího, tak posluchače, které přináší sklizeň zmalomyslnění a nedůvěry. – Ev 633 *VSS 163.1*

Satanova největší výhoda – I v pokušení by naše řeč měla pojednávat o víře, naději a odvaze. Ale neměli bychom se oddávat žádné rozpustilosti, žádné hlouposti; žádné nízké vtipkování by nemělo plynout z našich rtů, neboť tyto věci dávají satanu velkou výhodu. – RH May 13, 1884 *VSS 163.2*

Okna otevřená směrem k nebi – Čím více budete mluvit o víře, tím více víry budete mít. Čím více budete prodlévat u malomyslnění, vypravující jiným o svých zkouškách a rozšiřovat se o nich, abyste si zajistili sympatie, po kterých toužíte, tím více nejistoty a zkoušek budete mít. Proč naříkat nad tím, čemu se nemůžeme vyhnout? Bůh nás vybízí, abychom zavřeli okna duše směrem k Zemi a otevřeli je k nebesům, aby mohl zaplavit naše srdce slávou, která září přes nebeský práh. – 2MCP 579 *VSS 163.3*

Nesnáze předmětem díků – Když se vás někdo zeptá, jak se cítíte, nesnažte se vymyslet něco smutného, co byste vypravovali, abyste získali porozumění. Nemluvte o svém nedostatku víry, svých starostech a utrpeních. Pokušitel si přeje slyšet taková slova. Když mluvíte o chmurných námětech, oslovujete jeho. Nemáme se zdržovat u velké moci satana, aby nás nepřemohla. Často se sami vydáváme do jeho rukou, když hovoříme o jeho síle. *VSS 164.1*

Místo toho mluvme o velké moci Boží, abychom upoutali všechnu naši pozornost na Něho. Vypravujme a nevyrovnatelné moci Kristově, mluvme o jeho slávě. Celá nebesa mají zájem na našem spasení. Andělé Boží, tisíce tisíců, a deset tisíc krát deset tisíců, jsou pověřeni sloužit těm, kteří mají být dědicové spasení. Střeží nás proti zlu a zatlačují síly temnoty, které hledají naše zničení. Nemáme důvod být vděční v každém okamžiku, vděční i když jsou zřejmé nesnáze na naší stezce? – MH 253, 254 *VSS 164.2*

33. Jednoduchost v naší řeči

Tajemství úspěchu evangelia – Tajemství poselství evangelia není závislé na učené řeči, výmluvném svědectví nebo hlubokých důkazech. Závisí na jednoduchosti poselství a jeho přizpůsobení se duším, které hladoví po chlebu života. „Co mám dělat, abych byl zachráněn?“ – toto je potřeba duše. – COL 231 *VSS 165.1*

Čistota a jednoduchost – Naše práce by měla uvítat každou příležitost přestavit pravdu v její čistotě a prostotě, když je zde nějaké přání nebo zájem, slyšet důvody naší víry. – 3T 214 *VSS 165.2*

Práce ve městech – Pán mluví ke svému lidu v této době a říká: „Získejte přístup do měst, a hlásejte pravdu v prostotě a ve víře. Duch svatý bude pracovat skrze vaše úsilí, aby ovlivnil srdce.“ Ve svém poselství nepředkládejte žádné neobvyklé doktríny, ale mluvte prostá slova evangelia Kristova, kterým mohou porozumět mladí i staří. Neučení stejně jako vzdělání by měli pochopit pravdy poselství třetího anděla, a ty by měly být učeny v jednoduchosti. Jestliže se chcete přiblížit k lidem tak, aby vás uznávali, pokořte svá srdce před Bohem a uče se Jeho cestám. – MM 299 *VSS 165.3*

Odemykání zavřených srdcí – Opravdová, upřímná slova synů a dcer Božích, promlouvaná s přirozenou prostotou, budou otevírat dveře srdcí, která byla dlouhou dobu zamčená. – 6T 115 *VSS 166.1*

Prostá slova mohou otevírat zamčená srdce – Ti největší intelektuálové, ti, ke kterým se vzhlíží a ti, kteří platí za nejtalentovanější muže a ženy, jsou často osvěženi prostými slovy, která vytékají ze srdce někoho, kdo miluje Boha a kdo může mluvit o této lásce tak přirozeně, jako světští mluví o věcech, které zaměstnávají a živí jejich mysl. Často slova dobře nastudovaná a připravovaná mají malý vliv. Ale opravdová a upřímná slova synů a dcer Božích, promlouvaná v přirozené jednoduchosti, budou otevírat dveře srdcí, která byla dlouho zamčená. – 6T 115 *VSS 166.2*

Příliš mnoho důkazů – V této době, když jsou na povrch vynášeny líbivé bajky, které okouzlují mysl, pravda představovaná v jednoduchém stylu, podpořená několika silnými důkazy je lepší, než hledat a přinášet ohromující, okázalou řadu svědectví; neboť mnohé mysli nemohou pojmout a uchovat si, tolik námětů a důkazů, které jim jsou přinášeny. S několika rozhodnými důkazy je možné dojít dále než s dlouhým argumentováním. Někteří lidé považují mnoho věcí za samozřejmé. Důkazy nepomohou jejich myslím, v takovémto případě. – 3T 36 *VSS 166.3*

Prostý milník – Svět potřebuje nyní dělníky. Z každého směru přichází volání, jako volali Makedonští: „Přijďte, a pomozte nám.“ Jasné, poukazující důvody, vyčnívající jako milníky, vykonají všeobecně více v přesvědčování mysli, než dlouhá řada důkazů, které obsahují velký díl důvodů, ale které nikdo, ani zkoumavá mysl, nemá zájem následovat. – 3T 39 *VSS 167.1*

Několik působivých poznámek – Několik působivých poznámek na pár bodů doktríny se udrží v mysli mnohem pevněji, než kdyby bylo představeno množství věcí, které nikdo nevyloží jasně a zřetelně myslím těch, kteří jsou neteční k naší víře. Tam by měla být roztroušena s proroctvím praktická napomenutí z učení Kristova. – Ev 171 *VSS 167.2*

Semena pravdy příliš hluboko – Mnozí pěstují zvyk příliš velké soustředěnosti. Síla připoutat mysl na jeden předmět s vyloučením všeho ostatního, je dobrá do určitého stupně, ale ti, kteří vkládají všechnu sílu mysli do jednoho odvětví myšlení, jsou často nedostateční v jiných bodech. V konverzaci se takoví stávají únavní a nudí posluchače. Jejich psaní postrádá volný, lehký styl. Když mluví na veřejnosti, téma před nimi upoutává jejich pozornost, a oni jsou vedeni dále a čím dál hlouběji do věci. Zdají se mít vědomosti a světlo, a chtějí by se stát zajímavými a poutavými, ale je málo těch, kteří je mohou následovat. *VSS 167.3*

Je nebezpečí, že takoví lidé budou sázet semena pravdy tak hluboko, že něžné lístky by nikdy nevyrazily na povrch. I ty nejpodstatnější hlášené pravdy těmi, kteří jsou sami čistí a přímí, mohou být pokryty slovy, která je učiní zamlženými a nezřetelnými. – GW 169 *VSS 168.1*

Kristova slova pochopená – Se zřetelem ke všemu, co je před věřícími, jeho zbožnost má být „vždy oplývající“. Měl by pracovat pro duše se vším svým vzděláním a silou. Neměl by usilovat o řečnickou výmluvnost a poctu, ale o jednoduchost v životě a v řeči. Kristus nepotřeboval vysvět-

lovat žádné slovo, které používal. Všechna byla jednoduchá, a všechna byla srozumitelná i těm nejprostším. – RH Jan. 7, 1909 *VSS 168.2*

Velká rozmanitost myslí – Lidská mysl se mění. Mysli rozdílného vzdělání a smýšlení, přijímají rozdílně vliv stejných slov, a je těžké pro jednu mysl, vyjádřit té odlišného temperamentu, vzdělání a návyků myšlení, jazykem stejnou myšlenku, tak aby byla jasná a srozumitelná v jeho vlastní mysli. Přesto se najdou čestní lidé, dobře smýšlející lidé, kteří mohou být tak prostí a přímí, že převádějí své úmysly pro všechny praktické účely. – ISM 19 *VSS 168.3*

Nejvyšší výmluvnost – Měli byste být zprostředkovateli, skrze které bude mluvit Bůh k duši. Skvělé myšlenky se budou ukládat do vaší paměti, a se srdcem přetékaným láskou Ježíšovou budete mluvit slova životního zájmu a důležitosti. Vaše prostota a upřímnost budou nejvyšší výmluvností, a vaše slova budou zaznamenána v nebeských knihách, jako způsobila slova, která jsou jako zlatá jablka ve stříbrném obraze. – SD 274 *VSS 168.4*

Světlo s každým slovem – Na stanovém shromáždění v Queenslandu 1898 mi byl dán návod pro naše biblické pracovníky. V nočním vidění, kazatelé a pracovníci se zdáli být na shromáždění, kde byly dávány biblické přednášky. Bylo řečeno: „Máme dnes s sebou Velkého Učitele,“ a my jsme naslouchali se zájmem jeho slovům. Pravitel: „Je před vámi veliké dílo na tomto místě. Potřebujete představit pravdu v její jednoduchosti. Přiveďte lidi k vodám života. Mluvte jim věci, které se nejvíce týkají jejich přítomného a věčného dobra. Nechtějte vaše studium Písma není povrchní nebo příležitostné. Ve všem, co říkáte, se snažte rozeznat, co je hodnotné pro tu určitou chvíli, aby bylo řečeno, a kdy je vhodná doba, aby to slyšeli posluchači. Mluvte o těch věcech, které jsou podstatné, o věcech, které dávají návod, přinášejíce světlo s každým slovem.“ *VSS 169.1*

„Učte se setkávat s lidmi, kdekoli jsou. Nepředstavujte témata, která by mohla vzbudit spor. Nechtějte vaše návody nejsou té povahy, aby zmátly mysl. Nezpůsobujte, aby se lidé trápili nad věcmi, kterým nemohou rozumět, a ani nejsou životně důležité pro spasení duše. Nepředstavujte Písmo způsobem, který by zdůrazňoval vlastní já, a povzbuzoval v marnivosti toho, kdo otevírá Slovo. Práce pro tuto dobu spočívá ve výchově studentů a pracovníků, aby zacházeli s náměty přímým, opravdovým a posvátným způsobem.“ – 6T 58, 59 *VSS 169.2*

Duchovní nemoci – Na všechny opěvované radosti, které jsou tak běžné, divadelní gesta, všechna oslňování a bezcennosti, všechno povídání a žertování, na to musí pohlížet někdo, jenž nese Kristovo jho, jako na „nevhodné“ – urážku Boha a zapření Krista. *VSS 170.1*

Zneschopňuje to mysl pro solidní myšlení a solidní práci. Činí to lidi nezpůsobilými, povrchními a duchovně nemocnými. – Ev 644 *VSS 170.2*

Část IV. – Hlasová kultura

34. Důležitost námětu

Způsobilst jako pracovník pro Krista – Pilným úsilím si všichni mohou osvojit schopnost číst srozumitelně a mluvit plným, jasným a zvučným tónem, zřetelným a působivým způsobem. Když toto budeme praktikovat, může to znásobit naše schopnosti pracovníka pro Krista. *VSS 173.1*

Každý křesťan je povolán, aby obeznámil jiné s nevyčerpatelným bohatstvím Kristovým; proto by se měl snažit o dokonalost v řeči. Měl by představovat Slovo Boží způsobem, který by je doporučil posluchačům. Bůh nezamýšlel, aby Jeho lidské zdroje byly neotesané. Není to Jeho vůle, aby člověk zmenšoval nebo znehodnocoval nebeský proud, který skrze něj plyne světu. *VSS 173.2*

Měli bychom pohlížet na Ježíše, dokonalý Vzor; měli bychom se modlit o pomoc Ducha Svatého, a v jeho síle bychom se měli snažit o dokonalou práci. *VSS 173.3*

Obzvláště se to týká těch, kteří jsou povoláni k veřejné službě. Každý kazatel a každý učitel by měl nést na mysli, že dává lidem poselství, které zahrnuje věčné zájmy. Promluvená pravda je bude soudit ve velký den končeného zúčtování. A u některých duší rozhodne něčí způsob, zda bude osvojující poselství přijato nebo odmítnuto. Proto, necht' jsou slova promlouvána tak, aby působila na rozum a ovlivnila srdce. Pomalu, srozumitelně a důstojně, by měla být promlouvána, avšak se vši vážností, jakou vyžaduje její důležitost. *VSS 173.4*

Správná kultura a použití síly řeči má co do činění s každým odvětvím křesťanské práce; vstupuje do domácího života, a do všech našich vzájemných styků. Měli bychom si navyknout mluvit příjemným tónem, používat čistý a bezvadný jazyk, a slova, která jsou vlídná a zdvořilá. Příjemná, laskavá slova jsou jako rosa a tichý déšť pro duši. Písmo praví o Kristu, že milost byla rozlita na jeho rtech, takže mohl „*Vyneslo srdce mé slovo dobré, vypravovati budu písně své o králi, jazyk můj jako péro hbitého písaře.*“ (Ž 45,2; Iz 50,4) A Pán nás nabádá „*Řeč vaše vždycky budiž příjemná, ozdobená solí, tak abyste věděli, kterak byste měli jednomu každému odpověditi.*“ (Ko 4,6) „*Žadná řeč mrzutá nevycházej z úst vašich, ale ať jest každé promluvení dobré k vzdělání užitečnému, aby dalo milost posluchačům.*“ (Ef 4,29) – COL 335, 336 *VSS 174.1*

Nedostatek péče o hlasovou kulturu – Kultura a správné užití hlasu jsou velmi zanedbávané a to i osobami vzdělanými v křesťanství aktivními. Je mnoho takových, kteří čtou nebo mluví tak tiše nebo tak rychle, že jim není možné snadno rozumět. Někteří mají těžkopádnou, nezřetelnou výslovnost; jiní mluví ve vysokém tónu, v ostře pronikavých tónech, které jsou trýznivé pro posluchače. Pasáže, oznámení a jiná pojednání předkládaná před veřejným shromážděním, jsou často čtena takovým způsobem, že jim není rozumět, a občas tak, že se ztrácí jejich obsah a dojem. – COL 335 *VSS 174.2*

Povinnost učitele – Kultura hlasu by se měla učit v hodinách čtení; a v jiných hodinách by učitel měl klást důraz na to, aby studenti mluvili zřetelně a používali slova, která vyjadřují jejich myšlenky jasně a působivě. Studenti by měli být učeni, aby používali své břišní svaly v dýchání a mluvení. To zesiluje a zjasňuje tóny. – CT 216 *VSS 175.1*

Základní předmět výchovy – Kdyby hlasová kultura, čtení, psaní a pravopis zaujaly své správné místo v našich školách, byla by vidět velká změna k lepšímu. Tyto předměty byly opomíjeny, protože učitelé neuznávali jejich hodnotu. Ale jsou mnohem důležitější než latina a řečtina. Neříkám, že je špatné studovat latinu a řečtinu, ale říkám, že je špatné zanedbávat předměty, které spočívají u základu výchovy, aby si činily nároky na mysl se studiem těchto vyšších oborů. – CT 218 *VSS 175.2*

Libozvučnost hlasu – Ti, kteří získají správnou představu o předmětu hlasové kultury, budou spatřovat potřebu vychovávat a cvičit sami sebe, tak aby mohli oslavovat Boha a obdařit ostatní. Sami se podvolí trpělivým, schopným učitelům, a naučí se číst způsobem, který bude uchovávat melodičnost hlasu. Se zrakem upřeným ke slávě Boží, budou se snažit získat co nejvíce ze svých přirozených schopností. Ovládající své vlastní síly, nebudou uváděni do rozpaků vadami řeči, a jejich užitečnost v Boží věci bude vzrůstat. – CT 247 *VSS 175.3*

Měkký, muzikální spád – Ten, kdo čte z Bible svaté ve shromáždění nebo v rodině, měl by být schopný číst s měkkou, muzikální kadencí, která by okouzila srdce. – 6T 380 *VSS 176.1*

Velká síla – Necht' ti, kteří pracují se slovem a doktrínou, se snaží zdokonalit sami sebe v užívání jazyka. Hlas je veliká moc, a přesto mnozí necvičí své hlasy takovým způsobem, aby je mohli používat v jejich nejvyšší funkci. – RH March 5, 1895 *VSS 176.2*

Jasně porozumění pro každého – On, který nám poskytl všechny dary, které nás uschopňují pracovat společně s Bohem, očekává od svých služebníků, že budou zušlechťovat své hlasy tak, aby mohli mluvit a zpívat způsobem pro všechny srozumitelným. *VSS 176.3*

Nedokonalá výslovnost, neúcta Bohu – Necht' všichni vytěží co nejvíce z daru řeči. Bůh volá po vyšší, dokonalejší službě. Je zneuctěn nedokonalou výslovností toho, který by příčinlivým úsilím se mohl stát přijatelným mluvčím pro Něho. Pravda je příliš často mařena nedokonalými lidskými zdroji. *VSS 176.4*

Pán volá ke všem, kteří jsou spojeni s jeho službou, aby věnovali pozornost zušlechťování hlasu, tak aby mohli sdělovat přijatelným způsobem veliké a vznešené pravdy, které jim světil. Necht' nikdo nemaří pravdu nedokonalou výslovností. Necht' se ti, kteří zanedbali pěstovat dar řeči domnívají, že jsou způsobili k duchovní službě, i když obdrželi sílu k dorozumívání. – 6T 382-3 *VSS 176.5*

Vadné hlasy kazatelů – Kazatelé evangelia by měli vědět, jak mluvit s mocí a silou, aby učinili slova věčného života tak působivými a vlivnými, že posluchači nemohou jinak, než pociťovat jejich váhu. Jsem dotčena, když slyším vadné hlasy mnoha našich kazatelů. Takoví kazatelé loupi Boha o slávu, kterou by mohl mít, kdyby se sami snažili mluvit slovo s působivou mocí. *VSS 177.1*

Nikdo by se neměl považovat za způsobilého vstoupit do duchovní služby, pokud by vytrvalým úsilím nepřekonal každý nedostatek ve své výslovnosti. Jestliže je pokoušen mluvit k lidem bez znalostí, jak používat dar řeči, polovina jeho vlivu je ztracena, protože nemá dostatek síly udržet si pozornost shromáždění. – 6T 381 *VSS 177.2*

Zneužití daru řeči – Dar řeči byl nanejvýš zneužit a daleko odveden od zamýšleného účelu; ale necht' se ti, kteří se prohlašují za dítky nebeského Krále, probudí ke své zodpovědnosti a získají co nejvíce z tohoto daru. Necht' nikdo neříká: „Nemá pro mne cenu, snažit se modlit; neboť ostatní mně neslyší.“ Necht' raději řekne: „Chci vyvinout vážné úsilí, abych překonal tento Boha zneuctvující návyk mluvit tichým, nezřetelným tónem. Chci se nechat vychovávat, dokud můj hlas nebude slyšitelný i pro ty, kteří méně slyší.“ – CT 245-6 *VSS 177.3*

Kristus jako náš Vzor – Učení Kristovo bylo působivé a vznešené. Jeho hlas byl melodický. Neměli bychom se my, stejně jako Kristus, naučit mít melodii ve svém hlase? Měl mocný vliv, protože byl Syn Boží. Jsme za ním tak daleko a tak nedokonalí, že ať děláme, jak nejlépe dovedeme, naše výkony budou ubohé. Nemůžeme získat a vlastnit vliv, který On měl; ale proč bychom se neměli vzdělávat, abychom se přiblížili ke Vzoru, jak je to pro nás jen možné, abychom měli ten největší možný vliv na lidi? *VSS 178.1*

Naše slova, naše skutky, naše oblečení, všechno by mělo kázat. Ne pouze našimi slovy bychom měli mluvit k lidem, ale všechno týkající se naší osoby, by mělo být kázáním těm, na které může zapůsobit správné ovlivnění, a tak promluvená pravda může být přinesena do jejich domovů. Takto naše víra bude stát v lepším světle před společenstvím. – 2T 617, 618 *VSS 178.2*

Odpovědnost mládeže – Mladí mužové a ženy, máte jako jednotlivci zájem studovat nabytí majetku nekonečné ceny, abyste se osvědčili Bohu jako pracovníci, za které by se nebylo zapotřebí stydět? Přinesli jste Bohu vzácný dar svého hlasu a vynakládáte příčinlivé úsilí, abyste mluvili jasně, zřetelně a pohotově? Jakkoliv nedokonalý může být váš způsob výslovnosti, můžete opravit své chyby, odmítnout dovolit si mít nosní tón, nebo mluvit nezřetelným, nesrozumitelným způsobem. Jestliže je vaše výslovnost zřetelná a srozumitelná, vaše užitečnost velmi vzroste. Proto neponechávejte jeden nesprávný návyk v řeči neopravený. – FE 215 *VSS 178.3*

Bezvadný jazyk a pěstovaný hlas – Velikou výchovnou knihou je Bible svatá, a přesto se málo čte nebo praktikuje. Kéž by každý jednatel se snažil udělat všechno, co je v jeho silách, zdokonaloval své vlohy, kdykoliv má k tomu příležitost, se záměrem využít všechnu sílu, kterou mu Bůh dal, ne prostě k rozvoji jeho světských záležitostí, ale k rozvoji jeho duchovních zájmů. To všechno by měli pilně zkoumat, aby poznali, co je pravda, opravdově studovat, aby mohli mít bezvadný jazyk a pěstěné hlasy, tak aby mohli představovat pravdu v její povznášející a ušlechtilé kráse. *VSS 179.1*

Necht' si nikdo nepředstavuje, že bude hnán do nějaké pozice užitečnosti. Jestliže lidé mají být použiti pro dílo Boží, necht' napnou svoje síly a soustředí své mysli v opravdové prosbě. Je to satan, který chce udržet lidi v netečnosti a neschopnosti, aby se mohli rozvíjet jen jednostranným způsobem, který nebudou moci nikdy napravit. Bude lidi cvičit v jednom zaměření schopností s vyloučením cvičení jiného zaměření, tak aby mysl ztratila svou sílu, a když přijde skutečná nezbytnost, bude neschopná čelit nepředvídaným případům. Bůh si přeje, aby lidé konali to nejlepší, a zatím co satan přetahuje mysl na jeden směr, Ježíš ji otáčí na jiný. – FE 256 *VSS 179.2*

Spolupracovníci s Duchem Svatým – Někteří usuzují, že Pán bude uzpůsobovat člověka svým Duchem, aby mluvil tak, jak on by si přál; ale Pán nemá důvod konat práci, kterou dal vykonat člověku. Dal nám sílu usuzování a příležitosti ke vzdělání mysli a způsobů. A když jsme pro sebe vykonali všechno co můžeme, a využili všechny výhody v našem dosahu, pak můžeme vzhlížet k Bohu s vážnou prosbou, aby svým Duchem učinil to, co my sami nemůžeme pro sebe. – RH Feb. 5, 1880 *VSS 180.1*

35. Jasnost a čistota výslovnosti

Způsobilost pro mluvení – Vážnou modlitbou a pilným úsilím získáme způsobilost pro mluvení. Tato způsobilost zahrnuje jasné vyslovování každé slabiky, umístění přízvuku tam, kam patří. Mluvte pomalu. Mnozí mluví rychle, hromadí jedno slovo za druhým tak rychle, že smysl toho, co říkají, se ztrácí. Do toho, co říkáte, vložte Kristova ducha a život. – CT 254-5 *VSS 181.1*

Zušlecht'ování hlasu – On, který nám poskytl dary, které nás uschopňují být Božími spolupracovníky, očekává od svých služebníků, že budou pěstovat své hlasy, tak aby mohli mluvit a zpívat způsobem, kterému by všichni mohli rozumět. – 9T 144 *VSS 181.2*

Boží mluvčí – Člověk, který přijme postavení být Božím mluvčím, měl by považovat za podstatnou záležitost, že představuje pravdu se vším působením a inteligencí a že pravda v jeho podání nesmí nic ztratit pro lidi. Ti, kteří to považují za maličkost, mluvit s nedokonalou výslovností, zneuct'ují Boha. – Ev 665 *VSS 181.3*

Překonat nezřetelnou řeč – Při čtení nebo recitování by měla být výslovnost jasná. Nosní tón nebo nevhodný postoj by měl být ihned napraven. Každý nedostatek přesnosti by byl zaznamenán jako chyba. Mnozí si dovolili vytvořit návyk mluvit hlubokým, nezřetelným hlasem. Tento návyk většinou zapříčinil jejich neúspěšnost. *VSS 182.1*

Jestliže ti, kteří mají nedostatky ve svém způsobu výslovnosti, se podrobí kritice a napomenutí, mohou překonat tyto chyby. Měli by vytrvale praktikovat mluvení v nízkém, zřetelném tónu, a cvičit břišní svaly v hlubokém dýchání, a hrdlo učinit cestou dorozumívání. Mnozí mluví rychle a ve vysokém, nepřírozeném tónu. Takový zvyk poškozuje hrdlo a plíce. Jako výsledek neustálého zneužívání, slabé, zanícené orgány mohou onemocnět a výsledkem mohou být souchotiny. – CT 239 *VSS 182.2*

Měkké, přesvědčivé tóny – Buďte čisti v řeči. Pěstujte měkké a přesvědčivé, a ne drsné a dik-tátorské tóny hlasu. Dávejte dětem lekce hlasové kultury. Cvičte jejich návyky řeči, až nebudou spontánně používat žádná hrubá nebo drsná slova, když se dostanou do krizové situace. – AH 435 *VSS 182.3*

Kontrolovaná hlasitost – Oni (kazatelé) by měli mluvit s vážností. Někteří zmaří posvátný dojem, kterým měli zapůsobit na lidi, že pozvednou svůj hlas do vysokého stupně intenzity, a pravdu jakoby vykřikovali. Když je pravda představována takovým způsobem, ztrácí mnoho ze své přímě, ze své síly a vznešenosti. Ale jestliže je hlas ve správném tónu, jestliže má vážnost, a je tak modulován, aby byl i dojmavý, bude působit mnohem lepším dojmem. *VSS 182.4*

Bylo to tónem, ve kterém Kristus učil své učedníky. Zapůsobil na ně vznešeností; mluvil dojímavým způsobem. Ale takové hlasité pokřikování – co to působí? Nemůže to dát lidem žádný zvýrazněný pohled na pravdu, a nemůže je to ani hlouběji ovlivnit. Způsobuje to pouze nepříjemné vnímání posluchačům a unavuje to hlasové orgány mluvčího. Tóny hlasů mají velmi mnoho co činit v ovlivňování srdcí těch, kteří poslouchají. – 2T 615 *VSS 183.1*

Bezduchá řeč – Byli jsme dotčeni, když jsme navštívili konferenční shromáždění, traktátní společenská shromáždění a shromáždění různého druhu, kde byly čteny zprávy téměř neslyšitelným hlasem, nebo váhavým způsobem nebo nevhodným tónem. Polovina zájmu ve shromáždění je zmařena, když účastníci vykonávají svůj úkol lhostejným, bezduchým způsobem. Měli by se učit mluvit tak, aby mohli vzdělávat ty, kteří naslouchají. Nechť každý, kdo je spojený s misijní prací, vzdělává sám sebe, aby mluvil jasně a působivě, vyslovujíc dokonale slova. – CT 246-7 *VSS 183.2*

Instrukce pro hlasovou kulturu v domově – Návod na hlasovou kulturu by měl být dáván v domově. Rodiče by měli učit své děti, aby mluvily tak zřetelně, aby posluchači mohli rozumět každé slovo. Měli by je učit číst Bibli svatou s jasnou, zřetelnou výslovností a způsobem, který by potčil Boha. Nechť ti, kteří klečí v rodinném kruhu, nedávají svůj obličej do dlaní, když oslovují Boha. Nechť pozvednou svou hlavu, a se zbožnou úctou hovoří ke svému nebeskému Otci, vyslovujíce svá slova v tónu, který je slyšitelný. *VSS 183.3*

Rodiče, cvičte sami sebe, abyste mluvili způsobem, který by byl požehnáním vašim dětem. Ženy potřebují být vzdělávány v tomto směru. I zaměstnané matky, jestliže chtějí, mohou zdoko-

nalovat dar řeči a mohou učit své děti správně mluvit a číst. Mohou tak činit, protože se jedná o jejich práci. Nikdy není příliš pozdě na to, abychom se zdokonalovali. Bůh volá k rodičům, aby přinesli všechnu potřebnou dokonalost do rodinného kruhu. – 6T 381-2 *VSS 184.1*

Muzikální hlasy – Ti, kteří přinášejí Boží proroctví lidem, by se měli zdokonalovat ve svém způsobu sdělování pravdy, tak aby ji mohli představovat světu přijatelným způsobem. Klad'te správný důraz na slova, která by měla být zvýrazněna. Mluvte pomalu. Nechť je váš hlas tak melodický, jak je možné *VSS 184.2*

Bůh si přeje, aby Jeho kazatelé toužili po dokonalosti, tak aby mohli být nádobami cti. Mají být ovládáni Duchem svatým; a když mluví, mají projevovat energii úměrnou důležitosti námětu, který představují. Mají dokazovat, že síla, o které mluví, učinila změnu v jejich životech. Když jsou opravdu sjednoceni s Kristem, budou přinášet nebeské pozvání s opravdovostí, která ovlivní srdce. Když projevují úsilí v přinášení poselství evangelia, v posluchačích to probudí odpovídající vážnost, a bude učiněn trvalý dojem pro dobro. – RH Jan. 14, 1902 *VSS 184.3*

Pravda jako mana z nebe – Pravda by měla být promlouvána jasně, pomalu, působivě, tak aby mohla ovlivnit posluchače. Když je pravda představována v některém odvětví, je nezbytné, aby jí bylo rozuměno, tak aby mohla být přijata jako vzácná potrava, chléb života a mana nebeská. – TM 257 *VSS 185.1*

Ničení tělesných orgánů – Mnozí, kteří by mohli být užitečnými lidmi, vyčerpávají svou životní sílu a ničí své plíce a hlasové orgány svým způsobem mluvení. Někteří kazatelé si osvojili návyk spěšně odbýt to, co by měli říct, i přesto, že by měli úvahu opakovat, pospíchali by s tím, jak jen je možné. To není ten nejlepší způsob mluvení. Při použití náležité péče každý kazatel by mohl vzdělávat sebe, aby mluvil zřetelně a působivě, nehromadil spěšně slova, aniž by se měl čas nadechnout. Měl by mluvit umírněným způsobem, aby lidem mohly myšlenky utkvět v paměti. Ale když se s úvahou příliš pospíchá, lidé nestačí zachytit body ve své mysli nemají čas přijmout působení, které je pro ně důležité mít; ani tam není čas, aby byli ovlivněni pravdou, jak by byli v jiném případě. – 2T 615-6 *VSS 185.2*

Nebezpečí vzrušující řeči – Když jsou někteří požádáni, aby mluvili klidně, bez vzrušení a přehnané gestikulace, jsou přiváděni do rozpaků a cítí nedostatek svobody, protože jsou omezováni ve svých starých návycích. Ale nechť všechny takové pocity, které jsou pouhé vzrušení, jdou do větru. Taková svoboda pocitů, která by mohla mít špatné následky, není k požehnání. – RH Feb. 5, 1880 *VSS 186.1*

Osvobození od hněvu, žádný důkaz Boží moci – Hlas by měl být pěstován tak, aby byly podporovány jeho hudební kvality, aby zněl příjemně uším a ovlivnil srdce. ... *VSS 186.2*

Pán požaduje od lidských zástupců, aby se při mluvení nepohybovali impulzivně, ale klidně, mluvili pomalu, a nechť Duch svatý dává účinnost pravdě. Nikdy si nemyslete, že se sami svým úsilím budete moci osvobodit od hněvu, impulzivního mluvení a trpění pocitů, pozvedat svůj hlas do nepřirozené výšky a dokazovat to velikou mocí Boží nad vámi. ... *VSS 186.3*

Váš vliv bývá dalekosáhlý a síla vaší řeči by měla být pod dohledem rozumu. Když namáháte hlasové orgány, modulace hlasu je ztracena. Sklon k rychlému mluvení by měl být rozhodně překonán. Bůh si uplatňuje nárok na lidskou pomoc ve veškeré službě, kterou může člověk dělat. – Ev 668 *VSS 186.4*

Náležité vyjadřování při čtení – Dovednost bezvadně číst a se správným přízvukem je vysoce hodnotná. Nezáleží na tom, kolik vědomostí jste mohli získat v jiných odvětvích, jestliže jste zanedbali pěstovat svůj hlas a způsob řeči, tak abyste mohli mluvit a číst zřetelně a inteligentně, všechno vaše učení bude k malému prospěchu, neboť bez hlasové kultury nemůžete sdělovat pohotově a jasně to, co jste se naučili. *VSS 187.1*

Naučit se sdělovat přesvědčivě a působivě to, co člověk zná, je obzvláště cenné pro ty, kteří se chtějí stát pracovníky ve věci Boží. Čím více vyjádření můžete vložit do slov pravdy, tím působivější budou tato slova pro ty, kteří je slyší. Náležité představení pravdy Páně si zaslouží naše nejvyšší úsilí. Nechť studenti ve výchově pro službu Mistra vyvinou rozhodné úsilí, aby se naučili mluvit správně a nenuceně, aby když rozmlouvají s jinými, ohledně pravdy nebo když jsou zaměstnání ve veřejné službě, měli by vhodně představovat pravdy nebeského původu. – Ev 666 *VSS 187.2*

Zřetelnost v každém slovu – Když mluvíte, necht' je každé slovo dokonalé a s dobrým přízvukem, každá věta jasná a zřetelná, až do posledního slova. Mnozí, když se blíží konec věty, sníží tón hlasu, a mluví tak nesrozumitelně, že síla myšlenky je zmařena. Slova, která stojí za to promluvit, si zaslouží, aby byla promluvena jasným, zřetelným hlasem, s přízvukem a důrazem. – 6T 383 *VSS 187.3*

Andělské hlasy v jednotě s lidskými hlasy – Necht' hlasy následovníků Kristových jsou tak vyškolené, aby místo nesrozumitelného hromadění slov, jejich výslovnost mohla být jasná, působivá a poučná. Necht' hlas nedopadá na každé slovo, ale udržujte jej tak, aby každá věta byla úplná a dokončená. Nestálo by to za to vychovávat sebe, kdybyste tak učinili, byli byste schopni zvětšit zájem o Boží službu a vychovávat Jeho děti? Hlas díkůvzdání, chvály a veselí je slyšet v nebesích. Hlasy andělů v nebi spojené s hlasy dítek Božích na zemi, jak provolávají slávu a chválu a velebí Boha a Beránka za spasení, které zajistil. – CT 246 *VSS 188.1*

Nehezka gesta, neotesaná řeč – Pracovník Boží by měl vyvinout vážné úsilí, aby se stal představitelem Krista, odložit všechna nepěkná gesta a neotesanou řeč. Měl by se snažit používat bezvadný jazyk. Je velká třída těch, kteří si nedělají starosti, jakým způsobem mluví, avšak pečlivou, usilovnou pozorností se takoví mohou stát představiteli pravdy. Každý den by měli činit pokrok. Neměli by ubírat ze své užitečnosti a vlivu, hýčkáním vad způsobů, tónu nebo jazyka. Všední, levné výrazy by měly být nahrazeny zvuknými, čistými slovy. Ustavičnou bdělostí a opravdovou kázní může křesťanská mládež udržovat svůj jazyk od zla a své rty od mluvení lsti. *VSS 188.2*

Měli bychom dbát na správnou výslovnost svých slov. Jsou mezi námi lidé, kteří dobře znají teorii, avšak jazyka užívají nesprávně, ano, v praxi dělají časté chyby. – CT 238 *VSS 189.1*

Duch pomáhá mluvit zřetelně – Učitelé pravdy by měli dbát na to, jak představují pravdu. Mají promlouvat každé slovo jasně a zřetelně, s tak vážným přesvědčením, které by přineslo usvědčení srdcím. Jestliže jsou slova promlouvána rychle a překotně, vliv, jakým měla zapůsobit, je ztracen. Dar řeči je zapotřebí pěstovat, aby pravda nebyla promlouvána rozčileně, ale pomalu a zřetelně, aby ani slůvko nebylo ztraceno. Rychlost v řeči může a má být napravena. *VSS 189.2*

Jestliže slova pravdy jsou patřičné důležitosti, aby byla promluvena před posluchači, je přiměřeně důležité, aby byla promluvena zřetelně. Vedení Ducha nikdy nesměruje k nesrozumitelnosti v řeči. Duch se zmocňuje věcí Božích, a představuje je skrze lidské nástroje lidem. Necht' pravda plyne z našich rtů tím nejdokonalejším způsobem, jak je možné. – SW Oct. 27, 1903 *VSS 189.3*

Naše slova zdrojem pro sdělování pravdy – Měli bychom získat odpovídající vzdělání v odvětví konverzace, abychom věděli, jak mluvit správná slova, a jak mluvit ve vhodném tónu, tak aby naše slova mohla být silou pro dobro. Pravda pro nás není pravdou, dokud nepronikne do nejzazších koutů duše. Když se tak stane, naše slova jsou zdrojem, skrze který je pravda sdělována jiným. Sejte semena podél všech vod, nevíte, které se ujme, buď to nebo ono. Ale soustavně se vzdělávejte v tom, jak správně používat daru řeči. Když mluvíte k jiným, pozvedněte své srdce k Bohu, a modlete se, aby připravil jejich srdce na přijetí nebeského semene. Žádný muž nebo žena nemůže být tím, čím by mohl být jako Boží spolupracovník v rozšiřování semen pravdy, bez vážného, usilovného vzdělávání hlasu a slova. – Manuscript 74, 1897 *VSS 189.4*

36. Důležitost celkového zdraví

Dobrá krev, zdravé plíce – Abychom měli dobrou krev, musíme správně dýchat. Plný, hluboký nádech čistého vzduchu, který naplní plíce kyslíkem, vyčistí krev. Propůjčují jí jasnou barvu a vysílají tento životodárný proud do každé části těla. Dobré dýchání uklidňuje nervy; povzbuzuje chuť a zdokonaluje zažívání a navozuje hluboký, osvěžující spánek. *VSS 191.1*

Plícím by měla být poskytnuta co největší svoboda. Objem je rozvíjen při volném působení. Zmenšuje se, jestliže jsou stěsnané a stlačené. Proto škodlivé účinky z praxe tak běžné, obzvláště když má někdo sedavé zaměstnání, nebo se musí ohýbat. V této pozici je nemožné zhluboka dýchat. Povrchové dýchání se brzy stane zvykem a plíce ztratí svou sílu se rozšiřovat. Podobné účinky se vytvářejí při těsném sešňorování. Není dán dostatečný prostor nižší části hrudníku; břišní svaly, které byly určeny, aby napomáhaly v dýchání, nemohou být plně využity a plíce jsou omezovány ve své činnosti. *VSS 191.2*

Takto obdrží nedostatečnou zásobu kyslíku. Krev se pohybuje pomalu. Odpadové, otravné látky, kterých se bylo potřeba zbavit v exhalacích z plic, jsou zadržovány, a krev se stává znečištěnou. Nejsou ovlivňovány pouze plíce, ale i žaludek, játra a mozek. Kůže se stává zašedlou, zažívání je zpomalené; srdce je zeslabeno; mozek je zamlžen; myšlenky jsou zmatené chmury usedají na ducha. Celý systém se stává ochablý a nečinný, a snáze přístupný nemocem. – MH 272-3 *VSS 192.1*

Stálá zásoba čerstvého vzduchu – Plíce se neustále zbavují nečistot, a potřebují být ustavičně zásobovány čerstvým vzduchem. Znečištěný vzduch neposkytuje potřebnou zásobu kyslíku a krev přichází do mozku a jiných orgánů, aniž by byla ožívována. Odtud potřeba větrání. Bydlet v uzavřených, špatně větraných místnostech, kde vzduch je odumřelý a zkažený, oslabuje celkový systém. Stává se citlivější na vlivy z nachlazení a je náchylný přivodit si nemoci. – MH 274 *VSS 192.2*

Kyslík v plících – Je nezbytné pro zdraví, aby hrud' měla prostor se rozpínat do své plné míry, aby plíce mohly být uschopněny k plným nádechům. Když jsou plíce omezovány, množství získaného kyslíku je sníženo. Krev není dostatečně ožívována a odpadní otravné látky, které měly být vyplaveny plícemi, jsou zadržovány. Navíc k tomu oběh je brzděn a vnitřní orgány jsou tak stěsnané a vytlačené z místa, že nemohou náležitě vykonávat svoji práci. – MH 292 *VSS 192.3*

Cvičení hlasu, část tělesné kultury – Další v důležitosti ke správnému postoji je dýchání a hlasová kultura. Ten, kdo stojí nebo sedí vzpřímeně, bude správněji dýchat, než ostatní. Ale učitel by měl zdůraznit svým žákům důležitost hlubokého dýchání. Ukažte, jak zdravý vliv dýchacích orgánů napomáhá krevnímu oběhu, oživuje celý systém, povzbuzuje chuť, podporuje trávení, navazuje hluboký, dobrý spánek, který neosvěžuje pouze tělo, ale uklidňuje a utiňuje mysl. A když je ukázána důležitost hlubokého dýchání, měl by se klást důraz na jeho upotřebení. Necht' jsou dávana cvičení, která by to podporovala a dohlédněte, aby tento návyk byl zavedený. *VSS 193.1*

Cvičení hlasu má důležité místo v tělesné kultuře, poněvadž směřuje k rozpínání a posilování plic, a to ochraňuje před nemocemi. Zabezpečit správný přednes při čtení a mluvení vyžaduje, aby byly břišní svaly plně zapojeny v dýchání, a tak dýchací orgány nebyl přetěžovány. Necht' napětí dopadá raději na žaludeční svaly, než na ty v hrdle. Takto může být předcházeno velké únavě a vážným nemocem hrdla a plic. Pečlivá pozornost by měla být věnována bezpečným tónům, a ne příliš rychlému přednesu. Toto nejen že přidá na zdraví, ale také zpříjemní a znásobí práci studentů. – Ed 198-9 *VSS 193.2*

37. Správné užití hlasu

Zdravotní zásady – Správné používání hlasových orgánů přinese prospěch tělesnému zdraví a znásobí užitečnost a vliv (Kristových následovníků). Je to kvůli špatným návykům v řeči, že se pro lidi stane obtížné číst a mluvit, ale ti, kteří na to pohlížejí jako na dost rozumné, aby se mohli stát misijními pracovníky nebo provádět obchody, měli by mít dostatek inteligence, aby se změnili ve svém způsobu mluvení. Při rozumném cvičení mohou rozšířit hrudník a posilovat svaly. Když budou věnovat pozornost správnému návodu následováním zdravotních zásad, co se týče rozšiřování plic a hlasové kultury, naši mladí mužové a ženy se mohou stát řečníky, kterým bude nasloucháno; a cvičení potřebné pro toto uskutečnění prodlouží život. – CT 247 *VSS 195.1*

Hluboké dýchání – Jestliže ti, kteří mají nedostatky ve svém způsobu výslovnosti, budou ochotni se podrobit kritice a nápravě, budou moci překonat tyto chyby. Měli by vytrvale cvičit mluvení v pomalém, zřetelném tónu, využívat břišní svaly v hlubokém dýchání, a učinit hrdlo zdrojem dorozumívání. Mnozí mají zvyk mluvit rychle, a ve vysokém, nepřirozeném tónu. Takový postup bude škodit hrdlu a plicím. Jako výsledek neustálého zneužívání slabých, zanícených orgánů, bude onemocnění a jako důsledek souchotiny. – CT 239 *VSS 195.2*

Správné užití břišních svalů – Hlasová kultura je předmět, který má mnoho, co do činění se zdravím studentů. Mládež by měla být učená, jak správně dýchat, a jak číst takovým způsobem, aby žádné nepřirozené napětí nepřecházelo do hrdla a plic, ale aby práce byla přidělena břišním svalům. Hrdelní řeč nechává zvuk přicházet z horní části hlasových orgánů, zhoršuje zdraví těchto orgánů a snižuje zdraví těchto orgánů a snižuje jejich výkonnost. Břišní svaly mají konat nejtěžší část práce, hrdlo má být používáno jako cesta. Mnozí zemřeli, kteří mohli být naživu, kdyby byli poučeni, jak správně využívat hlas. Správné používání břišních svalů při čtení a mluvení může zajistit odstranění mnoha hlasových a hrudních potíží, a znamená prodloužení života. – CT 297 *VSS 196.1*

Uchování síly v modlitbě – Viděla jsem, že někteří z našich kazatelů nevědí, jak si uchovat své síly, tak aby byli schopni vykonat co největší množství práce bez vyčerpání. Kazatelé by se neměli modlit tak hlasitě a dlouho, až by to vyčerpalo jejich síly. Není potřeba unavovat hrdlo a plíce v modlitbě. Boží ucho je vždy připraveno slyšet upřímné žádosti svých pokorných služebníků, a nepožaduje od nich, aby unavovali své hlasové orgány dlouhými proslovy. Je to dokonalá důvěra, pevné spolehnutí, neochvějné uplatňování nároků na Boží zaslíbení, prostá víra, že On je, a že odmění všechny, kteří pilně hledají Jeho, který vítězně obstál s Bohem. – 1T 645 *VSS 196.2*

Vliv správného vyučování – Naše vyučovací zařízení by měla být opatřena veškerým vhodným vybavením pro výuku týkající se ústrojí lidského systému. Studenti by měli být vyučováni, jak dýchat, jak číst a mluvit, tak aby napětí neprocházelo hrdlem a plicemi, ale na břišní svaly. Učitelé by potřebovali vychovávat sami sebe v tomto směru. Naši studenti by měli mít důkladnou výchovu, tak aby mohli vstoupit do aktivního života s rozumnými znalostmi dispozice, kterou jim Bůh dal. Vychovávejte je, že se musí učit po celý život. A když je učíte, pamatujte, že oni budou učit jiné. Vaše lekce by měly být opakovány ku prospěchu nejen těm, kteří sedí den co den před vámi. – FE 147-8 *VSS 197.1*

Přepětí hlasových orgánů – Dlouhé a únavné zaměstnávání hlasových orgánů podráždilo jeho (bratra D) hrdlo i plíce, a poškodilo jeho celkové zdraví více, než mu prospělo jeho úzkostlivé dodržování zásad správné výživy a odpočinku. Z přepětí nebo únavy hlasových orgánů se mluvčí nemusí brzy zotavit a může to ohrozit jeho život. Mírný, neuspěchaný, avšak vážný způsob mluvení bude mít lepší vliv na shromáždění, než se nechat unášet city, které by ovládaly hlas a chování. Pokud je možné, mluvčí by si měl zachovat přirozený tón hlasu. Je to pravda, která ovlivňuje srdce. Jestliže mluvčí učiní tyto pravdy skutečností, bude schopen s pomocí Ducha Božího ovlivnit posluchače, že to myslí skutečně vážně, aniž by musel namáhat jemné orgány hrdla nebo plic. – 2T 672 *VSS 197.2*

Hlasové zdroje – Bratře A, tvoje láska ke čtení a tvoje nechť odhadnout tělesné možnosti, když hovoříš a unavuješ své hrdlo, tě činí náchylným k onemocnění hrdla a plic. Měl bys být opatrný a nemluvit ve spěchu, jako bys musel rychle říct všechno najednou. Neměl bys nechávat

všechnu práci na vrchní části hlasových orgánů, neboť je to soustavně oslabuje a dráždí, a připravuje základ pro nemoci. Činnost by měla přejít na břišní svaly. Plíce a hrdlo by měly být zdrojem, ale neměly by vykonávat všechnu práci. – 3T 311 *VSS 198.1*

Cvičení po jídle – Jsou mužové a ženy vynikajících přirozených schopností, kteří neuskuteční polovinu toho, co by mohli, kdyby cvičili sebeovládání v oblasti chuti. *VSS 198.2*

Mnozí spisovatelé a řečníci zde selhali. Po hojném jídle se sami věnují sedavému zaměstnání, čtení, studování nebo psaní, a nedopřejí si čas na tělesné cvičení. Jako důsledek je zpomalení plynulého toku myšlení a slov. Nemohou psát nebo mluvit se silou nebo potřebnou intenzitou, aby bylo zasaženo srdce; jejich úsilí je nevýrazné a marné. – MH 308-9 *VSS 198.3*

Pomoc pacientům – Měly by být vymyšleny plány, které by odrazovaly pacienty ode dveří ordinací. Pro ty, kteří jsou schopni pracovat, necht' se opatří nějaké příjemné, jednoduché zaměstnání. Ukažte jim, jak příjemná a užitečná je tato práce venku. Povzbuzujte je, aby dýchali čerstvý vzduch. Učte je dýchat zhluboka a při dýchání a mluvení cvičit břišní svaly. – MH 264-5 *VSS 199.1*

Správné mluvení a zdravé cvičení – Cvičení hlasu v mluvení je zdravé cvičení. Učte se a žijte zajímavě. Zastávejte pevně pozici, že všichni, i naši vedoucí mužové, potřebují cvičit dobrý zdravý rozum v péči o své zdraví, zajisti stejnou námahu pro tělo a mozek. – MM 264-5 *VSS 199.2*

Správné užití hlasových orgánů – Pečlivá pozornost a výchova by měla být dopřána hlasovým orgánům. Správným používáním jsou posilovány, ale stávají se slabými, když jsou používány nevhodně. Jejich přílišné užívání, jako v dlouhých kázáních, bude nejen poškozovat orgány řeči, jestliže se to často opakuje, ale bude přinášet nepřiměřené napětí celé nervové soustavy. Citlivá harfa s tisíci strunami se stává opotřebovaná, nejde opravit a vytváří disharmonii místo melodie. *VSS 199.3*

Je důležité pro každého řečníka tak cvičit hlasové orgány, aby je udržel ve zdravé kondici, aby mohl promlouvat slova života k lidem. Každý by se měl stát inteligentní, když bude co nejefektivnějším způsobem používat svých Bohem daných schopností, a bude praktikovat, co se učí. Není zapotřebí mluvit příliš hlasitě nebo ve vysokém tónu; to řečníka velmi poškozuje. Rychlé mluvení zničí mnoho účinnosti z promluvy; neboť slova nemohou být tak jasná a zřetelná, jako kdyby byla promlouvána s větším rozmyslem, dávajíc posluchači čas, aby vzal na vědomí každé slovo. – Ev 667 *VSS 200.1*

Zachování života – Když řečník mluví správným způsobem, dodržuje hluboké, dokonalé dýchání a nechává vyznívat hlas v jasném, zřetelném tónu, prospívá to celé osobnosti. Výcvik mých plic v hlubokém dýchání, jakým jsem upoutala ve veřejném mluvení, byl pro mne záchranou života *VSS 200.2*

Má se vždy dbát na to, aby se nepřepínaly hlasové orgány. Mají být udržovány tak klidné, jak je možné. Když mluvíte před shromážděním, necht' břišní svaly vykonávají nejtěžší část práce. Světlo, které mi bylo dáno pro vás nabádá, že máte konat více veřejných přednášek, a že máte určitě při mluvení využívat břišní svaly. Váš mozek bývá přetěžován. Berte zřetel na věci, které vám píši a uvidíte, že moje slova jsou pravdivá. Když jste zaměstnání v práci, pro kterou vás Pán určil, Duch Boží bude ovlivňovat mysl skrze vaše promluvená slova. Promlouvané slovo bude mít hlubší vliv na srdce než psané slovo. – Letter 92 *VSS 200.3*

Správná hlasová kultura, žádné neužitečné povídky – Lidští představitelé musí mít sami sebe pod kontrolou. Bůh jim dal tělesné a duchovní síly, a ty potřebují být neustále pěstovány a zdokonalovány. Tělesná únava je ve velké míře vyloučena tím, že se mluví pomalu, klidně, bez vzrušení. *VSS 201.1*

Mnozí stále unavují své hlasové orgány mluvením. Plíce bývají poškozeny a předčasná smrt ukončí jejich práci. Příroda nebude vždy trpět zneužíváním svých zákonů. Jsou mnohými ignorovány, ale příležitostně se postaví na odpor a potrestá přestupníka. Jestliže tito pracovníci nebudou chápat, že Bůh nevyžaduje takové přetížení, že přepínáním citlivých, životně důležitých orgánů a zkracováním doby jejich použitelnosti je zneuctvují, nepřestanou pěstovat návyky, které jsou škodlivé. *VSS 201.2*

Je učiněna omluva: „Je to můj zvyk, je to můj způsob, a já ho nemohu překonat.“ Budou moji bratři věnovat pozornost tomu, jak používají orgánů řeči v duchovní službě Slova? Měli by následovat Boží cestu, a ne svou vlastní vůli. Kristus jim nedal takový příklad ve svém způsobu učení.

Jeho následovníci by měli vyvinout houževnaté úsilí k překonání svých návyků dlouhého hlasitého mluvení. Toto nanejvýš poškozuje melodii lidského hlasu. *VSS 201.3*

Bůh má v úmyslu, aby ti, kteří slouží slovem a doktrínou, byli vychovateli správného způsobu učení. Oni musí stát před lidmi jako představitelé Boha a dokazovat, že si váží vzácných darů, které jim Bůh dal. Mají své orgány používat, ale ne zneužívat. Nemají to vysvětlovat slepou, pošetilou omluvou, „To je můj zvyk, nemohu překonat tyto nedostatky.“ Neměli by setrvávat ve zneužívání sil daných jim od Boha k nejvyššímu rozvoji, svými vadnými návyky tak ubírat z dobra, které mohli vykonat. Pán chce pomoci všem, kteří se chtějí rozhodnout překonat tyto špatné povahové rysy, když představují jeho poselství světu. *VSS 202.1*

Tyto věci byly často považovány za neužitečné pohádky. Je to velmi vážný důvod a měl by prohloubit význam odpovědnosti u každého muže, který je Božím mluvčím, přinášejícím slovo života lidem. Boží služebníci by měli studovat, aby sami obdrželi Boží souhlas v představování posvátné pravdy, že jsou pracovníky, za které se není potřeba stydět. *VSS 202.2*

Promlouvaná pravda, ať již způsobem líbivým nebo nepříjemným, bude soudit posluchače ve veliký den konečného zúčtování. Je to vůně života k životu nebo smrti k smrti. Za všech okolností řečník bude kritizován těmi, kteří odvrátí svůj sluch od pravdy, ale mělo by být vynaloženo veškeré úsilí k získání lidí. Kazatel je učitelem posvátné, slavnostní pravdy, a měl by se snažit o dokonalost v charakteru, když promlouvá ke shromáždění, aby jim zavdával co možná nejmenší příčinu ke kritice. Člověk je poctěn, když může pracovat společně s Bohem, a musí pracovat v Kristově vedení, přijímat pravdu v její čistotě ze Slova Božího a představovat ji způsobem, který ji bude doporučovat posluchačům. – Manuscript 4, 1897 *VSS 202.3*

Část V. – Účinné metody veřejného projevu

38. Lásky a dobrota

Výmluvnost Boží lásky – Nejpresvědčivější výmluvností je slovo, které je promluveno s láskou a porozuměním. Taková slova přinesou světlo do zmatených myslí a naději malomyslným, ozářší výhled před nimi. Doba, ve které žijeme, volá po vitální, posvěcené činnosti; po opravdovosti, nadšení, vlídném porozumění a lásce; po slovech, která nebudou zvětšovat bídu, ale vdechnou víru a naději. Jsme na cestě k domovu, hledáme lepší zemi, tu nebeskou. Neměli bychom místo mluvení slov, která rozjitří nitro těch, kteří je slyší, mluvit o lásce, kterou nás miloval Bůh? Neměli bychom se snažit ozářit srdce těch okolo nás, slovy porozumění, jak to činil Kristus? Neměli bychom mluvit o budoucím odpočinku, který je přichystán pro lid Boží? „Slovo vhodně promluvené je jako zlatá jablka ve stříbrném rámu.“ – RH Feb. 16, 1897 *VSS 207.1*

Překážky pýchy a sobectví – Ježíšův duch by měl prostupovat osobností pracovníka. Jsou to laskavá, soucitná slova, odhalení nezištné lásky pro jejich duše, co prolomí bariéry pýchy a sobectví, a dokáže nevěřícím, že máme lásku Kristovu. – Ev 636 *VSS 207.2*

Božské osvícení a moudrost – Ti, kteří pracují se slovem a doktrínou, mají před sebou velké dílo, vytrhat z myslí těch, pro které pracují, zhoubné podvody satana, a ovlivnit je s důležitostí, nasměrovanou k dosažení vysoké úrovně Boží spravedlnosti. Měli by se vážně modlit o božské osvícení a o moudrost přestavit pravdu, jaká je v Ježíši. Porozumění, vlídnost a láska prostupují jejich promluvy a projevují se v jejich životech, budou odzbrojovat odpor, oslabovat předsudky a otevírat cestu k mnoha srdcím. – HS 121 *VSS 208.1*

Napodobování Krista v jeho práci – Je to k politování, že mnozí si neuvědomují, že způsob, jakým je představována biblická pravda, má mnoho co do činění s dojemem, jakým působí na mysl a s křesťanským charakterem, později rozvíjeným u těch, kteří přijmou pravdu. Místo napodobování Krista v jeho způsobu práce, mnozí jsou přísní, kritičtí a panovační. Odrazují, místo aby získávali duše. Takoví se nikdy nedoví, kolik slabých jejich tvrdá slova zranila a odradila. – Ev 168 *VSS 208.2*

Příliš mnoho kázání – Kázání nemá vycházet ze strojeného srdce, ale ze srdce, které je naplněno láskou Boží, a je podmaněno a obměkčeno jeho milostí. Neboť když mluvíte, andělé Boží naslouchají a Kristus je na vaší straně, a je to Kristus, který ovlivňuje. Dosud tyto věci byly zanedbávány na našich táborových shromážděních. Ztratili jsme dvě třetiny všeho, co táborová shromáždění zamýšlela a dosáhla. Zdá se, že do mysli některých je vetkána představa, že všechno, co mají dělat, je kázat, kázat. Zatímco kázání jsou dobrá na svém místě, tam následuje jedno kázání za druhým k lidem, kteří si je nemohou uchovat v paměti – není pro ně potřebné, aby tak činili – a jsou kázáním jenom unavení. – Manuscript 19b, 1890 *VSS 208.3*

Kazatelova „obuv evangelia“ – Nechť se každý kazatel učí nosit obuv evangelia. Ten, kdo se zaměstnává přípravou evangelia pokoje, bude chodit, jak chodil Kristus. Bude schopen mluvit správná slova, a mluvit je s láskou. Nebude se snažit vnucovat rodině poselství Boží pravdy. Bude zacházet šetrně s každým srdcem, uvědomí si, že Duch ovlivní pravdu u těch, kteří jsou vnímaví k božskému působení. Nikdy nemá být prudký ve svém chování. Každé promluvené slovo bude mít zmírňující, podmanivý vliv. ... *VSS 209.1*

Při promlouvání slov napomenutí, nechť je v našem hlase Kristova vlídnost a láska. Čím vyšší postavení kazatele, tím více obezřetnosti by měl mít ve slovu a skutku. – Ev 174 *VSS 209.2*

Trvalý dojem skrze lásku – Ve své prozíratelnosti Bůh ovlivňuje lidi, aby navštěvovali naše táborová shromáždění a církevní bohoslužby. Někteří přicházejí ze zvědavosti, jiní kritizovat nebo se posmívat. Často jsou usvědčováni hříchem. Slovo promluvené v duchu lásky činí na ně trvalý dojem. Jak pečlivě by pak měla být tato shromáždění vedena. Promlouvaná slova by měla mít autoritu, aby Duch Svatý mohl ovlivnit jejich mysl. Řečník, který je ovládán Duchem Božím, má posvátnou důstojnost, a jeho slova jsou vůní života k životu. Nechť nejsou v přednášce uváděné žádné nevhodné ilustrace nebo anekdoty. Nechť promluvená slova jsou k poučení posluchačů. – Ev 207-8 *VSS 209.3*

Zasažení pravdou, ne vašimi slovy – V představování neoblíbené pravdy, která zahrnuje těžký kříž, by si kazatelé měli dávat pozor, aby každé slovo bylo jako od Boha. Jejich slova by ne-

měla nikdy seknout. Měli by představovat pravdu v pokoře, s hlubokou láskou k duším, a s vážnou touhou pro jejich spasení, nechat pravdu zasáhnout. – 3T 218 *VSS 210.1*

Reformace, ne podráždění – Bůh volá po reformátorech, kteří budou mluvit z našich kazatelen silná, povznášející slova. Když lidé mluví svá vlastní slova ve své vlastní síle a to místo kázání Slova Božího v moci Ducha, tak jsou uražení a dotčení, když jejich slova nejsou přijímána s nadšením. Jsou pak pokoušeni mluvit slova, která v jejich posluchači probouzejí ducha hořkosti a odporu. Moji bratři, buďte uvážliví. Taková slova nemají vycházet z úst Kristových vyslanců. Posvěcené rty budou mluvit slova, která reformují a ne dráždí. Pravda má být představována v mírnosti a lásce Kristově. – 1SM 159 *VSS 210.2*

Zlomená, kající srdce – Moji bratři, necht' jsou vaše srdce zlomená a kající. Necht' vyjádření porozumění a lásky, které nikoho nezraňují, plynou z vašich rtů. – 3BC 1164 *VSS 211.1*

Duchovnost v kázání – Kázání bratra B nebylo poznamenáno schválením Božího Ducha. Dovede mluvit plynule a objasňuje body, ale jeho kázání schází duchovnost. Jeho výzvy se nedotýkají srdce s novou něžností. Byla tam okázala řada slov, ale srdce jeho posluchačů nebyla vnímavá a nepocítila dojetí z pocitu Spasitelovy lásky. – 3T 31 *VSS 211.2*

Pro učitele Kristova mírnost – Mám upřímnou touhu, abyste se každý den učili od Velikého Učitele. Jestliže se nejprve přiblížíte k Bohu, a pak ke svým studentům, budete moci udělat výbornou práci. Jestliže jste pilní a skromní, Bůh vám chce denně dávat vědomosti a schopnosti k vyučování. Vykonáte to nejlepší, když budete předávat jiným požehnání, která On vám dal. *VSS 211.3*

S hlubokým, vážným zájmem pomoci svým studentům, přenesete je přes základ vědomostí. Přistupujte k nim tak blízko, jak můžete. Jestliže učitelé nemají ve svém srdci lásku a mírnost Kristovu, budou projevovat příliš mnoho z ducha drsnosti dominantního učitele. „*Ostříhejte se v lásce Boží, očekávající milosrdenství Pána našeho Jezukrista k věčnému životu. A nad některými zajistě lítost mějte, rozeznání v tom majíce. Jiné pak strašením k spasení přivozujte, jako z ohně je vychvacující, v nenávisti majíce i tu skrze tělo poskvrněnou sukni.*“ (Ju 21-23) – CT 253 *VSS 211.4*

Žádná podráždění u učitelů – Učitelé, kteří jsou pod Božím vedením, obdrží milost, pravdu a světlo skrze Svatého Ducha, aby se dorozumívali s dětmi. Jsou podřízenými největšího Učitele světa, a jak nevhodné by bylo pro ně, kdyby měli nelaskavého ducha. *VSS 212.1*

a ostrý hlas plný podráždění! V tomto by zvětčovali své vlastní chyby v dětech. – CT 171 *VSS 212.2*

Žádný nedostatek laskavosti, ani ke zlobivým – Jestliže učitel skrze milost Kristovu ovládá sám sebe a drží vedení pevnou, trpělivou rukou, bude moci zkrotit vzdorující prvky, zachová si svou sebeúctu a zaslouží si respekt svých studentů. Když je jednou obnoven pořádek, necht' je patrná laskavost, mírnost a cit. Je možné, že se vzpoura bude opakovat znovu a znovu, ale nedávejte najevo prchlivou povahu. Nemluvte ostře k provinilému a neberte odvahu duši, která zápasí se silami temnoty. – CSW 173 *VSS 212.3*

39. Jednoduchost a průzračnost

Méně slov, ale opravdových – Opravdový učitel získá mysl svých posluchačů na svou stranu. Jeho opravdových slov nebude mnoho. Budou vycházet ze srdce a budou plná porozumění a vřelá láskou k drahým duším. – CSW 167 *VSS 214.1*

Nebezpečí dlouhých projevů – Na každé škole by mělo být vyučování tak snadné k pochopení, jako když je dával Kristus. Dlouhé proslovy matou mysl a zastiňují krásu představované myšlenky. Je zapotřebí učitelů, kteří se dovedou přiblížit ke svým studentům a kteří dovedou dát jasné, určité návody, znázorňující duchovní věci věcmi z přírody a důvěrně známými událostmi z každodenního života. – CT 261 *VSS 214.2*

Používání sítě evangelia – Pán si přeje, abyste se naučili, jak používat síť evangelia. Mnozí se potřebují naučit tomuto umění. Abyste byli úspěšní ve vaší práci, oka vaší sítě – použití z Písma – musí být těsná a význam snadno postřehnutelný. Pak síť co nejvíce vytáhněte. Jděte přímo k věci. Necht' jsou vaše ilustrace samozřejmé. Jakkoliv veliké mohou být lidské vědomosti, nejsou k žádnému prospěchu, pokud člověk není schopen sdělit je jiným. Necht' patos vašeho hlasu, jeho hluboké cítění, zapůsobí na srdce. Vybídněte své studenty, aby se odevzdali Bohu... *VSS 214.3*

Necht' jsou vaše výklady jasné, neboť vím, že jsou mnozí, kteří nerozumí mnohým věcem, o kterých se k nim mluví. Necht' Duch svatý utváří a formuje vaši řeč, a očišťuje ji ode všech zbytečností. Mluvte jako malé děti a pamatujte, že tam jsou mnozí dospělí, kteří ale chápou jako malé děti. – CT 253-4 *VSS 215.1*

Přiléhavé použití a vytrvalé studium – Naučit se, jak otevírat Písma druhým přijatelným způsobem, znamená používat přiléhavých slov a vytrvalé studium. To je nezbytné, aby se to dávalo do spojitosti s úvahou, přednesenou jasně a působivě, že nebude moci dojít k nepochopení, co se týče všech důležitých bodů. – Letter 185, 1899 *VSS 215.2*

Logický sled myšlenek – Některé mysli jsou více podobné obchodu se starožitnostmi, než čemukoliv jinému. Mnohé zvláštní kousky a špičky pravdy byly sebrány a tam skladovány; ale lidé nevědí, jak je představit jasným, vlivným způsobem. Je to vztah, který tyto myšlenky mají jedna k druhé, jenž jim dává hodnotu. Každá myšlenka a výpověď by měly být tak těsně spojeny, jako články v řetězu. Když kazatel vyloží před lidmi množství námětů, a chce, aby si je seřadili po pořádku, jeho práce je ztracená, neboť je jen málo těch, kteří tak učiní. – Ev 648-9 *VSS 215.3*

Občas několik podstatných bodů – Pravda je tak odlišná ve své povaze a práci od oblíbených omylů, které jsou přednášeny z kazatelny, že když je přinesena před lidi, přichází téměř o svůj dech a smysl. Je to silná potrava a měla by být rozdělována rozvážně, aby ti, kdo naslouchají, jestliže se zastavíte, v pravou chvíli, budou toužit slyšet více. *VSS 216.1*

Bůh učinil své hlasatele zásobníky své pravdy, závažné a důležité s věčnými důsledky. Uprostřed morální temnoty má vyzařovat světlo, aby odhalilo hřích a omyl. Pravda musí být promlouvána zřetelně a s jasnou výslovností, se zdůrazněním několika závažných bodů, pak bude jako hřebík upevnění na správném místě Mistrem montáže. *VSS 216.2*

Kazatel by se měl snažit, aby získal na svou stranu porozumění a sympatie lidí. Necht' nenasazuje laťku příliš vysoko, že by mu lidé nemohli stačit. Takový by neměl být veřejný způsob v učení pravdy. – Letter 7, 1885 *VSS 216.3*

Věci nové a staré z Boží pokladnice – Kazatelé potřebují mít jasnější a prostší způsob v představování pravdy, jaká je v Ježíši. ... Ti, kteří zanedbali tuto část práce, potřebují být sami obráceni, dříve než si dovolí přednášet úvahy. Ti, jejichž srdce jsou naplněna láskou Ježíšovou, vzácnými pravdami jeho Slova, budou schopni vybírat z pokladů Božího domu věci nové a staré. Nenajdou čas na vypravování anekdot, nebudou usilovat, aby se stali řečníky, vznášejícími se tak vysoko, že by lid nemohli připoutat k sobě. Ale prostou řečí a s dojemnou opravdovostí poukážou na pravdu, která je v Ježíši. – 1SM 157 *VSS 216.4*

Marnost intelektuálních řečí – Kazatelé by měli představovat pravdu jasným a jednoduchým způsobem. Mezi jejich posluchači jsou mnozí, kteří potřebují jasný výklad kroků potřebných k ob-

rácení. Velké množství lidí zůstává v tomto bodě lhotejnými, což se vlastně nepředpokládá. Mezi absolventy vysokých škol, výmluvnými řečníky, schopnými politiky, muži ve vysokém společenském postavení, jsou mnozí, kteří věnovali své síly jiným věcem, a tím zanedbali věci největšího významu. Když takoví lidé tvoří část shromáždění, řečník často vynaloží všechny síly, aby přednesl intelektuální úvahu, a zapomene zjevit Krista. Nedokazuje, že hřích je přestoupení zákona. Neobjasňuje cestu spasení. Ti, kteří se budou chtít dotknout srdcí posluchačů, jim budou muset poukázat na Krista, který zemřel, aby přinesl vykoupení, aniž by si to oni zasloužili. – GW 170 *VSS 217.1*

Důležitost poslušnosti Božích přikázání – --- *VSS 217.2*

Jasně definované pravé kázání – Jestliže máte oživující minulost Kristovu, která dodává energii vašim pohybům, budete vkládat opravdovost do svých kázání. Váš námět bude jasný a dobře definovaný ve vaší mysli. Nebudete zdlouhaví ve svých poznámkách, ani nebudete mluvit váhavě, jako byste sami nevěřili tomu, co říkáte. Musíte překonat pomalou váhavost a nerozhodnost, ospalé pohyby a naučit se být mužem okamžiku. *VSS 217.3*

Náměty, které mnozí z našich kazatelů představují lidem, nejsou ani z poloviny tak jasné, silné a spojené s obsahem, jak by měly být. – RH April 6, 1886 *VSS 218.1*

Žádné umělé okrasy – Bůh volá po kazatelích evangelia, kteří by se nesnažili rozpínat nad svou míru, přinášáním umělých příkras, usilující o chválu a souhlas lidí, a byli žádostiví marnivého obdivu intelektu a výmluvnosti. ... Čím jasněji kazatelé rozpoznají Krista a uchopí jeho ducha, tím působivější bude jejich kázání prosté pravdy, jejímž středem je Kristus. – Ev 181 *VSS 218.2*

Příliš málo modliteb, příliš mnoho studia – Oni (kazatelé) poškozují práci, poškozují působení pravdy, kterou by měli obhajovat tím, že hromadí v jedné úvaze příliš mnoho bodů, že je mysl nemůže někdy postihnout, nebo je následovat. Více úspěchů by provázelo jejich práci, kdyby upnuli pozornost k jednomu nebo dvěma bodům v myslích posluchačů, a učinili tyto body životně důležitými, vzali si je k srdci a upozornili je na nebezpečí odmítnutí světla, co se týče těchto bodů. Nechte posluchače přesně porozumět, co se týče každého bodu, a pak vyzvěte k rozhodnutí. *VSS 218.3*

Bylo mi ukázáno, že čas, který je stráven přílišným čtením a studiem, je často horší, než kdyby byl promarněn. Velké množství času stráveného nad knihami a při studiu, by mělo být vyčerpáno před Bohem v prosbách o nebeskou moudrost, sílu a moc, nechat pravdu, kterou mohli plně pochopit, vyzařovat před lidmi v její průzračnosti a harmonické kráse. Je zde málo času, stráveného ve skryté modlitbě a v posvátném rozjímání. Volání Božích služebníků by mělo být po svatém pomazání a po spasení, aby to, co káže, zasáhlo srdce. Čas je tak krátký, kazatelů v těchto posledních dnech je málo, proto by měli vynaložit všechnu svou energii na práci, a být v těsném spojení s Bohem se svatými anděly, aby v jejich kázání mohla být velká síla – hnací síla, která přivede každou duši, která je upřímná a miluje pravdu, do zaslíbeného bezpečí. – Manuscript 7, 1863 *VSS 219.1*

Učení o Vůdci pastýřů – V neděli, 11 hod., měl bratr Wilson z Nového Zélandu velmi prospěšnou přednášku, krásnou ve své jednoduchosti, a v žádném případě neměla příchut' lacinosti. Čím jasnější a prostší je úvaha, tím více vykoná učení podřízených pastýřů, představující učení Vůdce pastýřů. – Letter 82, 1895 *VSS 219.2*

Nebezpečí vznášet se příliš vysoko – Kazatel by měl usilovat o získání porozumění a sympatií lidí. Necht' se nevznáší příliš vysoko, kam by ho nemohli následovat, ale podává pravdu postupně, pomalu a zřetelně, se zvýrazněním několika základních bodů. – Ev 177 *VSS 219.3*

Životní námět, snadnější pochopení – Naši kazatelé by měli usilovat o co nejvýhodnější představení pravdy. Pokud je to možné, necht' všichni mluví stejné věci. Necht' je rozprava jednoduchá a pojednává o námětech ze života, které mohou být snadno pochopeny. – 1SM 167 *VSS 220.1*

Dostatečná obratnost pro získávání lidí – Kazatelé, ve svých úvahách nešplhejte tak vysoko, aby lidé nemohli rozumět tomu, co říkáte. Byla jsem poučená, že celkově jdeme příliš vysoko v našem představování biblické pravdy. Ztrácíme mnoho, že nepřijdeme k jednoduchosti pravé zbožnosti. Bůh nám dal všechno, co potřebujeme, abychom byli schopni získávat duše kolem sebe. Reformace, které pak byly vykonány ve dnech Kristových jako výsledek představení evangelia, jsou dnes vzácné. Potřebujeme proměňující sílu Boží v našich srdcích, abychom se naučili prostotě ve slovech a skutcích. – Manuscript 85, 1909 *VSS 220.2*

Boží Slovo, ne lidské – Kažte pravdu s pokornou jednoduchostí a mějte na paměti, že to nejsou vaše slova, ale Slovo Boží, které si razí cestu k srdci. – RH June 13, 1912 *VSS 220.3*

Jídlo v patřičnou dobu – Přestavujte pravdu, jaká je v Ježíši, s pokorou a skromností, což znamená s jednoduchostí a v upřímnosti, rozděľujte potravu v patřičnou dobu a každému člověku dejte jeho porci jídla. – Ev 432 *VSS 221.1*

Jednoduchost Božích dětí – Muži a ženy bloudí v mlze omylů. Přejí si vědět, co je pravda. Řekni jim to ne ve vznešeném jazyce, ale s jednoduchostí dětí Božích. – CM 72 *VSS 221.2*

40. Čistý jazyk

Rty, kterých se dotkl Pán – K těm, kteří se plně zasvětili Pánu, takže se mohl dotknout jejich rtů, jsou promlouvána slova: „Vyjděte do žňových polí. Já budu s vámi spolupracovat.“ *VSS 222.1*

Kazatel, který přijal tuto přípravu, bude silou pro dobro ve světě. Jeho slova budou správnými slovy, čistými a věrnými, plnými porozumění a lásky. Jeho skutky budou správnými skutky, pomocí a požehnáním pro slabé. Kristus bude pro něho trvalou přítomností, ovládne jeho myšlení, slovo a skutek. – GW 23 *VSS 222.2*

Obezřetnost ve slovu a skutku – Ze všech lidí, těm, kterým byla svěřena důvěra a byli poctěni Pánem, těm, kterým bylo dáno vykonávat zvláštní službu, by měli být obezřetní ve slovu a skutku. Měli by být ctěnými lidmi, kteří skutky spravedlnosti a čistými, opravdovými slovy mohou pozvedat své spolubližní k vyšší úrovni. – GW 124 *VSS 222.3*

Očišťování slov Duchem Svatým – Je to doprovázení Svatého Ducha Božího, které připravuje pracovníky, muže i ženy, aby se stali pastýři Božího stáda. ... Mají projevodovat pravou křesťanskou vznešenost, nést na mysli, že Kristus, jejich Společník, nemůže schvalovat hrubá, nevlídná slova nebo pocity. Jejich slova mají být čistá. Na sílu řeči bude pohlíženo jako na vzácný dar, propůjčený jim ke konání důležitého a posvátného díla. Lidský činitel se naučí, jak představovat božského Společníka, se kterým je ztotožňován. K tomuto Neviditelnému bude projevodovat respekt a úctu, protože nese jeho jho a učí se jeho čistým, svatým způsobem. Ti, kteří mají víru v tohoto božského Průvodce, budou se zdokonalovat. Budou obdarováni mocí přiodít poselství pravdy posvátnou krásou. – 6T 322 *VSS 222.4*

Moudrá a svatá slova – Když hlas Páně volá „*Potom slyšel jsem hlas Pána řkoucího: Koho pošli? A kdo nám půjde? I řekl jsem: Aj já, pošli mne.*“ (Iz 6,8) Božský Duch dává do srdcí odpověď: „*Zde jsem, pošli mne.*“ Ale mějte na mysli, že živé uhlí z oltáře se musí nejprve dotknout vašich rtů. Pak slova, která mluvíte, budou moudrá a svatá. Pak budete mít moudrost rozeznat co říci, a co nechat nevyřčeno. Nebudete se snažit projevodovat svou chytrost jako teolog. Budete dávat pozor, abyste nevzbudili bojovného ducha nebo předsudky předkládáním sporných bodů učení. Budete moci nalézt dostatek námětů k hovoru, který by nevzbuzoval odpor, ale který otevře srdce, aby toužilo po hlubším poznání Božího Slova. – 6T 325 *VSS 223.1*

Žádná náhodná slova – Boží představitelé na zemi by s ním měli být v denním společenství. Jejich slova by měla být vybraná, jejich řeč spolehlivá. Náhodná slova, často používaná kazateli, kteří nekážou evangelium upřímně, by měla být navždy vyřazena. – 2T 707 *VSS 223.2*

Spolehlivá řeč – Sluší se na každého kazatele Kristova, aby používal spolehlivou řeč, která nemůže být zpochybněna. – 2T 709 *VSS 224.1*

Příprava studentů k veřejnému vystupování – Studenti by měli být způsobilí mluvit přijatelným způsobem před shromážděním, a proto by měli vychovávat sami sebe, používat čistý, jednoduchý jazyk, a sledovat nejlepší způsoby mluvení. Mnoho pozornosti by mělo být věnováno výcviku čtení s plným, jasným hlasem a zřetelnou výslovností, a dáváním správného přízvuku na každé slovo. Studenti by měli být způsobilí mluvit přijatelným způsobem před shromážděním, a proto by měli vychovávat sami sebe, používat čistý, jednoduchý jazyk, a sledovat nejlepší způsoby mluvení. *VSS 224.2*

Všichni mohou sdělovat, jestliže chtějí, velké, avšak prosté pravdy, týkající se poslání a díla Kristova. Jestliže denně hledají Pána v upřímné modlitbě, budou vědět, jak se seznamovat s lidmi, jak to činil Kristus, přizpůsobujíc naučení jejich rozdílným okolnostem a chápáním. Duchovní naučení pojednávající o království Božím, by měli znázorňovat s věcmi z přírody, se kterými jsou důvěrně obeznámeni. Pak, když tyto přirozené náměty jsou k vidění den co den, naučení pravdy budou reprodukovány do mysli. – RH Oct. 4, 1898 *VSS 224.3*

41. Opravdovost a ujištění

Jistota v představování vzácné pravdy – Slovo Boží musí být poskytováno s Duchem a s životem. To znamená život věčný pro všechny, kteří je přijmou. Nevýrazné, nejisté předávání nepřinese žádné dobro. Zdokonalujte se ve způsobu, hlase, opravdovosti a přesvědčení, tak abyste věděli, jak je zapotřebí jednat. O víru je zapotřebí horlivě se snažit, mnohem více, než je tomu nyní. Můžeme mít ty nejvzácnější pravdy, a když je budeme předávat takovým nejistým, nevýrazným, bezbarvým způsobem, rozmělní to vzácný význam veškeré síly k ovlivnění srdcí a probuzení svědomí, protože naše vlastní srdce nebyla získána posvátnou výstrahou. Důvěřujeme Bibli? Jestliže ano, budeme ji zjevovat. – Letter 1a, 1896 *VSS 225.1*

Zaujetí v kázání a modlitbě – Mějte na mysli, že být kazatelem, neznamená, že musíte dělat mnoho kázání. Bratři, snažně vás prosím, abyste zachovali své vlastní duše v Boží lásce a nikdy nenechali pramen vyschnout. Chladné neradostné úvahy by zničily církev. Vneste zaujetí do svých slov a modliteb. Necht' nejsou vaše kázání levná a bez víry. Pravda zabydlená v srdci, posvěcující duši, vám bude dávat chuť žít se Kristem, Chlebem Života, a když se budete podílet na nebeské maně, budete moci říci: „Pojďme a jezme, co je dobré, a necht' se naše duše těší v hojnosti.“ Ať všechna vaše energie posvěcuje schopnosti. Pán si přeje, abyste představovali pravdu, jaká je v Ježíši. Necht' tam není nic, kromě nejvyšší autority. – Letter 1a, 1896 *VSS 225.2*

Jistota zrozená z přesvědčení srdce – Nepředstavujte pravdu formálním způsobem, ale necht' je srdce oživeno Duchem Božím, a necht' jsou vaše slova promlouvána s takovou jistotou, že ti, kteří je slyší, mohou poznat, že pravda je pro vás skutečností. Vaše způsoby by měly být vychované, a vaše slova takového charakteru, že budou hlasem Petrových slov: „*Nebo ne nějakých vtipně složených básní následující, známou učinili jsem vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jakožto ti, kteříž jsme očima svýma viděli jeho velebnost.*“ (2 Pt 1,16) S tím největším ujištěním označujte poselství Boží pravdy. Ti, kteří věří posvátné, věčné pravdě, musí vložit celou svou duši do svého úsilí. Musíme být velmi pohnuti v srdci, když patříme na plnicí se proroctví v závěrečných scénách dějin této země. Jak se naše vidění rozšiřuje směrem ke slávě věčnosti – příchodu Krista s velkou mocí a velkou slávou, a scénám z velkého dne soudu – neměli bychom zůstat nevýrazní a nepohnutí. „*Viděl jsem mrtvé,*“ praví Jan, „*stáli před Bohem a knihy byly otevřeny. A jiné knihy byly otevřeny, to jest knihy života, a mrtví byli souzeni podle toho, jak bylo psáno v knihách, totiž podle jejich skutků.*“ – Letter 8, 1895 *VSS 226.1*

Nadšení ve věcech skutečných a pomyslných – Při jisté příležitosti, když Betterton, slavný herec, obědval s Dr. Sheldonem, arcibiskupem z Canterbury, arcibiskup k němu řekl: „Prosím, Mr. Betterton, řekněte mi, proč tomu tak je, že vy herci ovlivňujete své publikum tak silně mluvením věcí pomyslných.“ *VSS 227.1*

„Můj pane,“ odpověděl Betterton, „s patřičnou úctou k Vaší Milosti, dovolu mi říci, že důvod je jasný: To všechno záleží na síle nadšení. My na jevišti mluvíme o věcech pomyslných, jako kdyby byly skutečné, a vy za kazatelnou mluvíte o věcech skutečných, jako kdyby byly pomyslné.“ – CT 255 *VSS 227.2*

Kazatel, posel od Boha – Kazatel, který se učil od Krista, si bude vždy vědom toho, že je posel Boží, jím ustanovený konat dílo, jehož vliv má trvat až na věčnost. V jeho námětu by neměla být žádná část, která by upoutávala pozornost k němu, jeho učení nebo jeho schopnostem. Jeho celkový zaměřením by mělo být přivádět hříšníky ku pokání, poukazovat jim, jak naučením, tak příkladem na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Měl by mluvit jako ten, jenž si uvědomuje, že vlastní moc a autoritu od Boha. Jeho úvahy by měly mít opravdovost, horlivost, sílu přesvědčovat, která přivede hříšníky, aby získali útočiště v Kristu. – GW 172-3 *VSS 227.3*

Neodolatelná síla k pohnutí srdce – Dokonalé tóny hlasu, vzhled, slova by měla mít neodolatelnou sílu pohnout srdcem a ovládat mysl. Ježíš by se měl nacházet v kazatelově srdci. Jestliže Ježíš je ve slovech a v tónech hlasu, jestliže jsou zjemnělí jeho něžnou láskou, bude to dokazovat

požehnání mnohem větší hodnoty, než všechna bohatství, radosti a sláva světa, neboť taková požehnání nepřijdou a odejdou, aniž by byla dokončena práce. – 3T 32 *VSS 228.1*

Žít opravdově – Bůh požaduje opravdový život. Kazatelé mohou mít málo naučení z knih; ale jestliže se svými dary konají to nejlepší, co mohou, jestliže pracují, když mají příležitost, když odívají svou výslovnost do jasného a prostého jazyka, když jsou skromnými muži, kteří chodí v opatrnosti a pokoře, a touží po nebeské moudrosti, pracují pro Boha ze srdce, a podněcování jednou převládající pohnutkou – láskou ke Kristu a k duším, za které on zemřel – budou se počítat k mužům vynikajícího nadání a darů. Bude tam kouzlo v jednoduchosti pravdy, kterou představují. Kristus je největším Učitelem světa. – 2SM 152 *VSS 228.2*

Energie v představování Bible – Musíme si být stále vědomi své vlastní neschopnosti a bezmocnosti, a zcela spoléhat na Ježíše. To nás bude udržovat obzvláště mírnými a stálými ve slovech a činech. Vzrušení u řečníka není silou, ale slabostí. Opravdovost a energie jsou nezbytné v představování biblické pravdy, evangelia, které je mocí Boží ke spasení. – 2SM 59 *VSS 228.3*

Množství posluchačů není obvykle důležité – Pamatujte, že spolupracujete s božskými činiteli – činiteli, kteří nikdy nezklamou. Mluvte s takovou opravdovostí, vírou a zájmem, jakoby tam tisíce přítomných naslouchalo všemu hlasu. – GW 167 *VSS 229.1*

Rozhodné, povzbudivé tóny – Ke každému národu, kmenu, jazyku a lidu má být přineseno poselství o odpuštění skrze Krista. Toto poselství nemá být podáváno s nevýrazným, bezduchým projevem, ale s jasnou, odhodlanou a povzbudivou výřečností. Tisíce lidí čekají na varování, aby zachránili své životy. – GW 29 *VSS 229.2*

Pozitivní představování – Pěstujte opravdovost a kladný přístup v oslovování lidí. Vaše náměty mohou být vynikající, a právě takové, co lidé potřebují, ale uděláte dobře, když smísíte pozitivní s přesvědčivými prosbami. ... *VSS 229.3*

Představujte jasné „*Takto praví Pán*“ s autoritou, a zdůrazněte moudrost Boží v psaném Slově. Přiveďte lidi k rozhodnosti, necht' mají stále před sebou hlas Bible. Řekněte jim, že mluvíte to, co by měli vědět, a potvrzujete, že taková je pravda, protože Bůh to řekl. Necht' je naše kázání krátké a přímo k věci, a pak ve vhodnou chvíli vyzvěte k rozhodnutí. Nepředstavujte pravdu formálním způsobem, ale necht' je srdce oživeno Duchem Božím. *VSS 229.4*

a necht' jsou vaše slova promlouvána s takovou jistotou, že ti, kteří je slyší, poznají, že pravda je pro vás skutečností. – Ev 296 *VSS 230.1*

Nevýrazné kázání poškozuje – Neposvěcený kazatel, představující pravdu nevzrušivým způsobem, jehož vlastní duše nebyla pohnuta pravdami, které sděluje druhým, může pouze uškodit. Každé úsilí které činí, pouze snižuje průměr. – 2T 344 *VSS 230.2*

Netečný způsob – Někteří káží tyto tak závažně důležité pravdy tak netečným způsobem, že nemohou ovlivnit lidi. „Cokoliv by se tvá ruka rozhodla udělat, čin tak s mocí.“ – 2T 504 *VSS 230.3*

Snižování Božího poselství – Je zapotřebí mnoho důvtipu, taktu a moudrosti v představování Slova a živení stáda Božího, než se mnozí domnívají. Suché, mdlé představování pravdy, snižuje nejposvátnější poselství, které Bůh dal lidem. – 6T 47-8

Spotřebitelé, ne výrobci – Ti, kteří káží evangelium, aniž by vložili do práce celou bytost, srdce, mysl, duši a sílu, jsou spotřebitelé a ne výrobci. Bůh volá po lidech, kteří si uvědomují, že musí vynaložit vážné úsilí, lidé, kteří přinášejí do své práce myšlení, horlivost, moudrost, způsoblost a vlastnosti Kristova charakteru. Spasení duší je rozsáhlé dílo, které volá po zaměstnání každého nadání, každého daru milosti. Ti, kteří jsou zapojeni v tomto díle, by měli soustavně zvyšovat svou výkonnost. Měli by být naplněni upřímnou touhou, posílit své schopnosti pro službu a uvědomit si, že budou slabí bez ustavičného přísunu milosti. Měli by se snažit docílit stále větších a větších výsledků ve své práci. Když toto je zkušeností našich pracovníků, bude možné vidět ovoce. Mnohé duše budou přivedeny k pravdě. – Manuscript 90, 1904 *VSS 230.4*

Žádné uspávající poselství v tuto dobu – Při prvním Kristově příchodu andělé přerušili noční ticho svoláváním slávy a prohlášením „Sláva Bohu na výsostech, pokoj na zemi, lidem dobrá vůle.“ On opět brzy přijde s mocí a velikou slávou. Ti, kteří nejsou oddáni světu, si uvědomí, že doba vyžaduje něco více, než slabé, mdlé, metodické úvahy. Budou vědět, že Slovo musí být doprovázeno mocí a opravdovostí, které probudí síly pekla, aby odporovaly varováním. Bůh zamýšlí

přijít k lidem probuzeným z jejich tělesného bezpečí, tak aby mohli připravit sebe na velikou událost právě před námi. Slib zní: „Obdržíte moc po přijetí Ducha Svatého, a budete moji svědkové...“ Bůh v této době nepřijme žádné uspávající, mdlé poselství. – Letter 27, 1894 *VSS 231.1*

42. Způsob konverzace

Méně kázání, více naučení – Není to samotné kázání, které musí být. Mnohem méně kázání je zapotřebí. Více času by mělo být věnováno trpělivé výchově druhých, dáváním příležitosti posluchačům, aby se sami vyjádřili. Je to návod, který mnozí potřebují, řádek po řádku, poučku za poučkou, zde trochu a tam trochu. – Ev 338 *VSS 232.1*

Slova ze srdce, teplá láskou – Necht' není vaším úsilím uspořádat pouze kázání, ale sloužit. Mluvte slova ze srdce, vřelá Ježíšovou láskou. – Letter 1a, 1896 *VSS 232.2*

Spolupracovníci s Ježíšem Kristem – Na táborových shromážděních se potřebujete naučit pracovat v odlišném stylu, tak jak to činil Kristus. Kristus pronesl jen málo kázání. Byl velikým Učitelem a zástup se shromažďoval, kamkoliv šel, aby naslouchal jeho ponaučením, a on učil jako někdo, jenž má autoritu, a věděl, že učí pravdu. Mluvil, jako člověk nikdy nemluvil. *VSS 232.3*

Kazatelé musí být vychovávaní, aby pracovali podle božského vzoru. Mnozí z vás rádi učí, ale neseznámili jste se blíže s dílem učení v prostotě evangelia Kristova. Lidé budou naslouchat kázáním, která jsou často jednou tak dlouhá, jak mají být, ale mohou si uchovat v paměti jen několik bodů z úvahy, protože jejich mysl po celou dobu prodlévá u světských, pozemských věcí. Oni proto naslouchají s takovými pozemskými myšlenkami, poněvadž pravda Boží na ně nepůsobí žádný dojem. Nezasahuje do hlubin duše, a radlice pluhu pravdy nezabrala dost hluboko. Kázání jsou často jednou tak dlouhá, jak mají být, a slova ztrácejí svou sílu na mysl posluchačů. Přicházejí jiné věci, aby zadusily semena pravdy. *VSS 232.4*

Pravda Boží musí být působivá v každém bodu. Je to v jejich věčném zájmu, aby to věděli. Semena pravdy mají být zasazena tak hluboko, aby mohla zakořenit, a přinášet ovoce k Boží slávě... *VSS 233.1*

Nyní, když je pravda představená, je potřeba znázornit její použití, aby se mohla vtisknout do mysli, a byla připravena půda pro rozhodnutí, pro důležité rozhodnutí. Kdo je tam, když je tato pravda představována? Někdo vedle vás. Satan a jeho andělé jsou tam, aby vytrhali semena pravdy. Jsou to všichni? Andělé Boží a Ježíš Kristus jsou tam také. Co potom? Když se snažíte vtisknout pravdu do srdce, stanete se spolupracovníkem Ježíše Krista. – Manuscript 11, 1891 *VSS 233.2*

Ne kázání, ale vyučování – Lidé trpí nedostatkem poznání pravdy. Nechápu, co musí dělat, aby byli spaseni. Jestliže evangelium není kázáno jasně, jednoduše, opět a znovu, satan bude vrhat svůj stín mezi hříšníka a Boha. Bůh bude představován jako přísný, neodpouštějící Soudce. Kristus nekázal. Dával naučení jako božský Učitel. Učil v jednoduchosti, a takto mají jeho vyslanci představovat pravdu, vysvětlovat všechno, co je spojeno se spasením duše jasně a snadno k pochopení. Světu musí být dáno poselství, že způsob pokání a víry je nyní objasněn skrze něho, který měl sílu položit svůj život a učinil by tak znovu. „*Ten, kdo věří ve mne,*“ prohlašuje Kristus, „*i kdyby zemřel, bude však žít.*“ – Manuscript 147, 1897 *VSS 233.3*

Konverzační studium Bible na táborovém shromáždění – (Tento dialog mezi Ellen Whiteovou a jejím synem W. C. Whitem se konal, když poskytovala rozhovor výboru Generální konference na jezeře Gogauac, poblíž Battle Creeku, Michigan, červenec 14, 1890.)

Starší White: „Slyšel jsem, že jsi říkala, matko, že bychom měli mít více naučení a méně kázání; méně kázání a více naučení. Mluvit o věcech, které spojí lidi v diskusi a mít čtení z Bible.“ *VSS 234.1*

Ellen Whiteová: „To byl způsob za dnů Kristových. On mluvil k lidem, a oni kladli otázku, jaký to má význam. Byl učitelem lidí.“ *VSS 234.2*

Starší White: „Pak si pamatuji velmi přesně, jak jsi jednou říkala, jak se přibližujeme konci, viděla jste naše táborová shromáždění s méně kázáními a více studia Bible; malé skupinky po celém pozemku se svými Biblemi v rukou, a jednu odlišnou, která vedla ve volném konverzačním studiu Písma.“ *VSS 235.1*

Ellen Whiteová: „Toto je dílo, které mi bylo ukázáno, že naše táborová shromáždění se znásobí v úspěchu a zájmu. Jsou tam takoví, kteří si přejí více určitého světla. Jsou takoví, kteří potřebují dlouhou dobu, než porozumí důvodu věcí, a pochopí, co skutečně znamenají. Kdyby mohli mít vý-

sadu vidět věci trochu jasněji, pochopili by jejich význam. A bylo by to jako hřebík upevněný na správném místě, a bylo by to napsáno na deskách jejich srdcí. *VSS 235.2*

Když byl velký zástup shromážděn kolem Krista, dával ponaučení a návody. Potom bylo učedníkům na různých místech a za různých okolností opakováno, co Kristus řekl. Lidé si ne-správně vykládali Kristova slova. Učedníci vyprávěli lidem, co Písmo praví, a co Kristus řekl, že Písmo říká. Učili se být vychovateli. Byli Kristu nejbližší, získávali od něho naučení a předávali je lidem.“ – Manuscript 19b, 1890 *VSS 235.3*

Naučení v domovech u lidí – Boží služebníci mají vykonávat velké dílo, kromě kázání z kazatelny. V práci kazatele je většinou příliš mnoho kázání, a příliš málo naučení z Bible. Naši kazatelé by měli navštěvovat členy církve více než dosud, hovořit s nimi a modlit se. Je potřeba, aby jejich srdce byla nakloněna těm, kteří jsou v jejich péči. *VSS 235.4*

Když naši kazatelé navštíví rodinu, nechť se snaží získat hodinou bohoslužby velké požehnání, a jestliže jsou u prostřeného stolu, nechť se pokusí učinit konverzaci pramenem duchovního osvětlení. Mluvte o biblických námětech, uvádějte ve vztah jejich zkušenosti tím, že budete konat shromáždění a návštěvy mezi lidmi. Rodiče z toho budou mít prospěch, děti budou ovlivněny a když pocítí Kristovu přízeň a vřelost, duchovní tep se zrychlí. *VSS 236.1*

Kazatel je často nucen mluvit v přeplněné, přetopené místnosti. Posluchači se stávají ospalými, jejich vnímání je napůl ochromeno a je téměř nemožné, aby pochopili představovaný námět. Kdyby se řečník místo kázání snažil raději učit, kladl otázky a mluvil v konverzačním tónu, jejich mysl by byla probuzena k činnosti, a byli by schopni mnohem jasněji porozumět pravdám otevíraných před nimi. Jejich chápání by bylo udržováno živou skutečností pravdy, potřebné pro podnícení vnímavosti a pro vzrůst v poznání. Když končí svoji úvahu, měli by dovolit posluchačům, aby kladli otázky a dávali podněty. Tak on sám získá lepší představu o svém námětu. Dokud nejsou velké pravdy Božího Slova otevírány k porozumění, nemohou být pochopeny myslí nebo uvedeny do praxe v životě. – Manuscript 41, 1903 *VSS 236.2*

43. Žádná drsná slova nebo duch hádky

Užití pravdy jako biče – V minulosti jste představovali pravdu prudkým způsobem, užívající ji, jako by byla bič. To neoslavovalo Pána. Nabízeli jste lidem bohaté poklady Božího Slova, ale váš způsob byl tak nevhodný, že se od toho odvrátili. Neučili jste pravdu způsobem, jak ji učil Kristus. Představujete ji způsobem, který maří její vliv. ... Je zapotřebí, aby vaše srdce bylo naplněno proměňující milostí Kristovou. – Ev 173 *VSS 238.1*

Drsnost nepomáhá – Kažte pravdu, ale odstraňte slova, která by měla drsný nádech; neboť taková slova nemohou pomoci nikoho osvětit. – Ev 575-6 *VSS 238.2*

Účinek jedné kapky hořkosti – Každé kázání, které kázete, každý článek, který napíšete, má být zcela pravdivý, ale jedna kapka hořkosti v něm může otrávit posluchače nebo čtenáře. Kvůli té jedné kapce jedu, může někdo vyškrtnout všechna vaše dobrá a přijatelná slova. Jiný se bude živit jedem, neboť má rád taková drsná slova, bude následovat vašeho příkladu a mluvit stejně jako vy. Takto se zlo znásobí. – 6T 123 *VSS 238.3*

Náš jazyk jako pero pohotového pisatele – Dávejte si pozor, abyste si jednou něco nevyčítali. Přejeme si, aby Svatý Duch Boží byl pro nás životem a hlasem. Náš jazyk by měl být jako pero pohotového pisatele, protože Duch Boží mluví skrze lidského činitele. Když používáte výčitky a úsměšky, podráždíte tím i sami sebe, a nikdo nebude nic chtít z této směsi. – Ev 172 *VSS 239.1*

Na stráži v každé chvíli – Mladí kazatelé a muži, kteří se jednou chtějí stát kazateli, kteří byli hrubí a drsní ve svých způsobech, používající výrazy ve své konverzaci, které nebyly zcela slušné a vhodné, nejsou připraveni vstoupit do tohoto díla, dokud nepodají důkaz celkové proměny. Jedno slovo promluvené nerozvážně, může způsobit větší škodu, než série přednášek jimi vykonaných pro dobro. Zapomínají na úroveň pravdy, která má být vždy zdůrazňována, ne snižována do prachu před společenstvím. Jejich proměna obvykle nestoupá výše, než je úroveň dosažená jejich kazateli. Mužové, kteří stojí mezi životem a smrtí, by měli být přesně takoví. Kazatel by neměl ztrácet svou obozřetnost ani na jediný okamžik. Pracuje na tom, aby pozvedal jiné a přivádí je na úroveň pravdy. Nechť ukáže druhým, co pravda vykonala pro něj samotného. Měl by vidět zlo tohoto nedbalého, hrubého, vulgárního vyjadřování, a měl by odstranit a pohrdat vším, co je takového charakteru. Pokud to udělá, jeho svěřenci budou následovat jeho vzoru. – 1T 445-6 *VSS 239.2*

Zavřené a zamčené dveře – Ať má každý na mysli, že v žádném případě nevyzýváme k pronásledování. Nemáme používat slova, která jsou drsná a zraňují. Nechť Slovo Boží zraňuje, napomíná. Nechť se zjevuje Duch Kristův. Nechť jsou všichni opatrní na svá slova, aby nenahrazovala taková, jež nemají víru a jsou v opozici proti nám, a dávali satanu příležitost používat ukvapená slova, aby překazil vaši cestu. „Nedělejte nic předčasně.“ Když Bůh dává přiléhavé, ostré poselství, bude to jeho dílo, ne způsobené podmíněm konečných bytostí. Lidské zraňování a údery dvou-sečným mečem překazí naši cestu, takže najdeme dveře zavřené a zamčené. – Manuscript 95, 1894 *VSS 240.1*

Nebrat zřetel k nárokům protivníka – Duch svatý chce použít slovo, které je promluveno v lásce k duši. Ale pochopte, že nebude dosaženo žádného dobra, když hlas nebo pero vyjádří to, co je hrubé, nebo dokonce vyjádří pravdu drsným způsobem. Nechte lidský hněv přejít mimo, aby pravda nebyla nepochopená, vysvětlována chybně a nesprávně vykonstruovaná. Pravda bude mít oživující sílu, když bude promluvená plně pod vlivem milosti Kristovy. Božím plánem je nejprve získat srdce. Mluvte pravdu a nechte ji prosadit přetvářející sílu a zásady, ale nepracujeme podle svých vlastních, osobních podnětů. *VSS 240.2*

Jaká dobrá věc může být vykonána pro duše, které jsou v temnotě, když je budeme kárat a obviňovat? Ti, kteří nemají poznání pravdy, kteří jsou zaslepení a mají křivý úsudek, neporozumí, co to znamená. Mluvte pravdu v lásce. Nechť Kristova laskavost vstoupí do duše. Neberte žádný zvláštní ohled na to, co říká protivník, ale nechť pravda mluví sama. „*Psáno je*.“ Pravda dovede zasáhnout rychle. Nechť se váš vlastní duch a hněv nemísí s pravdou, jako běžný oheň s posvátným plamenem. Prosté, neposkvrněné je Slovo v celé své působnosti. *VSS 241.1*

Mnozí, kteří jsou nyní ostrými odpůrci pravdy, jednají podle svého upřímného přesvědčení k povinnosti, ale když nyní spatří pravdu, stanou se jejími vřelými obhájci. Ti, kteří s nimi nyní zacházejí s posměchem, kteří se k nim projevují drsně, upadnou do pokušení a přinesou hanbu Boží věci, a svou netaktností způsobí ztrátu duší. Mnozí, kteří jdou do pole na výzvu učiněnou k jedenácté hodině, budou skrze milost Kristovu pravdu představovat tak, že budou počítáni jako první. *VSS 241.2*

Nemáme se vyjadřovat nedůsledně. Je naší prací šířit světlo, vštěpovat myšlenky v duchu mírnosti a závislosti na Bohu. Snažme se být přemožiteli, a takto obdržet odměnu přemožitelů. Čiňte všechno, co je ve vašich silách, abyste odráželi světlo, přiváděli duše k poznání pravdy, jaká je v Ježíši, ale zdržujte se od mluvení vznětlivých a provokujících slov. Představujte pravdu v její jednoduchosti, neboť musí být vyznávána před lidmi, když obsahuje jejich věčný zájem. – Letter 36, 1895 *VSS 241.3*

Žádné bojové brnění – Bojové brnění, duch hádky, to musí být odloženo. Jestliže chceme být podobní Kristu, musíme získávat lidi, ať jsou kdekoli. – Ev 249 *VSS 242.1*

Nevhodná debata – Máme nejposvátnější poselství pravdy, jaké bylo svěřeno světu. Tato pravda je stále více respektována nevěřícími, protože nemůže být vyvrácena. V pohledu na tuto skutečnost naši mladí mužové se stávají sebejistými a namyšlenými. Přinášejí pravdy, které se zrodily v jiných myslích, a bez studia nebo vážné modlitby se setkávají s odpůrci a utkávají se v boji, dávají volný průchod ostré řeči a vtipkování, lichotí sami sobě, že toto je konání díla kazatele evangelia. Aby byli schopní pro dílo Boží, tyto mužové potřebují naprosté obrácení, jako je zakusil Pavel. Kazatelé musí být živými představiteli pravdy, kterou hlásají. Musí mít větší duchovní život, charakterizovaný větší jednoduchostí. – 4T 446 *VSS 242.2*

Více argumentů, více odporu – Často, když se snažíte představit pravdu, vzbudí to odpor; ale jestliže usilujete čelit odporu s argumenty, ještě jej znásobíte, a takto si nemůžete dovolit jednat. Přidržte se pozitivního. – 9T 147 *VSS 242.3*

Vymezení debaty – Nikdy byste neměli vstupovat do diskuse, kde je příliš mnoho v sázce, spoléhat na svou pohotovost, ovládat silné argumenty. Jestli není možné se tomu dobře vyhnout, vstupte do konfliktu, ale vstupte tam s pevnou důvěrou v Boha a v pokorném duchu, v duchu Ježíšově, který vám přikazuje, abyste se učili od něho, který je mírný a laskavého srdce. A pak, abyste oslavili Boha a osvětlili na příkladu Kristův charakter, neměli byste nikdy získat nezákonný prospěch svého protivníka. Odložte stranou sarkasmus a hru se slovíčky. Pamatujte, že jste v boji se satanem a jeho anděly, stejně jako s lidmi. – 1T 626 *VSS 242.4*

Žádné známky soběstačnosti – Nepromluvte žádné slovo, neučiňte žádný skutek, který by utvrdil někoho v nedůvěře. *VSS 243.1*

Jestliže by se někdo snažil zatáhnout pracovníky do debaty nebo sporu v politických nebo jiných otázkách, nevěnujte pozornost ani přesvědčování ani výzvám. Pokračujte v díle Božím rozhodně a silně, ale v pokoře Kristově, a tak klidně, jak je to jen možné. Necht' není slyšet žádné lidské vychloubání. Necht' není patrný žádný projev soběstačnosti. Necht' je vidět, že Bůh nás povolal, abychom zacházeli s posvátnými pravdami. Kažte Slovo, buďte pilní, opravdoví a horliví. – 6T 122 *VSS 243.2*

Kazatelé, kteří vedou spory, nejsou dobrými pastýři – Kazatelé, kteří byli dlouho v díle zvěstování přítomné pravdy, učinili velké zanedbání ve své práci. Vychovali sami sebe jako bojovníky. Vymysleli polemické náměty pro účel diskuse, a tyto náměty, které připravili, rádi používají. Pravda Boží je jasná, přímá a nezvratná. Je harmonická a v protikladu s omylem, září čistotou a krásou. Její důslednost jí dává možnost posoudit každé srdce, které není naplněno předsudky. Naši kazatelé představují argumenty místo pravdy, které se jim hodí, a jestliže tam nejsou žádné překážky, odnímá to pravdě vítězství. Ale bylo mi ukázáno, že v mnoha případech si ubohé nástroje berou zásluhy získaného vítězství, a lidé, kteří jsou více pozemští než duchovní, chválí a velebí nástroje, zatímco pravda Boží není zdůrazňována dosaženým vítězstvím. *VSS 243.3*

Ti, kteří se rádi angažují v diskusích, většinou ztrácejí svou duchovnost. Nedůvěřují Bohu, jak by měli. Mají připravenou teorii pravdy, aby bičovali protivníka. Pocity jejich vlastních neposvěcených srdcí připravily k použití mnoho ostrých, přiléhavých věcí, které jsou jako šlehnutí bičem, kterým popuzují a provokují svého protivníka. Duch Kristův na tom nemá žádný podíl. Když jsou

vybaveni nezvratnými důkazy, diskutující si brzy myslí, že je dosti silný, aby zvítězil nad svým protivníkem, a Bůh je v celé záležitosti opomenut. Někteří z našich kazatelů si udělali z diskusí své hlavní zaměstnání. Když uprostřed diskuse nastane vzrušení, zdá se, že jim to dodává odvahy a oni se cítí silní a hovoří energicky, a ve vzrušení se přihodí mnoho věcí, které připadají lidem v pořádku, avšak samy o sobě jsou rozhodně špatné a zahanbují toho, komu platilo pronesení slov tak nepatřičných na křesťanského kazatele. *VSS 244.1*

Tyto věci mají špatný vliv na kazatele, kteří zacházejí s posvátnými, vznešenými pravdami, pravdami, které dokáží být vůní života k životu, nebo smrti k smrti těm, kteří je slyší. Celkově vliv diskuse na kazatele je činí sebejistými a povýšenými v jejich vlastním mínění. To není všechno. Ti, kteří mají rádi sporné debaty, nejsou schopni být pastýři stáda. Cvičí své mysli, jak se utkat s protivníkem a říkat sarkastické věci, a oni nemohou vyjít, aby vyhledali srdce, která trpí a potřebují být potěšena. *VSS 245.1*

Tak dlouho se zabývali polemizováním, že zanedbali praktické předměty, které potřebuje Boží stádo. Avšak mají málo poznání o Kristových kázáních, která vstupují do každodenního života křesťana, a mají jen málo snahy je studovat. Jsou povzneseni nad jednoduchost díla. Kdyby byli malí ve svých vlastních očích, Bůh by jim pomohl; andělé Boží by jim sloužili, a činili jejich práci nanejvýš úspěšnou v přesvědčování mužů a žen o pravdě. Ale cvičením svých myslí prodiskutování se postupně stali drsnými a hrubými. Ztratili zájem a vlídné porozumění, které by mělo doprovázet úsilí Kristova pastýře. *VSS 245.2*

Kazatelé, kteří vedou sporné debaty, jsou obvykle nezpůsobilí pomoci stádu, kde potřebuje pomoc nejvíce. Protože zanedbali praktické náboženství ve svých vlastních srdcích a životech, nemohou tomu učit ani své svěřence. Dokud je tam rozrušení, nevědí, jak pracovat. Zdají se zkrácení ve své síle. Jestliže se snaží mluvit, zdá se, že nevědí, jak představit téma, které je vhodné pro danou příležitost. Kdyby mohli představit námět, který byivil stádo Boží, a který by zasáhl a dojal srdce, stejně by upadli zpět, do některého ze starých stereotypů věcí a pokračovali ve strojených argumentech, které jsou suché a nezajímavé. Takto, místo světla života, přinášejí tmu stádu a také svým vlastním duším. – 3T 215-6 *VSS 245.3*

44. Stručnost

Kratší kázání, více duchovní péče – Dlouhá kázání nejsou k dobru, neboť unavují jak řečníka, tak posluchače. Úvahy by měly být kratší, a tělesné a duševní síly kazatele by měly být zachovány pro duchovní péči, a tak by mohla být dokončena mnohem větší práce. – RH Sept. 2, 1890 *VSS 247.1*

Desetkrát větší výsledky – Jestliže naši kazatelé budou přednášet krátké úvahy, přímo k věci, a pak vychovávat bratří a sestry k práci a vloží břímě na ně, kazatelé sami budou zachráněni od vyčerpání, lidé získají duchovní sílu skrze vynaložené úsilí, a výsledek bude desetkrát větší, než je nyní vidět. – ST May 17, 1883 *VSS 247.2*

Kázání zkrácená na polovinu – Kazatelé věnují příliš mnoho času kázání a vyčerpávají své životní síly. ... Jsou to dlouhé úvahy, které unavují. Kdyby byla představena jen jedna polovina z potrawy evangelia, bylo by to k mnohem většímu prospěchu. – Ev 658 *VSS 247.3*

Tělesné orgány přetížené dlouhým mluvením – Je zde jedna věc, před kterou bych vás chtěla varovat. Když oslovujete shromáždění, nemluvte příliš dlouhou dobu; neboť takto zatížíte námahou jemné orgány, které jsou v činnosti. Já jsem slíbila sama sobě, že nebudu mluvit příliš dlouho; neboť vím, že když tak učiním, žaludek, plíce a ledviny budou přetíženy a výsledkem bude utrpení. – Letter 75, 1904 *VSS 247.4*

Příjemná vůně Bohu – Necht' síla a žár pravdy najde vyjádření v přiměřených slovech. Vyjadřete radost a vděčnost, která pramení ze srdce, když můžete vidět výsledky své práce; odvrácení duší od hříchu. Ale když mluvíte k lidem, mějte na mysli, že je třeba přestat ve vhodné chvíli. Neunavujte sami sebe tak, že se stanete nervózní a podráždění, neboť práce, kterou potřebujete konat vedle kázání, vyžaduje takt a důvtip. Bude to jako přesvědčivá síla pro dobro, jako příjemná vůně stoupající k Bohu. – SpT Series A, No 7, p. 12 *VSS 248.1*

Záloha tělesné a duševní síly – Nikdy nevyčerpávejte všechnu svoji vitalitu v kázání tak dlouhém a únavném, že nebudete mít zálohu tělesné a duševní síly, čelit zvědavým myslím, trpělivě se snažit zbavit je pochybností a upevňovat jejich víru. Vyhlášte, že zacházíme se závažnými důkazy, o kterých víte, že nemohou být vyvráceny. Učte teoreticky a podle příkladu, že pravda je vzácná; neboť to vnese světlo do vašeho chápání a odvalu do srdce. Zachovávejte si radostné vzezření. Bude tomu tak, jestliže představujete pravdu v lásce. Vždy mějte na mysli, že jsou v sázce věčné zájmy, a buďte hotovi osobně se angažovat pro ty, kteří potřebují pomoc. ... *VSS 248.2*

V jasném, prostém jazyce vypravuj každé duši, co musí činit, aby byla spasena. – SpT Series A, No 7, p. 8 *VSS 249.1*

Dlouhé kázání, zkouška pro řečníka a posluchače – Ti, kteří mají být Božími mluvčími, by měli vědět, že jejich rty by měly být dotčeny živým uhlím z oltáře, aby mohli představovat pravdu s projevováním Ducha. Ale zdlouhavé úvahy jsou zatížením pro mluvčího i pro posluchače, kteří musí tak dlouho sedět. Polovina přednesených věcí by byla k většímu užitku posluchačům, než velké množství řečnických frází. To, co je mluveno v první hodině, má mnohem větší cenu, jestliže se kázání zakončí, než pak slova, která jsou v přidané půl hodině. Je tam mnoho pohřbených věcí, které měly být představeny. *VSS 249.2*

Tento námět byl přede mnou otevírán znovu a znovu, že naši kazatelé dělají chyby, že mluví tak dlouho, až se smaže první působivý dojem učiněný na posluchače. Je předneseno tak velké množství věcí, které si nemohou zapamatovat a strávit, a jsou ze všeho zmatení. – TM 256 *VSS 249.3*

Krátká kázání, projevy svědectví – Kazatelská služba (kázání) by měla být celkově krátká, tak aby mohla být dána příležitost těm, kteří rádi vyjadřují Bohu svou vděčnost a úctu. Modlitba a chvála obětovaná Bohu jeho věřícími dětmi, oslovuje a uctívá jeho jméno. – Manuscript 32a, 1894 *VSS 249.4*

Krátká poselství, častěji opakovaná – Necht' poselství představovaná pro tuto dobu, nejsou dlouhá, pracovní úvaha, ale krátká promluva, přímo k věci. Zdlouhavá kázání vyčerpávají sílu řečníka a trpělivost jeho posluchačů. Jestliže mluvčí je tím, kdo cítí důležitost svého poselství, bude

si muset obzvláště dávat pozor, aby nevyčerpal své tělesné síly a nedal lidem více, než si mohou pamatovat. *VSS 250.1*

Nemyslete si, že když jednou projdete námět, že vaši posluchači si udrží v paměti všechno, co jste přednesli. Je tam nebezpečí, přecházet příliš rychle od bodu k bodu. Dávejte krátká ponaučení v jasném, prostém jazyce a častěji je opakujte. Krátká kázání se mnohem lépe pamatují, než dlouhá. Naši řečníci by si měli uvědomit, že náměty, které představují, mohou být pro některé z jejich posluchačů nové, proto by měly být hlavní body znovu opakovány. – GW 167-8 *VSS 250.2*

Ztráta náboženského zájmu – Dlouhé úvahy a únavné modlitby nesporně poškozují náboženský zájem a nepřinášejí usvědčení do svědomí lidí. Tento sklon pro mluvení často utlumuje náboženský zájem, který by měl přinášet velké výsledky. – 4T 261 *VSS 250.3*

Občas trochu – Představujte pravdu lidem v její skutečné důležitosti a posvátnosti a dbejte na to, abyste jim nedávali příliš velká sousta v jednom kázání. Kdybyste tak učinili, bylo by to ke škodě. Zdlouhavé řeči ubírají na výkonu vaší práce. Těm, kteří jsou neznalí pravdy, je vaše učení nové a cizí, a nejsou připraveni je vnímat. Je tam nebezpečí, že se do jejich mysli dostane velké množství věcí, které nebudou schopni strávit. „Ale slovo od Pána bylo pro ně jako naučení za naučením, řádek za řádkem, zde trochu a tam trochu.“ Potřebujeme studovat jeho metodu vyučování. Máme velmi důležité a rozhodné svědectví pro svět, a musíme poskytovat lidem krátké úvahy, v jasném a prostém jazyce. Nemyslete si, že když jednou proberete námět, že můžete přímo přejít k jinému bodu, a že posluchači si budou pamatovat všechno, co bylo předneseno. – SpT Series A, No. 7, p. 6, 7 *VSS 250.4*

Více důrazu na čtení z Bible – Vyhněte se zdlouhavým kázáním. Lidé si nemohou zapamatovat ani polovinu z úvahy, kterou slyší. Dávejte krátké rozhovory a více čtení z Bible. To je čas, udělat každý bod tak jasný, jako milníky. – Ev 439 *VSS 251.1*

Čistá pšenice, oddělená od plev – Kažte pravdu v její jednoduchosti, ale necht' jsou úvahy krátké. Rozhodně prodlévejte jen u několika důležitých bodů. ... Držte se opravdu jen několika bodů. Dávejte lidem čistou pšenici, oddělenou od plev. Necht' vaše úvahy nezahrnují tak mnoho, že by slabost byla vidět na místě závažných důkazů. Představujte pravdu, jaká je v Ježíši, aby ti, kteří slyší, mohli získat nejlepší dojem. – TM 310 *VSS 251.2*

Účinek nudných slov – Mnozí dělají chybu ve svém kázání, že se nezastaví, když zájem je na vrcholu. Pokračují ve svém řečnění, dokud zájem, který vzbudili v myslích posluchačů nezemře a lidé jsou skutečně unaveni slovy, která nemají žádnou zvláštní váhu nebo vliv. Zastavte se dříve, než se tam dostanete. Zastavte se, když nemáte co říct tak zvlášť důležitého. Nepokračujte s nudnými slovy, která pouze vzbuzují předsudky a nezjemňují srdce. Musíte chtít být tak sjednocení s Kristem, že vaše slova si budou razit cestu k duši. Pouze nudné mluvení je nedostačující pro tuto dobu. Argumenty jsou dobré, ale mohou být příliš mnoho polemické, a příliš málo z Božího ducha a života. – 3T 419 *VSS 252.1*

Lepší příprava, kratší úvahy – Úvahy dávané o přítomné pravdě jsou plné důležitých věcí, a jestliže jsou tyto úvahy pečlivě nastudované, dříve než jsou přednesené lidem, jestliže jsou zhuštěné a neobsahují příliš mnoho důvodů, jestliže z nich promlouvá Duch Mistrův, nikdo nebude ponechán v temnotě, nikdo nebude mít důvod si stěžovat, že nebyl nasycen. Kazatelova i posluchačova příprava má velmi mnoho co do činění s výsledkem. *VSS 252.2*

Chci zde citovat několik slov, která jsem si právě poznamenala: „Vždycky poznám podle délky Cannova kázání, jestli byl během týdne dlouho pryč z domu,“ řekl jeden z jeho stáda. „Když pečlivě studoval, jeho úvahy jsou střední délky, a pro jeho posluchače je téměř nemožné, aby zapomněli naučení, která jim sděloval. Když nemívá čas na přípravu, jeho kázání jsou bezdůvodně dlouhá, a je rovněž nemožné, něco si z toho uchovat v paměti.“ *VSS 252.3*

Jiný schopný kazatel byl otázan, jak dlouho je zvyklý kázat. „Když se na to připravuji, půl hodiny; když pouze částečně, hodinu; ale když vstoupím za kazatelnu bez předchozí přípravy, mohu tam být tak dlouhou dobu, jak si přeju. Ve skutečnosti nikdy nevím, kdy přestat.“ *VSS 253.1*

Zde je jiné působivé prohlášení: „Dobrý pastýř,“ praví pisatel, „by měl vždy mít zásobu chleba ve své brašně, a svého psa pod dozorem. Pes je jeho nadšení, které musí vést, řídit a usměrňovat. Jeho brašna plná chleba, je jeho mysl plná užitečných vědomostí, a měl by být vždy pohotový, dát potravu svému stádu.“ – Ev 175-6 *VSS 253.2*

Zbytečný výdej životní síly – Někteří se modlí příliš dlouho a příliš hlasitě, což velmi vyčerpává jejich slabé síly a zbytečně vydávají svou vitalitu. Jiní běžně činí své úvahy delší o jednu třetinu nebo jednu polovinu, než by měli. Když tak činí, stávají se nadměrně unavení, zájem lidí se zmenšuje dříve, než je úvaha skončena, a mnoho je pro ně ztraceno, protože si to nemohou zapamatovat. Mnohem lepší by bylo, kdyby řekli jen polovinu. Přestože všechny věci mohou být důležité, úspěch by byl mnohem větší, kdyby se modlili a mluvili kratší dobu. Výsledku by bylo dosaženo bez tak velké únavy. Zbytečně používají svoji sílu a vitalitu, která pro dobro věci je tak potřebná, aby byla zachována. Je to dlouze protahovaná námaha po práci až k bodu únavy, která opotřebovává a hroutí. – 2T 116-7 *VSS 253.3*

Dlouhé modlitby nejsou částí evangelia – Dlouhé modlitby, obvyklé u některých kazatelů, jsou velkou chybou. Dlouhé modlení, jak to někteří činí, není na místě. Unavuje hrdlo a hlasové orgány, a pak se dá mluvit o jejich poškození těžkou prací. Mnozí cítí, že modlení poškozuje jejich hlasové orgány více, než mluvení. Je to v důsledku nepřírozeného držení těla a způsobu držení hlavy. Mohou stát a mluvit a necítit se unavení. Pozice při modlitbě bude dokonale přirozená. Dlouhé modlení unavuje a není ve shodě s Kristovým evangeliem. Půl nebo i čtvrt hodiny je celkově příliš dlouho. Několik minut je dostatečně dlouhý čas, abychom Bohu přednesli svou záležitost a řekli mu, co si přejeme. Můžeme s sebou vzít lidi, neunavovat je a nezmenšovat jejich zájem a náboženství a modlitbu. Mají být osvěženi a posílení, namísto vyčerpání. *VSS 254.1*

Mnozí udělali chybu ve svých náboženských praktikách, když se dlouho modlili a dlouho kázali příliš silným hlasem, v nepřírozeném napětí a tónu. Kazatel se sám zbytečně unavil, a skutečně zarmoutil lidi drsným, pracným naučením, které je zcela nepotřebné. Kazatelé by měli mluvit způsobem, který by zasáhl a ovlivnil lidi. Naučení Kristova byla vlivná a posvátná, jeho hlas byl melodický. A neměli bychom se my, jako Kristus, učit mít melodii ve svém hlase? – 2T 617 *VSS 254.2*

Zvláštní povaha veřejné modlitby – Modlitby přednášené kazateli, vztahující se k jejich úvahám, jsou většinou dlouhé a nepřiměřené. Zahrnují celou škálu námětů, které nemají žádný vztah k příležitostné nouzi nebo potřebám lidí. Takové modlitby jsou vhodné pro soukromí, ale nemají být přinášeny na veřejnosti. Posluchači se stávají unavení a touží, aby kazatel skončil. Bratři, nestě lidi s sebou na svých modlitbách. Jděte ke svému Spasiteli u víře, řekněte mu, co potřebujete při té příležitosti. Nechť duše přijdou k Bohu se silnou touhou po požehnání potřebném v této době. – 5T 201 *VSS 255.1*

Dlouhé skryté modlitby, krátké veřejné modlitby – Dlouhé modlitby jsou únavné pro ty, kteří poslouchají a nepřipravují lidi k naslouchání naučení, které má následovat. *VSS 255.2*

Je tomu často kvůli zanedbání soukromé modlitby, že na veřejnosti jsou přinášeny dlouhé, únavné modlitby. Nechť kazatelé nepřecházejí ve svých prosbách týden zanedbaných povinností v naději, že si odčiní své zanedbání a uspokojí svědomí. Takové modlitby obvykle způsobí snížení duchovní úrovně ostatních. – GW 176 *VSS 255.3*

Pro děti – lépe častěji než déle – Ti, kteří vyučují děti, by se měli vyhnout zdlouhavým poznámkám. Krátké a věcné poznámky budou mít blahodárný vliv. Jestliže má být řečeno mnoho, dbejte na stručnost častějším opakováním. Několik zajímavých slov nyní, a pak bude mnohem užitečnější, než říci je všechna a najednou. Dlouhé mluvení zatěžuje malé dětské mysl. Příliš mnoho mluvení je přivede k tomu, že si zoškliví i duchovní naučení, právě tak jako přejídání zatěžuje žaludek a zmenšuje chuť a vede dokonce k odmítání potravy. Mysli lidí mohou být přeplněny příliš mnohým řečením. Práce pro církev, ale obzvláště pro mládež, by měla být řádek po řádku, poučka za poučkou, zde trochu a tam trochu. Dejte myslím čas strávit pravdy, kterými je sytíte. Děti musí být vedeny směrem k nebesům, ne ukvapeně, ale velmi mírně. – 2T 240 *VSS 256.1*

Pouze nejlepší kvalita – Učiteli, odstraň ze svých hovorů všechno, co není nejvyšší a nejlepší kvality. Nikdy by neměl lékař, kazatel nebo učitel prodlužovat svůj hovor, až je zapomenut začátek v dlouho trvajícím prosazování, které je nepatrného užitku. Když se toto děje, mysl je zaplavená množstvím slov, která si nemůže uchovat. Nechť jsou dané rozhovory krátké a přímo k věci. – 6T 403 *VSS 256.2*

Ať jsou slova učitele nemnohá a dobře volená – Učitelé, setkávejte se s vaší třídou. Modlete se s nimi, a uče je, jak se modlit. Nechť jsou srdce obměkčená a prosby krátké a prosté, ale upřím-

né. Necht' jsou vaše slova nemnohá a dobře volená, a necht' se naučí z vašich slov a z vašeho příkladu, že pravda Boží musí být zakořeněná v jejich srdcích, jinak nebudou moci obstát ve zkoušce pokušení. Chtěli bychom vidět celé třídy mladých lidí obrácených k Bohu, a vyrůstajících v užitečné členy církve. – CSW 125 *VSS 256.3*

45. Rychlost a tón

Opava rychlé řeči – Rychlost v řeči může a měla by být opravena. Učitel se musí denně učit ve škole Kristově, aby mohl mluvit takovým způsobem, který by učinil nejlepší a nejtrvalejší dojem na jeho posluchače. Ustanovený opatrovník pravdy musí svědomitě hlídat posvátné poklady. Nemá pouze shromažďovat omezený počet povrchních pravd, ale vykoupit pozemek, aby mohl vlastnit poklad, který obsahuje. Má se snažit zlepšovat způsoby práce, a nejlepším způsobem využívat hlasové orgány. Jestliže jsou slova pravdy patřičně důležitá, aby byla promluvena před veřejností, je dostatečně důležité, aby byla promluvena zřetelně. Vedení Ducha nikdy nesměřuje k nesrozumitelnosti v řeči. Duch vezme věci Boží a představí je skrze lidské nástroje lidem. Pak je nechává vycházet z našich rtů, tím nejdokonalejším možným způsobem. – SW Oct. 27, 1903 *VSS 258.1*

Chyby v hlasitosti a rychlost – Pán si přeje, aby se každý kazatel snažil dosáhnout dokonalosti ve své práci překonáváním všeho v hlase, v postoji, ve způsobu oslovení, což by zmenšovalo jeho vliv. Je to jeho povinnost, kterou má. „*Budtež proto dokonalí,*“ praví Kristus. „*jako i Otec váš nebeský dokonalý jest.*“ (Mt 5,48) *VSS 258.2*

Je pro nás přirozené, očekávat více z duchovní služby od člověka, jehož způsob oslovení a tón hlasu je atraktivní, než od toho, jehož zvyky nejsou tak příjemné. Dva muži mohou přednášet stejná Pisma a nést plné svědectví evangelia. Jeden, protože se pečlivě snažil překonat svou vadnou výslovnost, protože se naučil ovládat svůj hlas a nedovolil si jej zvyšovat, může se stát velmi úspěšným pracovníkem. Druhý může mít znalosti Slova, avšak působí takovým vlivem na publikum, že se stává nepříjemným. Zdá se vzrušený a všichni, kdo ho slyší, si přejí, aby se uklidnil a mluvil opravdově, avšak klidně a nevzrušeně. *VSS 259.1*

Při mluvení ve vysokém tónu řečník značně ztrácí ze své prospěšnosti. Jsou tam jiní, kteří hovoří tak tiše, že jejich slova jsou sotva slyšet. Jiný pracovník bude mluvit uspěchaně a hromadit svá slova jedno na druhé. Polovina toho, co říká, je ztraceno, poněvadž posluchači nemohou postihnout vzácná slova, která jim sděluje. To jsou nedostatky, které by měly být překonány. *VSS 259.2*

Měl by být osvojen návyk mluvit pomalu, avšak vážně a opravdově, s celým přesvědčením, které Slovo Boží může dát. Pak posluchači získají prospěch z každé věty. Každé slovo je promluveno zřetelně a činí dojem na mysl. Rychlé mluvení a zvyšování hlasu je nedokonalost, kterou by měl každý překonat, jestliže chce učinit ten nejpříznivější dojem, když přináší poselství od Boha světu. Nechť Slovo Boží přichází jako vůně života k životu. *VSS 259.3*

Jestliže Boží služebníci tuto věc rozumně uváží, jestliže se sami nechají ovládnout zdravým úsudkem a dobrým míněním, poznají, že tyto chyby nemusí být opakovány. Budou vidět, že takové nedostatky mohou být překonány a jejich výkony za kazatelnou budou posluchačům k mnohem většímu prospěchu a mnohem méně namáhavé pro ně samotné. Každý kazatel by měl mít na mysli, že přináší lidem poselství, které mu dal Bůh, a že toto slovo zahrnuje věčné zájmy. – Manuscript 4, 1897 *VSS 260.1*

Pravda poloviční hodnoty – Mluvte pravdu v lásce a v soucitu těm, kteří zaměňují pravdu za výmysly. Neste na mysli skutečnost, že Pán Ježíš je přítomen ve vašem shromáždění. Přál by si, abyste projevovali důstojnost, mírnost a soustředění ducha. Když kvapně vyslovujete jedno slovo přes druhé, polovina úsilí z vaší úvahy je ztracená. – Letter 8, 1894 *VSS 260.2*

Hlas Ellen Whiteové, návod od Boha – Mám pro vás slova výstrahy, která jsem vám opakovala v noční době. Říkala jsem toto: „Mám pro vás poselství od Pána. Zušlechťujte své hlasové orgány. To je vaše výsada a povinnost. Hlas je velmi vzácný poklad. Často mluvíte velmi spěšně. Slova jsou hromaděna příliš rychle jedno přes druhé, a vaše výslovnost postrádá jasnou zřetelnost, kterou by měla mít.“ *VSS 260.3*

Když mluvíte k velkému shromáždění, je vaší povinností dát svým hlasovým orgánům veškeré možné ulehčení. Když mluvíte, dělejte hluboké, plné nádechy. Užívejte břišní svaly, a takto na ně vložte tíhu, kterou nyní dáváte na hrdlo a plíce. *VSS 261.1*

Pán nechce, abyste měli poškozené své hlasové orgány dlouhým, ustavičným napětím. Vaše slova budou mnohem působivější, jestliže dáte plicím více vzduchu a budete mluvit méně slov. Když mluvíte, potřebujete si udělat čas na plné, hluboké nádechy. Uved'te v činnost břišní svaly. Stůjte zpřímá, hluboce dýchejte a mluvte svá slova s takovou silou, jak se vám líbí. *VSS 261.2*

Této lekci jsem se naučila, když moje hrdlo a plíce byly natolik postižené, že jsem nemohla dýchat bez utrpení. Žádný lidský přítel mi nedal pokyn k tomu, co dělat, aby se to zlepšilo, ale velký Lékař – Misionář, kterého miluji a poslouchám, mi řekl, co dělat. Příkazy, které mi dal, já dávám vám. Důležitost hlasové kultury na mne učinila silný dojem, a právě proto jsem se snažila sdělit tento pocit jiným. Nechť naši kazatelé mluví pomalu, dělají hluboké nádechy, a pak bude v jejich hlase melodie, která je nyní slyšet jen v několika málo hlasech, protože je těžké změnit špatné návyky za správné. *VSS 261.3*

Bůh si přeje, aby jeho pracovníci zacházeli se svými hlasovými orgány se zvláštní péčí, jako se vzácným darem od něho. Tyto orgány nemají být týrány přetěžováním. Nechť se jim věnuje velká pozornost. Potom přednesené úvahy budou mnohem působivější, a ti, kteří mluví, budou schopni vykonat více práce pro Mistra. Byli mužové, kteří sestoupili do hrobu, protože se nepříčinili o to, být v souladu s přírodními zákony, ve svém používání hlasových orgánů. *VSS 261.4*

Pán si přeje, aby jeho hlasatelé posvátně střežili své zdraví a sílu. Není to správné, když zneužívají své Bohem dané orgány. Orgány nemají být přepínány, nemají být zneužívány přetěžováním, které přináší nemoci a zkracuje užitečnost pracovníků. *VSS 262.1*

Pán si přeje, abyste se zdokonalovali v řeči, umístováním zátěže tam, kam patří, na hrudní a žaludeční svaly. Hrdlo je pouze cestou pro slova. Mluvte pomalu a zhluboka dýchejte. To vás uschopní mluvit slova zřetelně a hlasitě, když hrdlo a plíce místo přetěžování budou posíleny odolávat souchotinářským sklonům. *VSS 262.2*

Je vaší výsadou podávat naučení v hlasové kultuře, je-li možné. Hlasová kultura je studium, které by mělo najít své místo v každé instituci pro výchovu mládeže. Obzvláště je toto studium nezbytné pro ty, kteří se sami připravují na práci učitele nebo kazatele. V každém studiu by měl být kladen důraz na důležitost mluvit pomalu a zřetelně a přenášet zátěž na žaludeční svaly. Tento způsob práce by měl být učiněn předmětem specializace v každé škole. Žáci mají být učeni stát zpřímá, zhluboka dýchat a dávat správný přízvuk na důležitá slova a věty. ... *VSS 262.3*

Uvažujte o těchto podnětech. Věnujte jim patřičnou pozornost, neboť ochrana vašeho života to vyžaduje. Lidský činitel má dělat vše, co je v jeho silách, aby zachoval své zdraví a sílu. Kazatel evangelia by měl dávat hlasovým orgánům zvláštní péči, hlavně co se týče hrdla, tak aby nebylo podrážděné. Musí si udělat čas na odpočinek. Pak jeho hlasové orgány nebudou tak přepracované, že by mohly nevyléčitelně onemocnět. *VSS 263.1*

Musím na vás naléhat, abyste se cvičili v rezervovanosti. Hovoříte rychle a hrdlo a plíce se stávají unavené a podrážděné. Starší D. byl mužem velkých schopností. Udělala jsem, co bylo v mých silách, abych ho přiměla dbát na své zdraví, ale on nenásledoval moje rady. Řekl, že by se nemohl těšit volností v mluvení, kdyby dodržoval pravidla, o kterých věděl, že jsou podstatná pro zdraví jeho hlasových orgánů. Síla zvyku byla tak velká, že ji nemohl změnit. Když umíral, poslal pro mého manžela a mne, abychom přišli a modlili se za něj. Když jsme byli s ním, řekl: „Ó, sestro Whiteová, nemusel bych nyní umírat, kdybych dbal varování, která jsi mi dávala.“ – Letter 367, 1904 *VSS 263.2*

Hlučnost a spěch nejsou důkazem Boží přítomnosti – Někteří kazatelé upadli do omylu, že nemohou mít volnost v mluvení, dokud nepozvednou svůj hlas a nemluví ve vysokém tónu a rychle. Takoví by měli pochopit, že hlučné, hlasité a spěšné mluvení není důkazem přítomnosti Boží moci. Není to síla hlasu, která působí trvalý dojem. Kazatelé by měli být studenty Bible, a měli by se kvůli sobě vybavit důvody naší víry a naděje, a pak s dokonalým ovládnutím hlasu a pocitů by je měli představovat takovým způsobem, že lidé mohou klidně zvážit a rozhodnout předložené důkazy. A když kazatelé cítí sílu důkazů, které představují v podobě posvátné, usvědčující pravdy, budou mít horlivost a opravdovost odpovídající poznání. – 1T 645 *VSS 263.3*

Falešná vnuknutí – Zdá se, že někteří si myslí, že musí běžet o závod přímo rovně vpřed, nebo jinak ztratí inspiraci. Jestliže toto je vnuknutí, nechť ho ztratí, a čím dříve, tím lépe. – Ev 670 *VSS 264.1*

Odvrácení pozornosti předváděním se – Jsou také fanatičtí kazatelé, kteří v pokušení kázat Krista, bouří, pokřikují, pobíhají sem a tam, bouchají do kazatelny před sebou, jako by toto tělesné cvičení bylo k nějakému užitku. Takové předvádění neposkytuje žádnou sílu vyřčeným pravdám, ale naopak znechucuje muže a ženy klidného mínění a vznešeného názoru. Je povinností mužů, kteří dávají sami sebe do služby, aby opustili všechny hrubosti a hlučné chování, alespoň za kazatelnou. – Ev 640 *VSS 264.2*

Plačtivý tón není důkazem pokory – Je zde jiná třída, která oslovuje lidi v plačtivém tónu. Jejich srdce nejsou obměkčena Duchem Božím a myslí, že musí udělat dojem zdáním pokory. Takový postup nezdůrazňuje službu evangelia, ale snižuje ji a degraduje. Kazatelé by měli představovat pravdu vřelou slávou. Měli by mluvit takovým způsobem, aby správně představovali Krista, a zachovali důstojnost, která náleží jeho služebníkům. – 2T 617 *VSS 264.3*

Neslyšitelné modlitby, satanova radost – Na společenském setkání je zvláště zapotřebí jasné, zřetelné výslovnosti, aby všichni mohli slyšet přinášená svědectví a mít z nich užitek. Těžkosti jsou odstraněny a je dána pomoc, když na společných setkáních Boží lid vypravuje své zkušenosti. Ale příliš často jsou svědectví přinášena s nedokonalostí, nesrozumitelnou výslovností a je nemožné získat správnou představu toho, co je řečeno. Takto je požehnání většinou ztraceno. *VSS 265.1*

Nechť ti, kteří se modlí a ti, kteří mluví, vyslovují náležitě svá slova a mluví v jasném, zřetelném, vyrovnaném tónu. Modlitba, jestliže je náležitě přednesená, je silou pro dobro. Je jedním z prostředků používaných Pánem, aby sděloval lidem vzácné poklady pravdy. Ale modlitba není to, co by měla být, kvůli vadnému hlasu těch, kteří ji vyslovují. Satan se raduje, když modlitby přednášené Bohu jsou téměř neslyšitelné. Nechť se Boží lid učí, jakým způsobem se modlit a mluvit, aby to náležitě představovalo velké pravdy, které vlastní. Nechť přinášená svědectví a předkládané modlitby jsou jasné a zřetelné. Takto Bůh bude osloven. – 6T 382 *VSS 265.2*

Jas při veřejném čtení – Je nezbytné, aby studenti byli vychováváni čist v jasném, zřetelném tónu. Byli jsme dotčeni, když jsme navštívili konferenční shromáždění, průběh společných setkání a shromáždění různého druhu, kde zprávy byly čteny téměř neslyšným hlasem, váhavým způsobem nebo tlumeným tónem. Polovina zájmu ve shromáždění je zmařena, když účastníci vykonávají svou povinnost lhotejným, bezduchým způsobem. Měli by se učit mluvit takovým způsobem, aby poučili ty, kteří naslouchají. Nechť každý, spojený s misijní prací, sám získá způsobilost mluvit jasným, přitažlivým způsobem, vyslovujíc svá slova dokonale. – 6T 246-7 *VSS 265.3*

Mluví pro Boha – Ten, kdo přijme úřad být mluvčím pro Boha, měl by to považovat za vysoce závažné, že představuje pravdu se vším půvabem a inteligencí, které mohl nabýt výcvikem mysli a v takovém způsobu, že jeho představováním pravda neztratí nic ze své hodnoty. Nechť si nikdo nemyslí, že je to jen maličkost, mluvit silným hlasem a neohrabaným způsobem, nebo pozvedat hlas do nepřirozené výšky, a mluvit příliš hlasitě a dlouho, a takto týrat orgány řeči dané mu Bohem, a sebe učinit nepříjemným pro lidi. – Manuscript 67, 1895 *VSS 266.1*

Vadná výslovnost pravdy – Schopnost mluvit jasně a čistě, dokonale, zvukným hlasem je neocenitelná v každém pracovním odvětví. Toto vzdělání je nezbytné u těch, kteří si přejí stát se kazateli, evangelisty, biblickými pracovníky nebo agitátory. Ti, kteří mají v úmyslu vstoupit do tohoto odvětví díla, by se měli naučit používat hlas takovým způsobem, že když budou mluvit lidem o pravdě, zapůsobí rozhodujícím vlivem pro dobro. Pravda nesmí být mařena tím, že bude sdělována s vadnou výslovností. – 6T 380 *VSS 266.2*

Způsob mluvení pro všechny pracovníky – Všichni pracovníci, ať již mluví z kazatelny nebo dávají čtení z Bible, by měli být učeni mluvit jasným, zřetelným způsobem. – Ev 665 *VSS 267.1*

Svatá smělost v modlitbě – Jsem dotčená, když vidím, jak málo je ceněn dar řeči. Při čtení Bible, při modlitbě, v přinášení svědectví ve shromáždění, jak nutná je jasná, zřetelná výslovnost! A kolik je ztraceno při rodinné bohoslužbě, když ten, kdo se modlí, skloní svůj obličej a mluví tichým, slabým hlasem! Ale jakmile rodinná pobožnost skončí, ti, kteří nemohli mluvit dost hlasitě, aby je bylo slyšet při modlitbě, mohou obvykle mluvit jasným, zřetelným tónem, a není obtížné slyšet, co říkají. Modlitba, která je takto vyslovována, je vhodná pro soukromí, ale ne pro poučení v rodině nebo veřejné bohoslužbě; jestliže tito shromáždění nemohou slyšet, co je řečeno, nemohou říci

Amen. Téměř všichni mohou mluvit dosti hlasitě, aby byli slyšet v běžné konverzaci a proč by nemohli takto mluvit, když jsou vyvoláni, aby přinesli svědectví nebo přednesli modlitbu? *VSS 267.2*

Když se mluví o duchovních věcech, proč nemluvit zřetelným tónem a způsobem, který bude dokazovat, že víte o čem mluvíte, a že se nestydíte projevit své přesvědčení? Proč se nemodlíte, jak byste měli svědomí zbavené od přestupků a nemohli přijít k trůnu milosti v pokoře, avšak se svatou smělostí pozvedat zbožné ruce bez zloby a pochybností? Nesklánějte se a nezakrývejte svůj obličej, jako by tam bylo něco, co byste si přáli zatajit, ale pozvedněte své oči k nebeské svatyni, kde Kristus, váš Prostředník, stojí před Otcem, aby přednesl vaše modlitby, smíšené s jeho vlastními zásluhami a neposkvrněnou spravedlností, jako vonné kadidlo. – CT 241 *VSS 267.3*

46. Anekdoty a humor

Nevhodná lehkovážnost – Služebník Boží by neměl mluvit slova, která by vytvářela lehkovážnost. Byli jsme vykoupeni za cenu velké oběti, právě obětí Božího jediného Syna – Manuscript 19, 1910 *VSS 269.1*

Žádná lehká, žertovná slova – Kazatel evangelia, který je Božím spolupracovníkem, by se měl denně učit ve škole Kristově. ... Z jeho úst by neměla vycházet žádná lehká, žertovná slova, neboť není snad vyslancem Kristovým, který přináší duchovní poselství hynoucím duším? Všechno žertování a vtipkování, všechna lehkost a nerozvážnost, je trapná pro učedníky Kristovy, nesoucí jeho kříž. – 2T 206-7 *VSS 269.2*

Konverzace v nebi – Všechna lehkovážnost a žertování je rozhodně zakázáno ve Slově Božím. Konverzace křesťana by měla být v nebi, jeho slova okořeněná půvabem. – Ev 206 *VSS 269.3*

Hodnotný příklad pro mládež – Kazatelé by měli dát mládeži cenný příklad, takový, který odpovídá jejich posvátnému povolání. ... Měli by odložit všechnu drsnost, všechno žertování a vždy mít na paměti, že jsou vychovateli. Ať už chtějí nebo ne, jejich slova a skutky jsou pro ty, se kterými přijdou do styku, vůní života nebo smrti. – GW 126 *VSS 269.4*

Slušnost na posvátném místě – Co může dělat kazatel bez Ježíše? Vpravdě, nic. Pak, jestliže je lehkomyšlným šprýmařem, není připraven splňovat povinnost vloženou na něj Pánem. „Beze mne,“ praví Kristus, „nemůžete nic učinit.“ Lehkomyšlná slova, která vycházejí z jeho rtů, bezcenné anekdoty, slova vyvolávající smích, to všechno je zakázáno Slovem Božím, a je naprosto nevhodné na posvátném místě. – TM 142 *VSS 270.1*

Žádné slangové fráze – Kazatel by měl být osvobozen ode všeho světského zmatku, tak aby se mohl cele oddat svému posvátnému povolání. Měl by se mnoho modlit, a sám se nechávat vychovávat od Boha, tak aby jeho život mohl prokazovat ovoce pravého sebeovládání. Jeho jazyk by měl být bezvadný, žádné slangové fráze, žádné laciné promluvy by neměly vycházet z jeho rtů. – GW 145 *VSS 270.2*

Být užitečný Kristu – Kazatelé by měli být opatrní obzvláště před mládeží. Neměli by mluvit lehkovážně, žertovat nebo vtipkovat, ale měli by pamatovat, že jsou v Kristových službách a svým příkladem musí znázorňovat život Kristův. – 1T 380-1 *VSS 270.3*

Žádné žertování za kazatelnou – Kazatel, který je ochoten přistoupit na lehkomyšlnou konverzaci, pohotový žertovat a smát se, si neuvědomuje posvátné povinnosti jemu svěřené, a jestliže jde pod takovým vlivem za kazatelnou, Pán nemůže stát po jeho boku a žehnat mu. ... Barvitě projevy nemohou být postačující, aby nasýtily duši vyhladovělého dítko Božího. – RH June 23, 1891 *VSS 270.4*

Řeč okořeněná dobrotou – Nechť lehkomyšlnost a žertování je vyhoštěno z kazatelné konverzace, ale nechť jeho řeč je okořeněná dobrotou, nechť Ježíšova láska a světlo září v jeho příkladu, a tak mohou být duše získány pro Krista. – RH April 5, 1892 *VSS 271.1*

Zneužívání evangelia – Někteří, co stojí za kazatelnou, uvádějí před posluchači nebeské posly v posměch. Vzácné evangelium, které tolik stojí za to, aby bylo přineseno světu, je zneužito. Je to obyčejné, laciné vyprávění. Groteskní postoje a dělání grimas obličeje. Pak je to u některých rychlé mluvení, u druhých zase těžkopádná, nezřetelná výslovnost. – TM 339 *VSS 271.2*

Obyčejná slova, lidmi vymyšlená – Poselství pravdy má být zachováno zcela prosté od levných, všedních slov lidských výmyslů. Takto bude učiněn působivý dojem na srdce. Nechť naši kazatelé nechovají myšlenku, že musí přinášet něco nového a zvláštního, nebo že laciné, všední výrazy, jim dodají vliv. Kazatelé mají být Božími mluvčími a musí vyloučit ze své řeči každý výraz, který je nevhodný nebo obyčejný. Nechť jsou opatrní, aby se nepokoušeli během své úvahy zapříčinit smích, kterým by zneuctili Boha. *VSS 271.3*

Naše poselství je slavnostní a posvátné a my musíme bdít na modlitbě. Vyslovená slova musí být takového charakteru, že skrze ně Bůh může učinit dojem na srdce a mysl. Nechť jsou kazatelé evangelia posvěceni skrze pravdu. – Ev 211 *VSS 272.1*

Na půdě nepřítele – Jestliže kazatel sestoupí z pozice, jakou má vždy kazatel zastávat, a sníží se ke komickému projevu, aby vzbudil smích u svých odpůrců, nebo když je sarkastický a ostrý, a posmívá se jim, dělá to, co by se Spasitel neodvážil udělat, vstupuje sám na území nepřítele. – 3T 220 *VSS 272.2*

Čistá potrava, bez znehodnocení – Kázání Slova by mělo působit na rozum a mělo by předávat vědomosti, ale mělo by dělat ještě více než to. Kazatelova slova by měla zasáhnout srdce posluchačů. Ať není účelem kázání pobavit. Někteří kazatelé si osvojili styl kázání, který nemá nejlepší vliv. Stalo se pro ně zvykem proplétat do svých úvah anekdoty. Dojem, kterým působí na posluchače, není vůně života k životu. Kazatelé by neměli ve svém kázání přinášet zábavné historky. Lidé potřebují čistou stravu, ničím neznehodnocenou. „Kaž Slovo,“ bylo napomenutí, které Pavel dal Timoteovi, a toto je i naším příkazem. *VSS 272.3*

Kazatel, který mísí vyprávění příběhů se svou úvahou, používá cizí oheň. Bůh je uražen a věc pravdy zneuctěná, když jeho představitelé se sníží k užívání nevhodných, žertovných slov. *VSS 273.1*

Moji bratři, náš Spasitel vás žádá, abyste věnovali pozornost tomu, jak svědčíte pro něho. Potřebujete se zabývat hlouběji studiem Slova. Měli byste se setkávat se všemi třídami lidí, a když učíte pravdám svatého Slova, máte představovat vážnost, úctu a důstojnost. Odstraňte z vašich úvah vyprávění příběhů, a kažte Slovo. Pak budete moci přinést svému Mistru více snopů. Pamatujte, že ve vašem publiku jsou ti, kteří jsou neustále znepokojováni pokušením. Někteří zápasí s pochybnostmi, téměř v zoufalství, téměř beznadějně. Proste Boha, aby vám pomohl najít slova, kterými byste je posílili pro boj. – RH Dec. 22, 1904 *VSS 273.2*

Neuctivé anekdoty – Kazatelé by neměli ve své praxi vypravovat neuctivé anekdoty ve spojení se svým kázáním, neboť tím ubírají sílu z představované pravdy. Vyprávění anekdot nebo epizod, které vzbuzují smích nebo lehkou myšlenku v myslích posluchačů, si zasluhuje příslušné pokárání. Pravda by měla být oděna ve střízlivém, důstojném jazyce. Používané ilustrace by měly být stejného charakteru. – GW 166 *VSS 273.3*

Žertovné ilustrace – Kazatel evangelia by neměl být nedbalý ve svém postoji, jestliže je představitelem Krista, jeho chování, jeho postoj, jeho gesta by měla být takového charakteru, aby nečinila na zúčastněné dojem znechucení. Kazatelé by měli vlastnit vytříbenost. Měli by odložit všechny nepatřičné způsoby, postoje, gesta a sami by měli být povzbuzeni pokornou zbožností, kterou přinášejí. Měli by být oděni ve způsob, který přísluší důstojnosti jejich postavení. Jejich řeč by měla být v každém ohledu vážná a dobře volená. Bylo prokázáno, že je špatné používat hrubé, žertovné výroky, vyprávět anekdoty k pobavení, nebo představovat komická znázornění k vyvolání smíchu. Sarkasmus a hraní se slovíčky protivníka, to vše se neshoduje s Božím nařízením. – 1T 648-9 *VSS 273.4*

Zábavné příběhy – Moji bratři, je potřeba, abyste zkoumali mnohem pečlivěji své úvahy, které představujete lidem. Předmět vaší kazatelské práce nemá vyvolávat pobavení. Nemá pouze přinášet informaci, ani přesvědčit rozum. Kázání Slova by mělo působit na rozum a předat poznání, ale ono zahrnuje mnohem více než to. Srdce kazatele musí dosáhnout srdce posluchačů. Někteří si přivlastnili styl kázání, který nemá správný vliv. Stalo se u nich zvykem, že snižují své úvahy vyprávěním anekdot. Dojem, kterým takto působí na posluchače, není vůně života k životu. Neměli byste přinášet zábavné historky ve svém kázání. Lidé potřebují čistou stravu, pečlivě prostou od všeho, co není k jídlu. „Kaž Slovo“, byl příkaz, který Pavel dal Timoteovi, a toto je i vaším úkolem. – Letter 61, 1896 *VSS 274.1*

Žádné šaškování za kazatelnou – Varuji vás před šaškováním za kazatelnou nebo před lidmi. Nepřinášíte občas něco takového na posvátné místo? Uspokojujete svět – okouzlujete svět. Je to důkaz, že máte hlubokou duchovní zbožnost, posvěcenou Bohem skrze Ducha? – Letter 9, 1889 *VSS 275.1*

47. Ilustrace a vizuální pomoc

Střízlivost a důstojnost – Pravda by měla být oděná ve střízlivém, důstojném jazyce. Používané ilustrace by měly být stejného charakteru. – GW 166 VSS 276.1

Samozřejmé ilustrace – Bylo by dobré, kdyby kazatelé, kteří pracují se slovem nebo doktrínou, mohli nastoupit do služby a strávit nějakou část dne ve fyzickém zaměstnání se studenty. Mohli by činit to, co Kristus, když dával naučení z přírody, aby znázornil biblickou pravdu. – FE 325 VSS 276.2

Učení podle ilustrací – V naučení z Kristových podobenství je vidět stejná zásada, jako v jeho vlastním poslání světu. Abychom se mohli seznámit s jeho božským charakterem a životem, Kristus vzal naši přirozenost a přebýval mezi námi. Božství bylo zjeveno v lidství, neviditelná sláva ve viditelné lidské podobě. Lidé se mohli naučit nepoznané skrze známé, nebeské věci byly zjeveny skrze zemské; Bůh byl zjeven v lidské podobě. Tak to bylo v Kristově učení. Nepoznané bylo znázorněno známým; božské pravdy zemskými věcmi, s nimiž byli lidé důvěrně obeznámeni. VSS 276.3

Písmo praví, „*Toto všecko mluvil Ježíš v podobenstvích k zástupům, a bez podobenství nemluvil jim, aby se naplnilo pověření skrze proroka, řkoucího: Otevru v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu skryté věci od založení světa.*“ (Mt 13,34-35) Věci z přírody byly prostředkem pro duchovní, věci z přírody a zkušenosti ze života jeho posluchačů, byly spojeny s pravdami psaného Slova. Z přírody vedou k duchovnímu království; Kristova podobenství jsou články v řetězu pravdy, které spojují člověka s Bohem, a zemi s nebem. – COL 17, 18 VSS 277.1

Použití Písma – Pán si přeje, abyste se naučili, jak používat síť evangelia. Mnozí se potřebují naučit tomuto umění. Abyste byli úspěšní ve své práci, oka vaší sítě – použití z Písma – musí být těsná, a úmysl snadno postřehnutelný. Pak udělejte největší zátaž v síti. Jděte přímo k věci. Dělejte své ilustrace samozřejmými. Lidské vědomosti mohou být jakkoliv velké, nemají však žádnou cenu, dokud nemohou být sděleny druhým. – CT 253 VSS 277.2

Ilustrace pro každého – Učitelé pamatujte, že Pán je vaše síla. Snažte se předat studentům myšlenky, které pro ně budou vůní života k životu. Učte znázorňováním. Proste Boha, aby vám dal slova, kterým mohou všichni rozumět. – CT 254 VSS 277.3

Porozumění dětem – Učitel by měl vytrvale směřovat k jednoduchosti a působivosti. Měl by učit většinou ilustracemi a i v jednání se staršími žáky by měl dbát na to, aby všechno bylo vysvětleno jasně a zřetelně. Ne všichni žáci jsou stejně chápaví. – Ed 233 VSS 278.1

Chápavost dětí – Ve všem, co lidé napsali, kde se dá najít něco takového, jež by vzalo za srdce, není nic tak dobře přizpůsobivého ke vzbuzení zájmu těch nejmenších, jako příběhy z Bible. V těchto jednoduchých příbězích mají být objasněny velké zásady Božího zákona. Znázorňování nejlépe vyhovuje dětskému chápání, rodiče a učitelé mohou začít velmi brzy plnit příkaz Páně, týkající se jeho návodu. „*A budeš je často opětovat synům svým, a mluvit o nich, když sedneš v domě svém, když půjdeš cestou, a lehaje i vstávaje.*“ (Dt 6,7) – CT 181 VSS 278.2

Důstojnost Slova – Příliš mnoho ilustrací nemá správný vliv, zmenšují posvátnou důstojnost, která by měla být vždy udržována v představování Slova Božího lidem. – Ev 209 VSS 278.3

Hladovějící ovce – Jsou mužové, kteří stojí za kazatelnou jako pastýři, předstírajíce, že živí stádo, zatímco ovce hladoví po chlebu života. Jsou tam dlouho se táhnoucí úvahy, sestávající převážně z vyprávění anekdot, ale srdce posluchačů nejsou dotčena. City některých mohou být pohnuty, mohou skanout nějaké slzy, ale jejich srdce nebudou zlomena. Pán Ježíš měl být přítomen, když přednášeli to, co bylo nazýváno kázáním, ale jejich slova nebyla vůbec rosou a nebeským deštěm. Dosvědčili, že ten Pomazaný, vyličený Zachariášem, nesloužil těm, aby oni mohli sloužit jiným (viz Za 4,2b). Toto je práce každého pravého, posvěceného služebníka živého Boha. VSS 278.4

Pán Bůh na nebi nemůže souhlasit mnohokrát s tím, co je přineseno za kazatelnu těmi, kteří předstírají, že mluví slovo Páně. Nevštěpují myšlenky, které by byly požehnáním pro ty, kteří naslouchají. Lidem je podávána velmi laciná strava. – TM 336-7 VSS 279.1

Cizí oheň – Kazatel používá cizí oheň, když mísí vyprávění příběhů se svou úvahou. ... Máte se setkávat se všemi třídami lidí, a když zacházíte s posvátným Slovem, měli byste představovat opravdovost, úctu a zbožnost. Necht' na žádnou mysl není učiněn dojem, že jste obyčejný, povrchní řečník. Odstraň vyprávění příběhů ze svých kázání. Každé Slovo. Budeš moci přinést svému Mistru více snopů, jestli budeš vytrvale kázat Slovo. Ty málo rozumíš velké nouzi a touze duše. Někteří se zmítají v pochybnostech, téměř v zoufalství, téměř v beznaději. – Ev 210 *VSS 279.2*

Užití vizuální pomoci – Při použití map, znaků a znázornění různého druhu, může kazatel nechat pravdu vystoupit jasněji a srozumitelněji. Toto je pomoc v souladu se Slovem Božím. – 9T 142 *VSS 280.1*

Účelná cvičení v sobotní škole – Naše sobotní školy by se měly stát více zajímavé. Veřejné školy za poslední léta značně zdokonalily své vyučovací metody. Předmětná cvičení, kresby a školní tabule jsou používány k objasnění obtížných naučení pro mladé mysli. Právě takto může být přítomná pravda zjednodušená a učiněná silně zajímavou pro aktivní dětské mysli. – CSW 114 *VSS 280.2*

Cvičení paměti – Používání předmětných cvičení, tabulí, map a kreseb, bude napomáhat v objasňování těchto naučení (Biblické příběhy), a vtisknutí si jich do paměti. Rodiče a učitelé by se měli stále snažit v zdokonalení metod. – Ed 186 *VSS 280.3*

Mapy v představování pravdy – Byla mi dána směrnice, jasně a zřetelně, že mají být používány mapy v představování pravdy. A tyto ilustrace se stanou ještě působivější skrze slova nabádající k poslušnosti. – Ev 203 *VSS 280.4*

Kombinace slova a ilustrace – Užívání map je velmi účinné při objasňování prorockých, vztahujících se k minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Ale my máme dělat svou práci tak jednoduše a levně, jak je možné. Pravda má být objasňována v jednoduchosti. – Ev 203 *VSS 280.5*

Prostředky k udržení pozornosti – Bratr S je inteligentní evangelista. Mluví s dětskou jednoduchostí. Při svých úvahách nikdy nemluví nezřetelně. Káže přímo ze Slova, nechává Slovo mluvit k celé třídě. Jeho silnými důkazy jsou slova ze Starého a Nového Zákona. Nesnaží se o slova, která by pouze ovlivnila lidi svým naučením, ale usiluje nechat Slovo Boží mluvit k nim přímo v jasném, srozumitelném projevu. Jestliže někteří odmítají přijmout poselství, musí odmítnout Slovo. *VSS 281.1*

Bratr S obzvláště prodlévá u prorockých v knihách Daniel a Zjevení. Rozsáhle popisuje zvířata, o kterých se mluví v těchto knihách, a tato jsou předkládána ve vhodnou chvíli, aby ilustrovala jeho poznámky. Žádné bezstarostné nebo zbytečné slovo neplyne z jeho rtů. Mluví působivě a vznešeně. Mnozí z jeho posluchačů nikdy předtím neslyšeli úvahy tak slavnostního charakteru. Nepředstavují žádného ducha lehkovážnosti, ale zdá se, že na nich spočívá vážná úcta. – Ev 204-5 *VSS 281.2*

Životní velikost symbolů prorockých zvířat – Starší S vzbuzuje velký zájem na svých shromážděních. Přicházejí mu naslouchat lidé všech vrstev, a chtějí vidět symboly zvířat ze Zjevení, která jsou v životní velikosti. – Ev 205 *VSS 281.3*

Představování s přesvědčující silou – Jsem potěšená způsobem s jakým náš bratr (starší S) použil svůj úmysl a takt v opatření vhodného znázornění pro představovaný námět – předvádění, které má přesvědčující sílu. Takové metody budou používány stále více v tomto závěrečném díle. – Ev 205 *VSS 282.1*

Ilustrativní nápady – Necht' Boží pracovníci dokazují takt a nadání a originální nápady, skrze které by sdělovali světlo těm, kteří jsou blízko, a těm, kteří jsou daleko. – Ev 206 *VSS 282.2*

48. Řečnická a divadelní okázalost

Řečnická výmluvnost jako hlásná trouba – Život obnovený božskou milostí a skrytý s Kristem v Bohu, je výmluvný ve své prostotě. Řečnění a mluvení zdánlivě učenými lidmi je u Boha ceněno jako hlásná trouba a zvonivý cimbál, ve srovnání se slovy, která vycházejí přímo ze srdce, zušlechtěná vírou v Krista jako osobního Spasitele. Ti, kteří jsou výmluvní v očích Božích, jsou ochotni chodit ve skromných stezkách. Jsou nepřijatelní pro ty, kteří se ustavičně snaží o nadřazenost, kteří nemají žádný pojem o tom, co znamená chodit v pokorném podmanění k Boží vůli a cestě, ale Bůh prohlašuje: „*I však na toho patřím, kdož jest chudý a skroušeného ducha, a třese se před slovem mým.*“ (Iz 66,2) – Manuscript 176, 1899 VSS 283.1

Kazatelé, ne herci – Pokud lidé nejsou vedeni cenit pravdu jako vybrané bohatství, které obdrželi proto, aby posvětilo duši, nebude uskutečněno žádné trvalé dobro. Ten, kdo používá výmluvná slova, jednoduše zapřičiňuje, že lidé zapomínají pravdu, která je snižována s jeho řečněním. Když vzrušení pomine, je shledáno, že slovo Boží nebylo zachyceno v mysli, ani prostě nezískalo porozumění. Lidé mohou odcházet z bohoslužby a mohou v obdivu mluvit o řečnickém nadání člověka, který jim kázal, ale nebudou usvědčení pravdou nebo přivedeni blíže k okamžiku rozhodnutí. Mluví o kázání stejným způsobem, jako by to byla hra, a o kazateli, jako kdyby byl hercem v divadle. Mohou opět přijít naslouchat stejnému druhu kázání, a mohou opět odejít neovlivnění a nenasycení. VSS 283.2

Lidé by neměli být povzbuzováni k hodnocení řečnického výkonu. Tento druh řečnění má stejný druh účinku na mysl, jako je četba vzrušujícího příběhu. Má povzbuzující účinek, ale nedokáže proměnit charakter. Vliv tohoto druhu kázání byl objasněn ve výsledcích, které následovaly. Lidé jsou přitahováni k člověku a myslí, že se mu nikdo nevyrovná, ale bylo mi ukázáno, že jelikož to bylo také na jiných místech, že žádný pevný základ není učiněn pro organizaci církve. Když takový kazatel opustí ty, kteří zdánlivě přijali pravdu, projevuje se to tak, že lidé nejsou spojeni s Kristem, ale že byli připoutáni k člověku. Kristus byl pro ně cizí, a oni ho neznali. Lidé opustili jeho společnost, a už s ním více nechodili. VSS 284.1

Boží kazatelé mají přinášet poslední, vznešené, dosvědčující poselství milosti padlému světu. Jestliže kazatel předvádí sám sebe, staví se mezi poselství a lidi. Jestliže se sám snaží představovat pravdu v určitém způsobu, může zapřičiňovat, že jeho práce nebude mít žádný vliv, a zanechá ji tak, aby ji vysvětlil někdo jiný. Je tomu proto, že Duch Svatý nepracuje s jeho programem. Lidé jsou povzbuzováni, aby k němu vzhlíželi a obdivovali jej, a Ježíš není tím jediným, který je vidět, ale spíše člověk, který vstupuje na místo ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. Kazatelé mohou přinášet úvahy, které budou povznášet lidi nad oblaka a hvězdy, ale nezanechají žádný trvalý dojem na srdce jeho posluchačů. Jestliže usvědčení nezachytí srdce, potom vynaložený čas a prostředky nemají žádný smysl. Jakou to má cenu, že lidé myslí více na kazatele když nedbají na zachraňující, usvědčující pravdu? VSS 284.2

Duch Svatý musí působit na člověka. Člověk se nesmí snažit ovlivňovat Ducha Svatého. Duch Svatý není služebník, ale ovládající síla. Duch Svatý způsobuje, že pravda září v každé mysli, a mluví skrze každou úvahu, kde se kazatel sám podřídí jeho působení. Duch Svatý doprovází duši po cestě a rozmlouvá lidským činitelem. Je to on, který vytváří ovzduší, které obklopuje člověka, a mluví k zatvrzelému skrze slova varování. – Letter 29 VSS 285.1

Lidé modlitby, lidé síly – Nejsou to výmluvní řečníci, kteří jsou zapotřebí, ale skromní pracovníci, mužové, kteří mají dětskou důvěru ve vyšší sílu. Jsou to mužové modlitby, které hledá Pán, s pokorným, kajícím srdcem, takoví jsou lidé síly. – Letter 146, 1903 VSS 285.2

Řečnická výmluvnost, možná léčka – Je to pravda zabydlená v duši, která činí z někoho člověka Božího. Řečnické umění, které se může líbit určité třídě lidí, se může ukázat jako léčka pro toho, kdo je užívá, a jako léčka pro církev. ... VSS 286.1

Naši touhou by nemělo být opatřit si kazatele, který by se líbil lidem uhlazenou řečí a výmluvností, aby získal obdiv a potlesk, ale opatřit si lidi, kteří spolupracují s Bohem, lidi, kteří studují, aby ukázali své osvědčení Bohu. – Manuscript 1a, 1890 VSS 286.2

Fantastická výmluvnost – Kazatel může vytvořit dlouhý řetěz k nebesům poetickým popisováním a fantastickým představováním, což se líbí smyslu a živí představivost, ale to se netýká zkušeností obyčejného života, denních potřeb. Přinášíte pravdy, které jsou životního významu. Bezprostřední požadavky, přítomné zkoušky potřebují přítomnou pomoc a posílení – víru, která pracuje v lásce a očišťuje duši, ne slova, která nemají žádný účinek na denní život v praktickém křesťanství. *VSS 286.3*

Kazatel si může myslet, že svou fantastickou výmluvností vykonal velké věci v nasycení stáda Božího. Posluchači se mohou domnívat, že ještě nikdy předtím neslyšeli taková krásná témata, že ještě nikdy neviděli pravdu oděnou v tak krásném jazyce, a jak Bůh byl představován před nimi ve své velikosti, pociťovali vzrušení emocí. A toto všechno vyvolalo extázi pocitů, způsobených tímto fantastickým představováním. Mohly tam být pravdy, ale příliš často nejsou potravou, která by je posílila pro denní boje života. – Ev 182 *VSS 286.4*

Několik jednoduchých pravidel – Bylo mi ukázáno, že naši kazatelé škodí sami sobě svou nedbalostí v používání hlasových orgánů. Byli upozorněni na tuto důležitou věc, a byly jim dány výstrahy a návody skrze Ducha Božího. Bylo jejich povinností, naučit se nejrozumnějšímu způsobu užívání těchto orgánů. Hlas, tento dar nebes, je silná schopnost pro dobro, a jestliže není zneužíván, měl by oslavovat Boha. Vše, co bylo podstatné, bylo svědomitě nastudováno a shrnuto do několika jednoduchých pravidel. Ale místo, aby vzdělávali sebe, jak to měli dělat, zaměstnali profesora uměleckého přednesu. *VSS 287.1*

Výsledkem bylo, že mnozí, kteří pociťovali, že Bůh měl pro ně práci, učit pravdě jiné, se stali zaslepenými a poblázněnými uměleckým přednesem. Všechno, co zaručeně potřebovali, bylo mít toto pokušení před sebou. Jejich zájem byl upoután novinkou, a mladí mužové a někteří kazatelé byli uneseni tímto vzrušením. Opustili svá pracovní pole – všechno na vinici Páně bylo zanedbáno – a utráceli své peníze a věnovali svůj vzácný čas návštěvě školy uměleckého přednesu. Když přišli z tohoto výcviku, účta a náboženství s nimi vytvořili společnost, a břímě duší bylo odloženo, jakoby odkládali stranou oděv. Přijali satanovy návrhy a on je vedl, kam chtěl. *VSS 287.2*

Někteří se sami ustanovili jako učitelé uměleckého přednesu, kteří neměli ani úsudek ani schopnosti, a sami se znechutili veřejnosti, protože nedovedli náležitě využít vědomostí, které získali. Jejich výkony postrádaly důstojnost nebo zdravý rozum. Tyto hrdinské činy z jejich strany zavřely dveře tak dalece, až poznali, že již nemají žádný vliv, aby v budoucnu mohli nést poselství pravdy světu. To byl satanův záměr. Bylo dobré zdokonalit se v mluvení, ale dávat čas a peníze na toto odvětví, a zaměstnávat tím mysl, to žene do extrému a prokazuje velkou slabost. *VSS 288.1*

Mladí mužové, kteří se nazývali dodržovatelé soboty, připojovali ke svým jménům „profesor“ a zneužívali společenství, se kterým si už nemohli rozumět. Mnozí takto překroutili světlo, které Bůh viděl za vhodné jim dát. Neměli dobře vyrovnanou mysl. Umělecký přednes se stal průpovědí. Byli okouzleni lidmi, kteří je přijali do práce, takže nebyli schopni jednat rozumně, a oloupili se o konání díla, ve kterém mohli dosáhnout skvělého úspěchu, kdyby byli pokorní a ve skromnosti se snažili dokončit je s pomocí Boží. Tito mladí mohli být připraveni pro použití v misijním poli jako kolportéři nebo jako laici, kteří se sami připravují na kazatelskou práci, vykonávají tuto práci pro časnost a pro věčnost. Ale oni byli uchváteni myšlenkou stát se učiteli uměleckého přednesu a satan stojí a směje se, že je polapil do sítě, kterou pro ně nastražil. – 4T 604-6 *VSS 288.2*

Výmluvnost dokonce u koktavého jazyka – Nejvzácnější drahokamy pravdy se často stanou bezcennými, kvůli chytrosti slov, ve kterých jsou přioděna, poněvadž moc Ducha Božího chybí. Kristus představoval pravdu v její jednoduchosti. Zasáhl nejen ty nejvznešenější, ale i ty nejnížší lidi země. Kazatel, který je Božím vyslancem a Kristovým představitelem na zemi, který se sám poníží, aby Bůh mohl být povýšen, bude ovládat opravdu kvalitní výmluvnost. Pravá zbožnost, těsné spojení s Bohem a každodenní živá zkušenost v poznání Krista, učiní výmluvným i koktavý jazyk. – 4T 314 *VSS 289.1*

Užití obyčejného ohně – Některé kazatelé dělají chybu, když se domnívají, že úspěch závisí na pořádání velkého shromáždění mimořádné okázalosti, a tam pak pronášet poselství pravdy v divadelním stylu. Ale toto je používání obyčejného ohně místo posvátného ohně zapáleného Bohem.

Pán není oslavován takovýmto způsobem práce. Jeho dílo nebude přivedeno k dokončení skrze poplašné zprávy a nákladnou okázalost, ale následováním Kristových metod. – GW 383 *VSS 289.2*

49. Nebezpečí přílišné emoce

Ovlivnění Božím Slovem, ne pocitem – Je to skrze Slovo – ne pocit, ne vzrušení – když si přejeme ovlivnit lidi, aby uposlechli pravdu. Na platformě Božího Slova můžeme stát s jistotou. Živé Slovo je plné důkazů, a podivuhodná síla doprovází jeho prohlášení. – 3SM 375 *VSS 290.1*

Emocionální kázání – Jestliže je kázání emocionálního charakteru, bude ovlivňovat city, ale ne srdce a svědomí. Výsledkem takového kázání není trvající dobro, ale často získá srdce lidí a vyvolá lásku ke člověku, který se jim líbí. Zapomínají, že Bůh řekl: „Nespoléhejte na člověka, jehož dýchání je v jeho chřípí.“ – 5T 301 *VSS 290.2*

Důvěra v Boha, ve člověka – Jsem dotčena nad míru, když vidím, jaký malý rozdíl existuje mezi naším lidem, který měl tak velké světlo. Naslouchají kázání, které pohne jejich city, a jazyk jejich srdce je: „Stále více nám dává duchovní služba tohoto muže, pohne naším srdcem, přiměje nás cítit.“ Zapomínají na Boha, chválí a vyvyšují člověka k jeho škodě a ke škodě svých vlastních duší. Když budou ti, kteří prohlašují, že věří pravdě, nespolehat stále na člověka? Kdy budou ti, kteří důvěřují Bohu, jej považovat za toho, kým skutečně je – všechno a ve všem? – Letter 8, 1898 *VSS 290.3*

Světská povaha, vznětlivá rozhodnutí – V kazatelské službě jsou lidé, kteří dosáhli zjevného úspěchu ovládnutím mysli skrze lidský vliv. Hrají na city a dovedou přimět své posluchače k pláči, a za několik minut zase k smíchu. Pod vedením tohoto druhu jsou mnozí pohnutí vyznávat Krista a domnívají se, že je to podivuhodné oživení, ale když přichází zkouška, dílo nemá trvání. Pocity jsou vzrušeny a mnozí musí odolávat sami přílivu, který se zdá dosahovat až k nebi. Pracovník je sám oklamán a uvádí v omyl své posluchače. – GW 382 *VSS 291.1*

Skutečná inteligence v kázání – Člověk může kázat v duchovním způsobu a líbivě na poslech, ale nesděluje myslí žádnou novou myšlenku nebo skutečné porozumění. Ovlivnění získané skrze takové kázání netrvá déle, než dokud je slyšet hlas řečníka. Když se pátrá po ovoci takové práce, je toho málo k nalezení. – 1T 447 *VSS 291.2*

Nepřirozené užití hlasu – Někteří pozvedají svůj hlas do nepřirozené výšky, když mluví za stolem jiní hovoří velmi rychle, a lidé nemohou slyšet, co je řečeno. Taková práce působí neblaze na ně samotné, jakož i na druhé, neboť jejich nepřirozené užívání hlasu má za následek poškození hlasových orgánů. Zbytečně vyčerpávají svoji sílu a jejich námaha se stává trýzní pro shromáždění. Měli by cvičit sebeovládání, jehož hodnota je tak nezbytná pro ně, jako vyslance Kristovy, a překonat své zhoubné návyky. Ale jestliže by to učinili, byli by schopní upustit od příjemného působení na mysl svých posluchačů a kázání pravdy by se stalo přitažlivé. – RH Oct. 28, 1890 *VSS 291.3*

Horlivost bez emocí – Bůh doporučuje všem, aby se chovali mírně, uvážlivě volili svá slova v souladu se závažnou pravdou pro tuto dobu, která vyžaduje, aby byla představená myslí tak osvobozená od všeho, co je emocionální, jak je možné, přesto však mají v sobě náležitou horlivost a vznešenost. Musíme se mít na pozoru proti vytváření extrémů, mít se na pozoru proti povzbuzování těch, kteří chtějí být buď v ohni nebo ve vodě. *VSS 292.1*

Naléhavě vás prosím, abyste odstranili ze svého učení každé přehnané vyjádření, všechno, co činí mysl nevyrovnanou, a chce polapit ty, kteří jsou nezkušení a udělat z nich prudké, nezralé hnutí. Je pro vás potřebné, abyste pěstovali obezřetnost v každém prohlášení, které činíte, abyste se nevydali na nějakou špatnou cestu a udělali zmatek, který by vyžadoval mnoho usilovné práce, aby dal do pořádku takové odklonění síly a díla pracovníků na dráze, kterou si Bůh nepřeje, aby nastoupili. Jeden fanatický rys projevující se mezi námi, může zavřít mnoho dveří hlubokým zásadám pravdy. – TM 227-8 *VSS 292.2*

50. Být slyšen, ale ne křikem

Opotřebování hlasových orgánů – Ze světla, které jsem měla, kazatelský úřad je posvátné a vznešené povolání a ti, kteří přijmou toto poslání, měli by mít Krista ve svém srdci a projevovat upřímnou touhu, reprezentovat jej důstojně před lidmi ve všech svých skutcích, ve svém oblékání, ve svém vyjadřování a dokonce ve svém způsobu vyjadřování. Měli by mluvit s vážností. *VSS 294.1*

Někteří zničí posvátný dojem, který měli učinit na lidi tím, že neúměrně zvyšují svůj hlas a pravdu téměř vykřikují. Když je pravda představovaná takovým způsobem, ztrácí mnoho ze své přímělosti, ze své síly a vznešenosti. Ale jestliže je hlas správně tónován, jestliže má svou vážnost a je tak přizpůsoben, aby byl i patetický, bude vytvářet mnohem lepší dojem. *VSS 294.2*

Byl to tón, ve kterém Kristus učil své učedníky. Ovlivňoval je svou vznešeností, mluvil dojímavým způsobem. Ale takové hlasité hulákání – k čemu to je? Nedává to lidem vznešenější pohled na pravdu, ani je to hlouběji neovlivňuje. Způsobuje to pouze nepříjemný rozruch u posluchačů a vyčerpává to hlasové orgány řečníka. Tón hlasu mnohem více působí na srdce těch, kteří naslouchají. *VSS 294.3*

Mnozí, kteří by mohli být užitečnými lidmi, vyčerpávají svou životní sílu a ničí své plíce a hlasové orgány svým způsobem mluvení. Některé kazatelé si osvojili zvyk spěšně ze sebe vysypat všechno, co chtějí říci, i kdyby to měli ještě jednou opakovat. To není nejlepší způsob mluvení. Při použití náležité péče, každý kazatel se může vychovat sám, aby mluvil zřetelně a působivě, spěšně nehromadil slova, aniž by si udělal čas k nadechnutí. Měl by mluvit umírněným způsobem, aby lidem mohly utkvět myšlenky v myslích, jak je pronáší. Ale když se s věcí příliš pospíchá, lidé nemohou zachytit body ve své mysli, a nemají čas přijmout ovlivnění, které je pro ně důležité, aby měli, ani tam není čas, aby je pravda ovlivnila, jak by tomu bylo v jiném případě. *VSS 295.1*

Mluvení hrdlem, nechávat slova vycházet z horního konce hlasových orgánů, celou dobu je dráždit, není nejlepší způsob, jak si zachovat zdraví nebo zvětšit výkonnost těchto orgánů. Měli byste se zhluboka nadechnout a zapojit do činnosti břišní svaly. Necht' plíce jsou pouze cestou, ale nebudte závislí na jejich práci. Jestliže necháte svá slova vycházet z hloubky, zaměstnávající břišní svaly, budete moci mluvit k tisícům stejně snadno, jako byste mluvili k deseti. *VSS 295.2*

Některé z našich kazatelů poškozují sami sebe dlouhým, únavným modlením a hlasitým mluvením, zatímco nižší tón by učinil lepší dojem a uchoval jejich vlastní sílu. Nyní, když neberete ohled na zákony života a zdraví a řídíte se chvilkovými podněty, neklad'te vinu na Boha, jestliže se zhroutíte. – 2T 615-6 *VSS 295.3*

Modlitby, které mohou všichni slyšet – K těm, kteří se chystají vstoupit do Božího díla jako kazatelé, bych chtěla říci: „Snažte se usilovně být dokonalí v řeči. Proste Boha, aby vám pomohl uskutečnit tento velký cíl. Když ve shromáždění přednášíte modlitbu, pamatujte, že oslavujete Boha a že on si přeje, abyste mluvili tak, aby všichni přítomní mohli slyšet a sdílet své prosby s vámi“. Modlitby vyslovené tak spěšně, že slova jsou smíchaná dohromady, není ke cti Boha a posluchačům nepřináší žádné dobro. Necht' kazatelé a všichni, kteří se veřejně modlí, naučí se modlit takovým způsobem, aby Bůh mohl být oslaven a posluchači byli požehnáni. Necht' mluví pomalu a zřetelně a v tónu dostatečně hlasitě, aby byli slyšet všemi, tak aby lidé mohli jednotně říci Amen. *VSS 296.1*

Hlasité mluvení, nebezpečí pro zdraví – (Neoficiální rozhovor, kdy Ellen Whiteová hovořila ke Generální konferenci, k jejímu výboru, na jezeře Gogouac v Michigan. Červenec 14., 1890.)

Starší Farnsworth: „Nemyslíš, sestro Whiteová, že velmi mnoho z našich kazatelů utrpělo velkou škodu, kvůli svému způsobu mluvení?“ *VSS 296.2*

Ellen Whiteová: „O, ano, skutečně. Viděla jsem to opět a znovu. Můj muž postupoval tím způsobem, že občas pozvedal svůj hlas a mluvil velmi hlasitě, a zdálo se, že od toho nemůže upustit. A je jeden bratr v Texasu, bratr A, který umírá tak jistě, jako kdyby mu vrazili do hrdla nůž. Nyní od té doby, co jsem přišla tady, uvažovala jsem o tom a musím mu napsat.“ *VSS 297.1*

Starší Kigore: „Bylo mu o tom pověděno.“ *VSS 297.2*

Starší Farnsworth: „Mluví se v tom na každé konferenci.“ *VSS 297.3*

Ellen Whiteová: „Když jsem byla mladší, byla jsem zvyklá mluvit příliš hlasitě. Pán mi ukázal, že nebudu moci učinit patřičný dojem na lidi, když pozvednu hlas do nepřirozené výšky. Potom mi byl představen Kristus a jeho způsob mluvení. VSS 297.4

V jeho hlase byla sladká melodie. Jeho hlas ve svém klidném, rozvážném stylu, zasahoval ty, kteří naslouchali. Jeho slova pronikala jejich srdce a oni byli schopni postihnout to, co řekne, dříve než byla promluvena další věta.“ – Manuscript 19b, 1890 VSS 297.5

51. Vytříbenost a ušlechtilost způsobů

Není potřeba senzace – Pán vás vyzývá, abyste se rozhodli zdokonalit ve svém způsobu představování pravdy. Není zapotřebí vyhledávat senzace. Každé Slovo, jako Kristus, Syn Boží, kázal Slovo. Výrazná gestikulace značně ubírá z dojmů, kterými působí pravda na lidská srdce, a zmenšuje sílu představovanou Duchem Božím. Zahlazují vznešené dojmy týkající se Božího Slova, které si svatí andělé přejí, aby byly učiněny na mysli. – Ev 184 *VSS 298.1*

Neohrabaná a neotesaná gesta – Neohrabaná a neotesaná gesta nejsou tolerována v běžném společenském postavení, jak mnohem méně by měla být potom trpěna v té nejposvátnější práci – kázání evangelia. Kazatel by měl pěstovat zdvořilost, vytříbenost a vybranost způsobů. Sám by měl působit dojmem tiché zbožnosti, odpovídající jeho vznešenému povolání. Vážnost, určitá posvátná autorita smíšená s pokorou, by měla charakterizovat způsoby toho, kdo je učitelem Božské pravdy. – Ev 640 *VSS 298.2*

52. Každý člověk originálem

Nebýt stínem někoho – Kazatelé by neměli nikdy napodobovat gesta nějakého člověka, jeho zvyky, jeho postoj, jeho výrazy, tón jeho hlasu. Neměli by se stát stínem žádného člověka v myšlení, v cítění nebo v něčem jiném z velkého souboru vlastností. Jestliže Bůh vás učinil pastýřem stáda, dal vám také způsobilost vykonávat tuto práci. Kristus praví: „*A otce nenazývejte sobě na zemi; nebo jeden jest Otec váš, kterýž jest v nebesích.*“ (Mt 23,9) Necht' každý člověk vezme svou Bibli, a sám se usadí v božském společenství s velkým Učitelem. Bůh je zdrojem, z něhož pramení všechny vědomosti a moudrost. – Manuscript 104, 1898 VSS 299.1

Každý ve své vlastní výzbroji – Máme nedostatky v jiném směru, a to je, že lidé, kteří mohou pracovat, by měli být spojeni ve své práci s těmi, kteří jsou nezkušení, tak aby mohli získat zkušenost ve správném směru. Ti nezkušení by neměli být vysíláni samotní. Měli by stát přímo na straně starších a zkušenějších kazatelů, kteří by je mohli vychovávat. Měli by jim říci: „Nemusíš napodobovat moje gesta, ani tón mého hlasu, takže by nikdo nepoznal, kdy mluvíš ty, nebo kdy mluvím já. Jsi postaven ve své vlastní výzbroji, se svou vlastní proměnou charakteru, posvěceného Bohem. Nebudeš přijímat moji fázi charakteru, ani moje gesta, ani tón mého hlasu, ani moje výrazy, ani moje slova.“ – Manuscript 19b, 1890 VSS 299.2

53. Opravdová zkouška kázání

Svědectví zbožného života – Nestačí pouze argumentovat na obhajobu pravdy. Nejvýmluvnější důkaz o její hodnotě je viditelný ve zbožném životě. Bez toho nejrozhodnější výpovědi ztratí na ceně a obvyklé síle, neboť naše síla záleží ve spojení s Bohem skrze jeho Svatého Ducha, a přestoupení nás odděluje od této posvátné blízkosti Zdroje naší moci a moudrosti. – 2BC 998 *VSS 301.1*

Pokrytecká kázání – Kázat to, co nepracujeme, je jako utvrzovat hříšníky v jejich zatvrzelosti. Nejvážnější napomínání, jak chodit ve světle, zůstane nepovšimnuto, jestliže řečník sám opomíjí následovat světlo, které mu Kristus dal. – RH June 20, 1882 *VSS 301.2*

Pevnost charakteru – Ti, kteří pracují pro Krista, by měli být mužové a ženy velké obezřetnosti, tak aby ti, kteří nerozumí jejich doktrínám, mohli být vedeni k jejich respektování a pohlížen na ně, jako na osoby zbavené fanatismu, zbavené ukvapeností a prudkostí. Jejich úvahy, chování a konverzace by měly být přirozené, tak aby vedly lidi k závěru, že tito kazatelé jsou mužové myšlení, pevného charakteru, mužové, kteří ctí a milují svého nebeského Otce. – Ev 170-1 *VSS 301.3*

Potřeba osobní zkušenosti – Musí být přinášeno jasné, věrohodné svědectví každým pastýřem Božího stáda. Stav srdce má být naším nejpřednějším zájmem. „*Srdcem se zajisté věří k spravedlnosti, ale ústy vyznání se děje k spasení.*“ (Ř 10,10) Ale pouhé mluvení je nic. Kázat Slovo, a potom jednat naopak, způsobuje, že Slovo nemá žádný účinek. Promlouvané vědomosti, zvyky a obřady jsou nepatrné hodnoty, když Kristus nepřebývá v duši. *VSS 302.1*

Máme sledovat duše, jelikož z nich musíme vydat počet. Musíme přijmout Pána Boha do svého srdce. Potom se staneme muži a ženami víry, modlitby a síly. V tom je vykonáno velké dílo. Srdce musí být stále hlídáno, jinak se v něm ujme vlády pýcha a vzpoura. Zlo vně probouzí zlo uvnitř, a duše bude bloudit ve své vlastní mlze. Po celou dobu obviní někoho jiného z výsledků svého vlastního nekřesťanského postupu jednání. – Manuscript 11, 1899 *VSS 302.2*

Kristus jako velký střed – Ti, kteří nepracovali v plném zasvěcení Bohu, ztratili sami mnoho a nebyli schopni sdělovat církvi pravé zásady křesťanství. Sami nebyli skrytí v Kristu. Ti, kteří zacházejí s posvátnými věcmi, nerostou v milosti a ve známosti hlubokých pravd Slova Božího, k dosažení dokonalé postavy mužů a žen v Kristu Ježíši. Nedosahují božského měřítka. Někteří káží za stolem, ale nedaří se jim zasáhnout lidi, protože sami nikdy neměli posvěcující moc Kristovu ve svém vlastním srdci. Nepřišli do osobního styku s lidmi a nebyli prospěšní, jak mohli být. Ne všichni představují Krista jako velký střed, ke kterému musí všichni přijít, uvědomující si, že on je Původce a Dokonávatel jejich záchrany, jejich všeho ve všem. Výsledek jejich práce to dokazuje, že nemají hlubokou osobní zkušenost, jakou by měli mít, ale potřebují hlubší zbožnost a nesobeckou oddanost práci. – Manuscript 12, 1891 *VSS 302.3*

Opomenutí praktikovat Slovo – Skutky mluví hlasitěji než slova. Kázání, které je předneseno za kazatelnou je srovnáváno s kázáním, které je představeno v životě těch, co prohlašují, že jsou obhájcí pravdy. Je to kvůli nedostatku praktikování slov Kristových, že přichází kletba na naše sbory. Jestliže Kristus nežije ve svém lidském činiteli, pak když jsou příhodné okolnosti k jejich rozvoji, projeví se satanovy vlastnosti. Ušlechtilý život je nejmocnější kázání ve prospěch křesťanství. Jestliže chceme žít takový život, naše svědomí musí být ožívováno neustálým stykem se Slovem Božím. Naše duše musí být důvěrně obeznámena s nebeskou úrovní a musíme se vyhnout všemu, co není správné. – Letter 71, 1895 *VSS 303.1*

Ustavičný růst v milosti – Pokud zde není ustavičný růst v milosti, budeme mít nedostatek slov vhodných pro příležitost. Důvod proč tak mnozí z našich kazatelů přinášejí nevýrazné, bezduché úvahy je, že dovolují různým věcem světské povahy, aby zabíraly jejich čas a pozornost. Rozmlouvejte se svým vlastním srdcem a rozmlouvejte s Bohem. Pokud to neuděláte, vaše úsilí bude neplodné, bez Krista, poznamenané neposvěceným spěchem a zmatkem světských věcí. – Manuscript 101, 1902 *VSS 304.1*

Kázání a praktikování – V tomto časovém údobí každý kazatel Krista by měl vzít na vědomí Pavlovo napomenutí dané Timoteovi: „*Buď pilný sebe,*“ svého charakteru, svých slov, svého

chování, „*a učení*.“ (1 Tm 4,16) Kazatel musí praktikovat učení, které káže, jinak potřebuje, aby ho někdo naučil základním principům čistého učení. ... VSS 304.2

Pán mi dal pro vás poselství. Kazatelé evangelia se musí stále udržovat v podřízení Kristu. Ale ve vašem přítomném stavu myslíte nejste podřízení Boží vůli nebo dohledu. Sami chudí, nemocní se jeví každému. Když zemřou sami sobě, pokoj Kristův ovládne duši. Pokud jste kazateli evangelia, máte posvátný závazek k Bohu býti moudřími, ne ve své vlastní domýšlivosti, ale v moudrosti Boží. VSS 304.3

Každý den dědičné sklony ke zlému budou zápasit o vítězství. Každý den budete bojovat proti svým problematickým rysům charakteru, dokud tam nezůstane žádná z věcí, kterých se potřebujete zbavit. Potom budete uvažovat upřímně a rozumně, jak odevzdat sami sebe Pánu. Budete předvídat zlo, které přijde, jestliže se změníte a vyhnete se příčině, která způsobuje výsledek. VSS 304.4

Potřebujete nyní pochopit jako nikdy předtím zjemňující, podmaňující sílu pravého, Kristu podobného charakteru. Potřebujete pochopit válku, do které jste zapojeni. Síla svatého života má daleko větší náskok než všechny učené přednášky. ... VSS 305.1

Nyní, jako nikdy předtím, se potřebujeme modlit srdcem a hlasem o Ducha Kristova, aby nás použil ve své službě skrze posvěcení Duchem. Potřebujeme se modlit, abychom mohli být sjednocení se svými spolupracovníky při budování Božího království. Nemáme být nikdy spokojeni se sebou, ale vždy kráčet kupředu, usilovat o dosažení větší horlivosti a nadšení. Největší touhou našeho srdce by mělo být, abychom patřili mezi pokorný a tichý lid Boží. Potom můžeme nalézt a získati duše. VSS 305.2

Ti, kteří slouží slovem a doktrínou, musí se předně podílet na ovoci Ducha. Neste to na mysl. Držte své rozmary na uzdě a potom pokoj a spokojenost najdou místo ve vaší duši. Jestliže si přejete, aby vaše srdce přetékało láskou Boží, pěstujte vděčné díkůvzdání za nevýslovnou přednost poznání pravdy. Jestliže ztratíte ze zřetele sebe, pohlížejíce na Krista, a budete proměněni od slávy ke slávě a budete se radovat v jeho zachraňující lásce. VSS 305.3

Nemáme čas, abychom se užírali, není čas, abychom viděli věci černě. Jsou zde duše, které mají být zachráněny. Musíme žít v Kristu a Kristus musí žít v nás, jinak budeme kázat a pracovat zbytečně. Ti, kteří jsou bratři u víře, musí stát spolu v jednotě, usilující odpovídat na Kristovu modlitbu jeho Otci. Přestaňme se vztekat. Odložme stranou všechnu žárlivost, všechny zlé dohady. Poddejme se Kristu a choďme ve světle Slunce Spravedlnosti. Kažme Slovo. Praktikujme Slovo. Pak duše budou obráceny. VSS 305.4

Nyní váš duchovní stav je kamenem úrazu pro vaše nejlepší úsilí. Máme nejúžasnější pravdy, jaké kdy byly dány lidem. Jak s nimi zacházíme? V Kristu, mrtví pro sebe, otevřete svá ústa a Bůh je naplní. Kristus bude ovlivňovat myslí vašich posluchačů. VSS 306.1

Spolupráce s Bohem znamená jeho spolupráci s námi. Spolupráce s našimi bratry dává stálý prostor pro každého, kdo chce pracovat. Spolupráce je nyní nanejvýš potřebná. Neusilujte o nejvyšší místo. Jestliže chcete pracovat, bude vám dána nejnižší služba. Mějte odvahu v Pánu. Ale nemyslete, že jste pouze činiteli, skrze které on chce pracovat. Pro Krista konejte to nejlepší, aniž byste promluvili nevděčné slovo k Bohu nebo ke svým bratrům. Potom vám Pán požehná. Nepromarněme ani chvíli v lítosti nebo vzájemném obviňování. VSS 306.2

Nerozebírejte své potíže s člověkem, který nemusí být chytřejší než vy. Přineste své starosti jemu, který slyší a odpovídá na modlitbu. Pracujte s touto ubohou duší a s onou ubohou duší. Zvedněte svou hlavu od knih a svou ruku od psaní. Usilujte o spasení těch, kteří směřují k záhubě. Jak vážně bychom měli být angažováni v práci pro duše, když z nich budeme muset vydat počet. – Letter 119, 1900 VSS 306.3

Vliv Ježíšovy lásky na srdce řečníka – Bývají tam kázání, nudná a bez Krista, ve kterých není o Ježíši skoro žádná zmínka. Řečnickovo srdce není podmaněno a dotčeno Ježíšovou láskou. Ten prodlévá u nudných teorií. Není učiněn žádný velký dojem. Řečník nemá božské posvěcení, a jak by mohl pohnouti lidskými srdci? Potřebujeme činit pokání a být obráceni – ano, obráceného kazatele. Lidé musí mít před sebou vyzvednutého Ježíše, a musí být požádáni k tomu, aby „pohlédli a žili“. – 3SM 184 VSS 307.1

Charakter jako příklad učitelových slov – Při učiteli je požadována důstojná autorita, jinak postrádá tu schopnost, která z něj učiní úspěšného učitele. Děti rychle postřehnou při učiteli nějakou slabost nebo nedostatek v jeho charakteru. Vystupování působí určitým dojmem. Slova, která promlouváte, jim nebudou dávat správnou představu, dokud neuvidí vzor ve vašem charakteru. – CSW 98 *VSS 307.2*

Vystupování učitele, úcta studentů k Bohu – Ten, kdo chce přijmout odpovědnost učitele, není dostatečně způsobilý, jestliže se všemožně nesnaží naučit pocitu zodpovědnosti za své chování. Bude pěstovat uctivost, srdečnost a rozhodnost. Necht' vaše chování je takového charakteru, aby vaše třída mohla být vychovávána ke vznešeným myšlenkám a úctě k Bohu. Později by myšlenky měly být představovány v jednoduchosti, jazyk, kterým mluvíte o Bohu, o Kristu, jeho utrpení, jeho vzkříšení, jako v realitě pro vás, by měl pozvednout mysli vzhůru nad zemské věci a přimět je k pocitu, že jsou v přítomnosti Nekonečného. – CSW 97 *VSS 307.3*

Část VI. – Obsah našich diskurzů

54. Kristus, obsah a podstata

Sláva vtěleného Boha – Jestliže Ježíš bude učiněn obsahem a podstatou každého kázání, hříšníci by byli obráćeni. Skrze přinesené poselství by poznali, co musí činit, aby byli zachráněni. Vyzvedejte jej, Muže z Golgoty, stále výše a výše. Kdo může vyjádřit slávu vtěleného Boha? Který jazyk ji může popsat? Nejsou to lidé učení v moudrosti tohoto světa, kteří mají pravou výmluvnost. – Manuscript 176, 1899 *VSS 311.1*

Základy evangelia – Teoretické úvahy jsou nezbytné, aby lidé mohli vidět řetěz pravdy, článek po článku, sjednocené v dokonalém celku, ale žádné kázání by nemělo být nikdy předneseno bez představení Krista, toho ukřižovaného, jako základu evangelia. – GW 158 *VSS 311.2*

Pravý příklad pro kazatele – Nechtěli by naši kazatelé zápasit na vážné modlitbě, aby mohli mít svaté nadšení, tak aby nepřinášeli bezvýznamné, nepodstatné věci do své práce v této důležité době? Necht' nepřinášejí do své kazatelské práce to, co je možné slyšet v kterékoliv denominační církvi. Necht' vždy vyzvedají Spasitele před svými posluchači, aby zabránili jejich obráćení se k člověku, aby nesli jeho rysy a napodobovali jej ve svých způsobech konverzace a chování. Pán má různé pracovníky, kteří musí ovlivnit lidi v různých odvětvích. Názory nějakého člověka nemohou být považovány za dokonalé a být výlučně přijímány v nějakém jiném shromáždění. Kristus je náš příklad. – Manuscript 21a, 1894 *VSS 311.3*

Prostá naučení Kristova – Ve jménu Ježíše Krista bych se chtěla obrátit na církev, která se stala úschovnou hlubokých a vzácných pravd. Bůh dal církvi poklady ne proto, aby je hromadila, ne aby je zakopala do země, ale aby byly předávány druhým, aby i ostatní mohli být obohaceni, stejně jako my. Jak bychom měli pracovat? Necht' laici a kazatelé následují Kristův příklad. Ať se setkávají s lidmi, kdekoli jsou. Snažně vás prosím, abyste pracovali se slovem a doktrínou, v práci dávejte přednost jednoduchosti. Nevznášejte se daleko nad myslí obyčejných lidí, takže by vás nemohli následovat, a kdyby vás následovali, nemohli by z toho mít prospěch nebo požehnání. Učte jednoduchá naučení Kristova. Vyprávějte poučné příběhy z jeho života o sebezapření a obětování. Vypravujte o jeho pokoře a smrti. Vypravujte o jeho vzkříšení a nanebevstoupení, o jeho přimluvě za ně u Božího soudního dvora. Vypravujte jim, že „*tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný*“ (J 3,16). – Manuscript 38, 1894 *VSS 312.1*

Duchovní potrava – Ze všech vyznavačů křesťanství, by adventisté sedmého dne měli být nejpřednější ve vyvyšování Krista před světem. Naši kazatelé by měli být vždy schopní nasměrovat muže a ženy ke Kristu, k tomu jedinému, který o Sobě prohlásil: „*Já jsem chléb života.*“ Necht' ti, kteří slouží duchovním potřebám lidí, jim čtou Kristova slova: „*Já jsem živý Chléb, který přichází z nebe...*“ *VSS 313.1*

Často jsou přinášeny lidem úvahy trpící nedostatkem chleba života, nezbytné potravy pro duchovní růst. Ti, kteří si přivlastnili pro sebe Chléb života, budou schopni lámat jej druhým... *VSS 313.2*

Byla jsem velmi smutná, když jsem viděla kazatele chodit a pracovat v záři světla, které sami zapálili; kazatelé, kteří neobdrželi duchovní potravu od Krista, chléb života. Jejich vlastní duše se jevily, jakoby trpěly nedostatkem nebeské mанны, jako pahorky z Gelboe, které měly nedostatek rosy a deště. V jejich srdcích Kristus nebyl zabydlenou přítomností. Jak mohli mluvit s pochopením o NĚm, kterého nikdy nepoznali z vlastní zkušenosti? – Manuscript 21, 1891 *VSS 313.3*

Praktická naučení spojená s proroctvím – Pár působivých poznámek k některým bodům učení utkví v mysli mnohem pevněji, než přinášet množství věcí, kde nic není vyloženo jasně a zřetelně pro posluchače, kteří nejsou znalí naší víry. V praktických lekcích Kristova učení by měla být roztroušená proroctví. Měla by působit podmanivým vlivem Ducha Božího na naše vlastní srdce. Sebezapření a utrpení Kristovo by mělo být přinášeno do naší práce, a velká láska, kterou nás miloval, by měla být patrná v celém našem úsilí. – Letter 48, 1886 *VSS 313.4*

Kristus v srdci – Jsou přinášeny úvahy, ve kterých se málo pojednává o Kristu a jeho spravedlnosti. Jsou to kázání bez Krista. Kázat v projevu Ducha je úplně nad síly těch, kteří jsou bez Kris-

ta. Jsou mdlí, prázdní a nezáživní. Nemají Krista na své straně v osobním životě. Jsou plní vychlou-
bání, pýchy, sebeúcty, mluví zle o věcech, o kterých nemají skutečné znalosti. Projevují netrpělivost
ke všemu, co není podle jejich představ. Dokonce se posmívají a tropí si žerty z posvátných věcí,
protože nevidí, že duchovní věci jsou postřehnutelné duchovně. Sami se ponižují překrucováním a
falšováním pravdy. – Manuscript 15, 1886 VSS 314.1

Síla Ducha – Nemělo by být naším účelem mluvit pouze o krásných věcech, které se dobře po-
slouchají a upoutávají pozornost. Máme představovat Krista, Toho ukřižovaného, aby duše, které
jsou mrtvé v přestoupení a hříchu mohly být vyburcovány a oživeny. Ti, kteří se snaží učit jiné, po-
třebují být obrázeni ke Kristu, potřebují prosit Boha, aby je nadchl svým Svatým Duchem dříve, než
budou moci vyzvednout Krista, jako jedinou naději pro hříšníka. Květnaté řeči, příjemné povídky,
anekdoty a historky, to hříšníka neusvědčí. Lidé naslouchají takovým slovům, jako by naslouchali
zábavné písni, a dělníci shromáždí jen několik snopů do sýpky. Poselství, které by měl hříšník sly-
šet, je: „*Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho,
nezahynul, ale měl život věčný*“ (J 3,16) A pravda podmaní a zjemní duši učitele, protože pocítí je-
jí praktickou užitečnost. – Manuscript 12, 1891 VSS 314.2

Životodárný balzám z kříže – Kříž, kříž z Golgoty, představován opět a znovu, upřímně u ně-
ho prodlévat v každém kázání, se osvědčí jako životodárný balzám, bude zjevovat krásu a vzne-
šenost statečnosti. Ti, kteří překrucují hodnověrnost Písma a ptají se po oprávnění zjevení, nebudou
ovlivněni. – Manuscript 20, 1893 VSS 315.1

Ježíš v úvaze – „*Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož
jsi poslal, Ježíše Krista.*“ (J 17,3) Věčné Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Toto téma po-
tlačí nedůvěru, avšak je smutné to říkat, Ježíš byl vyloučen z velmi mnohých úvah, přinášených
kazateli Adventistů s. d. A proč? Protože kazatelé neměli Ježíše přebývajícího v srdci skrze víru,
nebyli oděni Kristovou spravedlností. – Manuscript 16, 1890 VSS 315.2

55. Zaslíbení Ducha Svatého

Důsledek zamlčení subjektu – Dříve než Ježíš opustil své učedníky, povzbuzoval je zaslíbením Ducha Svatého. Toto zaslíbení patří nám stejně jako jim, avšak jak výjimečně je představováno lidem, a jak málo se mluví o jeho přijetí v církvi. V důsledku zamlčení tohoto nanejvýš důležitého tématu, jaké zaslíbení známe, jenž by nemělo menší praktické naplnění, než toto bohaté zaslíbení daru Ducha Svatého, čím bychom byli uschopněni ke své duchovní práci? Zaslíbení Ducha Svatého je příležitostně vneseno do úvahy, nahodile je o něm zmínka, a to je všechno. U proroctví se pozastavujeme, učení bývá objasňováno, ale to, co je absolutně nezbytné pro církev, aby mohla růst v duchovní síle a schopnosti tak, aby kázání mohlo s sebou přinášet obrácení a duše mohly být přivedeny k Bohu, bývá většinou vynecháno z kazatelského úsilí. – Manuscript 12, 1891

VSS 317.1

Potřeba představování v každé úvaze – Duch svatý má být představován v každé úvaze. Jaké překrásné prohlášení učinil Kristus, týkající se jeho zástupců na světě. Toto je téma pro povzbuzení, jež má být předloženo lidem. V pochopení služby Ducha Svatého můžeme přenést všechna pozhledání na sebe. On nás učiní dokonalými v Kristu. – Manuscript 8, 1898

VSS 317.2

Příčina duchovní vyprahlosti – Kazatelé předkládající přítomnou pravdu budou souhlasit s nezbytností vlivu Ducha Božího v usvědčení hříchu a obrácení duší, a tento vliv musí doprovázet kázání Slova, ale oni necítí dostatečně jeho důležitost, aby mohli mít zároveň hluboké a praktické znalosti. Nedostatek milosti a síly božského vlivu pravdy na jejich vlastní srdce jim zabraňuje postřehnout duchovní věci a představovat jejich kladné působení na církev. Tak jsou zmrzačení dále, zakrněli v náboženském růstu, protože mají ve své službě zákonné náboženství. Nepocitují, že by síla milosti Boží byla živou, praktickou potřebou, trvalou zásadou. – Manuscript 27, 1889

VSS 318.1

56. Věčná pravda

Nutnost nových kázání – Důvěrné obeznámení s pravdami Písma dodá učiteli pravdy způsobilost, která z něj učiní představitele Krista. Duch Spasitelova učení bude dávat sílu a směr jeho návodům a jeho modlitbám. Nebude to jen omezení, bezduché svědectví, nebude kázat znovu a znovu ty samé úvahy, neboť jeho mysl bude otevřena stálému osvětlení Ducha Svatého. – GW 252 VSS 319.1

Obrácený mluvčí – Když lidé jsou skutečně obráceni, spory a hádky budou ukončeny. Jasná, pronikavá pravda bude hlášána rty, kterých se dotklo živé uhlí z oltáře Božího. – RH Feb. 21, 1899 VSS 319.2

Jasně představení pravdy – Všude jsou srdce volající po živém Bohu. Ve shromážděních jsou přinášena kázání, která neuspokojují hladovějící duši. V těchto úvahách není nic, co by představovalo božství, které by se dotklo mysli a vytvořilo žár v duši. Posluchači nemohou říci: „*Zdaliž srdce naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě, a když otvíral nám písma?*“ (L 24,32) Většina přinášeného učení je bezmocná, aby probudila přestupníky nebo odvrátila duše od hříchu. Lidé, kteří přijdou, aby slyšeli Slovo, potřebují jasné, otevřené představení pravdy. – 6T 53 VSS 319.3

Výzva k lidem ve vysokém postavení – Lidé ve vysokém společenském postavení ve světě budou nadšeni jasným a otevřeným prohlášením biblické pravdy. – Ev 557 VSS 320.1

Hlas jako trouba – Věrný kazatel evangelia se nepostaví před lidi, aby k nim promlouval uhlazená slova, prohlašoval pokoj a bezpečnost. Uvědomuje si nebezpečí, které hrozí duši a představuje pravdu, jaká je v Ježíši. Pravda vychází z jeho rtů jasně, upřímně, rozhodně, jako kdyby plně věřil, že promluvená slova budou vůní života k životu nebo smrti k smrti. Slova kazatele, který ví, že má Ducha a moc Boží, probudí svědomí jeho posluchačů. – RH March 29, 1906 VSS 320.2

Účinek příjemných kázání – Boží kazatelé musí pozvednout hlas jako troubu a poukázat lidem na jejich přestupky. Příjemná kázání, tak často přinášená, nepůsobí trvalým dojmem. Lidé nejsou zasaženi do srdce, protože k nim není promlouvána jasná, ostrá pravda Slova Božího. – GW 149 VSS 320.3

Dobré zprávy o spasení – Nejvznešenější užití síly řeči spočívá ve sdělování Božské pravdy. Necht' se posluchači nacházejí kdekoli a v jakékoliv sestavě, Kristův svědek má mluvit jasnou, nezastřenou pravdu. Má přispět k odpuštění svým posluchačům. Jeho slova budou v souladu s učením Krista. Duše, která je opravdu obrácená, bude mít své rty zbarvené posvátným, očišťujícím ohněm. Při každém individuálním setkání bude vyhledávat příležitost, vyprávět dobré zprávy o spasení. Věří, proto odhaluje city svého srdce. Má postavení jako prorok Boží, promlouvající lidem slova života a spasení. – Letter 222, 1907 VSS 320.4

Čerstvá mana – Byli jste příliš dychtiví, abyste představili nárys myšlení, který by vám přinesl slávu. Mysleli jste, že bylo potřebné prodlévat u předmětu, který neosvětluje mysl co se týče životně důležité pravdy, nebo neobjasňuje způsob, jak představit spasení. Pro Krista se držte věci. V každém kázání lámejte chléb života, předkládejte čerstvou manu, vysvětlujte duším posvátnou zodpovědnost, kterou Bůh na ně vložil, a stále připomínejte věčné skutečnosti. Obráťte pozornost lidí k důležitým otázkám a přiveďte je k bodu rozhodnutí a tažte se jich: „Co chcete činit?“ Spolupracujte s nebeskou inteligencí. Když dovolíte své mysli, aby se odchýlila od jasné linie pravdy a nechala se upoutat náměty, které se líbí vaší představivosti, jednoduše ztrácíte čas. Duch Svatý s vámi nepracuje, a takto se dopouštíte chyby. – Letter 29, 1895 VSS 321.1

Sám v pozadí – V 1. kapitole ke Korintským, nám Pavel dává naučení, které by si měl prostudovat každý věrný pracovník, obzvláště následující verše: „*Myť pak kážeme Krista ukřižovaného, Židům zajisté pohoršení, a Řekům bláznovství. Ale povolaným i Židům i Řekům Krista, Boží moc a Boží moudrost. Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé, a mdloba Boží jest silnější než lidé.*“ (1 K 1,23-25) Zde je naučení zvláštního významu pro každého dělníka na vinici Páně. Výsledkem nebývá solidní práce pro lidi, když se jim káže to, co se příjemně poslouchá, zatímco pravda se jim nepředkládá způsobem, který by je přivedl ke kříži Ježíše Krista. Hlasatel Boží musí předkládat věčné pravdy jasně a zřetelně lidem, poukazovat na jejich nebezpečí v zanedbání

věčných zájmů. Zatímco on sám se zdržuje mimo dohled, Ježíš Kristus musí být vždy vyzvednut a vyvýšen. VSS 322.1

„Vidíte zajisté povolání své, bratří, že nemnozí moudří podlé těla, nemnozí mocní, nemnozí urození. Ale což bláznivého jest u světa, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a to, což jest u světa mdlé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné. A neurozené u světa a za nic položené vyvolil Bůh, anobrž kteréž nejsou, aby ty věci, kteréž jsou, zahladil. Proto aby se nechlubilo před obličejem jeho žádné tělo. Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení. Aby, jakož jest napsáno, kdo se chlubí, v Pánu se chlubil.“ (1 K 1,26-31) VSS 322.2

„I já přišel k vám, bratří, nepřišel jsem s důstojností řeči neb moudrosti, zvěstuje vám svědectví Boží. Nebo tak jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, nežli Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného. A byl jsem já u vás v mdlobě, a v bázni, i v strachu mnohém.“ (1 K 2,1-3) VSS 323.1

Apoštol se obával, aby jeho práce nebyla postavená na moudrosti lidské a ne v síle Boží, a takto by jeho práce dokazovala, že je dílo, které nebude přinášet žně... Zvláštní pozornost by měla být věnována slovům apoštola: *„Ale ty zůstávej v tom, čemuž se naučil, a cožť jest svěřeno, věda, od kohos se naučil.“ (2 Tm 2,14) VSS 323.2*

Kazatel evangelia by se nikdy neměl snažit být uhlazeným mluvčím, populárním řečníkem, ale je mu doporučeno: *„A že od dětinství svatá písma znáš, kteráž tě mohou moudrého učiniti k spasení skrze víru, kteráž jest v Kristu Ježíši. Všelikéť písmo od Boha jest vdechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž náleží k spravedlnosti.“ (2 Tm 2,15.16)* Bude každý posel Boží dbát těchto slov? – Manuscript 29, 1893 VSS 323.3

Nové světlo, nové myšlenky – Někteří z našich kazatelů mají řadu navyklých kázání, která používají bez obměny rok co rok. Stejná znázornění, stejné postavy a téměř stejná slova. Zdají se být ustavičnými studenty. Je tam konec zdokonalování, a oni se potácejí po tíhou několika souborů úvah, aby zabránili duševní sešlosti. Ale u stále se učících studentů se nachází nové světlo, nové myšlenky a nové drahokamy pravdy, které jsou toužebně uchopeny... Evangelium není správně učeno a představováno nevěřícími lidmi, kteří se zdají být ustavičnými studenty, ačkoliv dosáhli akademické hodnosti, co se týče zkoumání Písem, a ti přinášejí potupu pravdě způsobem, jakým s ní zacházejí. Jestliže lidé dopřejí sluch pracovníkům, je potřebná nejvyšší kvalita kázání, protože líbivé bajky jsou přinášeny výmluvnými rty. – Letter 33 VSS 323.4

Biblické studium versus domněnky a pohádky – Kaž Slovo. Můžeš mít vynalézavou mysl. Můžeš být odborník, jako byli židovští učitelé, v objevování nových teorií, ale Kristus jim řekl: *„Ale nadarmoť mne ctí, učíte učení přikázání lidských.“ (Mt 15,9)* Představovali lidem tradice, domněnky a bajky všeho druhu. Způsoby a obřady, které užívali, lidem jednoduše znemožnily rozeznat, kdy zachovávají Slovo Boží, nebo následují lidské představy. VSS 324.1

Satan je velmi potěšen, když může takto mást mysl. Necht' kazatelé nepřinášejí své vlastní domněnky. Necht' vážně zkoumají Písma s uvědoměním, že když učí v doktríně věci, které nejsou obsažené ve Slově Božím, budou jako ti, kteří jsou představováni v poslední kapitole Zjevení. – Letter 207, 1899 VSS 324.2

57. Dosvědčující pravdy

Pravda pro tuto dobu – Měli bychom se zdržet u našich doktrinálních úvah o pravdě, jaká je v Ježíši. Představujeme pravdu pro tuto dobu jako důležité poselství z jiného světa. Vyzvedněme jej, Muže z Golgoty. Vstupme v posvěcení na svatější půdu. Kažme pravdu s mocí Boží seslanou z nebe. Necht' se pravda stane duchovní částí naší vlastní povahy, a pak proud božské moci bude do pravou k těm, které oslovíme. Mějte na mysli, že musíme rozmnožovat víru. Naše víra je příliš slabá. Co nám může dát požadovanou pomoc v krizích, je inteligentní znalost pravdy, jaká je v Ježíši. Chceme jeho povahu – všechny naše schopnosti ať jsou posíleny a oživeny Duchem Kristovým. – Letter 230, 1899 *VSS 325.1*

Poselství tří andělů – Přítomná pravda, zvláštní poselství dané našemu světu, i poselství třetího anděla, zahrnuje rozsáhlé pole, obsahující nebeské poklady. Nikdo nemůže být omluven, kdo říká: „Já již nechci nic mít do činění s tímto zvláštním poselstvím, já chci kázat Krista.“ Nikdo nemůže kázat Krista, a představovat pravdu jaká je v Ježíši, jestliže nepředstavuje lidem pravdy, které jsou v přítomné době, když dochází k tak důležitému rozvoji různých vývojových trendů. – Manuscript 33, 1897 *VSS 325.2*

Běžné pravdy nejprve – Ježíš mluvil před farizeji a saduceji v podobenstvích, zahaloval pronikavost pravdy do symbolů a obrazů, protože by zneužili pravdy, které jim předkládal, ale k učedníkům mluvil přímo. Měli bychom se učit z Kristových metod učení a dbát, abychom lidi nezranili přednesením pravdy, která by nebyla dokonale vysvětlená, kterou by nebyli schopni přijmout. *VSS 326.1*

Nejprve bychom se měli pozastavit u pravd, které považujeme za obecné a získat důvěru posluchačů; potom, když jsou lidé přizpůsobení, můžeme pomalu postupovat s představováním tématu. Je zapotřebí velké moudrosti k přestavení neoblíbené pravdy pro zaujaté lidi, tím nejopatrnějším způsobem, aby mohl být získán přístup k jejich srdcím. Předkládejte dialogy lidem, kteří jsou neosvěceni s ohledem k vašemu postavení, a kteří jsou neznalí pravdy Bible, obstarejte si důkazy a pečlivě je uspořádejte, aby obsahovaly jasné body pravdy. Někteří lidé si udělali zaměstnání z toho, že zpracovávají jasné údaje a fakta ve Slově Božím podle svých klamných teorií, které činí věrohodnými pro ty, kdo nezkoumají sami. – 3T 426 *VSS 326.2*

Spolehlivé důkazy – Je důležité, že v obhajování doktrín, které považujeme za základní body víry, bychom si nikdy neměli dovolit používat důkazy, které nejsou zcela věrohodné. Ty by se mohly využít k umlčení protivníka, ale ne k uctění pravdy. Měli bychom přinášet spolehlivé důkazy, které by nejenom umlčely naše protivníky, ale přinesly bedlivé a pronikavé zkoumání. U těch, kteří se naučili vést spory, je velké nebezpečí, že nebudou zacházet se Slovem Božím bezúhonně. Při setkání s protivníkem bychom měli usilovat o představení námětu takovým způsobem, aby to vzbudilo usvědčení v jeho mysli, místo aby pouze hledal, jak přelstít věřícího. – 5T 708 *VSS 327.1*

Projev Ducha – Naše práce pro tuto dobu nemá spočívat ve výmluvnosti lidské moudrosti, tak jak to používají svěští řečníci, aby získali potlesk. Mluvte s projevem Ducha a s mocí, kterou může udělit jedině Bůh. Usvědčující pravdy pro tuto dobu mají být hlášány lidmi, jejichž rtů se dotklo živé uhlí z Božího oltáře. Takové kázání bude v rozhodujícím protikladu k těm, jaké jsou obvykle slyšet. – 6BC 1984 *VSS 327.2*

Chléb pro hladovějící – Mnoho duší hladoví po chlebu života. Jejich volání zní: „Dejte nám chléb, nedávejte nám kámen. Chceme chléb!“ Nasyťte tyto hynoucí, hladovějící duše. Necht' mají naši kazatelé na mysli, že nejvydatnější jídlo nemá být dáváno malým dětem, které neznají základní zásady pravdy, jak jim věříme my. V každé době měl Pán zvláštní poselství pro lid té doby, tak i my máme poselství pro lidi v této době. Ale i když máme mnoho co říct, jsme přinuceni občas něco z toho zdržet, protože lidé nejsou připraveni nyní to přijmout. *VSS 327.3*

Když je kázání, lidé mohou naslouchat se zájmem, ale všechno je pro ně cizí a nové, a satan je připraven vnuknout do jejich myslí mnoho věcí, které nejsou pravda. Snaží se překroutit a nesprávně vylíčit řečnickova slova. Co bychom měli dělat? Úvahy představující důvody naší víry by

měly být publikovány na malých letáčkách a často kolovat mezi posluchači. Takto by byla zjevena ve své pravé povaze lež a nesprávné líčení, které se nepřátelé pravdy snaží ustavičně udržet v oběhu. Lidé mají příležitost vědět, co kazatel právě řekl. Ti, kdo představují kvas pravdy uprostřed nepravdivých teorií a učení, mohou očekávat odpor. Satanovi stoupenci zaútočí na ty, kdo obhajují pravdu, a nositelé korouhve musí očekávat, že se setkají s mnoha úsměšky a mnoha nadávkami, které se těžko snášejí. *VSS 328.1*

Varovné poselství má být přinášeno na všech silnicích a cestách. Ve městech se má pracovat, ne pouze kázat. Musí se tam pracovat dům od domu. – Manuscript 95, 1894 *VSS 328.2*

Morální krása usvědčující pravdy – Když začínáte práci v nové misi, dbejte na to, aby vaše nedostatky nebyly vyzvednuty jako ctnosti, a tak zpomalovaly dílo Boží. Je to dosvědčující pravda, kterou máme přinášet lidem, a v každém pohybu by měla být tato pravda vyvyšována, aby stála v morální kráse před těmi, pro které pracujeme. Nezatahujte do pravdy zvláštnosti svého vlastního charakteru nebo svůj vlastní způsob práce. – Letter 12, 1887 *VSS 328.3*

Poselství tří andělů – je naší předností očekávat velké věci, také projev Ducha Božího. To je síla, která usvědčí a promění duši. Naše poselství je poselstvím života a smrti, a my musíme nechat toto poselství zjevit, to co je – velká Boží moc. Potom je Pán učiní působivým. Máme je představovat v celé jeho síle. Poselství prvního a druhého anděla je spjata s poselstvím třetího naděla. Síla prohlášení poselství prvního a druhého anděla má být soustředěná ve třetím. – Letter 209, 1899 *VSS 329.1*

Dosvědčující poselství – Vypust'te z vašeho programu každou úvahu, která neosvědčuje duši, která nezodpoví otázku, co musím dělat, abych byl spasen? Kažte dosvědčující poselství třetího anděla. Je nezbytné, aby naši kazatelé přinášeli pravdu, která má přímý vztah k poselství pro tuto dobu, a aby představovali věci v tom nejjednodušším jazyce. Co musím činit, abych byl spasen, a spravedlnost Kristova, to jsou témata životní důležitosti pro lidi. – Letter 29, 1895 *VSS 329.2*

Důležitost pravdy o sobotě – Sobotu ze čtvrtého přikázání je zkouškou pro tuto dobu, a proto všechno spojeno s tímto památníkem má být drženo před lidmi. – Letter 207, 1899 *VSS 330.1*

Zkouška pro tuto dobu – Píši tento dopis, abych řekla několik věcí svým bratrům – kazatelům. Když máte před sebou shromáždění na pouhé dva týdny, nezdávejte se představit sobotní otázku, opravdu geniální věc, pokud vše ostatní je představeno v domnění, že máte pro ni připravenou cestu. Takto se stala chyba v Ballarat a v Maitland. Sobotu byla zmíněna potom, ale nebyla učiněna velká otázka, zkouška pro tuto dobu. *VSS 330.2*

Pozvedněme úroveň přikázání Božích a víry Ježíšovy. Učinme to vším, a pak když budou ohrazeny našimi silnými důkazy, nabudou stále větší síly. – Letter 209, 1899 *VSS 330.3*

Důvod, proč se třást – Ptala jsem se, jaká je příčina třást se, jak jsem viděla, a bylo mi ukázáno, že to bylo způsobeno vážným svěděním, vyvolaným radou Věrného Svědka k Laodicei. To bude mít účinek na srdce příjemce a povede ho k pozvednutí úrovně a přednesení závažné pravdy. Někteří nebudou chtít přinášet toto závažné svědectví. Povstanou proti němu, a to bude příčinou, proč se lid Boží bude třást. – EW 270 *VSS 330.4*

Zjevení Jana – Janovi byly otevřeny výjevy hlubokého a vzrušujícího zájmu ve zkušenosti církve. Viděl postavení, nebezpečí, boje a konečné vysvobození lidu Božího. Zaznamenává závěrečná poselství, která mají sklidit žně země, buďto jako snopy pro nebeskou sýpku, nebo jako otep pro ničivý oheň. Byly mu zjeveny věci nesmírně důležité, obzvláště pro poslední církev, pro ty, kteří by se měli odvrátit od omylu k pravdě a měli by být obeznámeni, co se týče nebezpečí a bojů, které jsou před námi. Nikdo nemusí být ve tmě, co se týče toho, co přichází na zemi. – GC 341-2 *VSS 330.5*

Svědectví Kristovo – Janovi Pán otevřel náměty, které uznal za potřebné pro svůj lid v posledních dnech. Návody, které dal, se nacházejí v knize Zjevení. Ti, kteří chtějí být spolupracovníky s naším Pánem a Spasitelem Ježíšem Kristem, budou projevovat hluboký zájem o pravdy nacházející se v této knize. Perem a hlasem se budou snažit objasňovat překrásné věci, které Kristus přišel z nebe zjevit. ... *VSS 331.1*

Posvátné poselství, které pro ně bylo dáno ve Zjevení, má zaujímat první místo v myslích Božího lidu. Nic jiného není dovoleno, aby upoutalo naši pozornost. *VSS 331.2*

Vzácný čas rychle ubíhá, a je zde nebezpečí, že mnozí budou okradeni o čas, který měl být dán k hlásání poselství, které Bůh poslal padlému světu. Satan je potěšen, když vidí rozptýlené mysl, které by se měly zaměstnávat studiem pravdy, které mají co činit s věčnou realitou. *VSS 331.3*

Svědectví Kristovo, svědectví toho nejvznešenějšího charakteru, má být nesené světu. V celé knize Zjevení jsou velmi vzácná, povznášející zaslíbení, a jsou tam také varování strašně posvátného významu. Nechtějí ti, kteří vyznávají, že mají znalost pravdy, číst svědectví dané Janovi Kristem? Zde nejsou žádné domněnky, žádné vědecké klamy. Zde jsou pravdy, které se týkají našeho přítomného a budoucího blaha. – 8T, 301-2 *VSS 332.1*

Daniel a Zjevení – Ti, kteří přijmou postavení jako vychovatelé, by si měli mnohem více vážit zjevení vůle Boží, tak jasně a pozoruhodně představené u Daniele a ve Zjevení. – 6T 131 *VSS 332.2*

Účel knihy Zjevení – V knize Zjevení čteme o zvláštním díle, které si přeje Bůh, aby jeho lid konal v těchto posledních dnech. Zjevil svůj zákon a ukázal nám pravdu pro tuto dobu. Tato pravda se neustále odhaluje, a Bůh myslí, že bychom měli být inteligentní, co se týče schopností rozlišovat mezi dobrým a zlým, mezi spravedlivým a nespravedlivým. *VSS 332.3*

Poselství třetího anděla, velká dosvědčující pravda pro tuto dobu, má být vyučována ve všech našich institucích. Bůh zamýšlí, aby skrze ni bylo dáno toto zvláštní varování, a jasné paprsky světla mohly zářit světu. Čas je krátký. Nebezpečí posledních dnů je před námi, a my bychom měli bdít a modlit se, studovat a věnovat pozornost naučením, která jsou nám dána v knihách Daniel a Zjevení. *VSS 332.4*

Když Jan byl vyhnán od těch, které miloval, na osamělý Patmos, Kristus věděl, kde najde svého věrného svědka. Jan řekl: „*Já Jan, i bratr váš, i spoluúčastník v ssoužení, i v království, i v trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově, kterýž slove Patmos, pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista. A byl jsem u vytržení ducha v den Páně, i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby.*“ (Zj 1,9-10) *VSS 333.1*

Den Páně je sedmý den, sobota stvoření. O dni, který Bůh posvětil a požehnal, Kristus oznámil „*svým andělem svému služebníku Janovi*“ věci, které musí přijít dříve, než se uzavřou světové dějiny, a domnívá se, že bychom o nich měli být informováni. Není to nadarmo, že prohlašuje: „*Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova proroctví tohoto, a ostríhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest.*“ (Zj 1,1.3) Toto je výchova, která má být trpělivě dáována. Nechť jsou naše naučení přiměřená pro dobu, ve které žijeme a nechť naše náboženské nauky jsou přinášeny ve shodě s poselstvím od Boha seslaným. *VSS 333.2*

Měli bychom se postavit před úředníky, abychom se zodpovídali za naši oddanost k zákonu Božímu, aby se obeznámili s důvody naší víry. A mládež by měla porozumět těmto věcem. Měli by znát věci, které přijdou před ukončením dějin světa. Tyto věci se týkají našeho věčného blaha. Učitelé a studenti by jim měli věnovat více pozornosti. Perem a hlasem by měly být sdělovány vědomosti, které budeme moci využít v příslušné době, a to nejenom mladí, ale i ti, kteří jsou v letech. – 6T 127-9 *VSS 333.3*

Slavné prorocké výjevy – Nebezpečí posledních dnů je před námi a je naší prací varovat lidi před ním. Nenechávejme bez povšimnutí slavné výjevy, které zjevuje proroctví. Kdyby náš lid byl jen z poloviny probuzen, kdyby si uvědomili blízkost událostí zobrazených ve Zjevení, v našich slovech by nastala reformace a mnohem více by jich uvěřilo poselství. Nesmíme ztrácet čas; Bůh nás povolal, abychom se starali o duše, ze kterých budeme muset vydávat počet. *VSS 334.1*

Prosazujme nové zásady, a shromažďujme jasně vystihnutou pravdu. Bude jako meč na obě strany ostrý. *VSS 334.2*

Ale nebuďme příliš rychlí přijmout polemický postoj. Bude čas, kdy se musíme utížit a vidět spasení Boží. Nechte mluvit Daniele, nechte mluvit Zjevení, a řekněte, co je pravda. Ale ať je námět představován v jakékoliv fázi, vyzvedněte Ježíše, jako střed veškeré naděje, „Jasnou jitřní hvězdu“. – TM 118 *VSS 334.3*

Nebezpečí posledních dnů – Mají naši bratři na mysli, že žijeme uprostřed nebezpečí posledních dnů? Čtete Zjevení ve spojení s Danielem. Učte tyto věci. – TM 115 *VSS 334.4*

58. Brzký příchod Kristův

Kázání evangelia – Bůh neočekává, že jeho pracovníci se budou starat o bezvýznamné věci. Mají kázat evangelium. Mají přijít na to, že krátké úvahy jsou nejpůsobivější. V každém místě, ve kterém začala práce, se má úroveň stále zvyšovat. Má být hlášána pravda o Kristově brzkém příchodu. A všichni pracovníci, ať již mluví z kazatelny nebo dávají čtení z Bible, mají být poučeni, aby mluvili jasným, zřetelným způsobem. – Letter 200, 1903 *VSS 335.1*

Vážná varování – Živá síla musí doprovázet poselství o Kristově druhém zjevení. Nesmíme si dopřát odpočinku, dokud neuvidíme mnohé duše obrácené k požehnané naději návratu Pána. Za dnů apoštolů, poselství, které přinášeli, znamenalo skutečnou práci, obrácení duší od model ke sloužení živému Bohu. Práce, která má být dnes vykonána, je stejně tak skutečná, a pravda je stejně tak pravdivá, pouze my bychom měli přinášet poselství s mnohem větší vážností, poněvadž příchod Páně je blíže. Poselství pro tuto dobu je pozitivní, prosté a hluboce důležité. Musíme jednat jako muži a ženy, kteří mu věří. Čekat, bdít, pracovat, modlit se, varovat svět – to je naše práce. – RH Nov. 13, 1913 *VSS 335.2*

Praktická křesťanská pravda – Pravdy a proroctví jsou spjaty dohromady, a když je studujeme, tvoří krásný hrozen praktické křesťanské pravdy. Všechny úvahy, které dáváme, mají jasně ukazovat, že čekáme, pracujeme a modlíme se o příchod Syna Božího. Jeho příchod je naše naděje. Tato naděje má být spjatá se všemi našimi slovy a činy, se všemi našimi styky a vztahy. – Ev 220 *VSS 336.1*

Druhý příchod, stále téma – Druhý příchod Syna člověka má být překrásným námětem, stále předkládaným lidem. Je zde námět, který bychom nikdy neměli vynechat ze svých úvah. Věčné hodnoty musí být drženy před zraky mysli, a půvaby světa se budou jevit jako naprosto neúčinné, jako marnost. Co máme dělat se světskou marnivostí, její slávou, jejím bohatstvím, její chválou nebo jejími radovánkami? – Ev 220 *VSS 336.2*

59. Cesta spasení

Břímě každého kázání – Věda o spasení má být náplní každého kázání, námětem každé písně. Nechť je o ní zmínka v každé úpěnlivé prosbě. Nechť není do kázání přinášeno nic, co by nahrazovalo Krista, Slovo a moc Boží. Nechť je v každém kázání vyvyšováno jeho jméno, jediné jméno dané pod nebem, skrze které můžeme být spaseni. Kristus je věda a výmluvnost evangelia a jeho kazatelé mají obšírně vykládat Slovo života, přinášeje naději kajícím, pokoj utrápeným a skleslým, milost a dokonalost a sílu věřícím. – Manuscript 107, 1898 *VSS 337.1*

Beránek Boží – Nikdy by nemělo být přineseno kázání nebo naučení z Bible, aniž by posluchačům bylo poukázáno na „Beránka Božího, který snímá hříchy světa.“ – 6T 54 *VSS 337.2*

Spasení ve své jednoduchosti – V každém shromáždění jsou duše, které jsou nespokojené. Každou sobotu chtějí slyšet něco, co by dokonale vysvětlilo, jak mohou být spaseni, jak se mohou stát křesťany. Je pro ně důležité vědět, jak se může hříšník ukázat před Bohem? Nechť cesta spasení je pro ně představena v jednoduchosti, stejně tak jasně, jako kdybyste mluvili k malému dítěti. Vyzdvihněte Ježíše, jako jedinou naději hříšníka. – Ev 350 *VSS 337.3*

Přenesení pravdy do srdce – Je to obzvláště oprávněné, že nová a překvapující témata by neměla být představována lidem v příliš dlouhém projevu. Nechť je v každém daném oslovení přenesená pravda do srdce tak, aby kdokoliv naslouchá, mohl porozumět, a tak muži, ženy a mladí mohli zůstat naživu pro Boha. – TM 258 *VSS 338.1*

Potřeba změny srdce – Občas se mužové a ženy rozhodnou pod tíhou předložených důkazů ve prospěch pravdy, aniž by byli obráceni. Práce kazatele není hotová, pokud nenabádá své posluchače k nutnosti změny srdce. V každém kázání by měly být učiněny horlivé výzvy k lidem, aby opustili své hříchy a obrátili se ke Kristu. – GW 159 *VSS 338.2*

Útočiště v Kristu – Kazatel, který se učil od Krista, si bude vždy vědom toho, že je Božím vyslancem, jím ustanoveným, aby konal práci pro časnost i věčnost. V jeho námětu by neměl být žádný oddíl, kterým by upoutal pozornost na sebe, své učení nebo své schopnosti. Ale jeho celkovým zaměřením by mělo být, přivést hříšníky ku pokání, poukázat jim jak učením tak příkladem na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Sám by měl být skryt v Ježíši. Takoví lidé budou mluvit jako ti, co si uvědomují, že vlastní moc a autoritu od Boha, jsouce jeho mluvčími. Jejich úvody budou mít opravdové a horlivé přesvědčení, které povede hříšníky, aby si uvědomili své ztracené postavení a hledali útočiště v Kristu. – Ev 134 *VSS 338.3*

Kroky v přeměně – Kazatelé by měli představovat pravdu jasným a jednoduchým způsobem. Mezi jejich posluchači jsou mnozí, kteří potřebují jasné vysvětlení kroků potřebných k obrácení. Velké množství lidí je v tomto bodě nepoučeno. Mezi absolventy vysokých škol, výmluvnými řečníky, schopnými politiky, muži ve vysokém společenském postavení jsou mnozí, kteří věnovali svoje síly jiným záležitostem a zanedbávali věci nanejvýš důležité. Když takoví lidé tvoří část ve shromáždění, řečník často napne všechny síly, aby přednesl intelektuální úvahu a opomene zjevit Krista. Nepoukazuje, že hřích je přestoupení zákona. Neobjasňuje plán spasení. To co by se bývalo dotklo srdcí jeho posluchačů, by bylo poukázání jim na Krista, který zemřel, aby přinesl spasení bez jejich přičinění. – GW 170 *VSS 339.1*

Odpuštění hříchů skrze Krista – musí být vysvětleno přímé použití. A také řečník musí pamatovat, že je pouze nástroj. Je to Duch Svatý, který ovlivňuje srdce vznešených a ubohých, těch nejmocnějších a těch beznadějně opuštěných. Slovo musí být promlouváno v jednoduchosti. Lidé musí být oslovováni jako hříšníci v nebezpečí ztráty svých duší. Všechny rozdíly musí být přehlíženy, neboť všichni potřebují stejnou pravdu. Všichni potřebují ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele, který zemřel, aby oni mohli být zachráněni. *VSS 339.2*

Představujte Slovo Boží jako směr, kterým může být docíleno svaté víry a čistého charakteru. Nabídněte dokonalé a svobodné spasení, které nepochází od vás, ale od Krista. Ukažte svým posluchačům jejich potřebu obrácení skrze pokání a víru k oddanosti, neboť všichni jsou na stejné úrovni; všichni jsou stejně obviňováni tím velkým morálním měřítkem spravedlnosti. Hlásejte od-

puštění hříchů skrze Krista, jediného, který nese hříchy, jediného, který hříchy odpouští. Hlásejte odpuštění hříchů skrze pokání vůči Bohu a víru v Krista, a Bůh potvrdí vaše svědectví. S veškerou zárukou můžete hlásat prostředky, kterými je možno obdržet svatý charakter – jako je obdržel Enoch, skrze Krista Ježíše. *VSS 340.1*

Každý posel Boží může hlásat prominutí a odpuštění hříchů skrze jméno Krista, který zemřel, aby spasil hříšníka. Pán najde zalíbení v těch, kteří jej hledají celým srdcem, a jsou ochotní následovat jej v konání Boží vůle, přijetím Krista do srdce, a zasazením jeho vlastností hluboko do praktického života. Takoví mají poutavý motiv, svrchovanou lásku pro Krista, našeho Spasitele, která přináší i myšlenky k oddanosti pro něho. – Manuscript 138, 1897 *VSS 340.2*

Usvědčující a proměňující pravdy – V každém shromáždění jsou duše ovlivněné Duchem Páně, a potřebují pomoc, aby mohly pochopit, co musí činit, aby byly spaseny. Často jim předkládáte velké výjevy, kterým nemohou porozumět. Ti, kteří mají představivost, mohou chápat tyto vznešené myšlenky, ale velkému počtu jsou takové úvahy cizí. Pozastavujte se u pravd, které usvědčují a proměňují duše. Bůh pracuje ve stanu, ať je tam přítomno málo nebo mnoho. *VSS 340.3*

Upřímnými rty byste měli pronést modlitbu, aby vás Bůh vedl, abyste mohli dát každému člověku jeho díl potavy v pravou chvíli, a tak vám pomohl, nedostat se nad jednoduchost evangelia tím, že byste se zdržovali u oblíbených námětů, které by neosvítily temné svědomí, nebo usvědčily lidi z hříchu, spravedlnosti a soudu, který má přijít. V jasných rysech představte svým posluchačům, co musí dělat, aby byli zachráněni. Ved'te je na stezku pravdy a svatosti. Ved'te je jako stádo na pas-tvě, kde mohou pít vodu spasení. – Letter 29, 1895 *VSS 341.1*

Upřímné zasvěcení – Před časem jsem si napsala do svého diáře následující: „Zdalo se, že jsme svoláni na shromáždění. Byl přítomen jeden z odborníků. Řekl: „Řekněte kazatelům a evangelistům: Postupujte vpřed v díle s pravou duchovností. Držte se použitelných návodů, které jsou ve Slově Božím, aby nebylo výsledkem pouhé příjemné vzrušení pocitů – výsledek, který se ztratí v nicotě, když ovlivnění pomine!“ Jsem pověřena říci, že je potřeba pomoci všem, kteří spatřují svou nouzi. Nechť každý krok je učiněn krokem vpřed, směrem k pravému obrácení, směrem k upřímnému zasvěcení srdce, mysli, duše a síly k službě Pána. Nechť všechno, co je konáno, směřuje k pravé reformě v myšlení, ve slovech, ve skutcích, v budování charakteru. Nechť je pravda rozeznatelná od falše. Nedovolte nepříteli, aby vetkal špatné obrazce do vzoru. Mějte lásku Kristovu předně k dětem a mládeži. Často jim opakujte jeho prostá naučení.“ – Letter 111, 1904 *VSS 341.2*

Poslušnost k rodičům a k Bohu – Učte mládež, že hřích v jakémkoliv rysu je definován v Písmě jako „*přestoupení zákona*“ (1 J 3,4). Učte je v jednoduchém jazyce, že musí být poslušní svých rodičů a dát své srdce Bohu. – 6T 169 *VSS 342.1*

Duchovní malárie – Svévolné, nevhodné sklony a žádosti, nemohou panovat v srdci ovládaném Duchem Kristovým. Jsou mnozí, kteří nikdy nepodrobili svou vůli a způsoby plně, bez jakékoliv výhrady, Ježíši Kristu. *VSS 342.2*

Je zapotřebí mnohem více naučení v duchovní službě Slova o pravém obrácení, než o důkazech v naukách. Neboť je mnohem snadnější a přirozenější pro srdce, které není pod vedením Ducha Kristova, aby si raději vybralo doktrinální námět, než praktický. Je mnoho úvah přednesených bez Krista, které jsou pro Boha nepřijatelné, neboť jsou jako Kainova oběť. Nejsou v souladu s Bohem. *VSS 342.3*

Pán tě vyzývá, můj bratře, abys odstoupil z díla, opustil zdi Sionu, nebo byl obráceným člověkem. Když tvoje vlastní srdce je posvěceno skrze pravdu, nebude v něm žádné morální znečištění. Bude nyní klást zoufalý odpor ze své strany k nesvatým podnětům, protože tvá duše je nakažená duchovní malárií. Budeš dýchat satanskou atmosféru. Nebudeš moci být pracovníkem v očích Božích. I kdyby se tvoje mysl rozvíjela, tvoje myšlenky se staly vznešenější, a tvoje plány a práce se rozšířily, jako pracovník bys ve svém výkonu rostl čím dál méně, protože Bůh nežehná tvému úsilí. – Letter 5, 1886 *VSS 343.1*

60. Praktická zbožnost

Cesta k srdci – Kazatelé by mohli zasáhnout více srdcí, kdyby více prodlévali v praktické zbožnosti. Obvykle, když je vynaloženo úsilí na představení pravdy v novém poli, přednesené úvahy jsou do značné míry pouze teoretické. ... VSS 344.1

V každé úvaze by měly být činěny horlivé výzvy k lidem, aby opustili své hříchy a obrátili se ke Kristu. Oblíbené hříchy a požitky našich dnů by měly být odvrženy, a měli bychom se těšit z praktické zbožnosti. Opravdový kazatel cítí ze srdce důležitost slov, která promlouvá, a není schopen potlačit svůj zájem o duše, pro které pracuje. – GW 158-9 VSS 344.2

Prostor v každé úvaze – Mohou být představovány ty nejpřesvědčivější důkazy, avšak hříšníci se zdají být stejně daleko od spasení, jako dříve. Kazatelé nemají přinášet jedno kázání za druhým, pouze v naučných tématech. Praktická zbožnost by měla najít prostor v každé úvaze. – Ev 178 VSS 344.3

Čistota, svatost a nesobeckost – Čistota, svatost a nesobeckost by měla být zatížením každého kázání, zatížením každé modlitby. – Letter 27 VSS 344.4

Zásoba praktických námětů – Měli byste být pečliví a studovat, abyste měli zásobu praktických námětů, které jste vypátrali se kterými můžete vstoupit do ducha přítomnosti jasným, působivým způsobem k lidem v pravou chvíli a místě, kdy to budou potřebovat. Nemusíte být proto vybaveni Slovem inspirace ke všem dobrým skutkům. Když stádo potřebovalo duchovní potravu, často jste představovali nějaké polemické náměty, které pro příležitost nebyly vhodnější, než slavnostní projev o národních záležitostech. – 3T 228 VSS 345.1

Praktická zbožnost a nové zjevení – Členové různých církví jsou velmi neznalí, co se týče Bible, a i to nejprostší naučení o praktické zbožnosti jim připadá jako nové zjevení. Potřebují se dovědět, co je pravda. Nepředstavujte jim odvětví myšlení, které by jednoduše uspokojilo představivost nebo utišilo zvědavost. Lámejte lidem chléb života. – Letter 29, 1895 VSS 345.2

Kristův životní styl – Přestože to není příjemné přirozeným sklonům, kazatel musí hlásat přímou pravdu, která bude znít v uších těm, kdo ji slyší, neboť musí předložit těm, kteří jsou více milovníky potěšení než milovníci Boha, nebezpečí a nástrahy okolo nich a osud, který očekává zatvrzelé. Protože toto poselství není příjemné jejich náklonnostem ani vítané těm, kteří musí být varováni, mají vznešené pověření, být spolehliví ve svých prohlášeních. Kazatelé se budou setkávat se zlem, které se bude stavět na odpor potrestání. Budou se muset mít na pozoru před hříchy, které se jeví být skryté, avšak potřebují být odhaleny zprava i zleva. Prorok říká: „*Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povýš hlasu svého, a oznam lidu mému převrácenost jejich, a domu Jákobovu hříchy jejich. Jakkoli každého dne mne hledají, a znáti cesty mé jsou chtiví, jako by byli národ, kterýž spravedlnost činí, a soudu Boha svého neopouští.*“ (Iz 58,1.2) VSS 345.3

„*Protož já osvědčuji před obličejem Božím a Pána Jezukrista, kterýž má souditi živé i mrtvé v příchodu mém slavném a království mém. Kaž slovo Boží, ponoukej v čas neb ne v čas, tresci, zehři, napomínej, ve vši tichosti a učení.*“ (2 Tm 4,1.2) VSS 346.1

Kazatel si nemá libovat ve vyprávění anekdot, laciných vět, ale má kázat Slovo. „*Ty pak, kteříž hřeší, přede všemi tresci, aby i jiní bázeň měli. Osvědčujit' před obličejem Božím, a Pána Jezukrista, i vyvolených andělů, abys těchto věcí ostríhal bez přijímání osob, nic nečině podle náchylnosti.*“ (1 Tm 5,20.21) „*Ale bud' příkladem věrných v řeči, v obcování, v lásce, v duchu, u víře, v čistotě.*“ (1 Tm 4,12) „*Pilně se snažuj vydati sebe Bohu milého dělníka, za nějž by se nebylo proč stydět, kterýž by právě slovo pravdy rozděloval.*“ (2 Tm 2,15) VSS 346.2

„Máme lidem představovat Krista, následovat slov apoštola, který praví: „*Kteréhož my zvětujeme, napomínající všelikého člověka, a učíce všelikého člověka ve vši moudrosti, abychom postavili každého člověka dokonalého v Kristu Ježíši. O čež i pracuji, bojuje podle té jeho mocnosti, kteráž dělá ve mně mocně.*“ (Ko 1,28.29) Co je nanejvýš potřebné pro Pavla, aby měl tuto zkušenost? Čtete pozorně jeho slova a uvažte, jestli je bezpečné pro některého kazatele Kristova, aby utvářel svůj život podle nějaké nižší úrovně zbožnosti. – Letter 3, 1892 VSS 346.3

Jasně, rozumné úvahy – Žádný pracovník to nemá považovat za svou povinnost, aby vykonával napomenutí a zdůrazňoval existující zlo, a u toho se zdržoval. Takovou prací se nedosáhne žádného dobra, ale pouze to bere odvahu. Ve sborech by měly být kázány jasné, rozumné, inteligentní úvahy, které budou poukazovat na potřebu hledání Pána na modlitbě, a na otevření srdce Světlu života, a to povede členy sboru, aby se zapojili do pokorné práce pro Boha. Bůh dal práci každému člověku, každému pracovníku, který se angažuje ve službě pro něho, dává úkol, působit ve sdělování světla a pravdy. – Manuscript 95, 1907 *VSS 347.1*

Obnova milosti – Jsem ustanovená, abych držela před lidem skutečnost, že musíme mít jednotu. Musíme přestat s veškerým kritizováním. Musíme tvrdit, že velká zvláštnost, odlišující křesťany od všech ostatních, je jednotu, která existuje mezi nimi a Pánem Ježíšem Kristem, skrze stálé cvičení u víře, která pracuje skrze lásku a očišťuje duši. Toto sjednocení, identita s Kristem, vede k jednotě a lásce k sobě navzájem. Křesťanům má činit potěšení uctívat Boha skrze zachování všech jeho přikázání. Spoutání navzájem v lásce s Kristem, mají milovat jeden druhého. *VSS 347.2*

Musíme prodlévat u tohoto tématu víc, než jsme činili doposud. Námět v jeho obnovující milosti má žít v úvahách, bude příjemný Pánu, a jeho Svatý Duch přijde do srdcí těch, kteří naslouchají. – Letter 42, 1906 *VSS 348.1*

Část VII. – Příklady efektivních řečníku

61. Mužové a ženy Bible

Enoch

Konverzace v nebeských věcech – Před námi je Enochův příklad. Stovky let chodil s Bohem. Žil ve zkažené době, kdy to všude kolem oplývalo morálním znečištěním. On však vychovával svou mysl k oddanosti a milování čistoty. Jeho konverzace byla o nebeských věcech. Cvičil svou mysl ubírat se tímto směrem a aby nesla pečeť božství. Jeho vzezření bylo rozjasněno světlem, které vyzařovalo z Ježíšovy tváře. – 2T 122 *VSS 351.1*

Kazatel spravedlnosti – Když výjevy budoucnosti byly otevřeny před jeho zrakem, Enoch se stal kazatelem spravedlnosti, nesa Boží poselství všem, kteří byli ochotni vyslechnout varovná slova. V zemi, kde se Kain snažil uniknout od Boží přítomnosti, prorok Boží poznával překrásné výjevy, které míjely před jeho zrakem. „Pohleďte,“ prohlásil, „Pán přichází s deseti tisíci svých svatých, aby vykonával soud nad všemi, a přesvědčil všechny, kteří jsou mezi nimi bezbožní, o všech jejich bezbožných skutcích.“ *VSS 351.2*

Moc Boží, která působila na svého služebníka, byla pocíťována těmi, kdo naslouchali. Někteří věnovali pozornost varování a zřekli se svých hříchů, ale množství se vysmívalo vznešenému poselství. Služebníci Boží mají nést podobné poselství světu v posledních dnech, a to také bude přijímáno od většiny s nedůvěrou a posměchem. *VSS 352.1*

Když roky ubíhaly, propast lidské viny se stále prohlubovala. Shlukovaly se temné mraky božského soudu. Avšak Enoch, svědek viny, vytrval na své cestě varování, prosby a učení, usiloval odvrátit vlnu viny a stát se zábranou pomsty. – GW 52-3 *VSS 352.2*

Kazatel hříchu – Byl nebojácným kazatelem hříchu. Když kázal lásku Boží v Kristu lidem své doby, a prosil je, aby opustili své špatné cesty, pokáral převládající neřesti a varoval lidi své generace, že soud jistě navštíví přestupníky. Byl to Duch Kristův, který mluvil skrze Enocha. Tento Duch není představován pouze při vyjadřování lásky, soucitu a proseb. Nejsou to pouze příjemné věci, které promlouvají svatí lidé. Bůh vkládá do srdce a úst svých poslů pravdy, jejichž vyslovení je pronikavé a zraňující jako dvousečný meč. – PP 86 *VSS 352.3*

Plody jeho poselství – Po pronesení svého poselství se vždy vrátil na své místo v ústraní a s ním i někteří, jež přijali varování. Někteří z nich se stali přemožiteli a zemřeli dříve, než přišla potopa. Ale někteří žili tak dlouho ve zkaženém vlivu hříchu, že nemohli vytrvat ve spravedlnosti. – 1BC 1088 *VSS 352.4*

Jochebed

Učitelka Mojžíšova – Jochebed byla žena a otrokyně. Její úděl byl skromný, její břímě těžké. Ale skrze žádnou jinou ženu, kromě Marie z Nazareta, neobdržel svět větší požehnání. Věděla, že její dítě bude muset brzy opustit její péči a dostane se do poručnictví těch, kteří neznají Boha, a proto ještě opravdověji usilovala spojit svou duši s nebesy. Snažila se vstípit do svého srdce lásku a oddanost k Bohu. A práce byla opravdově dokončená. Tyto zásady pravdy, bez jejíhož vlivu by se nemohla vzdát Mojžíše, čerpala od své matky, z její životní zkušenosti. – Ed 61 *VSS 353.1*

Vychovatelka pro Boha – Bůh slyšel matčiny modlitby. Její víra byla odměněna. S hlubokou vděčností se nyní ujala pro ni bezpečného a šťastného úkolu. Dokonale využila příležitost vychovat své dítě pro Boha. Cítila, že byl zachován pro nějaké velké dílo a věděla, že musí být brzy vydán své královské matce, kde bude obklopen vlivy, které budou mít sklon odvést jej od Boha. Toto všechno ji přimělo k tomu, aby byla při jeho výchově mnohem pilnější a pečlivější, než u svých ostatních dětí. Snažila se nadchnout jeho mysl s bázní Boží a láskou k pravdě a spravedlnosti a opravdově se modlila, aby mohl být zachován od každého špatného vlivu. Dokazovala mu pošetilost a hřích modlářství, a brzy jej učila sklánět se a modlit k živému Bohu, který jediný jej může slyšet a pomoci mu v každé nouzi. *VSS 353.2*

Chovala chlapce, jak dlouho jen mohla, ale byla ochotna vzdát se jej, když mu bylo dvanáct let. Ze své skromné chýše byl vzat do královského paláce, k dceři Faraona, „a stal se jejím synem.“ Avšak ani zde neztratil ovlivnění nabyté v dětství. Naučení, která získal po boku své matky, nemohla být zapomenuta. Byla štítem proti pýše, nevěře a neřesti, která vzkvétala uprostřed nádhery dvora. *VSS 354.1*

Jak dalekosáhlý ve svých výsledcích byl vliv té jedné židovské ženy, té vyhnankyně a otrokyně! Celý budoucí život Mojžíšův, velké poslání, které naplnil jako vůdce Izraele, dosvědčuje důležitost práce křesťanské matky. – PP 243–4 *VSS 354.2*

Věrné ženy jako matky – Zvláštní zodpovědnost spočívá na matce. Ta, z jejíž krve je vyživováno dítě a stavěna tělesná kostra, se podílí také na duševních a duchovních vlivech, které mají tendenci utvářet mysl a charakter. Byla to Jochebed, židovská matka, která, silná u víře, se „*nebála královského příkazu*“, (Žd 11,23) ze které se narodil Mojžíš, vysvoboditel Izraele. Byla to Anna, žena modlitby, sebeobětování a nebeského vnuknutí, která dala život Samuelovi, nebesy vyučovanému dítěti, neúplatnému soudci, zakladateli izraelských náboženských škol. Byla to Alžběta, příbuzná Marie z Nazareta, která byla matkou Spasitelova předchůdce. – MH 372 *VSS 354.3*

Mojžíš

Slova výmluvnosti – Život Mojžíšův byl poznamenán bezvýhradnou láskou k Bohu. Jeho zbožnost, pokora a trpělivost měly vliv na zástup Izraelský. Jeho nadšení a víra v Boha byly větší než u kteréhokoliv člověka na zemi. Často oslovoval svůj lid slovy povzbudivé výmluvnosti. Nikdo nevěděl lépe než on, jak probudit pocity lidí. Zařizoval všechny věci spojené s náboženskými zájmy lidí s velkou moudrostí. – 3SG 57 *VSS 355.1*

Král Saul

Plynulost a moudrost – Když se Saul přiblížil k nim (skupině proroků), Duch Páně sestoupil také na něho a on se připojil k jejich písni chvály, a prorokoval s nimi. Mluvil tak plynule a moudře a připojil se tak opravdově ke službě, že ti, kteří ho znali, prohlásili v údivu: „*Což se to stalo synu Cis? Zdali také Saul mezi proroky?*“ – PP 610 *VSS 355.2*

Abigail

Laskavost a pokoj – Zbožnost Abigail jako vůně květů vydechovala nevědomě z jejího obličej, slov a činů. Duch Syna Božího byl ukrytý v její duši. Její řeč, okořeněná moudrostí a plná laskavosti a pokoje, šířila nebeský vliv. Davidovi přicházely lepší podněty a chvěl se, když si pomyslel, jaké mohly být důsledky jeho ukvapených záměrů. „*Blahoslavení pokojní, nebo oni synové Boží slouti budou.*“ (Mt 5,9) Kdyby jen bylo mnohem více takových žen jako ona, které by mírnily podrážděné pocity, zabraňovaly ukvapeným podnětům, a potlačovaly velké zlo mírnými slovy a dobře zaměřenou moudrostí. – PP 667 *VSS 356.1*

Eliáš

Jasný tón, podobné trubce – Eliáš se nejprve podíval na rozbořený oltář Jehovův a potom na zástup, když zvolal jasným hlasem, podobným trubce: „*I dokudž kulhati budete na obě strany?*“ – PK 147 *VSS 356.2*

Izraelské dítky

Zodpovědnost rodičů – Bůh přikázal Židům, aby učili své děti jeho požadavkům a obeznámili je se vším jeho jednáním, s jejich lidem. Domov a škola byly jedno. Na místo cizích rtů, milující srdce otce a matky dávala naučení svým dětem. Myšlenky o Bohu byly spojovány se všemi událostmi denního života v domovském příbytku. Mocné skutky Boží při vysvobození jeho lidu byly obšírně vypravovány s působivostí a nábožnou úctou. Velké pravdy o Boží prozřetelnosti a o budoucím životě byly vtisknuty do mladých myslí. To je obeznámilo s pravým, dobrým a krásným. *VSS 356.3*

Daná ponaučení byla znázorňována použitím obrazů a symbolů, a takto mnohem pevněji utkvěla v paměti. Skrze tuto oživenou představu bylo dítě téměř od dětství zasvěcováno do tajemství, moudrosti a neděje svých otců, a přiváděno na cestu myšlení, cítění a očekávání, které přesahovalo za věci viditelné a pomíjivé, k věcem neviditelným a věčným. – FE 95 *VSS 357.1*

Jan Křtitel

Čistá, přirozená výmluvnost – Janův hlas zněl jako hlásná trouba. Jeho posláním bylo: „*A oznam lidu mému převrácenost jejich, a domu Jákobovu hříchy jejich.*“ (Iz 58,1) Neobdržel žádné lidské vzdělání. Bůh a příroda byli jeho učitelé. Ale někdo byl potřebný, aby připravil cestu před Kristem, kdo by byl dostatečně smělý, aby nechal slyšet svůj hlas, jako starodávní proroci, vyzývající zkažený národ ku pokání. *VSS 357.2*

A všichni vycházeli na poušť, aby ho slyšeli. Neučení rybáři a rolníci přicházeli z okolních krajin a z oblastí blízkých i vzdálených. Přicházeli naslouchat římským vojácům z Herodesových kasáren. Přicházeli vojevůdci s meči zavěšenými po straně, aby potlačili cokoli by zavánělo pozdvižením nebo vzpourou. Hrabiví výběrčí daní přicházeli z okolních oblastí. Ze sanhedrinu přicházeli záludní kněží. Všichni naslouchali jako očarování a když odcházeli, i farizeové a saduceové zanechali svůj studený, lhostejný posměch a byli zasaženi do srdce vědomím svých hříchů. Nebylo tam žádných dlouhých argumentů, žádné skvělé teorie, přesně vypracované ve svém „poprvé“, „podruhé“ a „po třetí“. Ale čistě přirozená výmluvnost se projevovala v krátkých větách, každé slovo s sebou neslo jistotu a pravdu závažnosti daného varování. ... *VSS 357.3*

Jan Křtitel čelil hříchu otevřeným pokáráním jak u lidí se skromným zaměstnáním, tak i u vysoce postavených. Oznamoval pravdu králům a vznešeným, ať už jí naslouchali nebo ji odmítali. – 2SM 148-9 *VSS 358.1*

Síla jeho slov – Janovým úmyslem bylo překvapit a vyburcovat lidi a způsobit, aby se třásli kvůli své velké špatnosti. Jednoduše a jasně poukazoval na lidské omyly a chyby. Jeho slova doprovázela moc, a ačkoliv lidé s neochotou naslouchali obvinění svých nesvatých životů, nemohli odporovat jeho slovům. Nikomu nelichotil a ani by lichocením od nikoho nepřijal. Lidé, jako by se všeobecným souhlasem přicházeli k němu činit pokání a vyznávat své hříchy a byli od něho pokřtěni v Jordánu. *VSS 358.2*

Králové a vladaři přicházeli na poušť, aby slyšeli proroka, a byli upoutáni a hluboce usvědčeni, jak nebojácně poukazoval na jejich jednotlivé hříchy. Jeho bystrá povaha a duchovní zrak četl v úmyslech a srdcích těch, kteří k němu přicházeli. Nebojácně sděloval bohatým i chudým, vznešeným i nízkým, že bez lítosti nad svými hříchy a skrze obrácení, nemohou být prohlášeni za spravedlivé a nebudou se moci těšit Boží přízni a mít účast v Mesiášově království, jehož příchod on oznamoval. *VSS 359.1*

V duchu a moci Eliášově – Jan veřejně odsuzoval zkaženost Židů, a pozvedal svůj hlas, když kázal jejich běžné hříchy. Jeho kázání byla jasná, věcná a přesvědčivá. – RH Jan. 7, 1873 *VSS 359.2*

Hlas strhující a přísný – Jan nehlásal své poselství žádnými pečlivě vypracovanými důkazy nebo skvělými teoriemi. Strhující a přísný, avšak plný naděje, byl slyšet z pouště jeho hlas: „*Pokání čiňte, nebo přiblížilo se království nebeské.*“ (Mt 3,2) Novou, zvláštní silou pohnul lidmi. Celý národ byl vzrušen. Zástupy se shlukovaly na poušti. – 8T 332 *VSS 359.3*

Tíha jeho poslání – Zrakem osvětleným božským Duchem studoval charaktery lidí, aby mohl porozumět, jak zasáhnout jejich srdce poselstvím nebes. Spocívala na něm tíha jeho poslání. V

osamělosti, při meditaci a modlitbě se snažil připravit svou duši na životní úkol, který měl před sebou. – DA 102 *VSS 359.4*

Zvuk trouby – Jan kázal Mesiášův příchod. Jako hlas trouby zněla slova Kristova předchůdce v jejich sluch. – RH Feb. 13, 1900 *VSS 360.1*

Jeden z největších proroků – Kristus prohlásil Jana Křtitele za jednoho z největších proroků, a dal najevo svým posluchačům, že měli dostačující důkaz, že Jan byl poslem od Boha. Slova kazatele v poušti byla doprovázena mocí. Nesl své poselství neustupně, kázal hříchy kněží a vládců, a nařizoval jim skutky nebeského království. – COL 278 *VSS 360.2*

Marie, matka Ježíšova

Učitelka dítěte Ježíše – Dítěti Ježíši se nedostalo vzdělání ve školách synagogy. Jeho matka byla jeho první lidskou učitelkou. Z jejích rtů a ze svitků prorockých se učil v nebeských věcech. – DA 70 *VSS 360.3*

Třída na klíně matky – V dětství, mládí a v mužném věku Ježíš studoval Písma. Jako malé dítě byl denně na klíně své matky a učil se ze svitků prorockých. – Ed 185 *VSS 360.4*

Apoštolové

Jednoduchá, správná řeč – Apoštolové a jejich spolupracovníci byli neučení lidé, avšak skrze vylití Ducha o letnicích, jejich řeč, ať to byla jejich vlastní nebo cizí jazyk, se stala čistou, jednoduchou a dokonalou, ve slovu i v přízvuku. – DA 821 *VSS 361.1*

Vznešené pravdy – Od této doby (letnic) jazyk učedníků byl jasný, prostý a přesný ve slovu a přízvuku, ať již mluvili rodným jazykem nebo cizím. Tito prostí mužové, kteří se nikdy neučili v prorockých školách, představovali pravdy tak vznešeně a čistě, až to udivovalo ty, kteří je slyšeli. – SR 246 *VSS 361.2*

Slova jako ostré šípy – Argumenty samotných apoštolů, přestože jasné a usvědčující, by nemohly odstranit předsudky, které odporovaly tak mnoha důkazům. Ale Duch Svatý přiblížil argumenty srdcím s božskou mocí. Slova apoštolů byla jako ostré šípy Všemohoucího, usvědčující lidi z jejich hrozných vin odmítnutí a ukřižování Pána slávy. – AA 45 *VSS 361.3*

Hrdinové víry – Učedníci byli skromní lidé, bez bohatství a zbraní kromě Slova Božího, avšak v Kristově síle kráčeli kupředu, aby vyprávěli podivuhodný příběh o jeslích a kříži, a vítězili nad veškerým odporem. Bez pozemské slávy nebo uznání byli hrdinové víry. Z jejich rtů vycházela slova božské výmluvnosti, která otřásla světem. – AA 77 *VSS 361.4*

Kazatelé Boha – Tvůrce – Apoštolové se snažili sdělit těmto modlářům poznání o Bohu Tvůrci a Jeho Synu, Spasiteli lidského rodu. Nejprve nasměrovali pozornost k překrásným dílům Božím – Slunci, Měsíci a hvězdám, ke krásnému řádu opakujících se období, k mohutným horám pokrytých sněhem, k vysokým stromům a různým jiným divům přírody, které zjevovaly umění přesahující lidskou chápavost. Skrze tato díla Všemohoucího apoštolové vedli mysl pohanů k rozjímání o velkém Vládci vesmíru. *VSS 362.1*

Když objasnili tyto základní pravdy týkající se Tvůrce, apoštolové vyprávěli obyvatelům Lystry o Synu Božím, který přišel z nebe na tento svět, protože miloval lidské děti. – AA 180 *VSS 362.2*

Čisté, jasné poselství – Pracovníci evangelia v Korintu si uvědomovali hroznou nebezpečí, které hrozilo duším těch, pro které pracovali. S vědomím odpovědnosti, která na nich spočívala a kterou cítili, zvěstovali pravdu, jaká je v Ježíši. Čisté, jasné a rozhodné bylo jejich poselství – buď vůně života k životu nebo vůně smrtelnosti, jenž působí smrt. A nejenom v jejich slovech, ale i v denním životě bylo zjevováno evangelium. – AA 249 *VSS 362.3*

Jednoduchost a jasnost – Představovali pravdu jednoduše a jasně, modlili se o usvědčení a obrácení duší. A snažili se přivést jejich chování do souladu s jejich učením, aby představovaná pravda se mohla sama doporučit do svědomí každého člověka. – AA 330 *VSS 362.4*

Nebojácnost a síla – Lidé byli ohromeni nebojácností učedníků. Domnívali se, protože byli nevzdělanými rybáři, že budou přemoženi nesnáze, když budou stát před kněžími, zákoníky a

staršími. Ale oni získali vědomosti, když chodili s Ježíšem. Apoštolové mluvili jako by mluvil on, s přesvědčující silou, která umlčela jejich protivníky. – SR 252 *VSS 363.1*

Apoštol Jan

Věrný, opravdový pracovník – Po nanebevstoupení Krista, Jan se postavil jako věrný, opravdový pracovník pro Mistra. S ostatními učedníky zakusil vylití Ducha o letnicích, a s radostným zanícením a silou promlouval k lidem slova života, snažíc se vést jejich myšlenky k Neviditelnému. Byl vlivným kazatelem, horlivým a opravdovým. V krásném jazyce a melodickým hlasem vyprávěl o slovech a skutečích Kristových, a hovořil způsobem, který ovlivnil srdce těch, kteří mu naslouchali. Jednoduchost jeho slov, úžasná síla pravdy, kterou vyjadřoval a horlivost, která charakterizovala jeho učení, mu umožňovala přístup ke všem vrstvám. – AA 546 *VSS 363.2*

Žádné spory – Jako Kristův svědek Jan nevstupoval do žádných sporů a žádných únavných hádek. Oznamoval, co věděl, co viděl a slyšel. – AA 555 *VSS 364.1*

Soustředění na příběh evangelia – Když víra křesťanů by se zdála kolísat pod divokým protiventstvím se kterým se museli utkat, starý, zkoušený služebník Ježíšův, opakoval s mocí a výmluvností příběh o ukřižovaném a vzkříšeném Spasiteli. – AA 568 *VSS 364.2*

Jednoduchost jazyka – Když svědčil o Spasitelově milosti, jednoduchost jeho jazyka byla výmluvná láskou, která prostupovala celou jeho bytostí. Neměl žádné pochyby nebo podezření. Nevstupoval do žádného sporu a neplodných hádek. – Manuscript 8a, 1888 *VSS 364.3*

Vlivný kazatel – Apoštolův život byl v souladu s jeho učením. Láska, která planula v jeho srdci pro Krista, jej vedla, aby vynaložil vážné, neúnavné úsilí pro své spolubližní, zvláště však pro své bratry v křesťanské církvi. Byl vlivným kazatelem, horlivým a hluboce přesvědčeným a jeho slova měla váhu. – RH Feb. 15, 1881 *VSS 364.4*

Otevřenost na císařově dvoře – Jan byl proto předvolán do Říma, aby byl vyslýchán pro svou víru. Zde před úřady, bylo apoštolovo učení překrouceno. Falešní svědkové jej obvinili, že učí odbojnému kacířství. Jeho nepřátelé doufali, že tímto obviněním přivodí učedníkovu smrt. *VSS 364.5*

Jan se obhajoval jasným a přesvědčivým způsobem a s takovou jednoduchostí a otevřeností, že jeho slova měla mocný účinek. Jeho posluchači byli udiveni jeho moudrostí a výmluvností. Ale čím přesvědčivější bylo jeho svědectví, tím hlubší byla nenávist jeho odpůrců. Císař Domicián byl naplněn hněvem. Nemohl vyvrátit důkazy Kristova věrného obhájce, ani se postavit proti síle, která provázela jeho odhalení pravdy, přesto se rozhodl, že umlčí jeho hlas. – AA 569–570 *VSS 365.1*

Účinek Ducha Svatého – Jednoduchost jeho slov, úžasná moc pravdy, kterou hlásal a duchovní horlivost, která charakterizovala jeho učení, mu dávala přístup ke všem třídám. Avšak i věřící nebyli schopni plně porozumět posvátným tajemstvím božské pravdy odhalené v jeho kázání. Zdálo se, že je ustavičně spojen s Duchem Svatým. Snažil se přivést myšlenky lidí k uchopení neviditelného. Moudrost, se kterou mluvil, působila, že jeho slova dopadala jako rosa, zavlající zesláblou duši. – RH Feb. 15, 1881 *VSS 365.2*

Petr

Přízpůsobení se svým posluchačům – Jasně a s mocí přinášel Petr svědectví o Kristově smrti a vzkříšení: *VSS 365.3*

*„Izraelští, slyšte tato slova! Ježíše Nazaretského, muže osvědčeného před vámi od Boha mocnými činy, divy a znameními, jež skrze něj Bůh činil mezi vámi, jak sami víte, – toho... jste rukou bezbožníků dali přibítí na kříž a zahubili; ale Bůh jej vzkřísil, zrušil bolesti smrti, poněvadž nebylo možno, aby si ho udržela.“ (Sk 2,22-24) *VSS 366.1**

Petr se neodvolával na učení Kristovo, aby dokázal své postavení, protože věděl, že předsudky jeho posluchačů byly tak veliké, že jeho slova na tento námět by neměla žádný účinek. Místo toho jim vyprávěl o Davidovi, který byl považován Židy za jednoho z patriarchů jejich národa. – AA 41 *VSS 366.2*

Kristus jako jeho příklad – Tato odvážná obrana zděsila Židovské vůdce. Domnívali se, že učedníci budou přemoženi strachem a zmatkem, když budou přivedeni před Sanhedrin. Ale místo toho tito svědkové mluvili, jako by mluvil Kristus, s usvědčující silou, která umlčela jejich pro-

tivníky. V Petrově hlase nebyla známka strachu, když prohlašoval o Kristu: „Toto je kámen, který byl pokládán za nic od vás stavitelů, který se stal hlavním rohovým kamenem.“ *VSS 366.3*

Petr zde použil názorné řeči, kněžím důvěrně známé. – AA 63-4 *VSS 366.4*

Štěpán

Obránce pravdy – Štěpán, nejpřednější ze sedmi diakonů, byl mužem hluboké zbožnosti a víry. Přestože se narodil Židem, mluvil řeckým jazykem, a byl důvěrně obeznámen se způsoby a obyčejí Řeků. Proto nacházel příležitost kázat evangelium v synagogách řeckých Židů. Byl velmi aktivní ve věci Kristově a směle hlásal svou víru. Učení rabíni a doktoři zákona se s ním zapojili do veřejné diskuse, s jistotou očekávající snadné vítězství. Ale „nebyli schopni odporovat moudrosti a duchu s jakým mluvil.“ Dovedl nejenom mluvit o moci Ducha Svatého, ale bylo jasné, že byl studentem proroctví a učený ve všech věcech zákona. Dovedně obhajoval pravdy, které zastával a úplně porazil své odpůrce. – AA 97 *VSS 366.5*

Čistý, úchvatný hlas – Když byl Štěpán otázan, zda pravda svědčí proti němu, začal svou obhajobu čistým, úchvatným hlasem, který zněl dvoranou koncilu. Ve slovech, která okouzila sněm, pokračoval v opakování historie vyvoleného lidu Božího. – AA 99 *VSS 367.1*

Moudrost a síla – S mocí a výsostí, Štěpán káral nevěřící kněží a starší a vyzvedal před nimi Ježíše. Nemohli odporovat moudrosti a síle, se kterou mluvil. – EW 197 *VSS 367.2*

Pavel

Nařízení od Boha – Pavel nepřicházel do sborů jako řečník nebo vědecký filozof. Nesnažil se pouze uspokojit sluch květnatými slovy a frázemi. V jednoduché výmluvnosti hlásal věci, které mu byly zjeveny. Byl schopen mluvit s mocí a autoritou, neboť často dostával nařízení od Boha ve vidění. – 6BC 1084 *VSS 367.3*

Dobře zdůvodněné síly – Byl schopen usuzovat s mimořádnou jasností a při svém umlčujícím sarkasmu mohl postavit protivníka do nezáviděníhodného světla. ... Výmluvný řečník a přísný kritik, Pavel, se svými vážnými záměry a neohroženou odvahou, vlastnil dokonalé vzdělání potřebné v začínající církvi. – AA 124 *VSS 368.1*

Jeho život příkladem – Pavel s sebou přinášel atmosféru nebes. Všichni, kteří s ním přišli do styku, pocítili vliv jeho jednoty s Kristem. Skutečnost, že jeho vlastní život byl příkladem pravdy, kterou hlásal, dávala jeho kázání přesvědčující sílu. Zde spočívá moc pravdy. Přirozený, nenucený vliv svatého života je nejpřesvědčivějším kázáním, které může být dáno ve prospěch křesťanství. Argument, i když neřešitelný, může podnítit pouze odpor, ale zbožný příklad má sílu, které není možná zcela odolat. – GW 59 *VSS 368.2*

Rozumná, působivá výzva – Jeho sedřené ruce, jak je ukazoval lidem, nesly svědectví, že nebyl závislý na žádném člověku pro svou obživu. Nezlehčoval nic, co považoval za vlivné ve svých patetických, rozumných a výmluvných výzvách, neboť neznali mimo něho jiného člověka, který by vykonal více v křesťanské službě. – 6BC 1064 *VSS 368.3*

Přiblížení se krok za krokem – Pavel se nepřibližoval Židům takovým způsobem, aby to vzbudilo jejich předsudky. Nejprve jim neříkal, že musí uvěřit v Ježíše z Nazareta, ale pozastavil se u proroctví, která mluvila o Kristu, jeho poslání a jeho díle. Vedl své posluchače krok za krokem, ukazujíc jim důležitost vážít si zákona Božího. Dával příslušnou úctu obřadnému zákonu dokazujíc, že to byl Kristus, který ustanovil židovské hospodářství a obětní službu. Potom jim připomenul první očekávání Vykupitele a poukázal, že v životě a smrti Kristově byl naplněn každý druh obětní služby. *VSS 369.1*

K pohanům se Pavel přibližoval vyvyšováním Krista a pak jim představoval závazné požadavky zákona. Poukazoval, jak světlo odrážené křížem Golgoty dává význam a slávu celému židovskému hospodářství. *VSS 369.2*

Takto apoštol rozlišoval svůj způsob práce, přizpůsobujíc poselství okolnostem, ve kterých se nacházel. Trpělivou prací dosahoval úspěchu nejvyššího stupně, avšak byli tam mnozí, které nemohl přesvědčit. – GW 118 *VSS 369.3*

Prostý jazyk – Je nápadný rozdíl mezi vychloubačným, samospravedlivým prohlášením těch, kteří vyznávají, že jsou bez hříchu, a prostým jazykem apoštola. Avšak byla to čistota a věrnost jeho vlastního života, která dávala takovou moc, aby ho jeho bratři následovali. – SL 86 VSS 369.4

Vlivné způsoby – S Duchem Božím, který na něm spočíval, mohl své posluchače provázet jasným a vlivným způsobem skrze proroctví, až do doby Kristova prvního příchodu, a poukázat jim, že byla naplněna Písma, která pojednávala o jeho utrpeních, smrti a vzkříšení. – EW 201-2 VSS 370.1

Přesvědčující důkazy – Mezi těmi, kteří se setkávali s Pavlem na tržišti, byli „jistí filozofové od Epikurejských a od Stoiků“; avšak oni, i všichni ostatní, kteří s ním přišli do styku brzy poznali, že má mnohem větší zásobu vědomostí než oni sami. Jeho intelektuální síla vzbuzovala respekt učenců, poněvadž jeho opravdové, logické zdůvodňování a řečnické nadání upoutalo pozornost všech posluchačů. Jeho posluchači rozpoznali skutečnost, že není žádným nováčkem, nýbrž že umí vystupovat před příslušníky všech tříd s přesvědčujícími důkazy pro učení, jenž hlásá. Takto čelil apoštol neohroženě svým odpůrcům jejich vlastními prostředky, setkával se s odpůrci na jejich vlastní půdě, kde soupeřila logika s jejich logikou, filozofie s jejich filozofií a výmluvnost s jejich výmluvností. VSS 370.2

Jeho pohanští odpůrci jej upozornili na Sokratův osud, který byl obdivovatelem a hlasatelem cizích bohů a byl odsouzen k smrti. Radili Pavlovi, aby nevydával v nebezpečí svůj život stejným způsobem. Ale apoštolovy úvahy upoutávaly pozornost lidí a jeho pravá moudrost vzbuzovala jejich úctu a obdiv. – AA 235-6 VSS 370.3

Neúspěch přílišné výmluvnosti a logiky – Byl to Pavlův zvyk, přisvojit si řečnický styl ve svém kázání. Byl to muž připravený mluvit před králi, před velkými a učenými muži z Athén a jeho intelektuální vzdělání bylo pro něho často cenné v přípravě cesty pro evangelium. Snažil se toto činit v Athénách, při utkání výmluvnosti s výmluvností, filozofie s filozofií a logiky s logikou, ale nešel se s úspěchem, který očekával. – 6BC 1084 VSS 371.1

Jednoduché představování Krista – Zkušenost apoštola Pavla na shromáždění athénských filozofů má pro nás ponaučení. V představování evangelia před dvorem Aeropágu Pavel čelil logikou proti logice, vědou proti vědě, filozofií proti filozofii. Ti nejmoudřejší z jeho posluchačů byli udiveni a umlčeni. Jeho slovům nebylo možné odporovat. Ale úsilí nepřineslo mnoho ovoce. Jen několik jich přijalo evangelium. Od té doby si Pavel osvojil odlišný způsob práce. Vyhnul se přesně vypracovaným důkazům a teoretickým diskusím a v jednoduchosti poukazoval mužům a ženám na Krista, jako na Vykupitele z hříchů. VSS 371.2

Když psal Korintským o své práci mezi nimi, řekl: „*I já přišel k vám, bratří, nepřišel jsem s důstojností řeči neb moudrosti, zvěstuje vám svědectví Boží. Nebo tak jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, nežli Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného... A řeč má a kázání mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha a moci. Aby víra vaše nebyla na moudrosti lidské založena, ale na moci Boží.*“ (1 K 2,1-5) – MH 214-5 VSS 371.3

Hluboká úvaha – Skutečnost v Pavlově případě byla taková, že byl velice učeným mužem a jeho vědomosti a způsoby okouzlovaly posluchače. Učení mužové byli uspokojeni jeho znalostmi a mnozí z nich uvěřili v Ježíše. Když byl před králi a velkými shromážděními, nechal se strhnout k takové výmluvnosti, až všichni před ním byli fascinováni. Toto nanejvýš rozzuřilo kněží a starší. Pavel mohl snadno vstoupit do hlubokého usuzování, a povznést se, vzít lidi s sebou na nejvznesenější myšlenkový pochod, přinášel do výhledu hluboké bohatství milosti Boží a zobrazujíc před nimi úžasnou lásku Kristovu. Potom s jednoduchostí mohl přistoupit k obyčejným lidem a vlivným způsobem vypravovat svou zkušenost, která v nich vyvolala žhavou touhu stát se Kristovými učedníky. – EW 206-7 VSS 372.1

Tvůrčí síla pravého Boha – Lidé byli uneseni obdivem, jak Pavel opravdově a logicky představoval vlastnosti pravého Boha Jeho tvůrčí sílu a existenci jeho prozřetelnosti. S vážností a horlivou výmluvností, apoštol prohlašoval: „*Bůh ten, kterýž stvořil svět i všechno, což jest na něm, ten jsa Pánem nebe i země, nebydlí v chrámech rukou udělaných; Aniž bývá ctěn lidskýma rukama, jako by něčeho potřeboval, poněvadž on dává všechněm život i dýchání i všechno.*“ (Sk 17,24-25) – AA 238 VSS 372.2

Ohled na pohanské posluchače – Pavlova slova obsahovala poklad vědomostí pro církev. Byl v postavení, kdy mohl snadno říci něco, co by popudilo jeho pyšné posluchače a přivedlo jej samotného do nesnází. Kdyby jeho slavnostní řeč byla přímým útokem na jejich bohy a velké muže města, byl by v nebezpečí, že jej potká Sokratův osud. Ale s taktem zrozeným z božské lásky opatrně obrátil jejich mysl od pohanských božstev, zjevoval jim pravého Boha, který byl pro ně neznámý. – AA 241 VSS 373.1

Kristus ve středu jeho mysli – Jeho slova byla promlouvána s posvátnou vážností a posluchači poznali, že miloval z celého srdce ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. Viděli, že jeho mysl se soustřeďovala na Krista, že celý jeho život byl spjat s jeho Pánem. Jeho slova byla tak působivá, že pouze ti, kteří byli naplnění hořkou nenávistí proti křesťanskému náboženství, mohli jimi zůstat nepohnutí. – AA 247-8 VSS 373.2

Spolehlivý, praktický návod – Pavel byl výmluvný řečník. Před svým obrácením se často snažil učinit silný dojem na své posluchače vzletnou výmluvností. Ale nyní to všechno odložil stranou. Ale Pavel, místo aby se oddával poetickému popisování a fantastickému představování, které by se mohlo líbit smyslům a živit představivost, ale které by se netýkalo denních zkušeností, snažil se použít prostý jazyk, aby přivedl do srdce pravdy, které jsou životně důležité. Fantastické představování pravdy může způsobit extázi pocitů; ale příliš často, pravdy představované tímto způsobem nedodají potravu potřebnou k posílení věřícího pro boje života. Okamžité potřeby, přítomné zkoušky zápasících duší – tyto se musí seznámit se spolehlivými, praktickými návody v základních zásadách křesťanství. – AA 251-2 VSS 373.3

Evangelium ve své prostotě – Pavel strávil v Korintu jeden a půl roku a záměrně tam kázal evangelium prostým jazykem. Přišel ke Korintským ne „*s vynikající řečí nebo moudrostí*“, nýbrž se strachem a chvěním a „*v důkazu Ducha a moci*“ zvěstoval „*svědectví o Bohu*“, aby jejich „*víra nebyla založena na lidské moudrosti, nýbrž na Boží moci*“ (1 K 2,1.4.5). VSS 374.1

Pavel nezbytně upravil svůj způsob učení pro podmínky sboru. „*A já, bratří, nemohl jsem vám mluvit jako duchovním, ale jako tělesným, jako maličkým v Kristu.*“ (1 K 3,1) – AA 270-1 VSS 374.2

Jeho náboženství není pouhá profese – Jeho konverzace, jeho vliv, jeho odmítnutí poddat se sebeuspokojení musí dokazovat, že jeho náboženství nebylo pouhou profesí, ale denním, živým spojením s Bohem. Před sebou měl vždy jeden cíl, a snažil se jej opravdově dosáhnout, „*tu spravedlnost, kteráž jest z Boha, a u níž záleží*“ (Fp 3,9). – AA 314 VSS 374.3

Přesvědčivá síla – S přesvědčivou silou apoštol vykládal velkou pravdu o zmrtvýchvstání. – AA 320 VSS 375.1

Upřímná řeč – Apoštol se snažil zcela určitým a osobitým způsobem napravit nesprávné a nebezpečné myšlenky a praktiky, které byly běžné v korintském sboru. Mluvil upřímně, avšak s láskou k jejich duším. – AA 321 VSS 375.2

Mírné, sebeovládající chování – Uprostřed vřavy (viz. Sk 21,33-40) apoštol byl mírný a sebeovládající. Jeho mysl byla upřena na Boha a věděl, že andělé nebeští jsou okolo něho. Cítil, že není ochoten opustit chrám, aniž by vynaložil úsilí, představit pravdu svým krajanům. Když už měl být veden do věže, řekl hlavnímu kapitánovi: „*Směl bych ti něco říci?*“ Lysias odpověděl: „*Umíš řecky? Nejsi tedy ten Egypťan, jenž před krátkou dobou pobouřil a na poušť vyvedl čtyři tisíce lotrů?*“ Pavel řekl: „*Já jsem Žid, z Tarsu, občan ne bezvýznamného města v Cilicii. Prosím tě, dovol mi promluvit k lidu.*“ (Sk 21,37-40) VSS 375.3

Gesto upoutalo jejich pozornost, poněvadž jeho chování si vyžadovalo respekt. – AA 408 VSS 375.4

Osobní zkušenost – Kdyby se pokusil vstoupit do hádky se svými odpůrci, tak by tvrdohlavě odmítali naslouchat jeho slovům, ale vypravování jeho příběhu bylo provázáno s přesvědčivou silou, která, jak se v tuto chvíli zdálo, obměkčila a podmanila si jejich srdce. – AA 409 VSS 376.1

Zřejmá upřímnost – Otevřeným, upřímným způsobem vyjádřil účel své návštěvy do Jeruzaléma a okolnosti svého uvěznění a zkoušky. ... Apoštol mluvil s opravdovou a zřejmou upřímností a Jeho slova nesla s sebou váhu přesvědčení. – AA 421 VSS 376.2

Jasně a přesvědčivě vyložil Pavel před Agrippou hlavní události spjaté se životem Kristovým na zemi. – AA 436 VSS 376.3

Jasná výzva před Agrippou – Pohlédněte na Pavla, když byl přiveden před vladaře. Jeho řeč před Agrippou je znázorněním pravé zdvořilosti, jakož i přesvědčivé výmluvnosti. – MH 489-490
VSS 376.4

Opatrnost a laskavost – Neříkal nic o hrubém zacházení, kterým trpěl od Židů, ani o jejich opakovaných záměrech úkladně jej zavraždit. Jeho slova se vyznačovala opatrností a laskavostí... Vypravoval svou vlastní zkušenost a představoval důkazy z Písem Starého zákona s jednoduchostí, upřímností a mocí. – AA 450-1 *VSS 376.5*

Jeho hlas z nebe – Pavel představoval pravdy evangelia s větší výmluvností než lidskou. Poukazoval svým posluchačům na vykonanou oběť za padlé lidstvo. Prohlašoval, že byla zaplacená nekonečná cena za vykoupení člověka *VSS 377.1*

Takto se hájil zastánce pravdy. Věrně mezi nevěrnými, oddaně mezi zpronevěřenými, stál jako Boží představitel, a jeho hlas byl jako hlas z nebe. V jeho slovu nebo pohledu nebylo strachu, žádný smutek nebo nedostatek odvahy. ... *VSS 377.2*

Mnozí, kteří se toho dne na něho dívali, „*viděli tvář jeho, jako tvář anděla*“ (Sk 6,15). *VSS 377.3*

Nikdy předtím tato společnost nenaslouchala podobným slovům. Dopadla na strunu, která se rozezvučela v srdcích i těch nejzatvrzelejších. Pravda, jasná a přesvědčivá, přemohla omyl. – AA 495-6 *VSS 377.4*

Timoteus

Naučení z domova – Timoteův otec byl Řek a jeho matka Židovka. Od dětství znal Písma. Zbožnost, kterou viděl ve svém domácím životě byla hluboká a významná. Víra jeho matky a babičky v posvátná proroctví mu byla neustálou připomínkou požehnání při konání Boží vůle. Slovo Boží bylo pravidlem, podle něhož tyto dvě zbožné ženy vedly Timotea. Duchovní síla naučení, kterou od nich přijal, jej zachovala čistým v řeči a nedotčeným špatnými vlivy, kterými byl obklopen. Takto jeho naučení z domova spolupracovala s Bohem v jeho přípravě nést zátěž *VSS 377.5*

Pavel viděl, že Timoteus byl věrný, vytrvalý a opravdový a vybral si jej za společníka v práci a na cestách. Ty, které učily Timotea v jeho dětství, byly odměněny když viděly, že syn o kterého pečovaly, je zapojen v těsném společenství s velkým apoštolem. Timoteus byl pouhým mladíkem, když byl vybrán Bohem, aby byl učitelem, ale jeho zásady byly tak pevně stanovené, že byl připraven zaujmout své místo jako Pavlův pomocník. A přestože byl mladý, nesl svou zodpovědnost s křesťanskou pokorou. – AA 203-4 *VSS 378.1*

62. Středověcí reformátoři

Viklef

Schopný učitel a kazatel – Byl schopný a opravdový učitel a výřečný kazatel a jeho denní život byl dokazováním pravdy, kterou kázal. Jeho vědomosti Písma, síla jeho úsudku, čistota jeho života a jeho nezměrná odvaha a čestnost, získala pro něho všeobecnou vážnost a důvěru. – GC 81 VSS 379.1

Nedostatek strachu – Viklef se odvolával z církevního sjezdu do parlamentu, nebojácně obžaloval nejvyšší kněze před koncilem a požadoval reformu ohromného zneužívání schváleného církvi. S přesvědčivou silou vykresloval uchvácení mocí a zkažeností papežství. – GC 89 VSS 379.2

Nebojácnost a pokora – Nebojácně zastával své učení a odmítal obviňování svých pronásledovatelů. Nebral ohled sám na sebe, na své postavení, na příležitost, svolával své posluchače před božský tribunál, a zvažoval jejich rafinovanosti a podvody na vahách věčné pravdy. – GC 90 VSS 379.3

Hus

Kazatel Božího Slova – Avšak bylo to v jiné oblasti, kde Hus začal pracovat na reformě. Několik let poté, co vstoupil do kněžského řádu, byl ustanoven kazatelem Betlémské kaple. Zakladatel této kaple obhajoval, jako věc velkého významu, kázání Písma v lidovém jazyce. Přes odpor Říma k tomuto postupu, nebylo toto v Čechách docela přerušeno. Vládla tam velká neznalost Bible a mezi lidem převládaly nejhorší zlovyky všeho druhu. Tato zla Hus nemilosrdně veřejně označoval, odvolával se na Slovo Boží, aby posílil zásady pravdy a čistoty, kterou vštěpoval. – GC 99 VSS 380.1

Jeroným

Průzračnost a síla – Jeronýmova slova vzbuzovala úžas a obdiv také u jeho nepřátel. Po celý rok byl uvězněn v žaláři, kde nebylo možné číst, nebo dokonce vidět, a kde prožíval velké tělesné útrapy a velká duševní muka. Přesto se důkazy, které předložil, vyznačovaly takovou logikou a pádností argumentů, jako kdyby byl měl možnost je nerušeně studovat. – GC 112-3 VSS 380.2

Luther

Hluboká vroucnost – Luther byl vysvěcen na kněze a byl povolán z kláštera k profesuře na univerzitu do Wittenbergu. Zde se sám věnoval studiu Písma v originálním jazyce. Začal přednášet o Bibli, knihy žalmů, evangelií a epištoly byly otevírány k porozumění zástupům osvěcených posluchačů. Byl silný v Písmech a spočívala na něm milost Boží. Jeho výřečnost upoutávala posluchače, jasnost a síla, se kterou představoval pravdu, přesvědčovala jejich chápání a jeho hluboká vroucnost se dotýkala jejich srdcí. – SR 341 VSS 381.1

Nebojácné chování – Přirozená síla jeho slov, jeho nebojácné chování, jeho mírný, promlouvající pohled a neměnné odhodlání vyjádřené v každém slovu a skutku, činilo hluboký dojem na shromážděné. Bylo zřejmé, že se nemohl nechat přimět ani sliby ani výhrůžkami, aby se poddal římskému mandátu. VSS 381.2

Kristus promlouval skrze Lutherovo svědectví s mocí a vznešeností, která v té době vzbuzovala úctu a obdiv u přátel i nepřátel. – SR 348 VSS 381.3

Bohem vybraný nástroj – Luther byl Bohem vybraný nástroj, aby strhl oděv pokrytectví z papežské církve a odhodil její zkaženost. Horlivě pozvedal svůj hlas a v mocí Ducha Svatého kázal existující hříchy vůdců národa. – 1T 372 VSS 381.4

Klidná, důstojná síla – Lutherova klidná, důstojná síla pokořila jeho nepřátele a zasadila hroznou ránu papežství. – 1T 373 VSS 382.1

Slova s majestátem – Lutherova modlitba byla vyslyšena. Jeho odvaha a víra se vrátila, když se setkal se svými nepřáteli. Stál klidný jako beránek, obklopen velkými muži země, kteří jako hla-

doví vlci na něho upírali oči v naději, že jej zastraší svou mocí a velikostí. Ale on se přidržel Boží síly a nebál se. Jeho slova byla promlouvána s takovým majestátním vlivem, že jeho nepřátelé proti němu nemohli nic učinit. ... VSS 382.2

Luthеровo klidné chování bylo v překvapivém protikladu k hněvu a zuřivosti projevovaných těmi tak zvanými velkými muži. Nemohli jej poděsit, aby se zřekl pravdy. Ve vznešené prostotě a tiché odhodlanosti stál jako skála. – 1T 374-5 VSS 382.3

Působivý protiklad – V dalším rozhovoru Luther představil jasný, stručný a působivý výklad svého pohledu, plně podpořený citáty z Písma. – GC 136 VSS 382.4

Vznešenost a vážnost – Vznešenost a hluboká vážnost jeho slov mu dávaly sílu, které nemohli zcela odolat ani jeho nepřátelé. – GC 154 VSS 382.5

Opatrnost a důstojnost – „Pro tu příčinu, snažně prosím, váš císařský majestát, se vši pokorou, abyste mi dopřál čas, abych mohl odpovědět, aniž bych se provinil proti Božímu Slovu.“ VSS 383.1

Luther postupoval moudře, když učinil tuto prosbu. Jeho postup přesvědčil směn, že nejedná v hněvu nebo z popudu. Taková mírnost a sebeovládání, neočekávané u někoho, kdo se sám projevil jako smělý a nekompromisní, mu přidalo na jeho vlivu a uschopnila jej pak odpovědět s opatrností, rozhodností, moudrostí a důstojností, která překvapila a zklamala jeho protivníky a pokárala jejich drzost a pýchu. – GC 156 VSS 383.2

Pečlivá příprava jeho obrany – S myslí upřenou na Boha Luther se připravoval na boj před sebou. Přemýšlel nad záměrem své odpovědi, přezkoumával pasáže ve svém vlastním díle a čerpal ze Svatých Písem vhodné důkazy, aby podpořil své postavení. – GC 157 VSS 383.3

Podmanivý, skromný tón – Říšský úředník nyní požadoval jeho rozhodnutí, zda si přeje odvolat své učení. Luther odpověděl v podmanivém skromném tónu, bez unáhlení a hněvu. Jeho chování bylo odlišné a uctivé, avšak představovalo odvahu a radost. – GC 158 VSS 383.4

Odvaha a odhodlání – Odvaha a odhodlání, které nyní projevoval, stejně jako síla a jasnost jeho usuzování, naplnila všechny zúčastněné obdivem. – GC 160, 161 VSS 383.5

V přítomnosti Boží – Papežští vůdcové byli zklamáni, že jejich silou, před kterou se třáslí králové a urození, mělo být takto pohrdáno ponížným mnichem. Toužili, aby pocítil jejich hněv mučivým odnětím života. Ale Luther, chápající své nebezpečí, mluvil ke všem s křesťanskou důstojností a mírností. Jeho slova byla prostá pýchy, hněvu a nesprávného vyličení. Ztratil ze zřetele sám sebe a velké muže, kteří jej obklopovali a cítil pouze, že je v přítomnosti Někoho nekonečně vyššího, než jsou papežové, preláti, králové a císaři. Kristus mluvil skrze Luthеровo svědectví s mocí a vznešeností, která pro tu chvíli nadchla jak přátele, tak nepřátele a naplnila je úctou a podivem. ... VSS 384.1

Kurfířt Frederick úzkostlivě vzhlížel k Lutherově zjevení se před sněmem. S hlubokým pohnutím naslouchal jeho řeči. S radostí a pýchou byl svědkem doktorovy odvahy, pevnosti, sebeovládání a odhodlání stát pevněji ve své obraně. – GC 161, 162 VSS 384.2

Jasně usuzování – Rozdíl mezi dvěma spornými stranami (Oecolampadius a Eck) nebyl bez účinku. Mírné, jasné usuzování reformátora, představované tak laskavě a slušně, působilo na mysl, že se znechuceně odvrátily od Eckovy chlubitve a hlučné domýšlivosti. – GC 184 VSS 384.3

Wesley a Whitefield

Ospravedlnění a obnova – Wesleyův život byl zasvěcen kázání velkých pravd, které obdržel – ospravedlnění skrze víru, v usmiřující krvi Kristově, v obnovující síle Ducha Svatého na srdce, přinášející ovoce v životě podobném příkladu Kristovu. VSS 384.4

Whitefield a Wesley byli připravováni na své dílo dlouhým a přísným osobním usvědčováním o svém vlastním ztraceném postavení. Tak mohli být schopní strpět tvrdost jako dobří vojáci Kristovi, kteří byli podrobeni ohnivým zkouškám pohrdání, výsměchu a pronásledování, jak na univerzitě, tak když vstoupili do služby. ... VSS 385.1

Jako členové Anglikánské církve, byli silně nakloněni svému způsobu bohoslužby, ale Pán ve svém Slovu jim představil vyšší úroveň. Duch Svatý je pobízel kázat Krista. Toho ukřižovaného! Moc nejvyššího doprovázela jejich práci. Tisíce byly usvědčeny a opravdově obráceny. Bylo potře-

ba, aby tyto ovce byly ochráněny od hladových vlků. Wesley nezamýšlel vytvořit novou denominaci, ale organizovat je pod názvem Metodistické spojení. – GC 256, 257 VSS 385.2

Evangelium o milosti Boží – Wesley podobně jako kdysi jeho Mistr hlásal evangelium o Boží milosti. Snažil se přitom vyvýšit a „velebit Boží zákon a činit jej výtečným“. Věrně uskutečňoval práci danou mu od Boha a nádherné byly výsledky, které mu bylo dovoleno spatřit. Ke konci jeho dlouhého života, více než čtyři dvacítky let – přes polovinu století strávil v kočovné službě – jeho stoupenců, kteří se hlásili k jeho učení bylo napočítáno více než půl milionu duší. Ale zástup, který byl skrze jeho práci vyzvednut ze zkázy a otroctví hříchu k vyššímu a čistšímu životu, a počet lidí, který jeho učením dosáhl hlubší a bohatší zkušenosti s Bohem, nebude nikdy znám, dokud celá rodina zachráněných nebude shromážděna v království Božím. Jeho život představuje naučení neo-cenitelné hodnoty pro každého křesťana. Kéž by se víra a pokora, neúnavné úsilí, sebeobětování a oddanost tohoto služebníka Kristova, mohla projevit i v dnešní církvi! – GC 264 VSS 385.3

Skromní mužové reformačních časů

Prosté, přímé usuzování – Důvodem, sofistickou, tradicemi otců a autoritou církve se mnozí snažili přemoci pravdu. Její obhájci byli vedeni ke svému Biblím, aby hájili platnost čtvrtého přikázání. Skromní mužové, vyzbrojeni jedině Slovem pravdy, odolávali útokům učených lidí, kteří s údivem a zlostí shledávali svou výmluvnost sofisticky bezmocnou proti prostému, přímému usuzování mužů, kteří byli poněkud sběhlejší v Písmech, než ve školních důvtipnostech. – GC 455 VSS 386.1

63. Adventní průkopníci

William Miller

Jazyk pravdy – Způsob kázání Williama Millera nebyl květnatý nebo řečnický, ale pojednával v jasných a překvapivých událostech, které vyburcovaly jeho posluchače z bezstarostné lhostejnosti. Když byl zběhlejší, podpíral své výpovědi o teorii důkazy Písma. Přesvědčující síla doprovázela jeho slova, která se zdála označovat je jako jazyk pravdy. ... VSS 387.1

Byl zajímavým mluvčím a jeho vliv byl mocný a přiměřený jak na ty, kteří se hlásili ke křesťanství, tak i na zatvrzelé. Občas slavnostní ráz tak prostupoval jeho shromážděními, až to bylo obtížné. Vědomí nastávajících krizí lidských událostí ovlivňovala mysl naslouchajících zástupů. – LS 27 VSS 387.2

James White

Smělost v jednání a mluvení – Bohu nechť je sláva za osvobozující čestnost a vzácnou odvahu obhajovat správné a odsuzovat špatné, kterou můj manžel měl. Právě taková pevnost a rozhodnost byla nutná na počátku díla a byla nutná pořád, jak postupovalo krok za krokem. Postavil se na obranu pravdy, aniž by ustoupil od jediné zásady, aby se zalíbil nejlepšímu příteli. Míval vznětlivou povahu, smělou a nebojácnou v jednání a mluvení. To jej často vedlo do nesnází, kterých se mohl opakovaně vyvarovat. Bylo jeho povinností stát pevněji, být odhodlanější, mluvit opravdověji a směleji, kvůli velmi odlišným povahám lidí, spjatých s ním v jeho práci. – LS 243 VSS 387.3

Jasnost mysli – Poté co nás Bůh zkoušel a prověřoval v peci utrpení, pozvedl mého manžela a dal mu větší jasnost mysli a rozumovou sílu k plánování a ke konání, než měl před svým utrpením. Když můj manžel pociťoval svou vlastní slabost a obrátil se ve strachu na Boha, potom byl Pán jeho silou. Pohotový v řeči a skutku protlačil dopředu reformy, kde z různých příčin ztrácely na síle. Učinil velmi štědrá darování, obávaje se, že jeho prostředky by se pro něj mohly stát léčkou. – LS 244 VSS 388.1

Vzácné světlo pravdy pro něho – Bůh dovolil, aby vzácné světlo pravdy svítilo na Jeho slovo a ozářilo mysl mého manžela. Směl odrážet paprsky světla z přítomnosti Ježíše na druhé svým kázáním a psaním. – 3T 502 VSS 388.2

Větší světlo pro druhé – Bylo mi ukázáno, že jeho vztah k lidu Božímu byl podobný v mnoha ohledech vztahu Mojžíše k Izraeli. Za nepříznivých okolností tam byli reptající proti Mojžíšovi, a byli tam reptající proti němu... Dal také mému manželovi velké světlo v biblických věcech nejen pro něho samotného, ale pro druhé. Viděla jsem, že tyto věci by měly být napsány a vyřčeny, a tak by nové světlo mohlo dále zářit na Slovo. – 3T 85 VSS 389.1

Boží nástroj pro výtku – Když můj manžel mi stál po boku, aby mi pomáhal a nesl jasné svědectví ve shodě s prací Ducha Božího, mnozí pociťovali, že to byl osobně on, kdo jim ukřivdil, i když to byl Pán, který na něho vložil břímě a který, skrze svého služebníka, je napomíná a snaží se je přivést k tomu, aby litovali zlého a získali Boží přízeň. – 3T 261 VSS 389.2

Vliv jeho psaní – Můj manžel neúnavně pracoval, aby přivedl vydavatelství do jeho nynějšího stavu prosperity. Viděla jsem, že měl více porozumění a lásky od svých bratří, než si myslel, že má. Netrpělivě prohlíželi časopis, aby tam našli něco z jeho pera. Jestliže je v jeho člancích radostný tón, jestliže mluví povzbudivě, jejich srdce jsou rozjasněná a někteří i pláčou s něžnými pocity radosti. Ale jestliže je vyjadřován smutek a sklíčenost, tváře jeho bratří a sester, když čtou, zesmutní a duch, který charakterizuje jeho psaní, se na nich odráží. – 3T 96, 97 VSS 389.3

W. W. Prescott

Zdroj úspěchu – Já vím, že od doby, co přišel na toto místo, obdržel vylití Svatého Ducha. Jeho rty byly dotčeny žhavým uhlím z oltáře. My známe a můžeme rozlišit hlas pravého Pastýře.

Pravda byla vylévána ze rtů služebníka Božího, jak ji lidé nikdy před tím neslyšeli. Nevěřící zbledli a říkali: „Tento muž je inspirován.“ Lidé se neprocházeli venku, ale šli ihned do stanu a naslouchali jako očarováni. *VSS 390.1*

Každý den někteří z našich pracovníků vycházeli na předměstí s výtisky Bible. Ozvěnami, oznámením a pozvánkami, aby přišli na shromáždění, kde jsou představovány tak překrásné věci ze Slova Božího. Pán naléval do komnat mysli a chrámu duše nové světlo, tak vzácné jako zlato. Nikdy jsem neslyšela představovat Slovo s větší horlivostí a silou. Víím, že to musí být skrze nutící sílu Boží na lidský nástroj. Mnozí si povšimli, že zde není žádný způsob znepokojení na místě. Pokaždé, když jsem vstoupila do tábora, myslím, že jsou zde andělé Boží. – Letter 82, 1895 *VSS 390.2*

Boží moderní poslové

První řeč (Poland, Maine, 1845) – Po tři měsíce bylo moje hrdlo a plíce tak nemocné, že jsem mohla mluvit jen málo, a to v tichém a chraptivém tónu. Při této příležitosti jsem povstala na shromáždění a začala mluvit šeptem. Takto jsem pokračovala asi pět minut, když mne bolesti a překážky opustily, můj hlas se stal jasný a silný a já jsem mluvila s dokonalou nenuceností a lehkostí téměř dvě hodiny. Když moje poselství skončilo, můj hlas odešel, do té doby, až jsem opět stála před lidmi, kdy se neobyčejné uzdravení opakovalo. Cítila jsem stále ujištění, že konám vůli Boží, a viděla jsem patrné výsledky provázející moji námahu. – LS 72, 73 *VSS 391.1*

Síla od Pána – V sobotu jsem byla velmi slabá. Po promluvě k lidem jsem byla tak unavená, že jsem byla blízka mdlobám. Lidé říkali, že mně nikdy před tím neviděli vypadat tak špatně. Ztratila jsem patnáct liber váhy za tři týdny. V neděli jsem snažně prosila Pána, aby mi dal sílu nést mé svědectví lidem, a věřila jsem. Šla jsem na pódium mnohem silnější, než jsem na ně šla a uchovala jsem si všechnu sílu, která mi byla dána pro tuto příležitost. ... *VSS 391.2*

Právě jsem obdržela výzvu od nejvlivnějších mužů z Dunlap – bankéřů, ministrů a obchodníků – abych opakovala své úvahy, dávané v neděli pod stanem, o střídmosti, v kongregačním sboru. – Letter 22, 1879 *VSS 392.1*

Síla skrze Svatého Ducha – Když jsem předpokládala, že budu mluvit k mnoha lidem, občas jsem cítila, že by bylo pro mne nemožné, objevovat se den co den před velkým shromážděním. Ale snažila jsem se umístit sama sebe tělesně do správného vztahu k Bohu. Potom jsem řekla: „Vykonal jsem všechno, co jsem mohla, Pane, použij své vlastní prostředky, a nyní prosím o zvláštní požehnání, které můžeš dát jedině Ty, abys mi pomohl.“ Chvějícími se kroky jsem se ubírala na pódium, abych mluvila k tisícům shromážděných, ale ve chvíli, kdy jsem stála před shromážděním, Duch Boží vždy přišel ke mně s posilující mocí. *VSS 392.2*

Často jsem říkala svému manželovi, když byl se mnou, „Jenom kdybych mohla mít ujištění předem, kolik dobra by to pro mne udělalo.“ On odpověděl, „Bůh nikdy neopomenul požehnat ti ve chvíli, kdy vstaneš, abys mluvila; tak ať jsou tvé pocity jakékoliv, musíš vložit svou důvěru v něho, zavěšují svou bezmocnou duši na jeho zaslíbení.“ Toto jsem se snažila činit. Neučila jsem se, že my musíme vykonat svůj díl spolupráce s Bohem. On dává sílu pro každou povinnost. – Manuscript 111, 1901 *VSS 392.3*

Hlas daný jí od Boha – Když mi bylo pouze okolo jedenácti let, slyšela jsem číst kazatele zprávu o Petrově uvěznění, jak je zaznamenána v knize Skutků. On četl tak působivě, že details příběhu v celé své realitě se jevily odehrávat před mýma očima. Učinilo to na mou mysl tak hluboký dojem, že jsem jej nikdy nezapomněla. *VSS 392.4*

Když o několik let později jsem mluvila na generálním shromáždění, znovu jsem potkala toho muže a ke konci mojí úvahy se tázal: „Jak jsi získala ten krásný hlas?“ Řekla jsem mu, že mi ho dal Pán. Když jsem začala svou veřejnou práci, neměla jsem žádný hlas, s výjimkou, když jsem stála před shromážděním, abych mluvila. V jinou dobu jsem nemohla mluvit, jenom šeptat. „A“, dodala jsem, „často jsem přemýšlela, co řekneš lidem, když se tě někdo zeptá, jak jsi se stala kazatelkou. Řekneš jim, že tvoji přátelé říkali, že nemůžeš být nikdy kazatelkou, protože nemůžeš pořádně mluvit, ale že jsi sama odešla pryč a mluvila ke stromům v lese, a pak když řídíš voly, budeš k nim mluvit, jako by si byla na shromáždění. ‚Toto‘ řekneš, ‚je způsob, jak jsem se naučila mluvit na veřejnosti.‘“ – Manuscript 91, 1903 *VSS 393.1*

Božská pomoc v mluvení – Následující den jsem byla nemocná a velmi slabá. Nastydnutí vzalo pevnost mého systému. Pochybovala jsem, že budu moci ráno mluvit. Avšak, odvážila jsem se dovolit bratřím, aby pro mne učinili sjednání, abych oslovila lidi v sobotu dopoledne. Stala jsem se na Pána zcela závislou, neboť jsem věděla, že jestli nebude mým pomocníkem, nebudu moci promluvit více než pár slov. Moje hrdlo a hlava byly velmi nemocné. Byla jsem tak ochraptělá, že jsem sotva mohla mluvit nahlas. *VSS 393.2*

V sobotu ráno jsem se necítila lépe. V určenou hodinu jsem vstoupila do modlitebny a našla ji zaplněnou. Bála jsem se zeslábnutí, ale začala jsem hovořit. Ve chvíli, kdy jsem začala mluvit, byla udělena síla. Byla jsem osvobozená od chraptivosti a mluvila jsem bez obtíží téměř hodinu. Zdálo se, že moje nemoc zmizela, a moje mysl byla čistá. Jakmile jsem skončila mluvení, chraptění na mne přišlo znovu, a já jsem začala kašlat a kýchat jako před tím. *VSS 394.1*

Pro mne byla tato zkušenost patrným důkazem božské pomoci – RH July 19, 1906 *VSS 394.2*

Dlouhá kázání Ellen Whiteové – (Tento záznam i následující, tvoří část neoficiální diskuse během rozhovoru, který Ellen Whiteová poskytla generální konferenci na Laki Gognac, Michigan, July 14, 1890.)

Starší Underwood: Kážeme příliš dlouho?“ *VSS 394.3*

Ellen Whiteová: „Ano, skutečně, a já také, беру to rovnou na sebe. Káži příliš dlouho.“ *VSS 394.4*

W. C. White: „Nech mně položit otázku. Máme si vzít tvůj příklad jako exponent tvého pohledu?“ *VSS 394.5*

Ellen Whiteová: „Ano, neudělala jsem právě své vyznání? A nedala jsem vám příklad? Považuji sebe za výjimku, ale myslím, že jsem se odvážila i ve výjimce příliš daleko. Ale chci vám říci, proč považuji sebe za výjimku. Byla jsem vzata svým manželem a vezena na voze a položena na sedadlo, a šla jsem na místo shromáždění a stála jsem pod ochromením, kterým jsem trpěla po týdny, tak, že jsem nebyla schopná ovládat svůj jazyk, abych promluvila správně větu. A nyní mohu stát na nohou před veřejností a učinit své svědectví tak přímo, jako struna. Duch Páně byl na vině. Každý není výjimkou. Nyní, jak mohu říci, kdy jsem zašla příliš daleko? Byla jsem přiváděná k tomuto bodu znovu a znovu. ...“ *VSS 394.6*

Nyní, jak daleko bych měla jít? Zaujala jsem postavení, že jestli mi Pán dá břímě pro sbor v Battle Creek, chci jim je říci, ale kdybych neměla břímě, neměla bych už více co říci. Mluvila jsem 21 krát po mnoho dnů tam v Battle Creeku. Nemluvila jsem každý den, ale některé dny jsem mluvila dvakrát. To bylo dříve než jsem odešla. Nikdy bych si neodpočinula, pokud to neskončilo touto hroznou nemocí. Věděla jsem, a řekla jsem ve Fresno, že bojuji své poslední kolo. A pak na takovýchto soukromých shromážděních práce byla těžší, než mluvení na veřejnosti, když jsem jim měla říct takové přímé věci, jaké jsem jim řekla. *VSS 395.1*

Nyní nevím, jestli je tvoje otázka zodpovězena, nebo ne. Možná, že je jako dlouhé kázání, je tak dlouhá, že jsi ztratil hlavní bod.“ *VSS 395.2*

Starší White: Nyní bych se chtěl jaksi optat, jestli má nějaký člověk právo vyvíjet svou činnost na jiné zkušenosti. Já se ptám, jestli to není naše povinnost, vyvíjet svou činnost na vlastní zkušenosti. *VSS 395.3*

Ellen Whiteová: „Ano, teď je to podobné. Byla jsem nemocná a v bolesti, a chtěla bych ti říci, že tam není nikdy doba, kdy si dojednávám schůzku, ale že dříve než k takové schůzce došlo, zápasila jsem se strašnou srdeční potíží, nebo nějakou slabostí, která se pro mne jeví jako nemožnost vystoupit před veřejností. Avšak hned, jakmile se postavím na své nohy před lidmi, cítím pravé ujištění, že andělé Boží jsou po mé pravici, a když otevřu oči a pohlédnu na ně, jako bych pohlédla na Krista v době, kdy mne uzdravil. Byla jsem vzata právě mimo sebe. Přesto jsem cítila, jako kdyby to bylo, že soud je přímo přede mnou, právě jako by se na mne díval vesmír nebeský, a jak bych měla činit tyto věci, a já jim je musím říci, i kdybych měla padnout mrtvá na kazatelnu. Tak nevěřím, že je to povinností jiných, toto konat. A každý den cítím tento názor. Je to kvůli hrozným skutečnostem věčnosti, které jsou otevírány přede mnou, a jakmile se postavím na nohy, hrozná skutečnost se mi zdají odhalovat jako oděv.“ – Manuscript 19b, 1890 *VSS 395.4*

Hlas, hlasitost a rychlost – *Starší Farnsworth:* „Nemyslíš, sestro Whiteová, že velké množství z našich kazatelů muselo utrpět velkou škodu z tvého způsobu mluvení?“ *VSS 396.1*

Ellen Whiteová: „Ó, ano, skutečně; viděla jsem to opět a opět. Můj manžel si osvojil způsob občas mluvit velmi hlasitě, a zdálo se, jako by se nemohl zbavit tohoto zvyku. A v Texasu je bratr A, který umírá tak jistě, jako by měl vložený nůž do hrdla. Tak od té doby, co jsem přišla tady, uvažovala jsem o tom, a musím mu napsat.“ *VSS 396.2*

Elder Kilgare: „Byl na to tážán.“ *VSS 397.1*

Elder Farnsworth: „Jsou všude kolem na každé konferenci.“ *VSS 397.2*

Ellen Whiteová: „Když jsem byla mladší, měla jsem ve zvyku mluvit příliš hlasitě. Pán mi ukázal, že nebudu moci učinit náležitý dojem na lidi, když dostanu hlas do nepřirozené výšky. Pak se přede mnou ukázal Kristus a jeho způsob mluvení. V jeho hlase byla příjemná melodie. Jeho hlas, v rozvázném, mírném stylu, zasahoval ty, kteří naslouchali. Jeho slova pronikala jejich srdce, a byli schopní zachytit, co řekne, dříve než promluvil další větu. Někteří se domnívají, že musí dosáhnout právě přímosti sami, nebo jinak ztratí inspiraci, a lidé ztratí inspiraci. Jestliže toto je inspirace, nechť ji ztratí, a čím dříve, tím lépe.“ *VSS 397.3*

Ano, napsala jsem článek o tomto bodu, když jsem byla na Sv. Heleně, protože jsem cítila, jako kdyby naši kazatelé upadali, a byl tam pro to nějaký důvod.“ – Manuscript 19b, 1890 *VSS 397.4*

Poselství z Božího Ducha – Když mluvím k lidem, říkám mnohé, o čem jsem napřed neuvažovala. Duch Páně na mne často sestupuje. Zdá se mi, že jsem unášena a vzdálena sama sobě. Život a charakter různých lidí je jasně představen mé mysli. Vidím jejich chyby a nebezpečí, a cítím se přinucená mluvit o tom, co je takto přede mnou předloženo. – 5T 678 *VSS 397.5*

Zjevení skrze vidění – Dříve než jsem se postavila na nohy, nezamýšlela jsem mluvit tak jasně, jak jsem učinila. Ale Duch Boží spočinul na mně s mocí, a já jsem nemohla jinak, než mluvit slova, která mi dal. Netroufám si zadržet jedno slovo ze svědectví. ... Mluvím slova daná mi Mocí vyšší než moc lidská, a já nemohu, i kdybych chtěla, odvolat jednu větu. *VSS 398.1*

V noční době mi Pán dal návod v symbolech, a pak vysvětlil jejich význam. On mi dává slovo, a já se neodvážuji odmítnout předati ho lidem. Láska Kristova, a odvažují se dodat, láska duší, mne nutí, a já bych nemohla mít pokoj. – Manuscript 22, 1890 *VSS 398.2*

Manžel a žena – mluvící tým – Nejprve jsem se pohybovala bázkivě v práci veřejného mluvení. Kéž bych měla jistotu, že mi to bylo dáno skrze Svatého Ducha. Kéž bych mluvila s nenuceností a silou, danou mi od Boha. Naše shromáždění byla obvykle vedená takovým způsobem, že jsme se na nich podíleli oba dva. Můj manžel dával naučné úvahy, potom jsem následovala já se značně dlouhým napomínáním, přecházejíc svým způsobem do pocitů shromáždění. Takto můj manžel zaséval a zaléval semeno pravdy, a Bůh dává vzrůst. – 1T 75 *VSS 398.3*

Život Kristův a zdravotní otázka – Večer po sobotě jsem opět mluvila k velkému počtu. V neděli byl otevřen metodistický kostel. Otec mluvil dopoledne a já jsem mluvila odpoledne o životě, utrpeních a vzkříšení Krista. Schůzka byla pro mne ujednána na večer, abych mluvila v hale o zdravotní otázce. Dlouho před určenou hodinou byla hala přeplněná a mnoho jich stálo na ulici bez možnosti dostat se do haly. Nacpali jsme je na chodbu. Ale byly vyjádřeny obavy, že podlaha může povolit. Lidé, kteří to znali, ujišťovali, že tam není nejmenší nebezpečí. *VSS 398.4*

Osoby navrhovaly chodit do metodistického domu, který byl otevřen pro jejich přijetí mnohem vhodnější a lépe větrán. Prohlašovali, že tam byl téměř vždy stejný počet. Někdo vykřikl: „Rozdělte kazatele!“ Tvůj otec učinil odpověď, že on by se neodvážil zkoušet takový experiment, obávajíc se, že by nedostal svůj podíl posluchačů. Já jsem měla velmi uctivé, pozorné shromáždění. Konečně byl učiněn hlavní posun k modlitebně, která byla zaplněná a připraveny zvláštní židle. Mluvila jsem hodinu a půl s nenuceností. Shromáždění skončilo dobře. Večer jsme měli ještě jinou přednášku. Kéž Pán jde s námi a pomáhá nám v naší práci, to je naší modlitbou. (Dopis synovi Ellen Whiteové, W. C. White) – Letter 17, 1870 *VSS 399.1*

Kázání Kolossenským 1,24-29 – Bratr D. T. Bourdeau mluvil na ranním shromáždění. Odpoledne jsem mluvila k lidem z Kolossenských 1,24-29. Cítila jsem velkou slabost, než jsem šla za stůl. Prosila jsem co nejopravdověji Boha v modlitbě, aby mi pomohl a požehnal lidem zvláštním způsobem. Duch Páně spočinul na mně a na lidech. Byla jsem následována třemi tlumočníky – Němcem, Francouzem a Dánem – ale to mi nepřekáželo ani v nejmenším. Nebeští andělé byli v našem středu. Já jsem byla požehnána v mluvení, posluchači byli požehnáni ve slyšení. Nemohu to

posoudit, ale snad na tamty zapůsobilo moje poselství lépe, než na mysli mých amerických bratří a sester. VSS 399.2

Po úvaze jsme měli vzácné shromáždění. Naši bratří ze všech národností mluvili o tom, že byli velice požehnáni, a v tom, jak jsou velmi vděční Bohu za promluvená slova. – Letter 23, 1885 VSS 400.1

Poselství na (Mt 9,28-30) – Můj text byl (Mt 9,28-30). Ve shromáždění bylo mnoho inteligentních mužů a žen. Představila jsem pravdu v její jednoduchosti, takže staří a mladí mohli porozumět. Toto byl způsob Ježíšova učení. On učil lidi v jednoduchosti. Neužíval žádná velká slova, kterým by neučení nemohli rozumět. Neučení, malé dítě, všichni mohli rozumět jeho slovům. VSS 400.2

Ježíš prohlásil v Nazaretu: „*Duch Páně nade mnou, proto že pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati skroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti ssoužené v svobodu.*“ (L 4,18). Kolik kazatelů, veřejně se hlásících k Ježíši Kristu, napodobuje tento příklad našeho božského Učitele? – Manuscript 55, 1886 VSS 400.3

Kázání na podobenství o hřivnách – Bylo pro mne učiněno ujednání, abych mluvila v sobotu odpoledne 7. ledna, ale jak jsem jela pět mil na shromáždění, byla jsem v takovém stavu vyčerpání, že jsem se bála a chvěla a byla obklopená pokušením. Vzhledem vystoupení, bylo pro mne nemožné mluvit. Modlila jsem se celou cestu. Když jsem stála na pódiu, bylo mi dáno Pánem takové ujištění, že poslal svého anděla, aby mne podpíral, že jsem nemohla pochybovat. Zdálo se mi, že byla ke mně promluvená tato slova: „Bud' silná v Pánu, ano, bud' silná.“ Nikdy jsem nemluvila klidněji a s větším osvobozením od nemoci. Posluchači říkali, že můj hlas byl čistý a melodický a shromáždění nemohlo jinak, než uznat, že na mne spočinul Duch a moc Boží VSS 400.4

Mluvila jsem hodinu na podobenství o hřivnách, pozastavujíc se s významným vysvětlením u lenivého sluhy, který ukryl svou hřivnu do země, a předložil ji Pán s hořkou výčitkou, obviňujíc Boha, že je tvrdým Pánem. Byl přítomen kazatel Anglikánské církve, který přišel z Tasmánie ve společnosti bratří Bakera a Rousseaua, a který právě začal zachovávat sobotu. – Letter 23a, 1893 VSS 401.1

Opatrnost a vážnost – Pán by rád pracoval mezi námi s větší mocí, ale je tam nebezpečí, že dovolíme našim podnětům, aby nás unášely tam, kam si Pán nepřeje, abychom šli. Nesmíme učinit jeden krok, který bychom si přáli vzít nazpět. Měli bychom postupovat vážně opatrně, a nepoužívat přehnané výrazy, nebo nechat se přemoci svými pocity. Musíme uvažovat klidně a pracovat bez vzrušení, neboť tam budou takoví, kteří se nechají snadno přemoci, kteří pochyťí neopatrné výrazy a použijí extrémního projevu, aby vytvořili vzrušení, a takto překazí všechnu práci, kterou chce Bůh vykonat. VSS 401.2

Je tu třída lidí, kteří jsou vždy ochotni začít něco neobvyklého, kteří chtějí pochyťit něco zvláštního, podivuhodného a nového, ale Bůh si přeje, aby si všichni (z nás) počínali klidně, uvážlivě vybírali svá slova v souladu s důležitou pravdou pro tuto dobu, která vyžaduje (že je), aby byla představená mysli jako svobodná od všeho, co je emocionální, pokud možno, avšak stále byla nesená s intenzitou a vážností, která jí náleží. Musíme se mít na pozoru proti vytváření extrémů, dávat si pozor, abychom nezmalomyslnovali ty, kteří nejsou buď v ohni nebo ve vodě. – Letter 37, 1894 VSS 402.1

Předmět z Ducha Svatého pro zvláštní příležitost – V neděli 23. června (1895) jsem mluvila pod stanem v Canterburg. Bylo ustanoveno generální shromáždění a bylo přítomno mnoho z našich lidí z Ashfieldu, Sydney a Petershamu. Několik duší bylo přesvědčeno pravdou, které se však nerozhodly zcela uposlechnout. Když jsem kráčela na pódium, zdálo se mi, jako by ve své mysli nemohla zachytit nějaký předmět, o kterém bych mluvila, ale jakmile jsem se zastavila, všechno bylo jasné, a daný mi text byla zákoníkova otázka Kristu – „*Co mám činit, abych mohl mít věčný život?*“ VSS 402.2

Sestoupila na mne moc Boží, a pravda Boží byla představena Jeho lidským činitelem tím nejčistším a nejvlivnějším způsobem. Starší Corliss řekl, že mne slyšel mluvit téměř za všech okolností za posledních čtyřicet let, ale že toto bylo nejmocnější kázání, jaké kdy ode mne slyšel. Zdálo se mi, jako bych byla vyzvednutá a unášena mimo sebe. Byl to Duch Páně, který na mne sestoupil, a jeho jménu buď všechna sláva. Ve svém příštím dopise vám pošlu obsah toho, o čem se mluvilo. VSS 403.1

Po kázání jsme strávili asi jednu hodinu na společenském shromáždění. Přinášená svědectví byla znamenitá, a naše shromáždění skončilo, zanechávajíc ten nejpříznivější dojem na myslích těch, kteří se rozpakovali u kříže, a rádi by věděli, jak by si měli zařídit život, kdyby přijali pravdu.

– Letter 28, 1895 *VSS 403.2*

Poselství o neplodném fíkovníku – Odpoledne. Právě jsem se vrátila z bohoslužby ve stanu. Dnes jsem mluvila dvakrát, téměř hodinu na ranním shromáždění v půl sedmé, a opět toto odpoledne. Obvykle mluvím ve středu odpoledne, protože je volno, ale tento týden jsem svolila mluvit v úterý, protože je Cup Day. ... Stan byl plný. Byla dodána vedlejší sedadla, ale někteří stáli. *VSS 403.3*

Mluvila jsem o neplodném fíkovníku, vztahujíc to na některé ze sborů, jež nenesou žádné ovoce. Pán mi dal nenucenost před tímto velkým shromážděním. Byly tam přítomny přede mnou vznešeně vyhlížející tváře a mnozí, jak muži, tak ženy, plakali. Nikdo neopustil své místo, ale všichni naslouchali s hlubokou pozorností. Pán mi dal poselství pro lidi. Poznala jsem, že Duch Svatý pracoval na myslích a srdcích. Nikdy, v žádném z našich táborových shromážděních, jsem neviděla takovou dychtivost slyšet pravdu. *VSS 403.4*

Již jsem mluvila dvanáctkrát přes hodinu a několikrát krátké úvahy. Přítomností Páně je na tomto tábořišti, a mnohá srdce jsou pohnutá. – Letter 82, 1895 *VSS 404.1*

Část VIII. – Použití hlasu v zpěvu

64. Síla zpěvu

Prostředky výchovy – Historie biblických písní je plná podnětů jak použít a mít prospěch z hudby a zpěvu. Hudba je často zneužita, aby sloužila záměrům zla, a takto se stala jedním z nejpůsobivějších lákadel pokušení. Avšak správně použitá je skvělým darem Božím, určená pozvednout myšlenky k vysokým a vznešeným tématům, k oživení a povznesení duše. *VSS 407.1*

Když dítky Izraele putovaly pouští, zpříjemňovaly si cestu hudbou a posvátnou písní. Tak Bůh nabízí svým dítkům dnes potěšit svůj poutnický život. Je málo působivějších prostředků pro utkvění jeho slov v paměti, než jejich opakování v písni. A taková píseň má podivuhodnou sílu. Má sílu podmanit si drsnou a nevzdělanou povahu, sílu podnítit myšlení a vzbudit pochopení, podporovat soulad v jednání a zbavit se smutku a předtuchy, jež ničí odvahu a oslabují úsilí. *VSS 407.2*

Je to jeden z nejpůsobivějších prostředků, jak zapůsobit na srdce duchovní pravdou. Jak často u těžce zkoušené a téměř zoufalé duše vyvolají vzpomínku na některé z Božích slov – dávno zapomenutá píseň z dětství... a pokušení ztrácí svou sílu, život získává nový význam a nový cíl, odvaha a radost jsou předány jiným duším! *VSS 407.3*

Význam zpěvu jako výchovného prostředku by neměl být nikdy ztracen ze zřetele. Necht' se ve vašem domově zpívají písně, které jsou příjemné a čisté a bude tam méně kritických slov a více srdečnosti, naděje a radosti. Necht' se zpívá ve škole, a žáci budou přitahováni těsněji k Bohu, ke svým učitelům, a jeden k druhému. *VSS 408.1*

Zpěv má jako část náboženské bohoslužby stejnou hodnotu jako modlitba. Vskutku, mnoho písní je modlitbou. Jestliže je dítě učeno, aby si to uvědomilo, bude více přemýšlet o významu slov, které zpívá a bude vnímavější k jejich síle. – Ed 167, 168 *VSS 408.2*

Dar zpěvu – Jedné noci se mi zdálo, že jsou na shromáždění rady, kde tyto záležitosti (místo k udílení poselství a varování a neučení) byly projednávány. A velmi vážný, důstojný muž řekl: „Modlete se k Pánu, aby vyzvedl nadané muže a ženy, aby jim mohla být svěřena práce. Ve vašem středu máte nadání, které potřebuje být rozpoznáno.“ Bylo proneseno několik moudrých vět, a pak byla promluvená slova, jak jsem je v podstatě napsala. Řekl, „Upozorňuji vás na dar zpěvu, který by měl být zušlechťován, neboť lidský hlas ve zpěvu je jedním ze svěřených darů od Boha, aby byl používán k Jeho slávě. Nepřítel spravedlnosti využívá co nejvíce toho daru ve své službě. A tak to, co je darem od Boha, a má být požehnáním duši, je překrouceno, nesprávně užito a slouží záměru sata-na. Tento dar hlasu je požehnáním, jestliže je zasvěcen Pánu, aby sloužil jeho věci. – Ev 497, 498 *VSS 408.3*

Živé spojení s Bohem – Musí zde být živé spojení s Bohem na modlitbě a živé spojení s Bohem v písních chvály a díkůvzdání. – Ev 498 *VSS 409.1*

Výchova jazyka – jestliže chcete sedět na nebeských místech s Kristem, nemůžete se zdržet od chválení Boha. Začněte vychovávat svůj jazyk, aby chválil Jeho, a cvičte své srdce, aby skládalo melodii Bohu. Když ten zlý začne kolem vás rozprostírat svou temnotu, chvalte zpěvem Boha. – HP 95 *VSS 409.2*

Pomoc při vzpírání se pokušení – Necht' je v písni vyjadřována chvála a díkůvzdání. Když jsme pokoušeni, tak místo abychom dali projev svým pocitům, pozvedněme se u víře v písni díkůvzdání. Bohu... Zpěv je zbraní, kterou můžeme vždy použít proti zastrašování. Když takto otevřeme své srdce slunečnímu světlu Spasitelovy přítomnosti, budeme mít zdraví a jeho požehnání. – MH 254 *VSS 409.3*

Vítězné prostředky proti nepříteli – Viděla jsem, že se musíme denně pozvednout a držet převahu nad mocnostmi temnoty. Náš Bůh je mocný, viděla jsem, jak zpěv ke slávě Boží často zahnal nepřítel a chválení Boha jej odrazilo a dalo nám vítězství. – Letter 5, 1850 *VSS 409.4*

Účinek zbožného zpěvu – Veliké bylo požehnání, které obdrželi lidé, jako odezvu na písně chvály... Jak často se v duchovní zkušenosti opakuje tato historie! Jak často slova zbožné písně rozpečetí v duši počátek kajivosti a víry, naděje, lásky a radostí! – Ed 162 *VSS 410.1*

Způsob, jak si zpříjemnit práci – Zpříjemněte si svou práci písněmi chvály. – CG 148 *VSS 410.2*

Zpěv v domově – Večer a ráno se účastníte se svými dětmi bohoslužby, čtení jeho Slova a zpívání k jeho chvále. Učte je opakovat Boží zákon. Izraelité byli poučeni, co se týče přikázání: „*Budeš své děti pilně učit, a budeš jim v tom vyprávět, když budeš sedět ve svém domě, a když půjdete cestou, a když ulehnete a když vstanete.*“ Proto Mojžíš nařídil Izraelitům, aby slova zákona zhudebni. ... *VSS 410.3*

Jestliže to bylo pro Mojžíše podstatné, aby ztělesňoval přikázání ve zbožné písni, takže když pochodovali v poušti, dívky se mohly učit zpívat zákon verš po verši. Jak podstatné je v této době učit naše děti Božímu Slovu! Přistupme k Pánu, aby nám pomohl naučit naše děti zachovávat přikázání do písmene. Učiňme všechno, co je v našich silách, aby v našich domovech zněla hudba, aby tam mohl Bůh vstoupit. – Ev 499 *VSS 410.4*

Rodina sjednocená zpěvem – Šťastný otec a matka, kteří mohou učit své děti Bohem psanému Slovu se znázorňováním z otevřených stránek z knihy přírody, kteří se mohou shromažďovat pod zelenými stromy, na čerstvém, čistém vzduchu, aby studovali Slovo a zpěvem chválili Otce na hoře. Takovýmto spojením mohou rodiče připoutat děti ke svým srdcím, a takto k Bohu pouty, která nemohou být nikdy přetržena. – Ed 251 *VSS 411.1*

Dětský zpěv – Nechť je pobožnost krátká a plná života, přizpůsobená okolnosti a čas od času obměňována. Nechť se všichni zapojí ve čtení Bible a často se učí opakovat Boží zákon. U dětí se zvýší zájem, jestliže je jim občas dovoleno vybrat čtení. Ptejte se jich na to a nechte je klást otázky. Zmiňte se o něčem, co poslouží ke znázornění významu. Když takováto pobožnost není příliš dlouhá, nechte maličké, aby se účastnili na modlitbě, a nechte je připojit se ve zpěvu, i kdyby to byl jediný verš. – CG 522 *VSS 411.2*

65. Kristův zpěv

Kristus vítěz nad pokušením jako dítě – Když Kristus byl dítětem jako tyto děti zde, byl pokoušen k hříchu, ale on se nepoddal pokušení. Když byl starší, byl pokoušen, ale přišly mu na mysl písně, které jej učila zpívat jeho matka, a on pozvedl svůj hlas ke chvále. A dříve než si to jeho společníci uvědomili, začali zpívat s ním. Bůh si přeje, abychom využili každé dovednosti, kterou nám nebesa poskytla, abychom se ubránili nepříteli. – Manuscript 65, 1901 *VSS 412.1*

Písně víry a zbožné radosti – S písní Ježíš ve svém pozemském životě čelil pokušení. Často, když byla promlouvána ostrá, podrážděná slova, často když atmosféra okolo něho byla těžká se sklíčeností, s nespokojeností, nedůvěrou nebo strachem, byla slyšet jeho píseň víry a zbožné radosti. – Ed 166 *VSS 412.2*

Dorozumívání s nebesy skrze zpěv – Kristus sestoupil do chudoby, aby mohl učit, jak důvěrně v našem denním životě můžeme chodit s Bohem. Vzal na sebe lidskou přirozenost, aby byl schopen soucítit s každým srdcem. Byl schopný soucítit se všemi. Musel namáhavě pracovat, nesl svůj díl v zabezpečování rodiny v jejich potřebách, býval obvykle unavený, avšak neprojevoval netrpělivost. Jeho duch nebyl nikdy tak plný světských starostí, aby mu nezůstal žádný čas nebo myšlenka na nebeské věci. Často komunikoval s nebesy ve zpěvu. Lidé z Nazaretu často slyšeli jeho hlas povznesený v modlitbě a díkůvzdání Bohu, a ti, kteří se s ním stýkali, kteří si často stěžovali na únavu, byli potěšeni příjemnou melodií, která plynula z jeho rtů. – RH Och. 24, 1899 *VSS 412.3*

Na začátku dne – Brzy ráno se často nacházel na nějakém odloučeném místě, kde rozjímal, zkoumal Písma nebo se modlil. Se zpěvem vítal ranní světlo. S písněmi díkůvzdání si zpříjemňoval své pracovní hodiny a přinášel nebeskou radost sedřeným a zbaveným odvahy. – MH 52 *VSS 413.1*

Vůně zpěvu jako kadidlo – Často vyjadřoval radost svého srdce zpíváním žalmů a nebeských písní. Obyvatele Nazaretu často slyšeli jeho hlas pozvednutý ve chválení a díkůvzdání Bohu. Udržoval společenství s nebesy ve zpěvu. Když si jeho společníci stěžovali na únavu z práce, byli potěšeni příjemnou melodií z jeho rtů. Zdálo se, jakoby jeho chválení vyhánělo zlé anděly a jako kadidlo naplňovalo místo vůní. Mysl jeho posluchačů byla unášena z jejich pozemského vyhnání do nebeského domova. – DA 73, 74 *VSS 413.2*

66. Hlasová kultura a zpěv

Předmět pro každou školu – Jsem ráda, že byl přinesen hudební prvek do školy v Healdsburgu. V každé škole je nanejvýš potřebná výuka zpěvu. Měl by tam být mnohem větší zájem o hlasovou kulturu, než je nyní všeobecně představován. Studenti, kteří se naučili zpívat příjemně náboženské písně s melodií a zřetelností, mohou vykonat více dobra, než zpívající evangelisté. Mohou najít mnoho příležitostí k využití daru, který jim Bůh dal, přinášejíce melodii a sluneční jas do mnoha smutných míst zatemněných hříchem, bolestí a strádáním, zpívající těm, kteří mají málokdy výsadu navštívit chrám. – RH Aug. 27, 1903 *VSS 414.1*

Správná intonace a výslovnost – Žádná slova nemohou náležitě vystihnout hluboké požehnaní pravé bohoslužby. Když lidské bytosti zpívají s duchem a porozuměním, nebeští hudebníci převezmou nápěv a připojí se v písni díkůvzdání. On, který nám poskytl všechny dary, které nám dávají možnost být Božími spolupracovníky, očekává od svých služebníků, že budou pěstovat své hlasy tak, aby mohli mluvit a zpívat způsobem, kterému by mohli všichni rozumět. Není to hlasité zpívání, které je potřeba, ale jasná intonace, správná výslovnost a jasný projev. Necht' si všichni udělají čas k pěstování hlasu tak, aby Boží chvála mohla být zpívána v jasných, měkkých tónech, ne s drsností a pronikavostí, která uráží sluch. Schopnost zpívat je dar Boží; necht' je používána k Jeho slávě. – 9T 143, 144 *VSS 414.2*

Krása, patos a síla – Hudba může být velkou silou pro dobro, avšak my nedovedeme využít toto odvětví bohoslužby. Zpívá se obvykle z podnětu nebo při zvláštních příležitostech, a jindy jsou ti, kteří zpívají, ponecháni, aby klopýтали sami, a hudba ztrácí svůj náležitý dojem na mysl těch přítomných. Hudba by měla mít krásu, patos a sílu. Necht' jsou hlasy pozvedány v písních chvály a úcty. Vezměte si na pomoc, je-li možné, instrumentální hudbu, a necht' nádherný soulad stoupá k Bohu, jako přijatelná oběť. *VSS 415.1*

Ale často je mnohem obtížnější vycvičit zpěváky a udržet je v činnosti, než zdokonalit návyky v modlení a napomínání. Mnozí chtějí dělat věci podle svého vlastního stylu; mají námítky na poradách, a jsou netrpěliví pod vedením. Dobré, zralé plány jsou potřebné v Boží službě. Zdravý rozum je výborná věc ve službě Pána. – Ev 505 *VSS 415.2*

Charakteristika dobrého zpěvu – Ve zpěvu může být učiněno velké zdokonalení. Někteří myslí, že čím hlasitěji zpívají, tím více hudby působí, ale hluk není hudba. Dobrý zpěv je jako hudba ptáků – podmanivá a melodická. *VSS 415.3*

V některých z našich sborů jsem slyšela sóla, která byla naprosto nevhodná pro bohoslužbu v domě Páně. Dlouze protahované noty a příznačné zvuky, obvyklé v operním zpěvu, nejsou příjemné andělům. Přejí si slyšet jednoduché písně chvály, zpívané přirozeným tónem. Písně, ve kterých je každé slovo vyjádřeno jasně, muzikálním tónem, jsou písně, ve kterých se k nám připojí ve zpěvu. Připojí se k refrénu, který je zpíván ze srdce, s duchem a porozuměním. – Ev 510 *VSS 416.1*

Vážnost a úcta – Melodie písně, vylévaná z mnoha srdcí v jasné, zřetelné výslovnosti, je jedním z Božích nástrojů v díle záchrany duší. Celá bohoslužba by měla být vedena s vážností a úctou, jako kdyby byl viditelně přítomen Mistr shromáždění. – 5T 493 *VSS 416.2*

Hudba, část bohoslužby především – Hudba tvoří část bohoslužby především v sálech. Měli bychom se snažit v našich písních chvály přiblížit co možná nejvíce souladu nebeských chórů. Často jsem byla dotčena, když jsem slyšela neškolené hlasy intonovat do vysokých tónů, doslova křičet posvátná slova z některého chorálu chvály. Jak nevhodné jsou tyto ostré, skřípavé hlasy pro posvátné, radostné uctívání Boha. Toužím si ucpat uši nebo utéci z místa a raduji se, když trýznivý přednes je u konce. – Ev 507, 508 *VSS 416.3*

67. Nesprávné užití hlasu v hudbě

Hlučný blázelec – Věci, které jste mi popsali, jak se děly v Indianě, mi Pán ukázal, že se budou dít těsně před zkouškou. Každá hrubá záležitost se projeví. Bude tam jásot s bubny, hudbou a tancem. *VSS 417.1*

Vědomí rozumných bytostí se stane tak zmateným, že jim nemůže být svěřeno učinit správná rozhodnutí. A toto je nazýváno hnutím Ducha Svatého. *VSS 417.2*

Duch Svatý se sám nikdy nezjevuje takovým způsobem, v takovém hlučném blázinci. Toto je satanův vynález, zastřít své důmyslné prostředky, aby neučinily žádný dojem čistým, upřímným, povznášejícím, posvěcujícím pravdu pro tuto dobu. Kdyby raději nikdy nebylo smícháno uctívání Boha s hudbou, než použít hudební nástroje ke konání díla, které mi bylo představeno posledního ledna na našem táborovém shromáždění. Pravda pro tuto dobu nepotřebuje nic z toho ve své práci získávání duší. Hlučný blázelec šokuje smysly a překrucuje, že to, co se provádí, správně může být požehnáním. Síly satanských činitelů splývají s hlukem a hřmotem, jaký mají karnevaly, a toto je pojmenováno jako práce Ducha Svatého. ... *VSS 417.3*

Žádné povzbuzení nemůže být dáno tímto způsobem bohoslužby. Stejný druh účinku se dostavil po uplynutí doby v 1844. Bylo to stejné zpodobnění. Lidé byli vzrušeni a byli ovládáni silou, třebaže si mysleli, že je to síla Boží. – 2SM 36, 37 *VSS 418.1*

Satanova léčka – Duch Svatý nemá nic společného s takovým hlučným zmatkem a množstvím zvuků, jak se mi to přihodilo posledního ledna. Satan pracuje uprostřed hřmotu a zmatku takové hudby, která kdyby byla správně provedená, mohla být chválou a oslavou Boha. Její vliv působí jako jed hadího uštknutí. *VSS 418.2*

Tyto věci, které bývaly v minulosti, budou i v budoucnosti. Satan chce učinit hudbu léčkou ve způsobu, jakým je prováděná. – 2SM 378 *VSS 418.3*

Písně, které rozpláčou anděly – Vytvořila se zde třída společenských shromáždění ve zcela odlišném charakteru, večírky potěšení, které se staly potupou našim institucím a církvi. Povzbuzují pýchu v oblečení, pýchu vzhledu, sebeuspokojení, veselost a bezvýznamnost. Satan je přijímán jako vážený host a ovládá ty, kteří podporují tato shromáždění. *VSS 418.4*

Byl mě představen pohled na jednu z takových společností, kde byli shromážděni ti, kteří vyznávají, že věří pravdě. Někdo zasedl k hudebnímu nástroji a zaznívaly takové písně, že by rozplakaly přihlížející anděly. Bylo tam veselí, byl tam drsný smích, bylo tam hojnost nadšení a jakési nadchnutí, ale radost byla taková, jakou je schopen vytvořit pouze satan. Toto je nadšení a pobláznění, za které by se museli stydět všichni, kteří milují Boha. Připravují zúčastněné na nesvaté myšlení a jednání. Mám důvod si myslet, že někteří byli zúčastněni v tomto výjevu, jenž srdečně litovali toto hanebné představení. – CT 339 *VSS 418.5*

Lehkomyslné písně a populární hudba – Cítím úzkost, když jsem všude svědkem lehkomyslností mladých mužů a žen, kteří vyznávají, že věří pravdě. Nezdá se, že by Bůh byl v jejich myšlenkách. Jejich mysl je naplněná nesmysly. Jejich konverzace je pouze prázdný, marný hovor. Jsou nadšení poslechem hudby a satan ví, které orgány vzrušit, aby podnítil, upoutal a nadchl mysl tak, že Kristus není žádaný. Není zde potřeba duchovní touhy duše po božském poznání, po růstu v milosti. *VSS 419.1*

Bylo mi ukázáno, že mládež musí zaujmout vyšší stanovisko a učinit Slovo Boží svým rádcem a vůdcem. Na mládeži spočívá vážná odpovědnost, na kterou málo dbají. Zavedení hudby do jejich domovů, místo aby podněcovali svatost a duchovnost, se stala prostředkem odchýlení jejich mysli od pravdy. Lehkomyslné písně a populární hudba současnosti se zdá být vyhovující jejich vkusu. Hudební nástroje zabírají čas, který by měl být zasvěcený modlitbám. *VSS 419.2*

Hudba, když není zneužitá, je velkým požehnáním, ale když je nesprávně užitá, je hroznou kletbou. Vzrušuje, ale nepropůjčuje onu sílu a odvahu, kterou křesťan může nalézt pouze u trůnu milosti, když pokorně přiznává své nedostatky, a s pláčem a slzami prosí o nebeskou sílu, aby byl opevněn proti mocným pokušením toho zlého. Satan vede mládež do zajetí. Ach, co mám říci,

abych je přiměla uniknout jeho síle poblouznění! On je obratný svůdce, lákající je do záhuby. – 1T 496, 497 *VSS 420.1*

Uctívání hudby jako idolu – Věčné věci mají u mládeže malou váhu. Andělé Boží jsou v slzách, když zapisují na svítky slova a činy vyznávajících křesťanů. Andělé se vznášejí nad jejich příbytky. Je tam shromážděná mládež, zní tam vokální a instrumentální hudba. Jsou tam shromáždění křesťané, ale co to je, co slyšíte? Je to píseň, lehkovážný šlágr, vhodný pro taneční síň. Pohleďte, jak čistí andělé shromažďují své světlo těsněji kolem sebe a temnota obklopuje ty v onom příbytku. Andělé odešli ze scény. Na jejich tvářích je smutek. Hle, oni pláčou. Toto jsem viděla mnohokrát se opakovat i v řadách světitelů soboty, a obzvláště v _____. *VSS 420.2*

Hudba zabírala hodiny, které by měly být zasvěceny modlitbě. Hudba je idol, který uctívají mnozí sobotu zachovávající křesťané. Satan nemá námitky proti hudbě, jestliže si skrze ni může učinit cestu, jenž mu získá přístup do mysli mládeže. *VSS 420.3*

Cokoliv se hodí jeho účelu, jenž odvede mysl od Boha, a zabere čas, který by měl být zasvěcen jeho službě. Pracuje skrze prostředky, které působí nejsilnějším vlivem k udržení velkého počtu v příjemném pobláznění, protože jsou ochromení jeho mocí. *VSS 421.1*

Hudba je požehnáním, je-li jí použito k dobrému účelu; ale často se stane jedním ze satanových nejpritažlivějších činitelů ke svedení duší. Když je zneužitá, vede neposvěcené k pýše, marnosti a pošetilosti. Když je jí dovoleno, aby zaujala místo nábožnosti a modlitby, je hroznou kletbou. *VSS 421.2*

Mladí lidé se scházejí, aby zpívali, a přestože jsou vyznavači křesťanství, často zneuctívají Boha a svou víru svou lehkovážnou konverzací a výběrem hudby. Posvátná hudba nevyhovuje jejich vkusu. Byla jsem nasměrována ke jasnému učení Božího Slova, které bylo opomíjeno bez povšimnutí. U soudu všechna tato slova inspirace usvědčí ty, kteří jim nevěnovali pozornost. – 1T 505, 506 *VSS 421.3*

Zakázaná potěšení – Jaký je rozdíl mezi starodávným obyčejem a použitím, ke kterému je nyní hudba často věnována! Jak mnozí používají tohoto daru, aby zdůraznili sebe, místo, aby jej užili k oslavení Boha! Láska k hudbě vede neopatrné, aby se spojili s milovníky světa na místech radostí, kam Bůh zakázal svým dítkám chodit. Tak proto je velkým požehnáním při správném užití, stává se ale nejúspěšnějším činitelem, skrze které satan odvádí mysl od povinností a od uvažování o věčných věcech. – PP 594 *VSS 421.4*

Ctižádost k předvedení – Hudební zábavy, které jsou-li správně vedeny, neuškodí, ale často jsou zdrojem zla. Při dnešním stavu společnosti, s nízkou morálkou, ne pouze u mladých, ale i u těch, kteří jsou v letech a zkušeních, je velké nebezpečí, že se stanou bezstarostní a budou věnovat zvláštní pozornost oblíbencům, a takto vytvoří závist, žárlivost a zlé domněnky. Hudební nadání příliš často podporuje pýchu a ctižádost k předvádění a zpěváci jen málo myslí na to, aby uctili Boha. Místo aby byla mysl vedená k pamatování na Boha, často způsobí, že se na Něho zapomíná. – Letter 6a, 1890 *VSS 422.1*

Rada k hudebním vedoucím – Byla jsem pozvána na jedno z vašich cvičení zpěvu a byla jsem přinucená číst pocity, které existovaly ve společnosti, ve které jste vy byl tím vynikajícím. Byla tam nepatrná žárlivost, závist, zlé domněnky a zlé mluvení. ... Je to služba srdcem, co Bůh požaduje. Způsoby a neupřímná chvála jsou jako znějící mosaz a zvonící cimbál. Váš zpěv je pro předvádění, ne ke chvále Boží s duchem a porozuměním. Stav srdce zjevuje kvalitu náboženství zbožného profesora. – Ev 507 *VSS 422.2*

Božská volba zpěvu – Zpěv je v církevním shromáždění, stejným uctíváním Boha jako mluvení a nějaká zvláštnost nebo podivnost, připravuje půdu pro upoutání pozornosti lidí a ničí vážný, slavnostní dojem, který by měl být výsledkem posvátné hudby. Cokoliv zvláštního a výstředního ve zpěvu ubírá z vážnosti a posvátnosti náboženské služby. *VSS 422.3*

Tělesné cvičení prospívá málo. Všechno, co je spojeno nějakým způsobem s náboženskou bohoslužbou, by mělo být důstojné, vznešené a působivé. Bohu se nelíbí, když kazatelé vyznávající, že jsou Kristovými představiteli, tak nesprávně líčí Krista, že tělu dávají nepatřičný postoj, činí nedůstojná a hrubá gesta, nevzdělanou, hrubou gestikulaci. Všechno toto pobaví a vzbudí zvědavost těch, kteří si přejí vidět zvláštní, výstřední a vzrušující věci, ale tyto věci nepozvednou mysl a srdce těch, kterým svědčí. *VSS 423.1*

To samé může být řečeno o zpěvu. Osvojíte si nedůstojný postoj. Vynaložíte všechnu sílu a objem hlasu, co můžete. Přehlušíte jemnější druh a tón hlasu, který je muzikálnější než váš vlastní. Tato tělesná cvičení a drsný, křiklavý hlas, nevytvářejí žádnou melodii těm, kteří poslouchají na zemi a těm, kteří naslouchají v nebi. Tento zpěv je nedokonalý a nepřijatelný pro Boha, jako bezvadný, zjemnělý, příjemný druh hudby. Mezi anděly nejsou takové výstřednosti, jaké jsem občas viděla v našich shromážděních. Takové drsné tóny a gestikulace se neprojevují mezi andělským chórem. Jejich zpěv nedrásí sluch. Je jemný a melodický a dospěje se k němu bez tohoto velkého úsilí, mám o tom svědectví. Není to nucené a namáhavé, vyžadované tělesné cvičení. *VSS 423.2*

Bratr S. si neuvědomuje, jak mnozí jsou pobaveni a znechuceni. Někteří nemohou potlačit myšlenky, ne příliš posvátné, a pocity lehkovážnosti, když vidí nevhodné pohyby činěné při zpěvu. Bratr S. předvádí sebe. Jeho zpěv nemůže mít vliv, který by si podmanil srdce a dotkl se pocitů. Mnozí navštívili shromáždění a naslouchali slovům pravdy, promlouvaným z kazatelny, která usvědčila a zvažněla jejich mysl, ale častokrát způsob zpěvu zavinil, že nebyl učiněn hlubší dojem. Předvádění a tělesné pokroucení, nepříjemné vystoupení, které dává najevo namáhavé, vynucené úsilí, tak nemístné pro dům Boží, tak komické, že vážný dojem, učiněný na mysl, byl odstraněn. Ti, kdo věří pravdě, by na ni měli hlavně myslet před zpěvem... *VSS 424.1*

On (bratr S.) si myslel, že zpěv je tou nejdůležitější věcí, kterou musí činit na tomto světě, a že má velmi znamenitou a velkolepou metodu, jak toho dosáhnout. *VSS 424.2*

Váš zpěv je daleko od toho, aby potěšil andělský chór. Představte si, že stojíte ve společnosti andělů, pozvedáte svá ramena, zdůrazňujete slova, pohybujete tělem, a dáváte všechnu sílu do svého hlasu. Jaký druh shody a souladu tam bude s takovým předváděním před anděly? *VSS 424.3*

Hudba je nebeského původu. V hudbě je velká moc. Byla to hudba andělského zástupu, která rozechvěla srdce pastýřů na pláních Betléma a zasáhla celý svět. Je to v hudbě, že naše chvála stoupá k němu, který je ztělesněním čistoty a souladu. Je to hudbou a písněmi o vítězství, že vykoupení se budou moci konečně přihlásit o nesmrtelnou odměnu. *VSS 424.4*

V lidském hlase je něco příznačně posvátného. Jeho harmonie a jeho podmanivý a nebem inspirovaný patos předčí každý hudební nástroj. Vokální hudba je jedním z Božích darů lidem, nástroj, který nemůže být překonán a nic se mu nevyrovná, když Boží láskou oplývá duše. *VSS 425.1*

Jak tento dar bývá znehodnocen! Když je posvěcený a vzdělaný, může uskutečnit velké dobro v prolomení bariér předsudků a tvrdošíjných nedůvěr, a může být prostředkem k obrácení duší. Nedá se dostatečně pochopit základ zpěvu, ale s porozuměním, se znalostmi, musí být takové spojení s nebesy, že andělé mohou zpívat skrze nás. *VSS 425.2*

Tvůj hlas byl slyšet ve sboru tak nápadně, tak drsně, doprovázený nebo doplňovaný ne příliš vybranou gestikulací, že by měkčí a stříbřitější melodie, více podobné andělské hudbě, nemohlo být slyšet. Zpíval jsi více lidem než Bohu. *VSS 425.3*

Když jsi pozvedl svůj hlas nápadným způsobem nad všechno shromáždění, přemýšlel jsi v obdivu, který jsi vzbudil. Skutečně jsi měl tak vysoké představy o svém zpěvu, že tě napadly nějaké myšlenky, že bys měl být odměněn za cvičení tohoto daru. – Manuscript 5, 1874 *VSS 425.4*

Sklon k extrémům – Zpěvu by nemělo být dovoleno, aby odvedl mysl od hodin náboženství. Jestliže jedno musí být zanedbání, nechť je to zpěv. Je jedním z velkých pokušení přítomné doby, přivést využití hudby do extrémů, přispívat větším dílem hudby než modlitby. Mnoho duší zde propadlo zkáze. Když Duch Boží probudí svědomí a usvědčuje v hříchu, Satan vnukne cvičení zpěvu nebo školu zpěvu, která, když je vedena povrchním a lehkovážným způsobem, má za následek vypovězení vážností a uhašení veškeré touhy po Duchu Božím. Takto dveře srdce, které měly být otevřené Ježíši, jsou zavřené a zatarasené pýchou a neústupností, v mnoha případech nemohou být nikdy znovu otevřeny. *VSS 426.1*

Při pokušeních provázející toto cvičení zpěvu, mnozí, kteří byli kdysi skutečně obráceni k pravdě, byli svedeni, aby se sami odloučili od Boha. Vybrali si zpěv před modlitbou, navštěvující školy zpěvu raději než náboženská shromáždění, jestliže pravda již neprojevuje svou posvěcující moc na jejich duše. Takový zpěv je urážkou Boha. – RH July 24, 1883 *VSS 426.2*

68. Zpěv, který je ke slávě Boží

Hudba v nebi – Viděla jsem krásu nebes. Slyšela jsem zpívat anděly jejich úchvatné písně, přičítající chválu, čest a slávu Ježíšovi. Pak jsem si mohla uvědomit něco z podivuhodné lásky Syna Božího. – 1T 123 *VSS 427.1*

Andělští hudebníci – Byl mi ukázán pořádek, dokonalý pořádek nebes a byla jsem uchvácená, když jsem tam naslouchala dokonalé hudbě. Když vidění pominulo, zpěv zde mi zněl velmi drsně a nelibozvučně. Viděla jsem sbory andělů, kteří stáli v prázdném čtverci, každý měl zlatou harfu. Na konci harfy byl přístroj na ladění harfy nebo změnu tónu. Jejich prsty neklouzaly po strunách bezstarostně, ale dotýkaly se různých strun, aby vytvářely různé zvuky. Byl zde jeden anděl, který vždy vedl, který se první dotkl harfy a udal tón, pak se všichni připojili v hojné, dokonalé nebeské hudbě. Nedá se to popsat. Je to nebeská, božská melodie, když z každé tváře se odráží Ježíšův obraz, zářící s nevýslovnou slávou. – 1T 146 *VSS 427.2*

Okouzující hudba v melodickém nápěvu – Kdyby tito muži a ženy, kteří jsou spokojeni se svým zakrnělým, zmrzačeným stavem ve věcech Božích, byli náhle přeneseni do nebes a jen na okamžik byli svědky vznešeného, svatého stavu dokonalosti, která tam vždy trvá – každá tvář září radostí, okouzující hudba v melodickém nápěvu stoupá ke cti Boha a Beránka. – 2T 266 *VSS 428.1*

Vliv zpěvu na Lucifera – Andělé radostně přiznávali převahu Kristovu a pokořili se před ním, vzdávající mu svou lásku a úctu. Lucifer se skláněl s nimi, ale v jeho srdci byl zvláštní, divoký boj. Pravda, spravedlnost a oddanost zápasily proti nenávisti a žárlivosti. Na chvíli se zdálo, že vliv svatých andělů jej strhne s sebou. Když písně chvály stoupaly v melodických nápěvech, vzedmutých tisíci radostných hlasů, duch zla se zdál být přemožen. Nevýslovná láska pronikla celou jeho bytostí. Jeho duše se otevřela v souladu s bezhříšnými ctiteli, v lásce k Otci a Synu. – PP 36, 37 *VSS 428.2*

Andělské chóry při Ježíšově narození – Tenkrát mohl nebeskou melodii zaslechnout smrtelný sluch a nebeské chóry se odebraly zpět do nebe, když zakončily svou památnou hymnu. Světlo zvolna zmizelo... ale v srdcích pastýřů zůstal ten nejzářivější obraz, na jaký kdy mohl smrtelný člověk pohlédnout, o požehnané zaslíbení a ujištění o příchodu Spasitele lidstva na náš svět, který naplnil jejich srdce radostí a potěšením, smíšeným s vírou a úžasnou láskou k Bohu. – ML 363 *VSS 428.3*

Zpěv při Ježíšově vzkříšení – Když Ježíš vyšel z hrobu, tito zářící andělé se sami vrhli k zemi v úctě, a zdravili jej písněmi o vítězství a triumfu. – EW 182 *VSS 429.1*

Zachráněné duše námětem pro zpěv – Duše zachráněná a očištěná od hříchu, se všemi svými vznešenými silami věnovanými Boží službě, je hodná obdivu. Pak je radost v nebesích, v přítomnosti Boží a svatých andělů nad jednou zachráněnou duší, radost, která je vyjádřená v písních o svatém vítězství. – SC 126 *VSS 429.2*

Ozvěna andělských zpěvů v našich domovech – Poněvadž nás Vykupitel vede k prahům věčnosti, ozářených slávou Boží, měli bychom zachytit náměty chvály a díkůvzdání od nebeského chóru okolo trůnu, a když je probuzena ozvěna andělských zpěvů v našich domovech, budou srdce těsněji nakloněná k nebeským zpěvákům. Nebeské společenství začíná na zemi. Zde se učíme základní tón jeho chvály. – Ed 168 *VSS 429.3*

Díkůvzdání, nebeský základní tón – Povstanou obtíže, které budou zkoušet vaši víru a trpělivost. Čelte jim statečně. Dívejte se na tu jasnou stranu. Jestliže je dílo překaženo, ujistěte se, zda to není vaše chyba, a pak jděte vpřed, radující se v Pánu. Nebesa jsou plná radostí. Zní slávou toho, který učinil tak podivuhodnou oběť pro vykoupení lidského rodu. Neměla by být církev na zemi plná chvály? Neměli by křesťané, hlásající poselství světu, mít radost ze služby Kristu? Ti, kteří se v nebi spojí s andělským chórem v jejich hymně chvály, musí se naučit na zemi nebeské písní, jejímž základním tónem je vděčnost. – 7T 244 *VSS 429.4*

Nebeské písně – Oni (mnozí vyznávající křesťané) neznají jazyk nebes a nevychovávají svou mysl tak, aby byla připravená zpívat nebeské písně, nebo se těšit z duchovního naučení, které tam zaměstná pozornost všech. – 2T 265 *VSS 430.1*

Chvála Bohu – „*Kdož obětuje obět' chvály,*“ praví Stvořitel, „*tent' mne uctí.*“ (Ž 50,23) Všichni obyvatelé nebes svorně chválí Boha. Naučme se již nyní písni andělů, abychom ji mohli zpívat, až se připojíme k jejich oslnivému zástupu. Říkejme se žalmistou: „*Chváliti budu Hospodina, dokud jsem živ, žalmy zpívati Bohu svému, dokud mne stává.*“ „*I budou tě oslavovati národové, ó Bože, oslavovati tě budou všickni lidé.*“ (Ž 146,2; 67,4) – PP 289, 290 VSS 430.2

Bohoslužba v nebeských dvorech – Hudba tvoří část uctívání Boha v nebeských dvorech, a my bychom se měli snažit v našich písniích chvály, abychom se co možná nejvíce přiblížili souladu nebeských chórů. Patříčné cvičení hlasu je důležitým bodem programu ve výchově a nemělo by být zanedbáno. – ST March 14, 1900 VSS 430.3

Písňe svatých a andělů – Jestliže svatí budou upírat svůj zrak na odměnu před sebou a oslavovat Boha chválením, pak andělé budou přinášet radostné zprávy do města, a andělé ve městě se budou dotýkat svých zlatých harf a zpívat silným hlasem, „Haleluja!“ a nebeské klenby budou hlaholit jejich krásnými zpěvy. – EW 39 VSS 431.1

Milosrdenství na zemi, hudba v nebi – Když otevřete své dveře Kristovým potřebným a trpícím, přijímáte neviditelné anděly. Zvete společenství nebeských bytostí. Přinášejí posvátnou atmosféru radostí a pokoje. Přicházejí s chválou na rtech, a odpovídající nápěv je slyšen v nebi. Každý skutek milosrdenství tam vytváří hudbu. Otec ze svého trůnu počítá nesobecké pracovníky mezi své nejvzácnější poklady. – DA 639 VSS 431.2

Příprava pro nebesa – Pro pokornou, věřící duši, je dům Boží na zemi bránou do nebes. Píseň chvály, modlitba, slova promlouvaná Kristovými představiteli, jsou Bohem ustanovení činitelé, aby připravili lidi pro církev nahoře, pro vznešenější bohoslužbu, kde nebude moci vstoupit nic, co je znečištěné. – 5T 491 VSS 431.3

69. Zpěv, součást bohoslužby

Úkon bohoslužby jako modlitba – Zpěv jako součást náboženské služby je stejně důležitým úkonem bohoslužby, jako je modlitba. Srdce musí cítit ducha písně, aby ji mohlo dát správné vyjádření. – PP 594 *VSS 432.1*

Význam slov v písních – Jako součást náboženské služby, je zpěv stejně důležitým úkonem bohoslužby, jako je modlitba. Jestliže je dítě učeno, aby si to uvědomovalo, bude více přemýšlet o významu slov, které zpívá a bude přístupnější jejich vlivu. – Ed 168 *VSS 432.2*

Příprava pro církev nahoře – Bůh je veliký a svatý. Pro pokornou, věřící duši, jeho dům na zemi, místo, kde se jeho lid setkává při bohoslužbě, je jako brána nebes. Píseň chvály, slova promlouvaná Kristovým kazatelem, jsou Bohem ustanovení činitelé, aby připravili lidi pro církev nahoře, pro onu vznešenější bohoslužbu. – YI Oct. 8, 1896 *VSS 432.3*

Andělé v našem církevním publiku – Necht' máme všichni na mysli, že v každém shromáždění, kde se sklánějí svatí, jsou andělé Boží, naslouchající svědectvím, zpěvům a modlitbám. Pamatujme, že naše chvály jsou doplňovány chóry andělských zástupů nahoře. – 6T 367 *VSS 432.4*

Námět každé písně – Věda spasení má být břemenem každého kázání, námětem každé písně. Necht' je předkládána v každé snažné prosbě. – Ev 502 *VSS 433.1*

Zpěv s duchem a porozuměním – Špatnost formální bohoslužby nemůže být silněji vyličená, ale žádná slova nemohou náležitě vystihnout hluboké požehnání pravé bohoslužby. Když lidské bytosti zpívají s duchem a porozuměním, nebeští hudebníci zachytí nápěv, a připojí se v písni důkuvzdání. Ten, který nám poskytl všechny dary, které nám umožňují být Božími spolupracovníky, očekává, že jeho služebníci budou pěstovat své hlasy tak, aby mohli mluvit a zpívat způsobem, kterému by mohli všichni rozumět. Není potřebné zpívat hlasitě, ale s jasnou intonací, správnou výslovností a zřetelným projevem. Necht' si všichni udělají čas k pěstování hlasu tak, aby Boží chvála mohla být zpívána v jasných, měkkých tónech, ne s drsností a pronikavostí, jež uráží sluch. Schopnost zpívat je dar Boží, necht' je používán k jeho slávě. – 9T 143, 144 *VSS 433.2*

Krása ve zpěvu není všechno – Mnozí zpívají ve shromážděních krásné písně, písně o tom, co dělají, a co zamýšlejí udělat, ale někteří tyto věci nečiní, tedy nezpívají s duchem a porozuměním. Tak při čtení Božího slova nejsou někteří požehnáni, protože si je neberou do svého skutečného života, neuvádějí je do praxe. – Ev 508 *VSS 433.3*

Chvalozpěvy pro příležitost – Ti, kteří činí ze zpěvu součást božského uctívání, by měli vybírat chvalozpěvy s hudbou vhodnou pro příležitost, ne pohřební nápěvy, ale radostné, přesto vznešené melodie. Hlas může a má být přizpůsobován, změkčován a podmaňován. – Ev 508 *VSS 434.1*

Sborové chvalozpěvy – Jiná věc, která by měla obdržet pozornost, ať je to na našich táborových shromážděních nebo kdekoli jinde, je zpěv. Kazatel by neměl určit chvalozpěv, pokud si nejprve nezjistí, že jsou s ním dobře obeznámeni ti, kteří zpívají. Měla by být určena vhodná osoba, aby se starala o toto cvičení, a mělo by být její povinností dohlížet, aby byly vybírány takové chvalozpěvy, které by mohly být zpívány s duchem a také s porozuměním. Zpěv je součástí uctívání Boha, ale v nepovedeném způsobu, jak je často prováděn, není ke cti pravdě ani ke slávě Boží. Měl by v tom být systém a pořádek, jako v každém jiném odvětví díla Páně. Organizujte společenství nejlepších zpěváků, jejichž hlasy mohou vést shromáždění, a pak necht' všichni, kteří mohou, se spojí s nimi. Ti, kteří zpívají, by měli vyvinout úsilí, aby jejich zpěv byl v souladu, měli by věnovat nějakou dobu výcviku, tak, aby mohli využívat tohoto daru ke slávě Boží. – RH July 24, 1883 *VSS 434.2*

Služba zpěvu pro každého – Ve shromážděních by nemělo být nic, co by mělo divadelní charakter. Zpívat by neměli pouze někteří. Všichni přítomní by měli být nabádáni, aby se zapojili do služby zpěvu. Jsou zde ti, kteří mají zvláštní nadání zpěvu a jsou příležitostí, kdy může být přineseno zvláštní poselství jedním zpěvákem nebo několika, sjednocenými v písni. Ale málokdy by měli zpívat jen někteří. Schopnost zpívat je působivý dar, který by podle Božího přání měli všichni pěstovat, a používat ke slávě Jeho jména. – 7T 115, 116 *VSS 435.1*

Příjemný, prostý zpěv – Jak může být Bůh oslavován, když jste závislí svým zpěvem na světském sboru, který zpívá pro peníze? Moji bratři, když uvidíte tyto věci v pravém světle, budete mít ve svých shromážděních pouze příjemný, prostý zpěv a budete žádat celé shromáždění, aby se spojili v písní. Co když mezi těmi přítomnými je několik, jejich hlasy nejsou tak muzikální, jako hlasy ostatních? Když je zpěv takový, že andělé se mohou spojit se zpěváky, je učiněn dojem na mysl, jaký nemůže být učiněn, když zpěv vychází z neposvěcených rtů. – Ev 509 *VSS 435.2*

Kouzlo sborového zpěvu – Ve shromážděních by měl být zpěv podporován, ne zanedbáván. Bůh může být oslavován touto součástí bohoslužby. A když zpěváci nabídnou svou službu, měli by být přijati. Ale neměly by být používány peníze k najímání zpěváků. Často zpěv prostého chorálu shromážděním má kouzlo, které nevlastní pěvecký sbor, jakkoliv kvalifikovaný. – Ev 509 *VSS 435.3*

Boží království více než pouhá formalita – Království Boží se nezakládá na formalitě a obřadu. Obřadů přibývá a stávají se přehnané, když zmizí důležité zásady Božího království. Ale není to formalita a obřad, co Kristus požaduje. On lační obdržet ze své vinice ovoce ve svatosti a nesobeckosti, skutky dobroty milosrdenství a pravdy. *VSS 436.1*

Nádherný oděv, skvělé zpěvy a instrumentální hudba v církvi, nevyvolává zpěvy andělských chórů. V očích Božích jsou tyto věci jako větve neplodného fíkovníku, který nepřináší nic kromě okázalého listí. Kristus očekává ovoce, pokud jde o zásady dobroty, porozumění a lásky. Toto jsou nebeské zásady, a když jsou zjevovány v životech lidských bytostí, můžeme poznat, že Kristus je uvnitř, ta naděje slávy. Shromáždění může být nejchudší v zemi, bez hudby nebo vnější okázalosti, ale jestliže vlastní tyto zásady, členové mohou zpívat, neboť radost Kristova je v jejich duších, a tu mohou nabídnout Bohu jako příjemnou oběť. – Ev 511, 512 *VSS 436.2*

Služba zpěvem, ne koncert – Bylo mi představeno, že kdyby starší ____ byl věnoval pozornost radám svých bratří a nespíchal tak podat velký výkon, aby si zajistil velké shromáždění, měl by více vlivu pro dobro, a jeho práce mohla mít více výmluvného účinku. Měl by odstranit ze svých shromáždění všechno, co má podobu divadelního představení, neboť takový vnější projev nedává žádnou sílu poselství, které přináší. Kdyby s ním Pán mohl spolupracovat, nebylo by zapotřebí, aby jeho práce byla konána tak nákladným způsobem. Nebyl by pak potřeboval vynaložit tolik prostředků na inzerování svých shromáždění. Nemusel být tak závislý na hudebním programu. Tato součást jeho služby je vedená spíše jako koncert v divadle, než služba zpěvem v náboženském shromáždění. – Ev 501 *VSS 436.3*

Boží priorita v hudbě – Nadbytek, který byl přinesen do bohoslužby v ____, tomu je potřeba se usilovně vyhýbat... Hudba je přijatelná Bohu, pouze když je srdce posvěcené a učiněné laskavým a svatým svou přístupností. Ale mnozí, kteří si libují v hudbě, nevědí nic o vytváření melodie ve svém srdci pro Pána. Jejich srdce odešlo „za jejich idoly“. – Ev 512 *VSS 437.1*

Smetí v církvi – Když vyznávající křesťané dosáhnou vysoké úrovně, což je jejich výsadou, aby dosáhli, v celé jejich bohoslužbě bude udržována jednoduchost Kristova. Formality, obřady a hudební výkony nejsou silou církve. Přesto tyto věci zaujaly místo, které měl mít Bůh, stejně jak tomu bylo v bohoslužbě Židů. *VSS 437.2*

Pán mi zjevil, že když je srdce vyčištěno a posvěceno, a členové církve jsou podílníky božské povahy, z církve bude vycházet síla na ty, kteří věří pravdě, která způsobí melodii v srdci. Mužové a ženy nebudou potom závislí na své instrumentální hudbě, ale na síle a moci Boží, která dává plnost radostí. Je potřeba vykonat práci, která spočívá v odklizení smetí, které bylo přineseno do církve. ... Toto poselství není pouze pro sbor v ____, ale pro každý jiný sbor, který by následoval jeho příkladu. – Ev 512 *VSS 437.3*

Jednoduchost v náboženské službě – Opravdoví kazatelé znají hodnotu vnitřního působení ducha Svatého na lidská srdce. Souvisí to s jednoduchostí v náboženské bohoslužbě. Místo aby se příliš mnoho zabývali oblíbeným zpěvem, věnují hlavní pozornost studiu Slova, a vzdávání chvály Bohu ze srdce. Nad vnější ozdobování upřednostňují vnitřní ozdobu, okrasu mírného a tichého ducha. V jejich ústech se nenachází zrada. – Ev 502 *VSS 438.1*

Dílo Ducha Svatého – Srdce mnohých ve světě, stejně jako mnohých členů církve, hladoví po chlebu života a žízní po vodě spasení. Zajímají se o službu zpěvem, ale netouží po ní, ani po modlitbě. Chtějí poznat Písma. Co říká Slovo Boží ke mně? Duch Svatý pracuje na mysli a srdci, přivádě-

jíc je ke chlebu života. Vidí, jak se všechno kolem nich mění. Mění se lidské pocity, lidské představy o tom, z čeho se utváří náboženství. Přicházejí, aby slyšeli Slovo, a také ho četli. – Ev 501 VSS 438.2

Náležitá rovnováha ve stanových shromážděních – Mohou být učiněna zlepšení v našem způsobu vedení táborových shromáždění tak, aby všichni, kteří je navštěvují mohli přijmout více návodů k práci. Ve velkém stanu se konají některá společenská shromáždění, kde se shromáždí všichni k bohoslužbě, ale jsou tak rozlehlá, že se na nich může podílet jen malý počet a mnozí mluví tak tiše, že jen málo lidí je může slyšet. ... V některých zařízeních bylo věnováno mnoho času zpěvu. Byly tam dlouhé chorály před modlitbou, dlouhé chorály po modlitbě, a mnoho zpěvu roztroušeného během celého shromáždění. Takto zlaté okamžiky byly využity nemoudře, a nebyla vykonána ani polovina dobra, které mohlo být uskutečněno, kdyby tyto vzácné příležitosti byly náležitě řízeny. – Ev 511 VSS 439.1

Instrumentální doprovod – V našich bohoslužbách na táborovém shromáždění by měl být zpěv a instrumentální hudba. Hudební nástroje byly používány při náboženských bohoslužbách v dávných dobách. Ctitelé chválili Boha na harfě a cimbálu a hudba by měla mít své místo v našich bohoslužbách. Přidá na zajímavosti. – 6T 62 VSS 439.2

Péče při vedení služby zpěvem – Při konání shromáždění necht' je vybrán určitý počet těch, kteří by se účastnili ve službě zpěvem. A necht' je zpěv doprovázen hudebními nástroji, dovedně ovládanými. Nemáme se stavět na odpor proti používání hudebních nástrojů v našem díle. Tato součást bohoslužby by měla být pečlivě řízená, neboť je to chválení Boha ve zpěvu. Zpěv není něco, čeho by se měli účastnit jen někteří. Necht' se připojí celé shromáždění, pokud možno co nejčastěji. – GW 357 VSS 439.3

70. Zpěv jako prostředek svědectví

Prostředek pro spasení – Melodie písně, vylévající se z mnoha srdcí v jasném, zřetelném projevu, je jedním z Božích prostředků v díle zachraňování duší. – 5T 493 *VSS 441.1*

Síla pro získávání duší – V lidském hlase je velký patos a hudba, a jestliže žák vyvine rozhodné úsilí, získá návyky v mluvení a zpěvu, které se pro něho stanou silou k získání duší pro Krista. – Ev 504 *VSS 441.2*

Dary od Boha – Váš hlas, váš vliv, váš čas – všechno to jsou dary od Boha a mají být používány v získávání duší Kristu. – 9T 38 *VSS 441.3*

Zpívající evangelisté – Večer se sešlo mnoho posluchačů ve sboru, aby naslouchali hudebnímu programu, který pořádal bratr Beardslee a jeho žáci. Dobrý zpěv je důležitou součástí v uctívání Boha. Jsem ráda, že bratr Beardslee vychovává své studenty tak, že mohou být zpívajícími evangelisty. – FE 487 *VSS 441.4*

Zpěv v domě návštěvy – Učte se zpívat ty nejjednodušší písně, to vám pomůže v práci dům od domu, a srdce budou dotčena vlivem Ducha Svatého. Kristus byl často slýcháván, jak zpívá písně chvály... V jeho srdci byla radost. Dovídáme se ze Slova, že mezi nebeskými anděly je radost nad jedním kajícím se hříšníkem, a že Pán se raduje nad svou církví se zpěvem. – ML 238 *VSS 441.5*

Mládež zpívající pro vyšší třídu – Studenti, vyjděte na cesty a mezi ploty. Snažte se získat vyšší i nižší třídy. Vstupte do domů bohatých a chudých, a když se vám naskytne příležitost, zeptejte se, „chtěli byste, abychom vám zazpívali? Byli bychom rádi, kdybyste zpívali s námi.“ Potom, když jsou srdce obměkčena, může se pro vás otevřít cesta, abyste nabídli několik slov poděkování za Boží požehnání. Neodmítne jich mnoho. Taková služba je pravé misijní dílo. Bůh si přeje, aby každý z nás byl obrácený a opravdově se zapojil do misijního úsilí. Chce nám požehnat v této službě pro druhé a my bychom měli přijmout jeho spasení. – RH Aug. 27, 1903 *VSS 442.1*

Služba zpěvem během cestování – V sobotu jsme měli službu zpěvem. Bratr Lawrence, který je hudebník, vedl zpěv. Všichni cestující ve voze se zdáli být nanejvýš potěšeni službou, mnozí z nich se připojili ve zpěvu. *VSS 442.2*

V neděli jsme měli ještě jednu službu zpěvem, po které staší Corliss měl krátký proslov a jako svůj text si vybral slova: „*Pohleďte, jaký druh lásky nám poskytl Otec, že se můžeme nazývat synové Boží.*“ Cestující pozorně naslouchali a zdálo se, že mají radost z toho, co bylo řečeno. *VSS 442.3*

V pondělí jsme měli více zpěvu a nám všem se zdálo, že jsme přitahováni těsněji k sobě navzájem. – Ev 503 *VSS 443.1*

Andělé jako učitelé zpěvu – Ti, kteří mají dar zpěvu, jsou zapotřebí. Zpěv je jedním z neúčinnějších prostředků, jak zapůsobit duchovní pravdou na srdce. Často slovy posvátných písní byl rozpečetěn počátek pokání a víry. ... Členové církve, mladí a staří, by měli být vzděláváni, aby mohli vyjít hlásat toto poslední poselství světu. Jestliže jdou v pokoře, andělé Boží půjdou s nimi a budou je učit, jak pozvednout hlas v modlitbě, jak povznést hlas ve zpěvu a jak hlásat poselství evangelia pro tuto dobu. – ML 238 *VSS 443.2*

71. Zpěv ve zkušenosti Izraele

Zpěv a události lidských dějin – Melodie chvály je ovzduším nebes, a když nebesa přijdou ve styk se zemí, je tam hudba a zpěv – „*díkůvzdání a hlas melodie*“ (Iz 51,3). VSS 444.1

Nad právě stvořenou zemí, jež se krásná a neposkvrněná slunila v přízni Boží, „*prozpěvovaly hvězdy jitřní, a plésali všickni synové Boží*“ (Jb 38,7). Tak lidská srdce, v účastenství s nebesy, odpovídala na Boží dobrotu v tónech chvály. Mnohé události lidských dějin byly spojovány se zpěvem. – Ed 161 VSS 444.2

Přijetí Rudého moře – Nejstarší píseň ze rtů člověka zaznamenána v Bibli, byl onen slavný výbuch citu díkůvzdání od Izraelských zástupů při Rudém moři. – Ed 162 VSS 444.3

Miriam jako vůdce sboru – Jako hlas z velké hloubky stoupal tento vznešený chorál od velkých zástupů Izraelitů. (Viz Ex 15,1-16) Začaly jej ženy izraelské, Miriam, sestra Mojžíšova, byla v čele a udávala směr, když šli vpřed s tamburínou a tancem. Daleko nad pouští a mořem zněl radostný refrén a hory odrážely slova jejich chvály – „*Zpívejte Hospodinu, neboť slavnostně zvítězil*.“ – PP 288, 289 VSS 444.4

Píseň Mojžíšova – Tato slova (píseň Mojžíšova) byla opakována ke všemu Izraeli a utvořila píseň, která byla často zpívána a zdůrazňovaná melodickým nápěvem. Byla to Mojžíšova moudrost, představit jim pravdu v písni tak, aby se s ní mohli důvěrně obeznámit v melodickém nápěvu a být ovlivnění v mysli jako celý národ, mladí a staří. Bylo důležité, aby se píseň naučily děti, neboť ta mluvila k nim, aby je varovala, držela na uzdě, kárala a povzbuzovala. Bylo to ustavičné kázání. – Ev 496, 497 VSS 445.1

Písně jako prorockví – Aby hlouběji vtiskl tyto pravdy (V Mojžíšově proslovu na rozloučenou k dítkám izraelským, předložil před ně výsledky poslušnosti proti neposlušnosti, volbu mezi životem a smrtí.) do všech myslí, velký vůdce je oděl do posvátného verše. Tato píseň nebyla pouze historická, ale i prorocká. Poněvadž obšírně líčí, jak Bůh pozoruhodně jednal se svým lidem v minulosti, a také nastiňoval velké události budoucnosti, konečné vítězství věrných, když Kristus přijde podruhé v moci a slávě. Lidem bylo nařízeno, aby se naučili nazpaměť tuto poetickou historii a učili jí své děti a děti jejich dětí. Píseň měla být zpívána na shromáždění, když se sejdou k bohoslužbě, a opakována lidem, až půjdou za svou denní prací. – PP 467, 468 VSS 445.2

Boží přikázání v písni – Když lidé cestovali pouští, mnohá vzácná naučení byla vtisknuta do jejich mysli pomocí zpěvu. Při svém vysvobození od faraónovy armády, se celý zástup Izraelitů spojil v písni vítězství. Daleko nad pouští a mořským břehem se ozýval radostný refrén, a hory odrážely hlasy chvály: „*Zpívejte Hospodinu, poněvadž slavně zveleben jest!*“ (Ex 15,21). Často byla během cesty tato píseň opakována, aby potěšila srdce a podnítila víru těchto poutníků. Přikázání, jak byla dána ze Sinaje, se zaslíbeními Boží přízně a se záznamy o jeho podivuhodných skutcích pro jejich vysvobození, byla božským nařízením vyjádřena v písni a zpívána za doprovodu instrumentální hudby, podle ní lidé drželi krok, když se jejich hlasy sjednotily v chvalozpěvu. VSS 446.1

Takto byly jejich myšlenky pozvedány od zkoušek a nesnází cesty. Neklidný, bouřlivý duch byl utišen a uklidněn, zásady pravdy byly vštípeny do paměti a víra byla posílena. Soulad opatření učil pořádku a jednotě, a lidé byli přiváděni do užšího styku s Bohem a spolu navzájem. – Ed 39 VSS 446.2

Slova zákona v hudbě – Mojžíš přikázal Izraelitům, aby zhudebnili slova zákona. Zatímco starší děti hrály na nástroje, mladší pochodovaly, zpívající v souladu píseň o Božích přikázáních. V pozdějších letech si udržela v mysli slova zákona, která se naučili během dětství. VSS 446.3

Jestliže bylo nezbytné pro Mojžíše ztělesnit přikázání v posvátné písni, aby když pochodovaly pouští, dítky se mohly učit zpívat zákon, verš po verši, jak nezbytné je v této době učit naše děti Božímu Slovu! Necht'... učiníme všechno, co je v našich silách, aby hudba zněla v našich domovech, aby tam mohl Bůh vstoupit. – Ev 499, 500 VSS 447.1

Pamětní písně – Boží jednání s jeho lidem mělo být často připomínáno. ... Aby nezapomněli na dřívější dějiny, přikázal Mojžíšovi sestavit z těchto událostí píseň, aby ji rodiče mohli naučit své

děti... My si často potřebujeme připomínat Boží dobrotu a chválit jej za jeho podivuhodné skutky. – 6T 364, 365 VSS 447.2

Hudba v prorockých školách – Hlavními předměty studia v těchto školách byl zákon Boží, s návodem daným Mojžíši, posvátné dějiny, posvátná hudba a poezie. ... Posvěcený rozum vynášel z Boží pokladnice věci nové a staré, a Duch Boží byl představován v prorocství a posvátné písni. – Ed 47 VSS 447.3

Posvátná melodie pro studenty – Umění posvátné melodie bylo pilně pěstováno. Nebyl slyšet žádný lehkovážný valčík, nebo prostořeká píseň, která by mohla vychvalovat člověka a odvést pozornost od Boha, ale posvátné, slavnostní žalmy chválily Tvůrce, které vyzvedají jeho jméno a vyprávějí o jeho podivuhodných skutečích. Taková hudba byla zkomponována, aby sloužila svatému účelu, aby pozvedla myšlenky k tomu, co bylo čisté, vznešené a pozvedající a probudila v duši oddanost a vděčnost k Bohu. – FE 97, 98 VSS 447.4

Hudba pro svatý účel – Hudba byla zkomponována, aby sloužila svatému účelu, aby pozvedala myšlenky k tomu, co bylo čisté, vznešené a pozvedající, aby probudila v duši oddanost a vděčnost k Bohu. Jaký rozdíl je mezi starým obyčejem a použitím, kterému je nyní hudba příliš často věnována. Kolik lidí dnes používá tohoto daru, aby vyzvedli sebe, místo aby jej použili k oslavení Boha! Láska k hudbě vede neopatrné, aby se spojili s milovníky světa v zábavných podnikcích, kam Bůh zakázal svým dítkám chodit. Tak to, co je velkým požehnáním, když je správně použito, stává se jedním z nejúspěšnějších činitelů, jímž Satan svádí mysl od poslušnosti a od přemýšlení o věčných věcech. – PP 594 VSS 448.1

Davidovy žalmy a neustálá inspirace – Společenství s přírodou a s Bohem... nejenže vytvářelo Davidův charakter a mělo vliv na jeho budoucí život, ale skrze žalmy oblíbeného izraelského zpěváka mohla být ve všech nadcházejících dobách zažehnuta láska a víra v srdcích Božího lidu, přiváděla je blíže k věčně milujícímu srdci Toho, v němž žije všechno jeho stvoření. – PP 642 VSS 448.2

Každodenní zjevování povahy a majestátu jeho Tvůrce, plnilo srdce mladého básníka úctou a radostí. Přemýšlením o Bohu a jeho díle se rozvíjely a posilovaly schopnosti Davidovy mysli a srdce pro práci v budoucím životě. Denně přicházel do důvěrnějšího společenství s Bohem. Jeho mysl stále pronikala do nových hloubek pro svěží náměty, které inspirovaly jeho zpěv a probouzely hudbu jeho harfy. Jeho melodický hlas se nesl krajinou, odrážel se od pahorků, jakoby reagoval na radostné andělské zpěvy v nebesích. – PP 642 VSS 448.3

Hudba z nebes pro krále Saula – V Boží prozřetelnosti byl David jako dovedný umělec ve hře na harfu přiveden před krále. Jeho vznešené, nebem inspirované melodie měly požadovaný účinek. Zádumčivá melancholie, která se usadila jako tmavý mrak v Saulově mysli, zmizela jako kouzlem. – PP 643 VSS 449.1

Útěcha v hudbě – David byl na královském dvoře a poznal královskou zodpovědnost. Objevil některá z pokušení, jež skličovala Saulovu duši a pronikl do některých z tajemství v charakteru a jednání prvního izraelského krále. Viděl královskou slávu zastíněnou tmavým mrakem smutku a poznal, že Saul ve svém domově s rodinou, ve svém soukromém životě, jsou daleko od štěstí. Všechny tyto věci přinášely truchlivé myšlenky tomu, který byl pomazán, aby byl králem nad Izraelem. Ale když byl zabrán v hlubokém rozjímání, znepokojován úzkostnými myšlenkami, obrátil se ke své harfě a vyvolával melodie, které povznášely jeho mysl k Původci každého dobra, a tmavé mraky, jež se zdály zastiňovat obzor budoucnosti, byly rozptýleny. – PP 644 VSS 449.2

David jako vůdce zpěvu – Mužové izraelští se připojili s jásavými výkřiky a radostnými písněmi množství hlasů se spojilo v melodii se zvuky hudebních nástrojů. „*David i všechen dům Izraele hráli před Hospodinem... na harfy, loutny, bubny, rohy a na cimbály.*“ (Viz 2 S 6.) – PP 704, 705 VSS 450.1

Hudba pro triumfální průvod – Triumfální průvod se blížil k hlavnímu městu následující posvátný znak svého neviditelného krále. Potom salva zpěvu vyžadovala od strážců na zdech, aby byly dokořán otevřeny brány svatého města: „*Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, pozdvihnětež se vrata věčná, aby vjíti mohl Král slávy.*“ Jedna skupina zpěváků a hudebníků se tázala: „*Kdož je ten Král slávy?*“ Od druhé skupiny přicházela odpověď: „*Hospodin silný a mocný, Hospodin udatný válečník.*“ VSS 450.2

Potom se stovky hlasů spojilo v mohutném, vítězném chóru, „*Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, pozdvihněte se vrata věčná, aby vjíti mohl Král slávy.*“ VSS 450.3

Opět bylo slyšet radostné vypsávání: „*Kdo je ten Král slávy?*“ A hlas velkého zástupu, „*jako zvuk mnohých vod*“, byl slyšet v úchvatné odpovědi, „*Hospodin zástupů, onť jest Král slávy*“. – PP 707, 708 VSS 450.4

Písně Davidových zkušeností – Padesátý první žalm je vyjádřením Davidovy lítosti, když k němu přišlo poselství důtky od Boha. ... Toto mělo být zpíváno v posvátné písni na veřejném shromáždění jeho lidu, v přítomnosti dvora – kněží a soudců, knížat a válečníků – a což se mělo uchovat pro příští generace, aby se dověděli o jeho pádu, král Izraele obšírně vypravuje o svém hříchu, o svém pokání a své naději na odpuštění skrze milost Boží. – PP 724, 725 VSS 451.1

Hudba, prostředek k osvobození od modlářství – Služba zpěvem se stala pravidelnou součástí náboženské bohoslužby a David skládal žalmy nejen pro potřeby kněží ve službě svatostánku, ale také, aby si je zpívali lidé na svých cestách k národnímu oltáři při výročních slavnostech. Vliv takto projevovaný byl dalekosáhlý a měl za následek osvobození národa od modlářství. Mnohé ze sousedních národů, spatřující blahobyt Izraele, byly vedeny k tomu, aby příznivě uvažovaly o izraelském Bohu, který vykonal ty veliké věci pro svůj lid. – PP 711 VSS 451.2

Písně pro hlubokou zkoušku – Jaké byly pocity otce a krále, tak krutě ukřivděného v tomto hrozném nebezpečí při Absolonově vzpouře? „Mocný, udatný muž“, válečník, král, jehož slovo bylo zákonem, byl podveden svým synem, kterého miloval, neomezoval a kterému nemoudře důvěřoval, ukřivděn a opuštěn poddanými, se kterými byl spjat nejsilnějšími pouty cti a věrnosti – jakými slovy David líčil pocity své duše? V hodině své nejtemnější zkoušky, Davidovo srdce se utišilo v Bohu a on zpíval. (Viz Ž 3,1-8) – PP 741, 742 VSS 451.3

Část o uspořádání svatyně – Šalomoun následoval příkladu svého otce Davida, když přinesl do chrámu posvátnou truhlu, obsahující dvě kamenné desky, na nichž byly napsány Božím prstem pravidla Desatera. Po každých šesti krocích obětoval. Se zpěvem, s hudbou a s mnoha obřady, „*vnesli kněží truhlu smlouvy Hospodinovy na místo její*“ ... Když vyšli ze svatyně svatých, zaujali místa jim vyhrazená. Zpěváci – levité, odění v bílém lnu, mající cimbály, loutny a harfy – stáli na východním konci oltáře a s nimi sto dvacet kněží troubících na trouby. (Viz 2 Pa 5,7.12) – PK 38, 39 VSS 452.1

Písně pro boj – *I sklonil se Jozafat tváří k zemi, a všecken lid Judský i obyvatelé Jeruzalémští padli před Hospodinem, klanějíce se Hospodinu. Vstali pak Levitové z synů Kahat a z synů Chóre, aby chválili Hospodina Boha Izraelského hlasem velikým a vysokým.*“ (2 Pa 20,14-19) VSS 452.2

Časně zrána vstali a vytáhli na poušť Tekoa. Když pak se chystali k boji, Jozafat pravil: „*Slyšte mne, Judo a obyvatelé Jeruzalémští. Věřte v Hospodina Boha svého, a stane se vám věrně; věřte prorokům jeho, a šťastně se vám povede.*“ „*Poradiv se s lidem, postavil zpěváky Hospodinu, aby chválili okrasu svatosti.*“ (2 Pa 20,20.21) Tito zpěváci šli před vojskem a velebili Boha za zaslíbené vítězství. VSS 452.3

Byl to pozoruhodný způsob nástupu do boje proti vojsku nepřítele – chválením Hospodina zpěvem a vyvyšováním Boha Izraele. Toto byl jejich bojový zpěv. Vlastnili krásu svatosti. Kdyby byl dnes více chválen Bůh, stále by vzrůstala naděje, odvaha a víra. A neposílilo by to ruce statečných bojovníků, kteří dnes obhajují pravdu? – PK 201, 202 VSS 453.1

Nehemiášův záznam o zpěvech levitů – Levité ve svých chorálech zaznamenaných Nehemiášem, zpívali: „*Ty jsi, Hospodine, sám jen jediný, ty jsi učinil nebesa, nebesa nebes i všecko vojsko jejich, zemi i všecko, což jest na ní... obživuješ také všecko...*“ (Neh 9,6) – PP 115 VSS 453.2

Boží péče o Izrael – A chvalozpěv Levitů, který zaznamenal Nehemiáš, živě líčí péči Boží o Izraelské, která se projevovala i v těchto letech jejich zavržení a vypovězení: „*Ty však pro svá mnohá slitování neopustil jsi jich na poušti. Oblak sloupový neodcházel od nich ve dne, veda je po cestě, ani sloup ohnivý v noci, osvětluje je a cestu, po níž jíti měli. Nadto Ducha svého dobrého dal jsi k vyučování jich, many své také neodjals od úst jejich, a vodu dal jsi jim v žízní jejich. A tak za čtyřiceti let krmil jsi je na poušti, ... oděv jejich nezvetšl, a nohy jejich se neodhnetly.*“ (Neh 9, 19-21) – PP 406, 407 VSS 453.3

Chvála za dnů Ezdráše – Potom ze shromážděného zástupu (během slavnosti trumpet v době Ezdrášově, po znovu vybudování jeruzalémské zdi), když tak stáli s rukama vztaženými k nebi, vznikla tam píseň: „*At dobrořečí slavnému jménu jeho, a vyššímu nad každé dobrořečení i chválu. Ty jsi, Hospodine, sám ten jediný, ty jsi učinil nebesa, nebesa nebes i všechno vojsko jejich, země i všechno, což jest na ní, moře i všechno, což jest v nich, obživuješ také všechno, ano i vojska nebeská před tebou se sklánění.*“ (Neh 9,5.6) Píseň chvály skončila a vůdcové shromáždění vyprávěli o dějích Izraele prokazující, jak velká byla Boží dobrota k nim, a jak velký jejich nevděk. – PK 666 VSS 454.1

Zpěv na cestě do Jeruzaléma – Cesta do Jeruzaléma, když židovské rodiny navštěvovaly slavnosti, kterou konaly podle prostého zvyku praotců, ať již uprostřed jarní krásy, nebo hojnosti vrcholu léta, nebo zrající nádhery podzimu, byla potěšením. S oběťmi vděčnosti přicházeli, od bělovlasého muže až po malé dítě, aby se setkali s Bohem v jeho svatém příbytku. Během cesty byly židovským dětem vyprávěny události dávno minulé, příběhy, které staří i mladí měli tak rádi: Byly zpívány písně, které byly povzbuzením na cestě v poušti. Byla zpívána i Boží prikázání a spolu s požehnanými vlivy přírody a laskavým lidským společenstvím, se navždy vtiskla do paměti mnohých dětí a mládeže. – Ed 42 VSS 454.2

Hudba při slavnosti svatostánku – Tuto příležitost slavili věřící posvátným zpěvem a díkůvzdáním. Krátce před tímto svátkem byl Den smíření, kdy po vyznání svých hříchů, bylo lidem prohlášeno, že jsou v míru s nebesy. Takto byla připravena cesta k radostnému prožití svátku. „*Oslavujte Hospodina, nebo dobrý jest, nebo na věky milosrdenství jeho*“ (Ž 106,1), znělo vítězně, když společný zpěv doprovázela hudba všeho druhu, smíšená s provoláváním „Hosana!“ VSS 455.1

Chrám byl středem všeobecné radosti. Zde byly honosné obětní obřady. Zde, na jedné straně bílého mramorového schodiště posvátné budovy, chór levitů vedl službu zpěvem. Zástup věřících, mávající palmovými a myrtovými větvíčkami zachytil nápěv a zpíval ozvěnou. K nim se připojovaly hlasy zblízka i zdáli, až všechny okolní pahorky zvučely chvalozpěvy. VSS 455.2

V noci byl chrám a jeho nádvoří ozářeno umělým světlem. Hudba, mávání palmovými větvemi, radostné hosana, velké seskupení lidí, na které dopadalo světlo z visutých lamp, řady kněží a velkolepé obřady, to všechno sloučeno v jeden obraz, který hluboce dojímal diváky. Ale nejpůsobivějším obřadem slavnosti, který vyvolal největší veselí, byl obřad připomínající událost z pobytu v poušti. VSS 455.3

S prvním úsvitem dne kněží zatroubili dlouze a pronikavě na své stříbrné trouby a odpovídající trouby a radostné výkřiky lidí z jejich stánků se ozývaly nad pahorky a údolím, vítaly sváteční den. Potom kněz nabral z tekoucích vod Cedronu vodu do nádoby a pozvedl ji do výše a za zvuku trub vystoupil po širokém chrámovém schodišti, pomalými a odměřenými kroky v rytmu hudby, přičemž propěvoval: „*Postavují se nohy naše v branách tvých, ó Jeruzaléme.*“ (Ž 122,2) VSS 456.1

Přinesl nádobu k oltáři, který zaujímal hlavní postavení v kněžském nádvoří. Zde byla dvě stříbrná umyvadla a u každého z nich stál kněz. Do jednoho umyvadla nalili vodu z nádoby a do druhého víno. Obsah obou tekla do potrubí, které bylo spojeno s Cedronem a bylo vedeno do Mrtvého moře. Toto předvedení o soustředění vody představovalo pramen, který na Boží příkaz vytryskl ze skály, aby uhasil žízeň dítek Izraele. Pak zazněly jásavé chvalozpěvy: „*Síla má a píseň a spasení mé jest Bůh Hospodin;*“ „*i budete vážiti vody s radostí z studnic toho spasení.*“ (Iz 12,2,3) – DA 448, 449 VSS 456.2

Zpěv při Ježíšově vítězném vstupu – Ze zástupů shromážděných k oslavě Veliké noci, jdou tisíce přivítat Ježíše. Zdraví jej máváním palmovými ratolestmi a salvami posvátného zpěvu. – DA 571 VSS 456.3

Chvála u Poslední večeře – Dříve než opustil horní místnost, Spasitel vedl své učedníky v písni chvály. V jeho hlase nebylo slyšet tóny nějakého truchlivého nářku, ale radostné tóny velikonocního „haleluja“. (Viz Ž 117) – DA 672 VSS 457.1

72. Zpěv při Kristově vzkříšení a nanebevstoupení

Nebeské přivítání vzkříšeného Pána – Při vzkříšení viděli vojáci hlídající Ježíšův hrob, jak záře andělů osvětluje noc a slyšeli nebeské obyvatele zpívat s velkou radostí a vítězstvím. – DA 780

VSS 458.1

Zpěvy andělských zástupů – Oni (vojáci hlídající hrob) viděli Ježíše vycházet z hrobu a slyšeli, jak před otevřenou hrobkou prohlašuje: „*Já jsem vzkříšení a život.*“ Když vychází z majestátu ve slávě, sklání se zástup andělů a v úctě před Vykupitelem, a vítá ho písněmi chvály. – DA 780

VSS 458.2

Chvála Kristu při jeho nanebevstoupení – Celá nebesa očekávala, aby uvítala Spasitele v nebeských dvorech. Když vystoupil na nebesa, kráčet v čele a následoval jej zástup zajatců, které osvobodil při svém vzkříšení. Nebeský zástup s jásotem, provolávaními chvály a nebeským zpěvem, pozdravoval radostný průvod

VSS 458.3

Když se blížili k Božímu městu, vydali provázející andělé příkaz – „*Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, pozdvihnětež se vrata věčná, aby vjíti mohl Král slávy.*“

VSS 458.4

--- VSS 459.1

Hlídky na strážích radostně odpovídá – „*Kdo je ten Král slávy?*“ neboť andělé se nikdy neunaví nasloucháním velebení jeho jména. Provázející andělé odpovídají – „*Hospodin zástupů, on je Král slávy.*“ (Ž 24,7-10)

VSS 459.2

Pak se široce otevrou brány Božího města a andělský zástup jimi prochází za zvuků úchvatné hudby...

VSS 459.3

Předkládá Bohu prvotinu, ty, kteří s ním vstali, jako představitele toho velikého zástupu, kteří vyjdou z hrobu při jeho druhém příchodu. Přibližuje se k Otci, který se raduje nad každým hříšníkem, který činí pokání, který se těší z každého spaseného...

VSS 459.4

S nevýslovnou radostí, vládcové, knížata a mocní uznávají převahu Knížete života. Zástup andělů se mu klaní, když radostný jásot plní všechny nebeské dvory: „*Hoden jest Beránek zabitý vzíti moc i bohatství, moudrost i sílu, čest, slávu a požehnání!*“ (Zj 5,12)

VSS 459.5

Vítězné písně smíšené s hudbou andělských harf, až se nebe zdá přetékat radostí a chválou. Láska zvítězila. Ztracené je nalezeno. V nebesích zní mohutné volání: „*Tomu, který sedí na trůně, a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků!*“ (Zj 5,13) – DA 833-835

VSS 459.6

73. Zpěv v poslední velké krizi

Zpěv andělů nyní – Ten, „*kdož obětuje oběť chvály*“, praví Tvůrce, „*uctí mne*“ (Ž 50,23). Všichni obyvatelé nebes se spojí ve chválení Boha. Naučme se nyní andělskému zpěvu, abychom jej mohli zpívat, až se připojíme k jejich třípytivým řadám. Řekněme s žalmistou: „*Chváliti budu Hospodina, dokud jsem živ, žalmy zpívati Bohu svému, dokud mne stává.*“ „*I budou tě oslavovati národové, ó Bože, oslavovati tě budou všickni lidé.*“ (Ž 146,2; 67,5) – PP 289, 290 VSS 461.1

Ve stínu utrpení – Za jasného dne a když bude slyšet jiné hlasy, pták v kleci se nikdy nenaučí zpívat píseň, kterou se ho jeho pán snaží naučit. Naučí se úryvek toho, trylek onoho, ale nikdy samostatnou a celou melodii. Ale jestliže pán zakryje klec a dá ji tam, kde pták bude naslouchat jedné písni, bude ji zpívat. Ve tmě se znovu a znovu snaží zpívat tu píseň, dokud se ji nenaučí a prorazí s dokonalou melodií. Pak to způsobí, že pták tu píseň nikdy nemůže zpívat na světle. Takto Bůh zachází se svými dítkami. Má nás naučit píseň, a když jsme se jí naučili uprostřed stínu utrpení, nemůžeme ji zpívat někdy později. – MH 472 VSS 461.2

Naděje v poslední krizi – Uprostřed nejhlubších stínů poslední veliké krize země Boží světlo bude svítit jasněji a zpěv naděje a víry bude slyšen v jasnějších a vznešenějších melodiích. – Ed 166 VSS 462.1

Vítězný zpěv při Ježíšově příchodu – Skrže trhlinu v mracích v době konce, když Boží lid je vysvobozen, tam září hvězda, jejíž třpyt mnohonásobně vzrůstá v kontrastu s temnotou. Sděluje naději a radost věrným, ale krutost a hněv přestupníkům Božího zákona. Ti, kteří obětovali vše pro Krista, jsou nyní jisti, ukryti jako v bezpečí velkého stanu Páně. Byli vyzkoušeni a před světem a pohrdači pravdy osvědčili svou věnost k Tomu, který za ně zemřel. VSS 462.2

Podivuhodná změna se udála s těmi, kteří si uchovali bezúhonnost i tváří v tvář smrti. Náhle byli vysvobozeni z tmavé a strašné tyranie lidí proměněných v demony. Jejich tváře nedávno bledé, ustrašené a vychrtlé, jsou nyní rozzářené podivem, vírou a láskou. Pozvedají své hlasy ve vítězné písni: „*Bůh jest naše útočiště i síla, ve všelikém ssoužení pomoc vždycky hotová. A protože nebude-me se báti, byť se pak i země podvrátila, a zpřevracely se hory do prostřed moře. Byť i ječely, a kormoutily se vody jeho, a hory se rozrážely od dutí jeho.*“ (Ž 46,1-3) – GC 638, 639 VSS 462.3

74. Zpěvy vykoupěných

Předpremiéra nebes – Potom mi bylo poukázáno na slávu nebes, na poklad uložený pro věrné. Všechno bylo krásné a nádherné. Andělé zpívali líbeznou píseň, potom přestali zpívat a sňali své koruny z hlavy a vrhali je k nohám milovaného Ježíše a melodickými hlasy provolávali „Sláva, haleluja!“ Spojila jsem se s nimi v jejich chvalozpěvech a uctívání Beránka a pokaždé, když jsem otevřela svá ústa, abych jej chválila, pocítila jsem nevýslovné vědomí slávy, která mne obklopovala. – EW 66 *VSS 463.1*

Zpěv svatých – A my všichni jsme provolávali „Haleluja, nebesa jsou nádherná!“ a vzali jsme své harfy a vytvořili nebeský oblouk. – EW 17 *VSS 463.2*

Zpěvy za syny Boží – Celá příroda ve své vynikající roztomilosti nabízí Bohu hold chvály a uctívání. Svět se chce koupat v nebeském světle. Světlo měsíce chce být jako světlo slunce a světlo slunce chce být sedmkrát větší, než je nyní. Léta chtějí míjet v radosti. Nad krajinou chtějí jitřní hvězdy zpívat společně a synové Boží budou jásat radostí, protože Bůh a Kristus se sjednotí v prohlášení: „Nebude tam více hříchu, ani tam nebude více smrti.“ – MH 506 *VSS 463.3*

Chór vykoupěných a andělů – Stát na prahu věčnosti a slyšet dobrotivé uvítání, kterého se dostane těm, kteří v tomto životě spolupracovali s Kristem a považovali to za přednost a poctu trpět pro jeho věc. S anděly, kteří vrhají své koruny k nohám Spasitele, prohlašují, „*Hodent' jest ten Beránek zabítý vzíti moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání... Sedícimu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků.*“ (Zj 5,12.13) *VSS 464.1*

Tam vykoupění zdraví ty, kteří je přivedli k vyvýšenému Spasiteli. Spojí se v oslovování toho, který zemřel, aby lidské bytosti mohly mít život, který může být měřen s životem Božím. Boj pomínil. Všechna soužení a spory jsou u konce. Zpěvy o vítězství plní celá nebesa, když vykoupění stojí okolo Božího trůnu. Všichni přijímají radostný nápěv, „*Hoden je Beránek, ten zabítý*“ a zachránil nás Bohu. – MH 506, 507 *VSS 464.2*

Píseň Mojžíše a Beránka – Tato píseň a velké vysvobození, které je připomínáno, učinily dojem, který nikdy nevymizel z paměti hebrejského lidu. Po celé věky je připomínali proroci a zpěváci Izraele, dosvědčující, že Hospodin je síla a vysvobození těch, kteří mu důvěřují. Tato píseň nepatří jen židovskému lidu. Poukazuje na zničení všech nepřátel spravedlnosti a konečné vítězství Božího Izraele. Prorok z ostrova Patmos viděl „*moře sklené, smíšené s ohněm*“ a na něm zástupy lidí bíle oděných, „*kteríž zvítězili,*“ „*majíce harfy Boží. A zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkovu.*“ (Zj 15,2.3) *VSS 464.3*

„*Ne nám, Hospodine, ne nám, ale jménu svému dej čest, pro milosrdenství své a pro pravdu svou.*“ (Ž 115,1) Takovým duchem byl prostoupen zpěv Izraelských v osvobození a takový duch by měl přebývat v srdcích všech, kteří milují Boha a bojí se ho. Osvobozením našich duší z otroctví hříchu Bůh pro nás vykonal více, než bylo vysvobození Hebrejů u Rudého moře. Stejně jako hebrejský zástup, měli bychom chválit Pána srdcem, duší a hlasem za jeho „podivuhodné skutky lidským dítkám“. Ti, kdož se těší velké milosti Boží a nejsou nevšímaví ani k jeho menším darům, získají radost a v jejich srdcích bude znít melodie pro Pána. *VSS 465.1*

Každodenní požehnání, která přijímáme z rukou Božích, a nade vše Ježíšova smrt, aby nám přinesla štěstí a nebe na dosah, to vše by mělo být námětem stálé vděčnosti. Kolik soucitu, kolik nevyrovnatelné lásky nám projevil Bůh, ztraceným hříšníkům, když nás připoutal k sobě, abychom pro něho byli zvláštním pokladem! Jakou obět' přinesl náš Vykupitel, abychom mohli být nazýváni dítkami Božími! Měli bychom chválit Boha za požehnanou naději, kterou nám poskytuje ve velkém plánu vykoupění, měli bychom jej chválit za nebeské dědictví a za Jeho bohaté zaslíbení, chválil jej, že Ježíš žije, aby za nás orodoval. – PP 289 *VSS 465.2*

Král ve své kráse – ti, kteří nedbají na nic jiného, a vloží se do rukou Božích, aby byli tím a konali vše, co On si přeje, uvidí Krále v jeho kráse. Budou spatřovat jeho půvab, kterému se nic nevyrovná a dotýkající se svých zlatých harf, budou naplňovat celá nebesa bohatou hudbou a zpěvy Beránkovi. – Ev 503 *VSS 466.1*

Chorál požehnaných – Andělé se těší s opravdovým očekáváním na konečné vítězství lidu Božího, kdy serafíni a cherubíni a „deset tisíckrát deset tisíc, a tisíce tisíců“ bude rozezvučovat chór požehnaných a oslavovat vítězství prostředníka činu, ve znovuzískání člověka. – ML 307 VSS 466.2

Palma vítězství a zářící harfa – V každé ruce se nachází palma vítězství a zářící harfa. Potom, až velicí andělé udají tón, každá ruka rozezvučí struny harfy dovedným pohybem, vzbuzující sladkou hudbu v sytých, melodických tónech. Každé srdce je pohnuto nevýslovným vzrušením, a každý hlas je pozvednut k vděčné chvále: „*Kterýžto zamiloval nás a umyl nás od hříchů našich krví svou a učinil nás krále a kněží Bohu a Otcí svému, jemužto bud' sláva a moc na věky věků.*“ (Zj 1,5.6) – GC 646 VSS 466.3

Zvuky hudby v nebi – Prorok tam zachytil zvuk hudby a zpěvu, jaké kromě ve viděních Božích neslyšelo žádné ucho smrtelníka, ba ani nevstoupilo nikomu na mysl. „*Vykoupení Hospodini navrátí se, a přijdou na Sión s prozpěvováním, a veselí věčné bude na hlavě jejich; radosti a veselí dojdou, zármutek pak a úpění uteče od nich.*“ „*Radost a veselí bude nalezeno v něm, díkčinění a hlas žalmů zpívání.*“ Budou tam zpěváci a hudebníci. „*Ti' pozdvihnou hlasu svého, prozpěvovati budou v důstojnosti Hospodinově.*“ (Iz 35,10; 51,3; podle Ž 87,7; Iz 24,14) – PK 730 VSS 467.1

Píseň 144 000 – To jsou ti, kteří stojí na hoře Sión s Beránkem a mají na svých čelech napsáno jméno Otce. Zpívají před trůnem novou píseň, které se nemůže nikdo naučit kromě sto čtyřiačtyřiceti tisíc těch, kteří byli zachráněni ze země. – PK 591 VSS 467.2

Provolávání slávy na nové zemi – Na jejím vrcholu spočinou jeho nohy, až opět přijde. Ne jako muž bolesti, ale jako slavný a vítězný Král stane na Olivové hoře, když židovské haleluja se smísí s pohanským hosana a hlasy vykoupených v mohutném chóru budou provolávat: „Korunujte jej Pánem všech!“ – DA 830 VSS 467.3

Chvála od jedné soboty ke druhé – „*Až do časů obnovy všech věcí, jak o tom od věků mluvil Bůh ústy svých svatých proroků*“ (Sk 3,21), bude stvořitelská sobota, den, v němž Ježíš odpočíval v Josefově hrobě, stále dnem odpočinku a radosti. Nebesa a země se spojí v chvále, až od jedné soboty ke druhé „*I stane se, že od novměsíce do novměsíce, od soboty do soboty přícházeťi bude všelike tělo, aby se klanělo přede mnou, praví Hospodin.*“ (Iz 66,23) se národy spasených v radostné účtě budou klanět Bohu a Beránkovi. – DA 769, 770 VSS 468.1

Věčný refrén chvály – A léta věčnosti, jak budou plynout, budou přinášet bohatší a ještě slavnější zjevení o Bohu a o Kristu. Jak postupuje poznání, tak vzrůstá láska, úcta a štěstí. Čím více lidé poznají boha, tím větší bude jejich obdiv k jeho charakteru. Když Ježíš před nimi otevře bohatství vykoupení, a úžasné úspěchy ve velkém sporu se satanem, srdce vykoupených budou uchvátena ještě vroucnější úctou a s velkou radostí uchopí své zlaté harfy, a deset tisíc krát deset tisíc a tisíce tisíců hlasů se spojí v mohutném chvalo zpěvu. VSS 468.2

„*Těž všecko stvoření, kteréž jest na nebi, i na zemi, i pod zemí, i v moři, i všecko, což v nich jest, slyšel jsem říkací: Sedícimu na trůnu a Beránkovi požehnaní, čest a sláva i síla na věky věků.*“ (Zj 5,13) VSS 468.3

Velký spor skončil. Není už více hříchu a hříšníků. Celý vesmír je čistý. Celým vesmírným stvořením bije jeden tep souladu a radosti. Od Něho, který stvořil všechno, plyne život, světlo a radost, skrze království neomezeného prostoru. Od nejmenšího atomu až po největší svět, všechny věci, živé i neživé, ve své nezastíněné kráse a dokonalé radosti, prohlašují, že Bůh je láska. – GC 678 VSS 469.1